

TREŠDIENA, 2010. GADA 21. APRĪLIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 09.05)

2. Pieprasījums atcelt deputāta imunitāti: (sk. protokolu)

3. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopīgas debates par šādiem ziņojumiem:

– B. Liberadzki ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļa – Komisija un izpildaģentūras (SEC(2009)1089 – C7-0172/2009 – 2009/2068(DEC)) (A7-0099/2010),

– Ayala Sender ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par septītā, astotā, devītā un desmitā Eiropas Attīstības fonda 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (COM(2009)0397 – C7-0171/2009 – 2009/2077(DEC)) (A7-0063/2010),

– B. Staes ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, I iedaļa – Eiropas Parlaments (SEC(2009)1089 – C7-0173/2009 – 2009/2069(DEC)) (A7-0095/2010),

– A. Czarnecki ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, II iedaļa – Padome (SEC(2009)1089 – C7-0174/2009 – 2009/2070(DEC)) (A7-0096/2010),

– A. Czarnecki ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, IV iedaļa – Eiropas Kopienų Tiesa (SEC(2009)1089 – C7-0175/2009 – 2009/2071(DEC)) (A7-0079/2010),

– A. Czarnecki ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, V iedaļa – Revīzijas palāta (SEC(2009)1089 – C7-0176/2009 – 2009/2072(DEC)) (A7-0097/2010),

– A. Czarnecki ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa – Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (SEC(2009)1089 – C7-0177/2009 – 2009/2073(DEC)) (A7-0080/2010),

– A. Czarnecki ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VII iedaļa – Reģionu komiteja (SEC(2009)1089 – C7-0178/2009 – 2009/2074(DEC)) (A7-0082/2010),

– A. Czarnecki ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VIII iedaļa – Eiropas ombuds (SEC(2009)1089 – C7-0179/2009 – 2009/2075(DEC)) (A7-0070/2010),

– A. Czarnecki ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, IX iedaļa – Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (SEC(2009)1089 – C7-0180/2009 – 2009/2076(DEC)) (A7-0098/2010),

– V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par 2008. gada budžeta izpildes apstiprināšanu: ES aģentūru darbība, finanšu pārvaldība un kontrole (2010/2007(INI)) (A7-0074/2010),

– V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centra 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0188/2009 – 2009/2117(DEC)) (A7-0071/2010),

- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Arodmašīnības attīstības centra 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0181/2009 – 2009/2110(DEC)) (A7-0091/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Policijas akadēmijas 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0198/2009 – 2009/2127(DEC)) (A7-0075/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0201/2009 – 2009/2130(DEC)) (A7-0105/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras 2008. finanšu gada budžeta izpildes īstenošanu (SEC(2009)1089 – C7-0183/2009 – 2009/2112(DEC)) (A7-0072/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0193/2009 – 2009/2122(DEC)) (A7-0068/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0195/2009 – 2009/2124(DEC)) (A7-0104/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Ķimikāliju aģentūras 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0202/2009 – 2009/2131(DEC)) (A7-0089/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Vides aģentūras 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0186/2009 – 2009/2115(DEC)) (A7-0092/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0194/2009 – 2009/2123(DEC)) (A7-0086/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0185/2009 – 2009/2114(DEC)) (A7-0067/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Zāļu aģentūras 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0189/2009 – 2009/2118(DEC)) (A7-0078/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Jūras drošības aģentūras 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0192/2009 – 2009/2121(DEC)) (A7-0081/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Tiklu un informācijas drošības aģentūras 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0196/2009 – 2009/2125(DEC)) (A7-0087/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Dzelzceļa aģentūras 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0197/2009 – 2009/2126(DEC)) (A7-0084/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Mācību fonda 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0191/2009 – 2009/2120(DEC)) (A7-0083/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūras 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0187/2009 – 2009/2116(DEC)) (A7-0069/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Euratom Apgādes aģentūras 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0203/2009 – 2009/2132(DEC)) (A7-0076/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0182/2009 – 2009/2111(DEC)) (A7-0088/2010),
- V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eurojust 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0190/2009 – 2009/2119(DEC)) (A7-0093/2010),

– V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0184/2009 – 2009/2113(DEC)) (A7-0090/2010),

– V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (Frontex) 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0199/2009 – 2009/2128(DEC)) (A7-0085/2010),

– V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas Globālās satelītnavigācijas sistēmas (GNSS) uzraudzības iestādes 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0200/2009 – 2009/2129(DEC)) (A7-0073/2010),

– V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par Eiropas kopuzņēmuma ITER vajadzībām un kodolsintēzes enerģijas attīstībai 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0261/2009 – 2009/2187(DEC)) (A7-0094/2010) un

– V. Mathieu ziņojumu Budžeta kontroles komitejas vārdā par SESAR kopuzņēmuma 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu (SEC(2009)1089 – C7-0262/2009 – 2009/2188(DEC)) (A7-0077/2010).

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es ievēroju, ka šajā zālē nav Revīzijas palātas pārstāvju. Mums ir jādzird Revīzijas palātas nostāja, lai labāk saprastu situāciju. Vai ir saņemts kāds paskaidrojums par neierašanās iemeslu? Es pamanīju, ka arī Padomes vietas ir tukšas, lai gan mēs gatavojamies apstiprināt Padomes budžeta izpildi, par kuru mums ir daudz neskaidru jautājumu. Vai ir saņemts paskaidrojums arī par Padomes neierašanās iemeslu?

(Sēdi pārtrauca plkst. 09.10 un atsāka plkst. 09.20)

Priekšsēdētājs. – Kolēģi, nav nepieciešams, lai Padome būtu šeit. Padomei nav pienākuma būt šeit, bet, protams, mēs gaidījām Revīzijas palātas augstākos pārstāvjus. Viņu šeit nav, un mēs esam ļoti pārsteigti, jo iemesls noteikti nav transporta problēmas. Tas nav tik tālu no Luksemburgas, un viņi bez kādām problēmām var atbraukt ar mašīnu. Taču mums būtu jāsāk diskusijas, vēl nezinot, kādēļ viņi nav ieradušies.

Mēs sāksim diskusijas bez viņiem. Mēs zinām, ka balsošana ir atlikta un tā pēc divām nedēļām notiks Briselē. Mēs jau esam to nolēmuši. Tāpēc mums ir tikai viena iespēja: mums jāsāk diskusijas, nezinot, vai Revīzijas palātas pārstāvji varēs ierasties nākamās pusstundas vai stundas laikā.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos jums pateikt, ka, pat nezinot iemeslu, mēs varam pieņemt to, ka Revīzijas palātas pārstāvji nav ieradušies, jo Revīzijas palāta izcili veic Eiropas iestāžu revīzijas darbu. Taču man ir iebildumi pret Padomes pārstāvju neierašanos, jo mums ir vajadzīgas debates ar Padomi, jo īpaši attiecībā uz tās budžeta iedaļas izpildi, kas saistīta ar tās darbībām. Tāpēc es iebilstu pret to, ka Padomes pārstāvji šodien nav ieradušies.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Jebkurā gadījumā mēs varam sākt diskusijas. Ir svarīgi, lai mēs sāktu darīt savu darbu.

Edit Herczog (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pieminēt, ka mums nevajadzētu pārņemt tikai Padomei. Nav ieradies Parlamenta ģenerālsēkretārs. Apstiprinot budžeta izpildi, mums ir kas sakāms ģenerālsēkretāram par Parlamentu, tāpēc mēs ārkārtīgi priecātos, ja arī viņš šodien būtu ar mums.

Priekšsēdētājs. – Esmu pārliecināts, ka ģenerālsēkretārs ieradīsies — par to nav nekādu šaubu.

Jens Geier, aizstāj referentu. – (DE) Labrīt, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es gribētu atkārtot, ka, manuprāt, ir diezgan sarežģīti risināt debates, ja nepiedalās tie, kuru budžeta izpilde mums būtu jāapstiprina un ar kuriem mēs gribam apspriest iemeslus, kādēļ mēs apstiprinām budžeta izpildi vai atliekam budžeta izpildes apstiprināšanu, vai ar kuriem mums būtu jārunā par kādiem citiem jautājumiem.

Komitejā es pazīstu daudzus godājamus šā Parlamenta deputātus. Mēs zinām arī katrs savu nostāju. Jauki, ka mēs šorīt vēlreiz apspriedīsim šīs nostājas, bet tas patiesībā nav noderīgi. Šajā saistībā es vēlos ierosināt, lai mēs komitejā apsvērtu to iestāžu oficiālu uzaicināšanu, kuras mēs apspriedīsim nākamajās debatēs par budžeta izpildes apstiprināšanu, un attiecīgi atliktu šīs debates, ja to pārstāvju neierastos.

Eiropas iestāžu budžeta izpildes apstiprināšana notiek sarežģītā, bet svarīgā brīdī. Finanšu krīzes sekas ir tādas, ka visām valdībām ir jāpārskata savi attiecīgie budžeti un jānodrošina, lai tie atbilstu šo valdību prasībām. Pašlaik ir Eiropas Parlamenta jauna likumdošanas perioda pirmais gads, un mēs strādājam ar jaunizveidoto

Komisiju. Taču attiecībā uz budžeta izpildes apstiprināšanu mēs izskatām 2008. gada budžetu, par kuru atbildīga bija iepriekšējā Komisija. Tas paver daudz jaunu perspektīvu.

Viena no šīm jaunajām perspektīvām ir cerība, ka dalībvalstis demonstrēs jaunu domāšanas veidu un jaunu pieeju, jo Lisabonas līgumā pirmo reizi ir noteikts, ka tās ir līdzatbildīgas par ES budžeta izpildi.

Kas attiecas uz 2008. gada budžeta pārskatu, referenta nolūks bija nodrošināt, lai Komisija pievērstos tikai budžeta kontroles uzlabošanas iespējām un lai to atbalstītu arī dalībvalstis. Mums kā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupai Budžeta kontroles komitejā ir mērķis, lai turpmāk katrs ziņojums par budžeta izpildes apstiprināšanu — pamatojoties uz Eiropas Revīzijas palātas spriedumu — būtu labāks par iepriekšējo ziņojumu. Tas viss ir atkarīgs no Padomes, kam jāuzņemas savi jaunie izšķirošie pienākumi, ņemot vērā dalībvalstu svarīgumu.

Būtu tikpat noderīgi, ja Eiropas Revīzijas palāta meklētu veidus, kā izlīdzināt nelīdzsvarotību, ko zināmā mērā ir izraisījis tas, ka ziņojumi ir jāiesniedz katru gadu, bet daudzas ES programmas ilgst vairākus gadus un Komisijai un dalībvalstīm katrai ir sava izpratne par to īstenošanu.

Kā budžeta iestādei mums joprojām ir lielas bažas par dažām specifiskām atbildības jomām, jo īpaši tām, kurās ES paredz īstenot savas politiskās prioritātes. Piemēram, Eiropas Savienībā būtiska ir kohēzija, un tāpēc īpaši svarīgi ir tie līdzekļi, kas tiek piešķirti struktūrpolitikai. Tādējādi mums apņēmīgi jāturpina cīnīties pret kļūdu avotiem, vienkāršojot noteikumus un atgūstot nepareizi izmaksātos līdzekļus. Mums vajadzīgi smalkāki instrumenti rezultātu mērīšanai, un mēs aicinām Revīzijas palātu izstrādāt šos instrumentus, lai mēs spētu precīzi noteikt kļūdu avotus.

Mēs zinām, ka beidzot tiek ieviests struktūrfondu rīcības plāns un tagad mums jāgaida, lai tas stātos spēkā. Pirmspievienošanās palīdzības mērķis ir nodrošināt galvenos pārmaiņu procesus šajās valstīs, un ir jāatrisina problēmas saistībā ar mērķu izvirzīšanu un īstenošanu. Taču nedrīkst notikt tā, ka aizkulišu intrigu rezultātā efektīvi tiek sagrauts pievienošanās procesa mērķis.

Tāpēc es aicinu Parlamentu noraidīt Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) mēģinājumu izmantot grozījumus, lai pilnīgi mainītu Eiropas Parlamenta nostāju par Turcijas pievienošanās procesu, kas izteikta rezolūcijā par progresu ziņojumu. Mēs gaidām, kad tiks iecelts jauns Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) ģenerāldirektors, lai izbeigtu pašreizējās debates, un arī Komisijas priekšlikumus par OLAF reformu, lai uzlabotu šā biroja izšķiroši svarīgo darbu.

Visbeidzot pievērsīšos ārpolitikas darbībām. Ir nepieciešams, lai ES demonstrētu apņēmību iesaistīties problēmu atrisināšanā pasaules mērogā. Šīm darbībām pat vissarežģītākajos apstākļos jābūt ļoti efektīvām. Nākamajos mēnešos mums ar Komisiju jāapspriež ES līdzekļu pašreizējā pārvaldība šajā jomā un tas, kā turpmāk šos līdzekļus pārvaldīs Eiropas Ārējās darbības dienests.

Tomēr zināms progress ir panākts. Mūsu grupa īpaši priecājas par Komisijas veiktajiem pasākumiem, piemēram, attiecībā uz dalībvalstu gada pārvaldības ziņojumiem, jo tādējādi mēs vairāk pietuvojamies Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas senai prasībai. Tas pats attiecas uz finanšu korekcijām un līdzekļu atgūšanu, jo arī tā ir iespēja samazināt nepieņemami augsto kļūdu īpatnību.

Šie aspekti citu lietu starpā dod mums iespēju, neņemot vērā dažus apsvērumus, prasīt Komisijas budžeta izpildes apstiprināšanu. Es jums pateicos un gaidu jūsu komentārus.

Inés Ayala Sender, referente. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Mums šodien šeit ir jāveic svarīgs uzdevums, lai apstiprinātu septītā, astotā un devītā Eiropas Attīstības fonda (EAF) budžeta izpildi un tās daļas desmitā EAF budžeta izpildi, kura atbilst 2008. gadam. Turklāt šis ir kritisks laiks, kad notiek nozīmīgas institucionālas pārmaiņas, kā arī laiks, kad dažādas globālas katastrofas ir parādījušas, ka Eiropas palīdzība kļūst aizvien svarīgāka. Tās ir arī parādījušas, ka Eiropas palīdzībai jābūt koordinētai, tai jābūt efektīvai un, pats galvenais, tai jābūt pārredzamai, lai visi Eiropas iedzīvotāji arī turpmāk atbalstītu šo palīdzību un uztvertu to tikpat pozitīvi.

Turklāt šis ir izšķirošs laiks institucionālā ziņā. Lisabonas līguma īstenošana un ES Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos amata, kā arī Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide sniedz mums divējādas iespējas. No vienas puses, mums ir iespēja būtiski uzlabot savas ārējās palīdzības piemērošanu un efektivitāti; taču, no otras puses, ir arī daudz jautājuma zīmju, jo mūs satrauc liels risks, ka aizvien lielāko Eiropas attīstības palīdzības efektivitāti, ko mēs ar grūtībām esam panākuši kopīgi ar Revīzijas palātu un Komisiju, var apdraudēt turpmāka reorganizācija, neskaidrība lēmumu pieņemšanā un atbildības ķēdē, jo īpaši sadrumstalota pārvaldība. Mums vajadzīga lielāka Komisijas noteiktība, lai izvairītos no šādiem šķēršļiem,

un tāpēc mums iespējami drīzāk vajadzīga skaidra, konkrēta informācija par to, kāda būs jaunā sistēma un kā tā ietekmēs attīstības palīdzību.

Pirmkārt, kas attiecas uz pašreizējo finanšu gadu, es vēlētos pateikt, ka budžetā ir pilnīgi jāiekļauj EAF — tā, es atkārtoju, ir mūsu prasība —, lai palielinātu tā saskaņotību, pārredzamību un efektivitāti un stiprinātu tā pārraudzības sistēmu. Tāpēc mēs uzstājam, ka ir būtiski, lai Komisija kopīgi ar Parlamentu stingri paturētu šo prasību prātā attiecībā uz nākamo finanšu shēmu.

Svarīgi ir stiprināt arī kopīgo plānošanu, lai darbā panāktu lielāku koncentrāciju, koordināciju un redzējumu. Tādējādi desmitajā EAF uzmanība jāpievērš ierobežotam jomu skaitam.

Svarīgi ir izvairīties no mērķu izkliešanās kaitīgajām sekām, lai gan mums jābūt ļoti uzmanīgiem, lai nenovērtētu par zemu vietējo nevalstisko organizāciju spējas un ietekmi, jo tās ir efektīvas. Tas ir sarežģīts uzdevums, cenšoties paveikt neiespējamo, bet mēs ceram, ka kopīgi ar Komisiju mēs varēsim pavisināties uz priekšu tā risināšanā.

Mēs arī priecājamies, ka šajā finanšu gadā ticamības deklarācija ir bijusi pozitīva, izņemot metodi, ar kuru aprēķina uzkrājumus Komisijas faktiskajām izmaksām. Nav arī būtisku kļūdu pakārtotajos darījumos, lai gan mēs joprojām atrodam — un tāpēc vajadzīgs uzlabojums — daudz skaitliski neizmērāmo kļūdu gan budžeta atbalsta saistībās, gan maksājumos.

Mēs esam arī ārkārtīgi noraizējušies, ka Revīzijas palāta atkal nav spējusi iegūt svarīgus dokumentus par maksājumiem 6,7 % apjomā no gada izdevumiem attiecībā uz sadarbību ar starptautiskām organizācijām. Mums vajadzīga galīga metode un *ad hoc* kalendārs, lai nodrošinātu, ka šis pārredzamības trūkums neapdraud informāciju un dokumentāciju par šo kopīgo finansējumu.

Turklāt mēs uzskatām, ka finanšu īstenošana ir bijusi apmierinoša, jo septītais EAF tika slēgts un tā atlikums tika pārņemts uz deviņo EAF. Mēs arī atzinīgi vērtējam straujo desmitā EAF īstenošanu kopš 2008. gada 1. jūlija un ceram, ka palielināsies Komisijas centieni attiecībā uz atlikušo veco un neaktīvo maksājumu nokārtošanu.

Vēl viens svarīgs jautājums ir līdzekļi. Mēs esam arī nobažījušies, lai gan ir bijušas zināmas diskusijas, ka deviņā un desmitā EAF līdzekļi, ko pārvalda Eiropas Investīciju banka (EIB), nav iekļauti ticamības deklarācijā un tāpēc EIB par tiem regulāri jāsniedz pārskati.

Bart Staes, referents. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es esmu uzdevis pats sev jautājumu, kas patiesībā ir budžeta izpildes apstiprināšana. Budžeta izpildes apstiprināšana ir parlamentāra procedūra, publiska procedūra; tā ir finanšu pārvaldības publiska, kritiska, rūpīgi veikta pārbaude. Es biju atbildīgs par šā uzdevuma veikšanu attiecībā uz Eiropas Parlamentu par 2008. finanšu gadu. Šī rūpīgā pārbaude veicina Eiropas Parlamenta deputātu un arī iedzīvotāju izpratni par Parlamenta īpašo uzbūvi, pārvaldības struktūru un darba metodēm. Galu galā, dāmas un kungi, iedzīvotājiem ir tiesības zināt, kas notiek ar viņu nodokļiem. Ir iesaistīti lieli līdzekļi. Mēs runājam par Parlamenta 2008. gada budžetu 1,4 miljardu eiro apjomā; šķiet, ka 2011. gada budžets būs 1,7 miljardi eiro. Tā ir ārkārtīgi liela nauda.

Svarīga ir procedūra, tāpat kā svarīgs ir Budžeta kontroles komitejas darbs. Galu galā, šīs komitejas kritiska pieeja nodrošina progresu, kas līdz šim patiešām ir parādīts. Piemēram, Budžeta kontroles komitejas kritiskā nostāja nodrošināja Eiropas Parlamenta deputātu statūtu un palīgu nolikuma ieviešanu, tā nodrošināja to, ka mēs kritiski pārbaudījām ēku iegādi šeit Strasbūrā, un tā nodrošināja EMAS procedūras pabeigšanu, kas ir samazinājusi mūsu darba ietekmi uz vidi.

Dāmas un kungi! Tās visas ir labas ziņas. Pateicoties mūsu kritiskajai nostājai, mums trīs gados ir izdevies samazināt elektrības patēriņu par 25 %. Mums ir izdevies izmantot 100 % zaļās elektroenerģijas. Mums ir izdevies samazināt CO₂ emisijas par 17 %. Mums ir izdevies samazināt, kompostēt vai otrreizēji izmantot 50 % no mūsu atkritumu plūsmas.

Manā ziņojumā ir ieviests arī jauns jēdziens: „kaitēt Parlamenta reputācijai”. Tas nozīmē, ka pat vismazākās kolīzijas saistībā ar finanšu līdzekļiem var radīt milzīgu kaitējumu šai Parlamenta reputācijai. Mums jābūt modriem attiecībā uz to. Atzinīgi vērtējama ir 24. februārī administrācijā notikusi riska pārvaldītāja iecelšana amatā. Es vēlos aicināt šo personu vērsties pie kompetentajām komitejām un pievienoties mums diskusijās par veidiem, kā samazināt izšķērdēšanas risku šajā Parlamentā. Kā es teicu, būtiska ir kritiska pieeja. Tāpēc es prasīju pārredzamību un atklātību, pārbaudi un bilanču sistēmas izveidi un atbildību un pārskatatbildību.

Priekšsēdētāja kungs! Es ierosinu apstiprināt jūsu budžeta izpildi, jo neesmu atklājis nevienu nopietnu krāpšanas vai izšķērdēšanas gadījumu vai kādu nopietnu skandālu: lai tas būtu pilnīgi skaidrs. Taču mans

ziņojums ir kritisks. Es gribēju parādīt, ka mēs varam gūt pat vēl labākus rezultātus. Ziņojuma mērķis ir nodrošināt, ka, tuvojoties nākamajām vēlēšanām 2014. gadā, mēs esam brīvi no jebkādiem skandāliem — lieliem vai maziem — un ka mūs neaptraipa šāda veida neslavu izraisošas reportāžas presē.

Savā ziņojumā es esmu centies sniegt Parlamenta ģenerālsēdētāram un augstākā līmeņa administrācijai daudzus aizsardzības līdzekļus pret noteiktu kritiku. Es esmu apspriedis virkni jautājumu, kas man rada bažas. Viens no tiem attiecas uz faktu, ka ģenerālsēdētārs savu gada ziņojumu sagatavo, pamatojoties uz ģenerāldirektoru deklarācijām, bet es tomēr daudz labāk gribētu, lai tiktu iekļauts arī kādas citas personas viedoklis. Es ierosinu, lai mēs vēl stingrāk kontrolētu visu sarežģīto valsts iepirkuma sistēmu, jo tā ir galvenais riska faktors. Es ierosinu nodrošināt, lai brīvprātīgajam pensiju fondam, kura aktuārdeficīts ir 121 miljoni eiro, nepiemērotu nekādus valsts nodokļus.

Dāmas un kungi! Nobeigumā es gribētu pateikt dažus vārdus par sava ziņojuma sagatavošanu. Es tiecos panākt pozitīvu sadarbību ar saviem „ēnu” referentiem, un ir iesniegti daži ļoti konstruktīvi grozījumi. Taču man žēl, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa vienā brīdī iesniedza aptuveni 50 grozījumus, lai varētu svītrot svarīgas mana ziņojuma daļas. Es varu vienīgi pieņemt, ka notikusi to Parlamenta struktūru un deputātu iejaukšanās, kuri gribēja panākt šādus svītrojumus. Tas, manuprāt, ir nožēlojami, jo, būdams eiropieši noskaņots, taču kritisks Eiropas Parlamenta deputāts, es šajā ziņojumā par budžeta izpildes apstiprināšanu galvenokārt centos ievērot konstruktīvu un ļoti pozitīvu pieeju.

Ryszard Czarnecki, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Šemeta kungs! Jāsaka, ka visās iestādēs, ar kurām es esmu saistīts, — Eiropas Kopienų Tiesā, Revīzijas palātā, kuras pārstāvji šodien nav ieradušies, Ekonomikas un sociālo lietu komitejā, Reģionu komitejā, kā arī Eiropas ombuda birojā un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja birojā — kopumā ir būtisks uzlabojums, taču tas nenozīmē, ka viss būtu ideāli.

Teiksim atklāti, ka Padomes finanšu situācija ir mazāk pārredzama. Turklāt sadarbībā ar Padomi budžeta izpildes apstiprināšanas jautājumā varētu vēlēties daudz vairāk. Budžeta kontroles komiteja ir atbalstījusi manu priekšlikumu atlikt lēmumu par Padomes ģenerālsēdētāra 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu. Situācija ir līdzīga pagājušā gada situācijai. Budžeta kontroles komitejas koordinatori tikās ar Spānijas prezidentūras Padomes pārstāvjiem, pieņemot, ka pozitīvi būtu jāvērtē tas progress sadarbības jomā, kurš tika panākts pagājušajā gadā ilgās budžeta izpildes apstiprināšanas procedūras rezultātā. Diemžēl šogad atbildes uz maniem un koordinatoru uzdotajiem jautājumiem bija pilnīgi neapmierinošas un izraisīja daudz šaubu. Šā iemesla dēļ un ar visu politisko grupu koordinatoru atbalstu es esmu nolēmis atlikt lēmumu par budžeta izpildes apstiprināšanu. Jautājumi attiecībā uz kopējās ārpolitikas un drošības politikas dažādu aspektu finansēšanu, ikgadējiem finanšu pārskatiem un papildu budžeta pārskatu slēgšanu joprojām ir neskaidri. Jāpanāk noteikts progress saistībā ar rēķinu pārbaūžu jautājumiem un to administratīvo lēmumu publicēšanu, kuri tiek izmantoti par budžeta pozīciju juridisko pamatu. Turklāt ir paradoksāli, ka liela daļa Padomes iesniegto datu attiecas uz iepriekšējo budžeta periodu.

Kas attiecas uz Eiropas Kopienų Tiesu, tāpat kā Revīzijas palāta, mēs varam saskatīt zināmus trūkumus iekšējās konkursa iepirkuma procedūrās. Šajā saistībā mēs atbalstām Revīzijas palātas ieteikumu attiecībā uz vajadzību uzlabot šīs iestādes konkursa procedūras. Mūs iepriecina tiesvedības ilguma samazināšanās, bet, no otras puses, mēs esam novērojuši pastāvīgu neizskatītu lietu uzkrāšanos. Mēs priecājamies norādīt, ka ir izveidota iekšējā audita vienība. Mēs atzinīgi vērtējam praksi, ka darbības ziņojumā tiek iekļauta informācija par progresu, kas panākts attiecībā uz budžeta izpildes apstiprināšanu iepriekšējā gadā. Es ļoti stingri uzsveru, ka mēs nožēlojam EKT pastāvīgo nevēlēšanos publicēt savu locekļu finansiālo interešu deklarācijas.

Kas attiecas uz Revīzijas palātu, ārējais audits neradīja pamatu apgalvot, ka Revīzijas palātai piešķirtie līdzekļi tiktu izmantoti neatbilstīgi. Es atkārtoti ieteikumu apsvērt iespēju racionalizēt Revīzijas palātas struktūru, piemēram, nosakot maksimālo tās locekļu skaitu un neizturoties pret Revīzijas palātu kā pret īpaša veida politisku grupu.

Ekonomikas un sociālo lietu komitejas gadījumā Revīzijas palātas veiktajā revīzijā netika atklātas nekādas nopietnas neatbilstības. Būtu ieteicams visām ES iestādēm vienādi interpretēt un īstenot nosacījumus attiecībā uz personāla finansiālajiem aspektiem, lai nevienas iestādes personāls nebaudītu privilēģētāku attieksmi. Ļoti labi, ka ir pieņemts Administratīvās sadarbības nolīgums starp Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju. Mēs mudinām abas minētās iestādes ziņot par panākto progresu attiecībā uz to iekšējo kontroles standartu saskaņošanu.

Mums nav nekādu nopietnu iebildumu attiecībā uz Reģionu komiteju vai Eiropas ombudu. Mēs norādām, ka Eiropas ombuda birojs ir ievērojami palielinājis savu amatu skaitu. Jautājums ir, vai tam būtu jāpalielina amatu skaits šādā ātrumā, lai gan tam ir arī vairāk darba.

Kopumā problēma pastāv tikai attiecībā uz Padomi. Attiecībā uz pārējām sešām iestādēm nav nekādu problēmu.

Priekšsēdētājs. – Mums ir jāievēro piešķirtais laiks.

Man ir kāda informācija. Mēs esam sazinājušies ar Revīzijas palātas priekšsēdētāja biroja vadītāju un arī pārbaudījām savas pēdējās debates Eiropas Parlamentā 2008. gadā un 2009. gadā. Diskusiju laikā nebija ieradušies ne Revīzijas palātas, ne arī Padomes pārstāvji. Mūsu diskusijās nepiedalījās Revīzijas palātas un Padomes pārstāvji.

Arī Revīzijas palātas priekšsēdētājs *Caldeira* kungs norādīja, ka Revīzijas palātas nostāja attiecībā uz tās tehniskajām funkcijām ir apmeklēt Budžeta kontroles komitejas sanāksmi, taču plenārsēdes politiskajās debatēs palikt fonā. Priekšsēdētājs *Caldeira* šodien sazināsies ar mani un paskaidros Revīzijas palātas nostāju attiecībā uz mūsu diskusijām.

Mēs pārbaudījām pēdējos divus gadus, un Revīzijas palātas pārstāvji nav piedalījušies. Ja mēs nākamreiz gribēsim to noorganizēt, iespējams, nākamgad viņi varētu piedalīties. Protams, viņi bija informēti par mūsu sanāksmi, bet pēdējos divos gados viņi nav piedalījušies. Viņi noteikti piedalīsies oktobra un novembra sanāksmēs, kad viņi mūs iepazīstinās ar savu ziņojumu.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es pilnīgi varu pieņemt to, ka šodien nav ieradušies Revīzijas palātas pārstāvji, taču tas, ko jūs tikko sacījāt par Padomes pārstāvju neierašanos, tostarp pēdējos gados, tikai parāda, ka šī ir drīzāk strukturāla, nevis gadījuma rakstura problēma. Šī ir tipiska Padomes uzvedība, kad runa ir par Eiropas līdzekļu atbildīgu izlietošanu, un konkrētajā gadījumā jūsu sniegtā informācija parāda Padomes pārstāvju neierašanos pat vēl sliktākā gaismā. Šā iemesla dēļ un kā kristālskaidru Eiropas Parlamenta signālu Padomei es vēlos ierosināt, lai mēs atliktu šodienas debates par Padomes budžeta izpildes apstiprināšanu un šodien atturētos no šā temata apspriešanas.

Ryszard Czarnecki, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, liels paldies jums par rūpīgi sagatavoto informāciju attiecībā uz iepriekšējo gadu faktiem. Taču es vēlos ļoti stingri uzsvērt, ka Lisabonas līgums ir stājies spēkā un tas palielina Eiropas Parlamenta nozīmi. Šajā saistībā vairāk praktisku un politisku nekā formālu iemeslu dēļ mums ir tiesības uzskatīt, ka Padomes pārstāvjiem, kā tikko sacīja iepriekšējais runātājs, būtu jāpiedalās šajās ārkārtīgi svarīgajās debatēs — debatēs, kuras Eiropas nodokļu maksātājiem un Eiropas vēlētājiem, iespējams, ir vissvarīgākās. Padomes pārstāvju neierašanās ir pilnīgs pārpratums, un es sliecos piekrist iepriekšējā runātāja priekšlikumam, ka šajā situācijā mums būtu jāatliek tā debašu daļa, kas attiecas uz Padomi, un jāpagaida, kamēr šeit ieradīsies Padomes pārstāvji. Es vēlreiz uzsveru to, ko jau iepriekš teicu, proti, ka Padome nav izrādījusi vēlmi konstruktīvi sadarboties ar mums kā Budžeta kontroles komitejas pārstāvjiem vai kā komitejas koordinatoriem un Padomes pārstāvju šodienas neierašanās būtu vēl viens šā sadarbības trūkuma elements.

Edit Herczog (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Ievērojot budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru un balsojot par to, Eiropas Parlaments pilnīgi uzņemsies atbildību par 2008. gadu. Šis ir brīdis, kad mēs uz saviem pleciem pārņemam Komisijas, Padomes un citu iestāžu atbildību. Tā nav tikai formalitāte; tas ir ļoti svarīgs brīdis.

Taču, manuprāt, mēs esam vienojušies, ka mēs turpināsim debates, un mēs turpināsim. Neaizmirstiet, ka mums ir objektīvs iemesls, proti, nav tik vienkārši ierasties šeit no Spānijas. Es to zinu, jo es braucu no Azerbaidžānas cauri Baku un Madridei un tad pa dzelzceļu. Es ļoti labi zinu, ka šodien nav īstā diena, lai to izdarītu. Es domāju, būtu pietiekami, ja mēs lūgtu šīs iestādes un pārējās iestādes, kuras ir iesaistītas budžeta izpildes apstiprināšanā, izrādīt interesi un ierasties uz balsošanu maija sanāksmē. Tāds būtu mans ierosinājums.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mēs esam pieraduši, ka Padomes vietas ir tukšas. Tāpēc šī nav pirmā reize; nebūsim liekulīgi. Es atkārtoju, manuprāt, tas ir nožēlojami. Kas attiecas uz debatēm, es atbalstu to turpināšanu.

Turklāt saskaņā ar jūsu administrācijas novērtējumu es nedomāju, ka mums ir tiesības grozīt darba kārtību, jo tā tika noteikta ar jūsu pilnvarām, kad jūs atsākat plenārsēdi. Tāpēc es atbalstu debašu turpināšanu, kaut arī vēlreiz izsakot nožēlu, ka Padomes pārstāvji nav ieradušies.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Es šodien sazināšos gan ar Revīzijas palātu, gan Padomi. Es ļoti stingri informēšu par mūsu turpmākajām gaidām saistībā ar Padomi un Revīzijas palātu un pateikšu, ka viņiem ir jāpiedalās šādās sanāksmēs. Es par to runāšu arī ar *Zapatero* kungu personīgi, jo viņš vada rotējošo prezidentūru. Es šodien noskaidrošu, kā turpmāk risināt šo problēmu.

Tas ir brīnums! Kolēģi! Jūs apspriedāt to, cik ietekmīgi mēs esam pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Tā ir fantastiska vara. Padomes pārstāvis ir ieradies dažu minūšu laikā! Padomes priekšsēdētāja kungs, pateicos jums par ierašanos. Es sazināšos ar Revīzijas palātas priekšsēdētāju. Ir nepieciešams, lai viņš un arī pārējās iestādes piedalītos mūsu debatēs. Es šodien sazināšos ar visām šīm iestādēm.

Tagad mēs turpināsim, un es vēlos arī lūgt jūs ievērot piešķirto laiku.

Véronique Mathieu, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Šemeta kungs, López Garrido kungs, es ļoti priecājos jūs redzēt un jūs uzrunāt — esiet sveicināti! Periodā no 2000. līdz 2010. gadam mēs esam pieredzējuši, ka ES ieguldījums decentralizētās aģentūrās ir palielinājies par 610 %. Šie ieguldījumi ir palielinājušies no 95 miljoniem eiro līdz 579 miljoniem, lai gan šo aģentūru personāla skaits ir palielinājies par aptuveni 271 %.

2000. gadā aģentūras nodarbināja 1 219 cilvēkus, savukārt šodien tās nodarbina 4 794 cilvēkus. Šajos skaitļos nav ņemta vērā Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra, kuru slēdza 2008. gadā un par kuras pēdējā budžeta izpildes apstiprināšanu mēs balsosim šodien vai drīzāk vēlāk Briselē.

Šis kopējais pieaugums ir neapšaubāmi iespaidīgs. Taču periodā no 2000. līdz 2010. gadam Eiropas Savienībai ir nācies piedzīvot daudzus izaicinājumus. Pirmkārt, divas paplašināšanās kārtas — 2004. un 2007. gadā, ņemot 12 jaunas dalībvalstis, un citi izaicinājumi, piemēram, nodarbinātība un profesionālās mācības, imigrācija, vide, gaisa satiksmes drošība un vēl daudzi citi.

Šajā saistībā decentralizētās aģentūras, kas tika izveidotas, lai reaģētu uz specifisku vajadzību, ar iemaņām, ko tās attīstījušas, tieši veicina Eiropas Savienības progresu šo milzīgo izaicinājumu apstākļos. Arī dalībvalstīm ir cieši jāsadarbjas šajos jautājumos, un minētās aģentūras ir ietekmīgs sadarbības līdzeklis. Visbeidzot — aģentūru izveide visā ES teritorijā tuvinā Eiropu tās iedzīvotājiem un ļauj zināmā mērā decentralizēt ES darbības.

Taču šīm aģentūrām uzticēto uzdevumu sfēra, kā arī to skaits, apjoma un budžetu pieaugums prasa, lai šīs iestādes pašas izpildītu savus budžeta iestādes pienākumus. Ir arī jāstiprina Parlamenta, tāpat kā Komisijas un Revīzijas palātas leksējā audita dienesta budžeta kontroles kompetence, lai nodrošinātu, ka šīs aģentūras tiek pienācīgi uzraudzītas. Taču tas neatbrīvo minētās aģentūras no spēkā esošo noteikumu ievērošanas.

Kas attiecas uz 2008. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, es gribētu norādīt uz dažām problēmām, ar kurām diemžēl atkārtoti saskaras daudzas aģentūras: nepilnības iepirkumu procedūrās; nereālistiska darbā pieņemšanas plānošana un pārredzamības trūkums to personāla atlases procedūrās; augsts pārnesto summu līmenis un darbības apropriāciju atcelšana; un nepilnības darbību plānošanā, ko raksturo specifisku mērķu trūkums.

Mēs norādām, ka par spīti aģentūru centieniem dažām no tām joprojām ir grūtības ES finanšu un budžeta noteikumu piemērošanā ne tikai to mēroga dēļ. Vismazākajām aģentūrām ir lielākas grūtības ievērot apgrūtinātās procedūras, ko paredz ES tiesību akti. Šajā jautājumā es gaidu ātrus starpiestāžu darba grupu secinājumus, lai nodrošinātu, ka katru gadu neatkārtojas vienas un tās pašas problēmas. Taču šīs grūtības neapdraud 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu.

Attiecībā uz Eiropas Policijas akadēmiju (CEPOL) situācija ir atšķirīga. Lai gan ir vērojami daži uzlabojumi CEPOL pārvaldībā salīdzinājumā ar 2007. gada situāciju, revīzijas atklāja dažus acīmredzamus pārkāpumus administratīvo un finanšu noteikumu piemērošanā. Tāpēc mēs ierosinām atlikt budžeta izpildes apstiprināšanu.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt dažu aģentūru centienus uzlabot savu pārvaldību. Dažas aģentūras ir apņēmušas iet tālāk un ieviesušas noteikumus, kuri ir atzinības vērti, un es pieminēšu tikai dažas no tām. Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde, kura, es gribētu piebilst, ļoti efektīvi ir veikusi savu aģentūras koordinācijas funkciju, ir ieviesusi riska novērtēšanas procesu. Eiropas Vides aģentūra ir ieviesusi vadības kontroles sistēmu, lai uzraudzītu savu projektu progresu un savu līdzekļu izmantošanu reālajā laikā. Visbeidzot — Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds ir izstrādājis sistēmu tās informācijas uzraudzībai, kuru tas nodrošina. Nobeigumā es, protams, mudinu aģentūras ņemt vērā šo piemēru.

Algirdas Šemeta, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man pateikties Budžeta kontroles komitejai, jo īpaši referentam *Liberadzki* kungam un viņa kolēģiem referentiem par sagatavotajiem ziņojumiem un par ieteikumiem apstiprināt Komisijas 2008. finanšu gada budžeta izpildi. Es vēlos pateikties arī *Ayala Sender* kundzei par viņas ziņojumu par Eiropas Attīstības fonda budžeta izpildi un *Mathieu* kundzei par aģentūru atkārtoto problēmu vispusīgo analīzi.

Šobrīd 2008. gada budžeta izpildes apstiprināšana tuvojas nobeigumam. Tas bija intensīvs laikposms, bet, vissvarīgākais, sākums jaunam, konstruktīvam dialogam starp mūsu iestādēm. Komisijas koleģiālais mērķis joprojām ir panākt Revīzijas palātas ticamības deklarāciju bez piezīmēm. Es uzskatu, ka mūsu nesenie centieni to ir skaidri parādījuši.

Līdz ar ieviestajiem vienkāršojošiem un labāku pārvaldību un kontroles sistēmām 2007.–2013. gada plānošanas periodā, kā arī dažādiem rīcības plāniem, kas pakāpeniski parāda savu pozitīvo ietekmi uz kļūdu īpatsvaru, jau tiek panākts progress. Būtiskas pārmaiņas būs iespējamās, pateicoties jaunai programmu paaudzei nākamajam finanšu periodam, kas pašlaik tiek izstrādātas; tajās galvenā uzmanība jāpievērš labākai līdzsvara panākšanai starp mērķtiecīgiem atbilstības kritērijiem, kontroles izmaksām un izdevumu kvalitātei.

Taču kopīgi ar saviem kolēģiem komisāriem es atbalstu vēlmi, kas izteikta jūsu rezolūcijā par budžeta izpildes apstiprināšanu: mēs drīz gribam redzēt tā progressa kvantitatīvu paātrinājumu, kas pēdējos gados panākts Eiropas budžeta finanšu pārvaldības uzlabošanā, tostarp galveno dalībnieku atbildības un pārskatatbildības pastiprināšanu. Šajā saistībā būtiska ir cieša un intensīva sadarbība starp Komisiju un Eiropas Parlamentu. Taču mēs visi zinām, ka nepietiks ar konkrēta un ilgtspējīga progressa paātrināšanu uz vietas. Lai gūtu panākumus, mums ir vajadzīga jauna partnerība ar visām iesaistītajām pusēm, nevis tikai dalībvalstu un Eiropas Revīzijas palātas aktīva iesaistīšanās.

Paredzot pasākumus, kuri ir būtiski, lai uzlabotu finanšu pārvaldību, Komisija negaidīs, kamēr stāsies spēkā finanšu regulas grozījumi, lai aicinātu dalībvalstu iestādes pilnīgi uzņemties atbildību, kas pastiprināta saskaņā ar Lisabonas līgumu.

Es arī uzskatu, ka Revīzijas palātai ir izšķiroša nozīme, sniedzot savu neatkarīgo ticamības deklarāciju par Komisijas finanšu pārvaldību. Jebkādas izmaiņas ticamības deklarācijas sadalīšanā pa jomām izmainītu to budžeta daļu, kas piesaistīta dažādo krāsu jomām.

Komisija ļoti atzinīgi vērtētu to, ja tuvākajā laikā Revīzijas palāta apsvērtu to jomu nodalīšanu, kurās ir atšķirīgs kļūdu risks, un informētu mūs par to vadības un kontroles sistēmu reālo pievienoto vērtību, kuras ieviestas 2007.–2013. gada tiesību aktos. Es arī ceru, ka tad, kad likumdevējs būs apstiprinājis pieļaujamo kļūdas risku, Revīzijas palāta izskatīs šo jauno koncepciju tādā veidā, kā tā uzskatīs par atbilstīgu.

Kā pieprasīts, Komisija sagatavos un nosūtīs Parlamentam jaunu darba kārtību pēc 2010. gada. Komisija kopīgi ar pārējiem iesaistītajiem dalībniekiem darīs visu iespējamo kļūdu īpatsvara samazināšanas paātrināšanai, lai nodrošinātu, ka Eiropas Revīzijas palāta 2014. gadā vēl 20 % budžeta varētu klasificēt kā zaļu.

Jau nākamajā mēnesī es jūs iepazīstināšu ar šo jauno darba kārtību, kuras centrā būs visu dalībnieku iesaistīšana, īstenojot kopīgo mērķi uzlabot Eiropas Savienības finanšu pārvaldību un aizsargāt tās finansiālās intereses. Pienācīgi tiks ņemti vērā jūsu apsvērumi, kas izteikti rezolūcijā par 2008. gada budžeta izpildes apstiprināšanu. Es ceru uz konstruktīvām diskusijām.

Michael Gahler, *Ārlietu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! 2008. finanšu gadā maksājumi 5 miljardu eiro apmērā tika veikti tajās politikas jomās, par kurām atbild Ārlietu komiteja. No šodienas viedokļa raugoties, ir skaidrs IV kategorijas pastāvīgi nepietiekamais finansējums. Revīzijas palāta noteica dažas neprecizitātes un uzskata, ka Komisijas uzraudzības un kontroles sistēma ārējai palīdzībai, attīstības sistēmai un pirmspievienošanās palīdzībai ir tikai daļēji efektīva. Komisija norāda, ka Revīzijas palātas pieeja ir specifiska, proti, tā attiecas tikai uz vienu gadu, un tas ļauj novērtēt tikai daļu no Komisijas darba, un apgalvo, ka iemesls ir lielākās daļas programmu un ar tām saistīto kontroles sistēmu daudzgadu raksturs. Manuprāt, svarīgi ir tas, ka Revīzijas palāta nerunā par krāpšanu vai izšķērdēšanu.

Runa galvenokārt ir par iespējami rūpīgāku, operatīvāku un efektīvāku ES ārējās palīdzības līdzekļu izmantošanu, kā arī par sīkāk izstrādātu dokumentāciju un pārskatatbildību, jo ir kaitinoši, ja projekti netiek pabeigti laikus vai trūkst skaidrības par to iznākumu. Tas apdraud mūsu ārpolitikas panākumus. Tāpēc Revīzijas palātas konstatētā kļūdu īpatsvara samazināšanās ir atzinība iepriekšējās Komisijas darbam ārējās palīdzības, attīstības sadarbības un paplašināšanās politikas jomā.

Acīmredzami sava ietekme beidzot ir arī grozījumiem tiesiskajā regulējumā. Īpašajā ziņojumā par pirmspievienšanās palīdzību Turcijai sniegtas pirmās atsauces uz līdzekļu izmantošanas uzlaboto kontroli, kas kļuvusi iespējama kopš 2007. gada, izmantojot jauno Pirmspievienšanās palīdzības instrumentu. Turpmākajos ziņojumos un pārskatos par norēķiniem ir jānorāda, ar cik lielu atbildību un cik veiksmīgi saņēmēji izmanto Eiropas Savienības palīdzību. Mums jāspēj elastīgi pielāgot savu ārpolitiku, lai mēs varētu efektīvi aizstāvēt savas ārpolitikas intereses.

Tāpēc mēs aicinām Komisiju turpināt Finanšu regulas uzlabošanu, jaunās finanšu sistēmas izveidi, budžeta reformas īstenošanu un, pats galvenais, Eiropas Ārējās darbības dienesta attīstību. Taču kopumā es varu ieteikt apstiprināt 2008. finanšu gada budžeta izpildi Ārlietu komitejas jomā.

SĒDI VADA: R. WIELAND

Priekšsēdētāja vietnieks

Ingeborg Gräßle, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma referente*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs kopā jau esam pavadījuši interesantu rītu. Patiesībā es gribētu teikt pilnīgi savādāku runu. Es to šobrīd nedarīšu, jo uzskatu, ka mēs nevaram vienkārši ignorēt to, kas šodien notika.

Mēs saskaramies ar to, ka ne Parlaments, ne citas iestādes budžeta izpildes apstiprināšanu nekādā veidā neuztver nopietni. Vienīgā iestāde, kam tā jāuztver nopietni, ir Komisija. Tā ir iestāde, ar kuru mēs runājam, un tā ir iestāde, kuras budžeta izpildes apstiprināšana ir noteikta līgumā. Kas attiecas uz visām citām, proti, pārējām iestādēm, budžeta izpildes apstiprināšana līgumā nav reglamentēta. Tas rada mums problēmu. Šobrīd mums jāiztēlojas, kā pēc diviem gadiem Eiropas Ārējās darbības dienests varētu šeit neatrasties, ja tas kļūs par iestādi. Tad mēs piedzīvosim to, kas notiek jau šobrīd, proti, ka visas pārējās iestādes pat neuzskata par vajadzīgu ierasties šeit un noklausīties to, kas Parlamentam kā budžeta likumdevējam ir tām sakāms. Tagad Padome padara šo gadu par slavējamu izņēmumu, kā pagājušajā gadā to izdarīja Zviedrijas prezidentūra.

Ja mēs to, kas šeit notiek, uztveram kā parlamentāras pamattiesības, kā pamatu budžeta izpildes apstiprināšanai, tad varu jūs tikai brīdināt neīstenot pašlaik izskatāmo priekšlikumu, proti, nepārveidot Eiropas Ārējās darbības dienestu par vēl vienu iestādi, jo tas vēstītu par mūsu ietekmes beigām. Ir ļoti viegli izvairīties no šīs ietekmes. Vienīgā iestāde, kas ir pārstāvēta, ir Parlaments. Es gribētu īpaši pateikties Parlamenta priekšsēdētājam par mūsu tiesību aizstāvēšanu šorīt un par norādīšanu, ka viņš sāks sarunas ar visām pārējām iestādēm.

Kāda jēga ir no tā, ka mums ir budžeta izpildes apstiprināšanas tiesības, ja mēs to neuztveram nopietni un neliekam citiem uztvert to nopietni? Tādēļ mums ir ļoti rūpīgi jāapsver pati budžeta izpildes apstiprināšanas procedūra. Mēs vairs nevaram turpināt tā, kā esam to darījuši līdz šim.

Es vēlētos pārņemt iniciatīvu un vēlreiz vērsties pie Padomes. Saskaņā ar Lisabonas līgumu Padome tagad ir viena iestāde un Padomes priekšsēdētājs ir viena iestāde. Mēs gaidām, ka šī situācija nekavējoties tiks legalizēta budžeta tiesību aktos. Jums pašiem jānodrošina pienācīga jūsu pašu atbildības nostiprināšana budžeta tiesību aktos, un tas attiecas pat uz Padomes priekšsēdētāju. Jums ir jālegalizē savi pienākumi, un es aicinu jūs to nekavējoties darīt.

Jutta Haug, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma referente*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es tikai gribētu pievērsties vienam jautājumam — patiešām skandalozam jautājumam. Es runāju par Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru (ECDC) Stokholmā. Kopš 2005. gada maija augsti kvalificētiem cilvēkiem bija jāstrādā pilnīgi naidīgā vidē. Līdz šim brīdim Zviedrijas valdība nav spējusi noslēgt *accord de siege* ar ECDC, lai gan tā izmisīgi gribēja šo aģentūru, tāpat kā visas dalībvalstis vienmēr ļoti grib aģentūru.

Vēl joprojām nevienam darbiniekam nav personas identifikācijas numura, tā sauktā *Folkbokföring* numura. Taču valsts administrācija, iestādes un privātie uzņēmumi izmanto šo numuru, lai identificētu klientus. Tāpēc attiecīgi, piemēram, nevar reģistrēt Zviedrijā dzimušos bērnus, elektroenerģijas, gāzes, telekomunikāciju un televīzijas pakalpojumu sniedzēji liedz savus pakalpojumus, īpašnieki atsaka ilgtermiņa nomas līgumus, ir problēmas ar piekļuvi ārstiem un slimnīcām. Dzīvesbiedriem tas nozīmē to, ka viņi Zviedrijā nevar kļūt par pašnodarbinātām personām. Ir arī milzīgas grūtības atrast darbu. Šo sarakstu varētu turpināt. Viens ir skaidrs: noteiktas Eiropas tiesību aktos paredzētās pamattiesības ECDC darbiniekiem Zviedrijā vienkārši ir liegtas. Rezultātā tās viss ir nonācis mūsu Līgumrakstu komitejā. Jebkurā gadījumā, šī situācija ir nepieņemama

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Wim van de Camp, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma referents.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Nav vairs palicis daudz, ko teikt par Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas 2008. gada budžetu; diskusijās komitejā un ziņojumos lielā mērā jau ir izgaismota lietas būtība. Mēs redzējām, ka attiecībā uz Solvit 2008. gadā budžets diezgan ievērojami ir nepietiekami izpildīts, bet 2009. un 2010. gadā šī situācija tiks izlabota. Tomēr es vēlos mudināt komisāru vienkārši nodrošināt, lai Solvit budžets tiktu izlietots saprātīgi. Es saprotu, ka budžeti ir jāizlieto atbildīgi, taču pašlaik redzu, ka informācijas nodrošināšana šajā jomā joprojām nav pietiekama.

Turpinot par šo tematu, es varbūt varētu vienīgi izteikt novērojumu par Pakalpojumu direktīvu, ko ieviesa 2009. gada decembrī. Eiropas Savienībā ir ļoti vajadzīga informācija par šo direktīvu.

Priekšsēdētāja kungs! Vēl viens jautājums attiecas uz faktiskajām muitas pārbaudēm, ko veic dalībvalstis. Tas gluži nav temats, kas šeit būtu jāapspriež, taču mēs esam pieredzējuši, ka dalībvalstis neveic pietiekamas pārbaudes importētajām precēm, un es gribētu izteikt Komisijai atkārtotu lūgumu tikties ar dalībvalstīm, lai rūpīgāk izskatītu šo jautājumu un nodrošinātu, ka pienācīgi tiek pārbaudīts viss preču imports.

Visbeidzot, kā jau ir norādījuši vairāki kolēģi un arī komisārs pats, budžeta noteikumi attiecībā uz daudziem jautājumiem joprojām ir ļoti sarežģīti, kas nozīmē to, ka arī saistītie kontroles mehānismi ir ļoti sarežģīti. Tāpēc es vēlos pievienoties visiem aicinājumiem, lai šos noteikumus vienkāršotu un katrā ziņā uzlabotu.

Inés Ayala Sender, *Transporta un tūrisma komitejas atzinuma referente.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es lūdzu, lai jūs manas runas pirmo daļu uztvertu tieši tāpat kā darba kārtības punktu, jo es gribētu pirms šo debašu beigām zināt, vai Parlaments ir uzaicinājis Revīzijas palātu un Padomi piedalīties šajās debatēs, un es gribētu arī uzzināt par dokumentāciju vai arī to saņemt. Tāpat es gribētu zināt, vai pagājušajā gadā — lai arī *I. Grāfīle* kundze teica, ka Zviedrijas prezidentūra ir bijusi šeit, — Padomes pārstāvji ir piedalījušies debatēs par budžeta izpildes apstiprināšanu.

Vai jūs, lūdzu, varētu tagad sākt uzņemt laiku manai runai par budžeta izpildes apstiprināšanu saistībā ar transportu?

Vispirms mēs vēlamies uzsvērt savu gandarījumu par augstajiem izmantošanas rādītājiem, ko Transporta un tūrisma komiteja ir konstatējusi Eiropas komunikāciju tīklu saistību un maksājumu apropriācijās, no kurām abās ir sasniegti gandrīz 100 %.

Mums, protams, ir nepieciešamas dalībvalstis, lai nodrošinātu, ka no valstu budžetiem tiek piešķirts adekvāts finansējums, un es gribētu vēlreiz uzsvērt, ka Parlaments vienmēr ir atbalstījis lielāku finansējumu šiem tīkliem. Mēs uzskatām, ka tīkla projektu pārskats šogad, 2010. gadā, ļaus novērtēt, vai šie izdevumi ir bijuši pietiekami un efektīvi. Jebkurā gadījumā, uztraudzība acīmredzami ir veikta.

Mēs atzinīgi vērtējam arī to, ka Eiropas Transporta tīkla izpildaģentūras gada pārskati ir likumīgi un pareizi, lai gan mēs esam nobažījušies par kavēšanos saistībā ar pieņemšanu darbā. Taču Komisijas Mobilitātes un transporta ģenerāldirektorāts mūs ir informējis, ka šis jautājums tiks aktualizēts.

No otras puses, mēs esam nobažījušies par transporta drošības maksājumu apropriāciju zemo pārņemšanas līmeni, pat vēl zemāko pārņemšanas līmeni *Marco Polo* programmai, kura saņem Parlamenta atbalstu, un arī ārkārtīgi zemo pārņemšanas līmeni attiecībā uz pasažieru tiesību apropriācijām.

Ņemot vērā šā projekta apmērus, mēs esam nobažījušies arī par maksājumu apropriāciju neatbilstīgo izmantošanu *Galileo* programmā un nožēlojam pilnīgu datu trūkumu tūrisma jomā. Mēs ceram, ka jaunajā iestāžu sistēmā šis datu trūkums tiks novērsts.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es šaubos par to, vai uzstāties. Mani sarūgtina šie darba kārtības punkti. Es vispirms gribētu apsveikt Padomi un pateikties ministram par to, ka viņš ir mums pievienojies. Priekšsēdētāja kungs! Manuprāt, ir ierasts aicināt Padomi uzstāties pēc tam, kad ir runājis Komisijas pārstāvis. Taču Padomes pārstāvis neuzstājās pirms politiskajām debatēm, lai gan viņš runāja debašu nobeigumā. Iespējams, būtu laba domā piedāvāt Padomes pārstāvim uzstāties, jo īpaši tādēļ, lai viņš varētu reaģēt uz tā mūsu referenta nostāju, kurš ierosina atlikt Padomes budžeta izpildes apstiprināšanu.

Priekšsēdētājs. – Mēs vienosimies ar Padomes pārstāvi par to, vai viņš uzskata, ka pastāv nepieciešamība uzstāties.

László Surján, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma referents.* – (HU) Budžeta izpildes apstiprināšana ir juridiska darbība, un es domāju, ka Reģionālās attīstības komitejai nav nekāda iemesla iebilst pret budžeta

izpildes apstiprināšanu. Budžeta izpildes apstiprināšana vienlaikus ir arī politisks novērtējums. Tā precizē, vai esam sasnieguši tos mērķus, kurus mēs sev izvirzījām 2008. gadā, un vai mūsu izdevumi ir bijuši pietiekami lietderīgi.

Pastāv daudz nepareizu priekšstatu, tostarp arī Parlamentā, par kohēzijas politikas novērtēšanas procesu. Es gribētu uzsvērt pievērst jūsu uzmanību tam, ka ne visas kļūdas nozīmē krāpšanu. Mēs bieži pārāk augstu vērtējam — citos gadījumos gluži pareizi — Revīzijas palātas vai cita audita izteikto kritiku. Es vēlos norādīt, ka mums nav pārredzamu mērījumu rādītāju. Mums ir vajadzīga vienota metodoloģija, lai mērītu efektivitāti, lietderīgumu un pat uzņemšanas spēju, kurai ir galvenā nozīme, nosakot mūsu turpmāko rīcību saistībā ar kohēzijas politiku.

2008. gadā tikai 32 % izdevumu bija no šā plānošanas cikla, savukārt līdzekļi pārējiem izdevumiem tika ņemti no cikla, kas bija līdz 2006. gadam. Tāpēc ir grūti spriest par to, cik lielā mērā mums 2008. gadā ir izdevies sasniegt jaunā cikla mērķus. Dažas dalībvalstis nesasniedza pat 32 % atzīmi. Visi ir līdzatbildīgi par kavēšanos šo līdzekļu izmantošanā. Visi Komisijas un Parlamenta ieteikumi attiecībā uz vienkāršošanu, kurus mēs, reaģējot uz krīzi, veicam kopš 2008. gada, ir kalpojuši tam, lai panāktu uzlabojumus no mūsu puses. Nākamais solis ir dalībvalstu ziņā; tieši šeit jāpanāk būtisks progress.

Edít Bauer, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma referente.* – (HU) Es gribētu atgādināt, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 8. pantu vīriešu un sieviešu līdztiesības veicināšana ir viena no Eiropas Savienības pamatvērtībām, kas jāievēro visās ES darbībās, un tāpēc ir jānodrošina, lai to varētu uzraudzīt arī ES budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrā. Šajā saistībā ir nepieciešams, lai statistikas dati par budžeta izmantošanu būtu pieejami atbilstīgā sadalījumā.

Mēs ar nožēlu norādām, ka par spīti visiem mūsu pūliņiem joprojām nav pieejami dati, kas ļautu izsekot budžeta izdevumiem katram dzimumam. Galvenokārt tas attiecas uz tām jomām, kurās īpaši tiek aicināts pārtraukt diskrimināciju, piemēram, izmantojot Eiropas Sociālo fondu.

Es vēlos īpaši pieminēt vienu tematu: kavēšanos attiecībā uz Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta izveidi. Bija paredzēts, ka šis institūts sāks darboties 2008. gadā, taču faktiski tā oficiāla atklāšana notiks tikai šā gada jūnijā. Tas nepārprotami rada dažādas problēmas arī budžeta procesā. Ņemot vērā, ka 2010. gadā jāveic dažādu daudzgadu programmu vidusposma pārskats, es gribētu vēlreiz lūgt, lai Komisija izstrādātu uzraudzības un novērtējuma sistēmu, kas ļautu īstenot līdztiesības principus dažādās budžeta pozīcijās, un lai tā būtu gatava izpētīt dažādo budžeta pozīciju izmantošanas ietekmi uz nepamatotu atšķirību rašanos.

Gay Mitchell, *Attīstības komitejas atzinuma referents.* – Priekšsēdētāja kungs! Raugoties no attīstības perspektīvas, budžeta izpildes apstiprināšana ir svarīga tādēļ, lai pārliecinātu visus Eiropas nodokļu maksātājus, ka palīdzības efektivitātes ziņā jaunattīstības valstīs nauda tiek izlietota efektīvi un lietderīgi, kā arī atbilst mūsu mērķim OAP ieguldījumiem novirzīt 0,7 % nacionālā kopienākuma. Mums efektīvāk jāizmanto mūsu pašreizējais palīdzības budžets, un tas nozīmē nevis tikai sniegt vairāk palīdzības, bet labāku palīdzību.

Mums jāizmanto ES nauda kā sēkla, lai izaudzētu vietējos risinājumus. Mums jāmeklē iespējas, lai, piemēram, cilvēkiem jaunattīstības valstīs piešķirtu īpašumtiesības attiecībā uz savu attīstību un, precīzāk, lai veicinātu personu, ģimeņu un kopienu īpašumtiesības uz zemi.

Katru gadu neskaitāmas sievietes mirst dzemdībās. AIDS, malārija un tuberkuloze joprojām katru gadu prasa aptuveni četrus miljonus dzīvību. Jaunattīstības valstīs ir gandrīz miljards analfabētu. Tāpēc mēs izvirzījām kopīgu Parlamenta, Komisijas un Padomes mērķi 20 % no pamatizdevumiem izlietot izglītībai un veselībai. Mani interesē, vai mēs esam sasnieguši šos mērķus.

Vienmēr, kad es apmeklēju jaunattīstības valstis, mani pārsteidz gudrie un centīgie jaunieši, kurus es tur satieku. Šie jaunieši ir tikpat spējīgi kā jaunieši jebkur citur. Viņiem ir vajadzīga iespēja un pamudinājums veikt uzņēmējdarbību. Šajā saistībā izšķiroši ir ieguldījumi izglītībā. Tādēļ Parlaments, Komisija un Padome vienojās par šiem mērķiem. Tagad mums ar audita sistēmu ir jānodrošina, ka mēs sasniedzam šos mērķus.

Dažās atlikušajās sekundēs, kas vēl ir manā rīcībā, es gribu pateikt Parlamentam, ka, manuprāt, viens no veidiem, kā atbrīvot cilvēkus no briesmīgās nabadzības, ar kādu viņi saskaras, ir zemes īpašumtiesību ieviešana jaunattīstības valstīs. Es varu pastāstīt kādu veiksmīgu piemēru. Tas ir par manu valsti 18. un 19. gadsimtā. Ja paskatītos, kāpēc Īrija ir sadalīta, tad tas ir tāpēc, ka veiksmīgajiem cilvēkiem tika piešķirti nelieli zemesgabali.

Ir laiks beigt uzskatīt cilvēkus tikai par palīdzības saņēmējiem un sākt apzināties, ka cilvēkiem piemīt uzņēmējdarbības spējas strādāt pašiem savā labā, ja viņiem sniedz atbalstu.

Ville Itälä, PPE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Iesākumā es gribu pateikties Padomei, un es novērtēju to, ka ir ieradies Padomes pārstāvis, jo jautājums ir tāds, vai Padome patiešām grib uzņemties atbildību par nodokļu maksātāju naudas izlietojumu un vai Padome grib izrādīt cieņu Parlamentam un sadarbībai. Tāpēc ir svarīgi, ka Padome ir šeit pārstāvēta.

Savā runā es pievērsīšos Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanai un gribu pateikties *Staes* kungam par viņa ļoti augsto sadarbības līmeni. Es atbalstu viņa ļoti pamatoto galveno domu, ka Parlaments var labi strādāt tikai tad, ja lēmumu pieņemšana ir pietiekami atklāta un pārredzama. Šādā veidā mēs varam nodrošināt, ka nav skandālu. Mēs zinām — lai gan summas, par kurām mēs runājam, ir mazas —, ja tiks veiktas nelikumīgas darbības, mūsu reputācija tiks iedragāta uz ilgu laiku. Ir ļoti svarīgi nepieļaut, lai tas notiktu. Mēs nerunājam par Parlamenta naudu, bet par nodokļu maksātāju naudu. Tādēļ sistēmai ir jābūt neapstrīdamai, lai mēs beigu beigās varētu uzņemties atbildību par šo naudu.

Staes kunga ziņojumā bija daudz labu principu, taču mana grupa uzskata, ka ziņojumam vajadzētu būt īsākam un koncentrētākam, tādēļ mēs izņēmām daļu no ziņojuma teksta. Turklāt mēs uzskatām, ka ziņojumā vajadzēja iekļaut konkrētus punktus, kuros būtu aplūkota EP deputātu un visa Parlamenta darbība reālā likumdošanas darbā.

Piemēram, mēs esam pievienojuši dažus punktus attiecībā uz nekustamo īpašumu politiku, kurā joprojām jāveic daudz uzlabojumu. Mums jāiegūst precīzs un skaidrs izskaidrojums, kāpēc šajā jomā pastāv problēmas. Šis ir ilgo debašu iemesls. Mēs gribam zināt, kāpēc apmeklētāju centra izveide saskaņā ar grafiku kavējas jau vairākus gadus. Kādas šeit varētu būt problēmas? Mēs gribam saņemt atbildes uz šiem jautājumiem.

Mums būtu jāapsveic Parlaments par to, ka tas beidzot ir ātri pieņēmis jaunus deputātu statūtus un arī palīgu nolikumu. Taisnība, ka tas ir liels uzlabojums, taču Parlamentā joprojām ir nepieciešamas daudzas pārmaiņas.

Minēšu kādu piemēru. Saskaņā ar jaunajiem noteikumiem man vispirms no šējenes, Strasbūras, jālido uz Somiju un tikai no turienes varu lidot uz Briseli. Pat tad, ja man Briselē būtu grupas apmeklējums vai ziņojums, kas rīt ir jāsaņem, nebūtu nekādas atšķirības: es nevaru no šējenes doties tieši uz Briseli. Ja es to darītu, man neizmaksātu kompensāciju par ceļa izdevumiem vai citu kompensāciju.

Es nesaprotu, kāpēc mūsu dzīvei jābūt tik neērtai, zinot, ka ceļā no šējenes līdz Turku Somijā pāiet visa diena un vēl viena diena vajadzīga, lai atgrieztos no turienes, ja es gribu doties uz Briseli strādāt. Kad es pajautāju, kāpēc ir šāda kārtība, administrācija man atbildēja, ka es varu uz Somiju varu lidot caur Romu vai Atēnām. Man nav ne biroja Romā vai Atēnās, ne arī kāds darbs tur darāms; man birojs un darbs ir Briselē.

Ja mums ir divas darbavietas, tad ir saprātīgi, ka mēs varam strādāt abās vietās. Joprojām pastāv jomas, kurās mums ir jāatgriežas uz pareizā ceļa. Mēs pie tām atgriezīsimies nākamā gada ziņojumā.

Edit Herczog, S&D grupas vārdā. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos sākt ar pateicības vārdiem. Izcilais un vispusīgais *Staes* kunga un Eiropas Savienības Revīzijas palātas darbs ir ļāvis mums sagatavot rūpīgu pārskatu par Parlamenta 2008. gada budžeta izlietojumu. Es esmu pateicīga arī saviem kolēģiem, kuri ierosināja grozījumus, lai pilnveidotu šo ziņojumu.

Starp mums bija vispārēja vienošanās par faktu novērtējumu; atšķirības, kas radās, lielākoties attiecās uz veidiem, kā varētu labot atklātās kļūdas. Tagad, kad mēs balsojam par budžeta izpildes apstiprināšanu, mēs, ievēlējot EP deputāti, uzņemamies pilnu juridisko atbildību par 2008. gada budžetu. Mēs Eiropas iedzīvotājiem apliecinām, ka Parlaments iztērētos līdzekļus ir izmantojis tiem paredzētajiem mērķiem un atbilstoši noteikumiem. Pašlaik, kad krīze uzveļ smagu slogu uz katra iedzīvotāja pleciem, mums jābūt īpaši uzmanīgiem, izlietojot nodokļu maksātāju naudu. Tiem standartiem, kurus mēs piemērojam paši sev, jābūt augstākiem par standartiem, kurus mēs piemērojam citiem, jo tas ir pamats mūsu uzticamībai un integritātei. Vienlaikus mums ir arī skaidri jāapzinās, ka mūsu īstenotā pārraudzība viena pati nenodrošina to, ka līdzekļus izlieto gudri un atbilstoši noteikumiem. Tas būs iespējams tikai tad, ja mēs ieviesīsim arī uzticamu un drošu iekšējās kontroles sistēmu. Mēs, sociālisti, uzskatām, kas tas ir vissvarīgākais. Tāpēc es vēlos pievērsties šim jautājumam.

Mums jāpievērš liela uzmanība pārraugāmo iestāžu iekšējās kontroles sistēmas atbilstīgai darbībai, jo mēs esam pārliecināti, ka labāk ir novērst problēmas, nekā pēc tam meklēt tām risinājumus. Institucionālā neatkarība ir pienācīgi funkcionējošas iekšējās kontroles sistēmas būtiska garantija. Tā ir objektivitātes garantija un veids, kā nodrošināt atbilstību starptautiskajiem grāmatvedības noteikumiem un labai praksei. Taču standarti paši par sevi negarantē efektīvu iekšējās kontroles sistēmu. Šajā saistībā 2009. gadā tika veikti uzlabojumi. Nav tādas iekšējās kontroles sistēmas — vienalga, cik sarežģītas —, kurā nebūtu kļūdu, jo darbu veic cilvēki, un tieši tāpēc mēs katru gadu apstiprinām budžeta izpildi.

Manuprāt, ir būtiski uzsvērt, ka mēs atbalstījām visus tos ierosinātos grozījumus, kuri bija konkrēti, sasniedzami, un reālistiski, bet mēs noraidījām katru vispārināšanu, kas nevis uzlabo, bet drīzāk padara neskaidru mūsu nostāju. Mēs noraidījām visus priekšlikumus, kuri mazinātu politisko grupu neatkarību. Mēs esam pārliecināti, ka Eiropas Parlamenta grupu neatkarība nav šķirama no to finansālās atbildības. Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa savu darbu veic, pilnīgi apzinoties šo atbildību. Ja pārējās politiskās grupas vēlas uzlabot savas darbības, lai tās to dara. Izsakot šīs domas, es vēlos lūgt jūs pieņemt šo ziņojumu un Eiropas Parlamenta vārdā apstiprināt budžeta izpildi.

Gerben-Jan Gerbrandy, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es esmu liels britu rokgrupas „Genesis” cienītājs. Viņiem ir fantastiska dziesma ar nosaukumu „Dance on a Volcano”, un es atcerējos šo dziesmu šonedēļ, kad diezgan lielā mērā dominē vulkāniskie pelni. Ne tādēļ, ka dziesma mani radītu vēlēšanos doties dejot uz Islandi; drīzāk tā ienāca man prātā saistībā ar šā rīta debatēm par 2008. gada izdevumu pamatojumu, vēl vienu gadu, par kuru Eiropas Revīzijas palāta nespēja sniegt savu apstiprinājumu. Šis ir aspekts, kurā es saskatu paralēles ar dejošanu uz vulkāna; uz vulkāna, kurā ir nevis lava vai pelni, bet neuzticība. Eiropa ir pakļauta visādiem spiedieniem, piemēram, spiedienam uz eiro un spiedienam saistībā ar pretrunām starp ES un valstu perspektīvām. Tas jau ir pietiekami, lai novestu šo metaforisko vulkānu līdz galējai stadijai, tāpēc mēs varam iztikt bez vājas finanšu pārskatatbildības un sabiedrības neuzticības, kas izraisītu vulkāna izvirdumu.

Kā to var novērst? Manuprāt, ir tikai viens veids, un tas ir pārredzamības nodrošināšana; optimāla pārredzamība visās iestādēs. Pārredzamība Padomē — un tādā veidā dalībvalstīs — tieši tāpēc, ka tā ir galvenais katru gadu atklāto pārkāpumu avots. Starp citu, es priecājos, ka Padomes pārstāvis joprojām ir šeit. Es gribu aicināt arī dalībvalstis beidzot nodrošināt pārredzamību par Eiropas fondu izlietojumu, katru gadu sniedzot šo izdevumu publisku pārskatu. Es nesaprotu, kāpēc tās neatlaidīgi cenšas to kavēt. Esmu pārliecināts — ja dalībvalstis šādi rīkotos ar savu naudu, to iedzīvotāji uzskatītu, ka tas ir nepieņemami.

Taču taisnības dēļ jāsaka, ka lielāka pārredzamība ir nepieciešama arī Parlamentā. *Staes* kungs taisnīgi ir sagatavojis ļoti kritisku ziņojumu, un pēc daudziem uzlabojumiem, kas pieredzēti pēdējos gados, tagad ir pienācis laiks reizi par visām reizēm plaši atvērt logus un ar šīs pārredzamības palīdzību parādīt Eiropas sabiedrībai, ka mēs spējam atbildīgi pārvaldīt tās naudu, jo runa ir tieši par to.

Mans pēdējais jautājums ir saistīts ar Padomes un Parlamenta savstarpējām attiecībām. Pirms kādiem 40 gadiem, „džentlmeņu vienošanās” uzskatīja par nepieciešamu, lai abām pusēm ļautu strādāt salīdzinošā mierā un klusumā, nevis bezcerīgi cīnoties. Toreiz šī vienošanās izrādījās ļoti lietderīga, taču būtu godīgi sacīt, ka tā vairs nedarbojas, jo pašlaik mēs bezcerīgi cīnāmies. Tomēr, kā es to redzu, daudz svarīgāk ir tas, ka Padome un Parlaments tagad ir spēcīgas, nobriedušas iestādes, un kā tādām tām vajadzētu spēt vienai otru uzraudzīt rūpīgi pārdomātā veidā arī bez „džentlmeņu vienošanās”. Es gribētu pajautāt Padomes pārstāvim, kurš tagad šeit atrodas, vai viņš var uz to atbildēt un vai viņš piekrīt, ka šīm abām iestādēm ir iespējams efektīvi vienai otru uzraudzīt bez „džentlmeņu vienošanās”.

Ar savstarpēju atklātību „džentlmeņu vienošanās” vietā Padome un Parlaments var kopīgi dejot saskaņā, nebaidoties, ka zem kājās pazudīs zeme vai turpmāka sabiedrības neuzticība izraisīs vulkāna izvirdumu.

Bart Staes, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, *López Garrido* kungs, dāmas un kungi! Es tagad runāju savas grupas vārdā un nevis kā referents ziņojumam par Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanu. Man vēlāk mūs iespēja runāt kā šā ziņojuma referentam.

Es vēlētos izvirzīt dažus jautājumus. Pirmais attiecas uz Komisijas budžeta izpildes apstiprināšanu. Šis ir jautājums gan komisāram, gan Padomei, un tas attiecas uz faktu, ka 80 % mūsu līdzekļu faktiski ir izlietoti dalībvalstīs un ka Parlaments daudzos gadus ir atbalstījis dalībvalstu pārvaldības deklarācijas. Referents *Liberadzki* kungs daudzos punktos ļoti skaidri izvirza jaunās iespējas. Mums ir jauns līgums, un šā līguma 317. panta 2. punkta jaunajā formulējumā ir nodrošināta iespēja Komisijai sagatavot priekšlikumus, lai iespējami drīzāk ieviestu obligātas valstu pārvaldības deklarācijas. Komisār *Šemeta*, es gribētu lūgt jūs savā atbildē pievērsties šim jautājumam. Vai Komisija ir gatava izmantot šo iespēju? Četras dalībvalstis to jau dara, un tas jāvērtē atzinīgi, bet tās to dara četros dažādos veidos, tāpēc kaut kā saskaņosim šos centienus!

Padome teiks: tā tas tiešām ir, bet pastāv praktiski iebildumi. Dažas dalībvalstis ir federālas valstis ar savstarpējām vienībām, piemēram, Beļģija ar Valoniju, Briseli un Flandriju; tādējādi — kā varētu gaidīt, lai Beļģijas federālais ministrs nāktu klajā ar dalībvalsts pārvaldības deklarāciju? Taču tā nav problēma, dāmas un kungi. Šim valsts ministram vienkārši jāvienojas ar saviem reģionālajiem ministriem, jāsigaida viņu reģionālās politikas atzinumi un pārvaldības deklarācijas un tad ar tiem visiem jāiepazīstina Parlaments un

sabiedrība. Tad mēs varēsim pateikt, ka, piemēram, Valonijai un Briselei veicas labi, bet Flandrijai ne, vai otrādi un tā tālāk.

Otrs aspekts attiecas uz *B. Liberadzki* rezolūciju, kurā apspriests Revīzijas palātas īpašais ziņojums par Eiropas Komisijas īstenoto pirmspievienošanās palīdzības Turcijai pārvaldību. Manuprāt, izmantotais formulējums nav ļoti labs; noteiktos gadījumos un noteiktos punktos tas ir zināmā mērā nepareizi lietots, iejaucoties pievienošanās sarunās. Kopīgi ar *Geier* kungu es esmu iesniedzis virkni grozījumu, kas paredz svītrojumus. Esmu iesniedzis arī priekšlikumu uzlabot šo tekstu un gribētu lūgt kolēģus apsvērt šo priekšlikumu.

Visbeidzot, vēršoties pie Padomes, es gribētu pateikt — es ceru, ka jūs uzmanīgi klausāties, Padomes priekšsēdētāja kungs. Vai jūs savā atbildē mazliet vēlāk esat gatavs pateikt, vai jūs ievērosiet referenta, Budžeta kontroles komitejas un Parlamenta izvirzīto prasību sniegt atbildi līdz 2010. gada 1. jūnijam un sagatavosiet rezolūcijas 25. un 26. punktā prasītos dokumentus vai arī to nedarīsiet? Vai esat gatavs jau tagad dot atbildi attiecībā uz to, vai jūs to darīsiet vai nedarīsiet? Mums ir ārkārtīgi svarīgi to zināt, lai noteiktu, vai Padomes un Parlamenta attiecības ir tādas, kādām tām vajadzētu būt, vai arī tās tādas nav.

Richard Ashworth, ECR grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs! Es runāju britu Konservatīvās partijas vārdā, kura šogad atkal balsos pret budžeta izpildes apstiprināšanu. Mēs konsekventi esam ieņēmuši šo nostāju un turpināsim to darīt, kamēr neredzēsim, ka palielinās neatlaidīgi centieni panākt pozitīvu Revīzijas palātas ticamības deklarāciju.

Taču es vēlos publiski atzīt progresu, ko iepriekšējā Komisija panākusi finanšu pārvaldības standartu uzlabošanā. Revīzijas palāta īpaši norāda lauksaimniecības, pētniecības, enerģētikas, transporta un izglītības jomā panākto progresu. Es izsaku atzinību Komisijai par tās veiktajiem uzlabojumiem. Tas ir lielākajā mērā iepriecinoši.

Taču vēl ir ļoti daudz darāmā. Revīzijas palāta atkal ir izteikusi negatīvus komentārus par kontroles nepilnībām, daudziem pārkāpumiem un Eiropas Savienībai pienākošos līdzekļu gauso atgūšanas tempu.

Ir arī skaidrs, ka, lai gan galīgā atbildība jāuzņemas Eiropas Komisijai, tieši dalībvalstīm un Padomei — jo īpaši Padomei — vajadzēs būt daudz apzinīgākām Eiropas finansējuma izmantošanā un vajadzēs izrādīt daudz lielāku neatlaidību savos centienos panākt pozitīvu ticamības deklarāciju.

Mēs darbojamies saskaņā ar Lisabonas līgumu, un kā Eiropas Parlamenta deputātiem mūsu pienākums pret Eiropas nodokļu maksātājiem ir pārliecināt sabiedrību, ka budžeta līdzekļi tiek izlietoti lietderīgi, kā arī pārliecināt sabiedrību par Eiropas Savienības grāmatvedības procedūru veselumu. Kamēr Revīzijas palāta nespēs sniegt šo pozitīvo ticamības deklarāciju, es kopīgi ar savu partiju turpināšu balsot pret budžeta izpildes apstiprināšanu.

Søren Bo Søndergaard, GUE/NGL grupas vārdā. — (DA) Priekšsēdētāja kungs! Šīs debates ir par to, kā mēs, būdami ES Parlamenta deputāti, ne tikai kolektīvi, bet arī individuāli uzņemamies atbildību par to, kā 2008. gadā ir izlietoti ES līdzekļi. Kad debates būs beigušās un maijā būs nodotas mūsu balsis, tie būs mēs, no kuriem mūsu iedzīvotāji prasīs atbildību.

Ļaujiet man uzreiz skaidri pateikt šo: mūsu grupa ir kritiski noskaņota pret to, kā ES 2008. gadā ir administrējusi mūsu nodokļu maksātāju naudu. Protams, ir daudz pozitīvu aspektu, kuri nav sīkāk jākomentē. Dažās jomās pat ir bijis zināms progress salīdzinājumā ar 2007. gadu. Taču joprojām ir pārāk daudz jomu, par kurām mums jāsaaka, ka situācija ir nepieņemama. Viens piemērs ir Komisijas pārskati. Kas attiecas uz struktūrfondiem, Revīzijas palāta secina, ka vismaz, es atkārtēju — vismaz —, 11 % līdzekļu ir izmaksāti pretēji noteikumiem. Daļa ir kļūdu un nolaidības dēļ; daļa ir krāpšanas un izšķērdības dēļ. Tas nemaina faktu, ka tikai šajā vienā jomā ir nepamatoti izmaksāti miljardi eiro.

Vai tas ir pieņemami? Mēs zinām visus aizbaidinājumus. Komisija saka, ka tā ir dalībvalstu vaina, jo tās ir atbildīgas par kontroli. Dalībvalstis saka, ka vainīga Komisija, jo noteikumi ir pārāk sarežģīti. Vaina tiek uzkrauta no Poncija Pilātam.

Mums ir jāuzdod sev pašiem šāds jautājums: vai mēs apstiprinātu sporta kluba, arodbiedrības vai politiskas partijas pārskatus, ja 11 % izdevumu galvenajā darbības jomā būtu izmaksāti pretrunā noteikumiem? Es piekřitu tiem, kuri saka, ka vajadzīgas būtiskas strukturālas pārmaiņas, lai mainītu šo situāciju. Tāpēc mums jāizmanto budžeta izpildes apstiprināšana, lai panāktu šādas pārmaiņas. Šāds spiediens jāizdara arī uz Padomi.

Pagājušā gada aprīlī Parlaments ar lielu vairākumu atteicās apstiprināt Padomes pārskatus par 2007. gadu. Mēs teicām, ka nevaram vēlētāju priekšā uzņemties atbildību par pārskatiem, kamēr Padome nepiekrītīs

oficiāli tikties ar Parlamenta attiecīgajām komitejām un publiski atbildēt uz mūsu jautājumiem. Tomēr, lai demonstrētu savu labo gribu, novembrī mēs nobalsojām par Padomes pārskatu apstiprināšanu — ar skaidru nosacījumu, ka šogad tiks veiktas pārmaiņas.

Šodien mums jākonstatē, ka šīs pārmaiņas nav veiktas. Ļaujiet minēt konkrētu piemēru. Katru gadu Padome pārskaita miljoniem eiro no tulkošanas konta uz dienesta braucienu kontu. Citiem vārdiem sakot, papildus tiem līdzekļiem, kas jau piešķirti dienesta braucieniem. Tāpēc mums jāuzdod Padomei acīmredzami jautājumi. Kāpēc jūs to darāt? Kam visa šī dienesta braucienu nauda tiek izmantota? Kuras valstis no tā gūst labumu? Padome priecājas atbildēt neoficiāli, bez protokolēšanas. Taču līdz šodienai — lai gan tas var mainīties — Padome ir atteikusies atbildēt atklāti un publiski. Tas vienkārši nav pietiekami labi. Tāpēc mēs uzskatām, ka budžeta izpildes apstiprināšanā ir jāsaņem iestāžu vienošanās, kurā būtu skaidri noteikti Padomes pienākumi attiecībā uz pārredzamību un sadarbību ar Parlamentu.

Mūsu kritiskā nostāja pret Padomi un Komisiju ir skaidra. To atbalsta daudzi mani kolēģi citās politiskajās grupās. Taču tieši tādēļ, ka mūsu kritiskā attieksme ir tik skaidra, mums ir arī pienākums būt tikpat kritiskiem pašiem pret savu — Parlamenta — finanšu pārvaldību. Tāpēc, manuprāt, ir nožēlojami, ka Budžeta kontroles komitejas galīgais ziņojums ir mazāk kritisks nekā bija komitejas priekšsēdētāja sākotnēji sagatavotā versija. Tāpēc mēs atbalstām arī to, lai tekstā no jauna iekļautu kritiskos fragmentus. Es ceru, ka balsojumā maijā plaši tiks atbalstīts tas, ka tieši mūsu vēlme būt kritiskiem pašiem pret sevi dod papildu spēku un ietekmi mūsu kritikai un prasībām pret Padomi un Komisiju.

Visbeidzot es vēlos vienkārši pateikties visiem Budžeta kontroles komitejas kolēģiem, kuri šogad atkal ir strādājuši, lai panāktu lielāku pārredzamību un atbildību tajā, kā ES rūpējas par savu iedzīvotāju naudu.

Marta Andreasen, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Budžeta izpildes apstiprināšana ir viens no vissvarīgākajiem aktiem, par kuru mēs esam atbildīgi. Mēs efektīvi tiekam aicināti apstiprināt veidu, kā ir izlietota Eiropas nodokļu maksātāju nauda, un mums savs lēmums ir jāpamato ar Eiropas Revīzijas palātas ziņojumu.

Revīzijas ziņojums par 2008. gadu attaisno tikai 10 % budžeta izdevumu. Pārējo daļu ietekmē dažāds kļūdu līmenis. Vai kāda direktoru padome apstiprinātu uzņēmumu pārvaldību šādā situācijā? Protams, ne.

Šāda situācija ir atkārtojusies pēdējos 15 gadus, un Parlaments vienmēr ir apstiprinājis budžeta izpildi, pamatojoties uz uzlabojumu Eiropas Savienības līdzekļu izlietojumā. Diemžēl man jāsaka, ka nodokļu maksātāji grib zināt, vai viņu nauda ir nonākusi pie pareizās personas pareizajā nolūkā un pareizajā apmērā. Mums būtu jāpieņem lēmums par budžeta izpildes apstiprināšanu, ņemot to vērā.

Gadu gaitā vienīgais Komisijas, Parlamenta un Padomes panāktais progress ir atbildības novēlšana uz dalībvalstīm. Lai gan programmas tiešām tiek īstenotas dalībvalstīs, tomēr Eiropas Komisija ir tā iestāde, kurai Eiropas nodokļu maksātāji uztic savu naudu. Šī ir iestāde, kura piešķir naudu un kurai tāpēc pirms tam būtu jāveic vajadzīgā kontrole.

Vēl sliktāk ir tas, ka Komisija un Parlaments tagad apspriež pieļaujamo kļūdas risku. Kāpēc atļaut jebkādas kļūdas pieļaušanu — jaunais nelikumības nosaukums —, ja Eiropas Savienības finanšu sarežģītība ir tāda pati kā vidēji lielai bankai? Pagājušajā gadā Padomes budžeta izpildes apstiprināšana tika atlikta no aprīļa līdz novembrim, jo Parlaments pateica, ka to neapmierina Padomes finanšu pārvaldība, lai gan revidenti neizteica nekādu kritiku attiecībā uz tās finanšu pārvaldību. Kad situācija līdz novembrim nebija mainījusies, Parlaments pieņēma lēmumu apstiprināt Padomes budžeta izpildi. Tagad atkal visi lielgabali ir vērsti pret Padomi un tiek ierosināts atlikt budžeta izpildes apstiprināšanu.

Vai mēs nopietni uztveram savu pienākumu šajā gadījumā vai arī spēlējam politiskas spēlītes? Vai budžeta izpildes apstiprināšana ir starpiestāžu spēle, kā agrāk ir teikts? Vai nodokļu maksātāji vairs var paciest šo spēli? Runa ir par viņu naudu.

Kolēģi, es aicinu jūs visus pienācīgi īstenot savu atbildību un neapstiprināt budžeta izpildi Komisijai, Parlamentam, Padomei, Eiropas Attīstības fondam un Revīzijas palātai, kas nepublicē finansiālo interešu deklarāciju, kamēr visas šīs iestādes nebūs sniegušas pierādījumus attiecībā uz finanšu pareizu pārvaldību.

Ryszard Czarnecki, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Ir kāda problēma, jo uz ziņojumu dēļ es redzu *López Garrido* kunga vārdu, kurš gatavojas runāt Padomes vārdā, bet viņš gatavojas atbildēt uz to, ko es teicu par Padomes budžetu un tās nespēju izpildīt budžeta un citu dokumentu prasības, — proti, izteikumiem, kurus viņš nedzirdēja, jo ieradās ļoti vēlu.

Priekšsēdētājs. – *Czarnecki* kungs, es lūdzu jūs uzstāties par darba kārtības punktu.

Ryszard Czarnecki, referents. – (PL) Es ļoti īsi gribēju pateikt, ka gribētu dot ministram iespēju atbildēt uz manis izteikto kritiku un ka es gribētu, lai man tiktu dota minūte laika to atkārtot.

Priekšsēdētājs. – Jums bija taisnība, sakot, ka jūs redzējāt *López Garrido* kungu runātāju sarakstā. Tad jau redzēsīm. Viņam ir tieši tādas pašas tiesības runāt kā jums.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es domāju, ka visi Budžeta kontroles locekļi ir vienojušies par vienu jautājumu, precīzāk izsakoties, par to, ka mums vajadzīgs risinājums ES aģentūru sistēmai. Tāpēc es gribētu ierosināt vienpadsmit pieejas risinājumam. Tās varētu ļaut mums katru gadu ietaupīt 500 miljonu eiro, neietekmējot administratīvās izpildes kvalitāti.

Manas vienpadsmit pieejas risinājumam ir šādas: 1. Jābūt pietiekamam primārās likumdošanas pamatam. Arī Lisabonas līgums nav radījis šādu pamatu. 2. Tūlītēja iesaldēšana, kamēr neatkarīgā analizē reizi un par visām reizēm nav noteikta šīs decentralizācijas pievienotā vērtība. 3. Septiņu aģentūru slēgšana un atsevišķu aģentūru administratīvo uzdevumu apvienošana. 4. Turpmāk katrai aģentūrai jāietilpst viena ES komisāra tiešās kompetences jomā un, pats galvenais, ES komisāram, kas ir atbildīgs par starpiestāžu attiecībām un administrāciju, vajadzētu būt atbildīgam par horizontāliem jautājumiem. 5. Administratīvās valdes locekļu skaita samazināšana. Pastāvīgo locekļu skaitam nevajadzētu pārsniegt 10 % no visiem amatiem jeb kopskaitā jābūt 20 locekļiem. 6. Ir vajadzīgs katalogs attiecībā uz izvietojuma kritērijiem, kuri jāņem vērā, nosakot aģentūru atrašanās vietu — kā mēs jau dzirdējām *Haug* kundzes runā, tā ir steidzama nepieciešamība. 7. ES aģentūrām jābūt atbrīvotām no ES Civildienesta noteikumu piemērošanas. 8. Visi aģentūru direktori jāievēl uz noteiktu laiku pēc Komisijas ierosinājuma un tikai pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu vai tā apstiprinājuma saņemšanas. 9. Skaidrs izpildes līgums starp Komisiju un aģentūrām ar skaidri definētiem kvantitatīviem kritērijiem, kurus ES Revīzijas palāta ir apkopojusi gada izpildes vērtējumā. 10. Visām aģentūrām būtu jānosūta finanšu dati uz datubāzi. Tad mums kā referentiem par budžeta izpildi būtu vienkāršāk veikt statistisku analīzi. Līdz šim tas ir bijis neiespējami, jo dati tiek saņemti papīra formātā. 11. Subsidiaritātes princips. Taču Komisijai vēl jāņem vērā prasība pēc pamatojuma.

Tātad risinājumi ir iesniegti. *Geier* kungs, *Gräßle* kundze, ir laiks, lai jūs pieļautu šādu risinājumu arī šeit Parlamentā.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es priecājos būt klāt šajās debatēs, lai gan neesmu oficiāli uzaicināts. Parlaments mani oficiāli neuzaicināja piedalīties šajās debatēs. Tomēr, kad es uzzināju, ka Parlaments un daži tā deputāti ir prasījuši, lai es būtu šeit, es ar lielu prieku tūlīt devos šurp, lai piedalītos šajās debatēs.

Es uzskatu, ka Padomes 2008. finanšu gada budžets tika pareizi izpildīts, kā var secināt no Revīzijas palātas gada ziņojuma. Bija viena vai divas runas — piemēram, *Søndergaard* kunga runa —, kurās tika minēta pārrēķināmība, pārrēķināmības trūkums vai nepietiekama pārrēķināmība. Attiecībā uz to es gribu pilnīgi skaidri pateikt: Padome uzskata, ka veids, kādā tā izpilda savu budžetu, ir absolūti pārrēķināms un tāpēc tā pareizi piemēro izvirzītās prasības, kas noteiktas Finanšu regulā.

Turklāt, kā jūs zināt, Padome savā tīmekļa vietnē publicē ziņojumu par iepriekšējā gada finanšu pārvaldību. Es gribētu pievērst jūsu uzmanību tam, ka pašlaik Padome ir vienīgā iestāde, kura ir publicējusi plašai sabiedrībai pieejamu provizorisku ziņojumu par saviem 2009. gada pārskatiem.

Turklāt pirms dažām dienām, precīzāk sakot, 15. martā, Padomes Pastāvīgo pārstāvju komitejas (*Coreper*) priekšsēdētājs un Padomes ģenerālsekretārs tikās ar Parlamenta Budžeta kontroles komitejas delegāciju. Šajā sanāksmē viņi sniedza visu prasīto informāciju par tiem tematiem un jautājumiem, ko Parlamenta Budžeta kontroles komiteja bija izvirzījusi saistībā ar Padomes 2008. gada budžeta izpildi.

Gerbrandy kungs jautāja, vai ir vajadzīgs turpināt abu iestāžu savstarpējas kontroles budžeta jautājumus bez „džentlmeņu vienošanās”. Tā sacīja *Gerbrandy* kungs. Ja Parlaments vēlas pārskatīt šo vienošanos, tad Padome ir gatava to apsvērt un apspriest jaunu vienošanos, pamatojoties uz savstarpīguma principu starp abām iestādēm. Tāpēc nav problēmu šīs situācijas apspriešanā un, visticamāk, jaunas vienošanās panākšanā, kura, ja iespējams, uzlabos to vienošanos, kura mums bijusi līdz šim.

Tas ir tas, ko Padome gribētu norādīt attiecībā uz šorīt notikušajām debatēm. Esmu jums ļoti pateicīgs par mutisko uzaicinājumu ierasties šeit, bet, es atkārtoju, es netiku oficiāli uzaicināts uz šo sēdi.

Priekšsēdētājs. – Paldies jums, ministr! Liels paldies, ka jūs tik laipni izpildījāt mūsu lūgumu. Tas dod man iemeslu pateikt, ka arī Komisija nekad nesaņem oficiālu uzaicinājumu uz šo sēdi. Es jau kādu laiku esmu Parlamenta deputāts un esmu ievērojis, ka tādos gadījumos kā jūsējais, kad Padome ir šeit pārstāvēta — pat ja tas nav īsti nepieciešams — lielā mērā tiek veicināti prezidentūras panākumi. Tāpēc es gribu vēlreiz jums pateikt lielu paldies.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Šemeta kungs, López Garrido kungs, vēlreiz paldies, ka pievienojāties mums! Iesākumā es vēlētos pateikties savam kolēģim *Liberadzki* kungam, jo es runāju Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas vārdā saistībā ar Eiropas Komisijas budžeta izpildes apstiprināšanu.

Es gribētu pateikties arī pārējo politisko grupu referentiem, kā arī Revīzijas palātai un īpaši tās priekšsēdētājam *Caldeira* kungam, kurš dara milzīgu darbu, lai mums izskaidrotu šīs ārkārtīgi komplicētās procedūras.

Šemeta kungs, mūsu grupa gatavojas balsot par Eiropas Komisijas budžeta izpildes apstiprināšanu, un es gribētu norādīt, ka jūsu priekštecim *Kallas* kungam — kurš kopīgi ar mums paveica lielu darbu, jo īpaši iepriekšējā pilnvaru termiņa laikā — bija liela nozīme šo pozitīvo sasniegumu panākšanā.

Pirmkārt, attiecībā uz gada pārskatiem, Revīzijas palāta ir sniegusi pozitīvu ticamības deklarāciju. Tāpēc, *Ashworth* kungs, varbūt Konservatīvā partija balsos vismaz par gada pārskatiem. Es vēlētos izmantot šo iespēju, lai pateiktos *Taverne* kungam un viņa priekštecim *Gray* kungam.

Kas attiecas uz pārskatiem, es nevaru vēlreiz nepaust bažas, redzot 50 miljardus eiro negatīva pašu kapitāla, un es joprojām nesaprotu, kāpēc mēs neiegrāmatojam tās savas prasības pret dalībvalstīm, kuru apmērs ir aptuveni 40 miljardu eiro un kuras veido personālam izmaksājamās pensijas.

Daži deputāti saka, ka Revīzijas palātas paziņojums attiecībā uz pakārtoto darījumu likumību un pareizību ir negatīvs. Patiesībā mums nav ne jausmas. Es esmu izlasījis un pārlasījis šo paziņojumu. Mēs nezinām, vai saskaņā ar līguma 287. pantu mums ir pozitīvs atzinums par pakārtotajiem darījumiem. Revīzijas palāta mums ir sniegusi dažus atzinumus — piecus punktus — bet mēs nezinām. Turklāt rezolūcijā ir ierosināts, lai Revīzijas palāta izpildītu šo uzdevumu, ko paredz līgums. Šajā saistībā mums jāsanāk kopā, lai pārskatītu visas šīs budžeta izpildes apstiprināšanas procedūras par kontroles izmaksām.

Kas attiecas uz metodēm, mēs prasām savām valdībām dalībvalstu ticamības deklarācijas, kādu mums nekad nebūs. Es ierosinu iesaistīt valstu revīzijas struktūras revīzijas ķēdē, lai tās savām valdībām varētu izsniegt sertifikātus, kuri tiktu iekļauti budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrā.

Es ierosinu arī termiņu samazināšanu. Vai jūs varat iedomāties, ka 2010. gada aprīlī mēs runājam par 2008. gada pārskatiem? Ir jānosaka īsāki termiņi. Es ierosinu veikt pētījumu par konsolidētajiem pārskatiem. Es nepiekrītu budžeta izpildes apstiprināšanas atlikšanai attiecībā uz Padomi, jo Revīzijas palāta nav izteikusi nekādus komentārus saistībā ar Padomi.

Priekšsēdētāja kungs! Nobeigumā gribu izteikt ierosinājumu organizēt iestāžu konferenci ar Komisiju, Padomi, visiem dalībvalstu parlamentiem un valstu revīzijas struktūrām, lai izstrādātu mūsu budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru ļoti tehniskās jomās un padarītu situāciju daudz skaidrāku, nekā tā ir šodien.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas un, pats galvenais, Padomes pārstāvji, dāmas un kungi! Debatēs par uzlabojumiem Eiropas fondu sadales izpildē mēs katru gadu dzirdam šādus izteikumus: rūpīgāka un efektīvāka izdevumu kontrole visās struktūrās un iestādēs, lielāka pārredzamība Parlamentam un arī iedzīvotājiem. Padomes klātbūtne šodien ir pirmais rādītājs, ka kaut kas mainās arī Padomē. Brīnīšķīgi, mēs esam iepriecināti — kā jūs dzirdējāt —, bet ar to vien mums noteikti nepietiek. Tieši šī ir tā atšķirība, kuru jūs minējāt — jūs uzskatāt, ka esat radījuši pilnīgu pārredzamību, savukārt mēs uzskatām, ka jūs vēl neesat atbildējuši uz mūsu novembra beigās notikušajās debatēs uzdotajiem jautājumiem — un kura parāda, ka mēs viens ar otru nesadarbojamies tik labi, cik vajadzētu. Jūs runājat par 1970. gada vienošanos, kuru jūs vēlaties grozīt un pilnveidot. Tas viss ir labi un pozitīvi, bet šīs mūsu gaidas nebūt nav jaunas. Mēs tās dažas reizes jau esam pieminējuši, un tagad jūs rīkojaties tā, it kā tas būtu kas pilnīgi jauns.

Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa atbalstīs *Czarnecki* kunga ziņojumu. Mēs piekrītam viņa izteiktajai kritikai un pārējo grupu izteiktajai kritikai. Mēs neapstiprināsim Padomes budžeta izpildi ne šodien, ne nākamajā mēnesī. Tāpēc mani pārsteidz *Andreasen* kundzes prasība, jo esmu pilnīgi pārliecināta, ka par 80 % šo līdzekļu atbild dalībvalstis. Tas neatbrīvo Padomi no tās atbildības, jo Padome nav ceturtā vai piektā iestāde Eiropas Savienībā, bet tā strādā kopīgi ar dalībvalstīm.

Taču es piekrītu, ka mūsu kritikai nav reālu seku. Kā norādīja *Audy kungs*, mums ir jāizstrādā savi instrumenti. Mēs katru gadu Padomei parādām dzelteno kartīti, noraidot budžeta izpildes apstiprināšanu, taču nekas nenotiek. Tāpēc mums ir jāizstrādā savi instrumenti: ne tikai skaidra kritika, bet arī sekas — kas notiks, ja Padome ar mums nesadarbosies. Iespējams, tas nozīmēs arī konstitucionālas izmaiņas.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies jums, *Weiler kundze*! Dāmas un kungi! Es tikko vēlreiz pārbaudīju Reglamentu: tajā nav paredzēta dziesmu dziedāšana plenārsēdē bez iepriekšējas saskaņošanas ar Priekšsēdētāju konferenci. Taču mums ir atļauts apsveikt kolēģi. Divarpus minūtes uzstāsies *Chatzimarkakis kungs*, kuram šodien ir dzimšanas diena. Daudz laimes dzimšanas dienā!

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). - (DE) Paldies, priekšsēdētāja kungs, tas bija ļoti laipni! Komisār *Šemeta*, ziņojumu par Eiropas struktūru un iestāžu budžeta pārvaldību pieņemšana ir viens no vissvarīgākajiem mūsu kā Eiropas iedzīvotāju pārstāvju pienākumiem — tas ir mūsu augstākais pienākums. Tas, ko Eiropa ir izdarījusi ar nodokļu maksātāju grūti nopelnīto naudu, ir izšķirošs jautājums attiecībā uz Eiropas integrācijas projekta pieņemšanu.

Vispirms es gribētu pateikties visiem referentiem par viņu pūlēm. Taču ziņojumos es redzu gan gaišās, gan ēnas puses. Es redzu gaismu budžeta pārvaldībā kopumā. Pagaidām šis ir gadījums, kad visās jomās, kurās Eiropas Savienība pati kontrolē un pārvalda līdzekļus, tas notiek saskaņā ar noteikumiem. Vai tas ir efektīvi vai nav, ir pilnīgi cits jautājums. Kā Eiropas Parlamentam mums ir jāpievērš lielāka uzmanība politikas virzīenu efektivitātei, politiskajiem jautājumiem un īstenošanai, jo īpaši saistībā ar programmu *Agenda 2020*.

Kohēzijas politikas jomā ir ēnas puses. Vienpadsmit procenti izdevumu neatbilst noteikumiem, un šis procents ir pārāk augsts. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai ES daudz vairāk censtos atgūt nepareizi izmaksātos līdzekļus. Tādēļ Budžeta kontroles komiteja ir pieņēmusi Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas iesniegtos grozījumus. Mēs gribam atgūt 100 % šo līdzekļu.

Man ir tas gods 2010. gadā būt referentam par Eiropas Komisijas budžeta izpildes apstiprināšanu. Lisabonas līguma novēlotās spēkā stāšanās dēļ tas nebūs viegls uzdevums. Mums ļoti rūpīgi ir jāuzrauga, vai atsevišķu komisāru jaunie pienākumi neradīs pat vēl mazāku pārredzamību un lielāku atbildības slēpšanu. Mums tas ir ļoti rūpīgi jāizpēta, un mēs to darīsim.

Es vēlos uzsvērt divas jomas: pirmkārt, tā sauktās nevalstiskās organizācijas un, otrkārt, „džentlmeņu vienošanos”. No 2008. gada līdz 2009. gadam Eiropas Savienība nevalstiskajām organizācijām līdzekļos ir izmaksājusi vairāk nekā 300 miljonu eiro. To vidū ir godājamās organizācijas, piemēram, *Deutsche Welthungerhilfe*. Taču ir arī dažas organizācijas, kas grib graut Eiropas Savienības reputāciju, proti, *Counter Balance*, kura ir uzbrukusi Eiropas Investīciju bankai. Tas ir nepieņemami, un mums tas ir jārisina. Mums ir vajadzīgs šādu nevalstisko organizāciju reģistrs un definīcija, jo tās saņem lielu daļu nodokļu naudas.

Kas attiecas uz džentlmeņu vienošanos, es vēlos pateikties *López Garrido kungam*. Es gribu pateikties par to, ka jūs ieradāties. Es vēlos norādīt arī uz šo vēsturisko elementu: „džentlmeņu vienošanās” apšaubīšana un pārskatīšana pēc 40 gadiem ir milzīgs solis. Ņemot vērā Lisabonas līgumā noteiktos jaunus Parlamenta pienākumus, tas ir arī nepieciešams solis. Mums ir jānodrošina pārredzamība šeit un Padomē.

Ashley Fox (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Parlamentam atkal ir iesniegti standarti neatbilstoši pārskati, un Parlamentam tiek lūgts tos apstiprināt. Šie ir pārskati, attiecībā uz kuriem Revīzijas palāta ir atteikusies sniegt pozitīvu ticamības deklarāciju — pārskati, kuri joprojām nav likumīgi un pareizi. Revidenti ir teikuši — atkal —, ka šie pārskati ir pilni ar kļūdām, taču no mums gaida to apstiprināšanu.

Es priecājos, ka *Mathieu kundze* ir ieteikusi atlikt Eiropas Policijas akadēmijas budžeta izpildes pārskatu apstiprināšanu. Mēs atbalstīsim šo ieteikumu, jo *OLAF* vajag vairāk laika, lai pabeigtu izmeklēšanu. Ir izteiktas sūdzības par krāpnieciskām darbībām šajā akadēmijā, ieskaitot to, ka personāls ir izmantojis nodokļu maksātāju naudu, lai iegādātos mēbeles savai personīgai lietošanai.

Es varu Parlamentam teikt, ka Apvienotās Karalistes Konservatīvā partija nepieņems šos pārkāpumus. Mēs atteiksimies apstiprināt budžeta izpildi līdz tam laikam, kad Revīzijas palāta sniegs pozitīvu ticamības deklarāciju.

Uzticība politiķiem ir noslīdējusi visu laiku zemākajā līmenī, un mēs vēl vairāk pasliktināsim savu stāvokli, ja iedzīvotāji redzēs, ka mēs piedodam šādu naudas izšķiešanu. Katru reizi, kad mēs apstiprinām standartiem neatbilstošus budžeta izpildes pārskatus, mēs veicinām lielāku izšķērdību un lielāku krāpšanu. Katru reizi, kad mēs nobalsojam par budžeta izpildes apstiprināšanu, mēs raidām signālu Padomei, Komisijai un mūsu vēlētājiem, ka mēs neizturamies nopietni pret šo jautājumu.

Mana partija īpaši uzmanīgi skatīsies, kā Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas deputāti nolems balsot šajā jautājumā. Viņi nevar savā valstī apgalvot, ka viņi grib panākt pārmaiņas politikā — padarīt politiku tīrāku un reformēt to —, un tomēr gadu pēc gada balsot par šo standartiem neatbilstošo pārskatu pieņemšanu. Visiem, kas nopietni grib reformēt šo sistēmu un aizsargāt nodokļu maksātājus, būtu jābalso pret budžeta izpildes apstiprināšanu.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Ņemot vērā augsto kļūdu līmeni, es nepiekrītu Eiropas Komisijas budžeta izpildes apstiprināšanai. Mēs joprojām nedarām pietiekami daudz, lai vienkāršotu noteikumus, jo īpaši tos, kuri attiecas uz struktūrfondiem. Četras neatkarīgas padomdevēju valdes ir iesniegušas priekšlikumus, uz kuru Komisijai vēl jādod apmierinoša atbilde. Ir patiešām nepieciešama neatkarīga ārēja pārbaude Komisijas ietekmes novērtējumam padomē. Ja E. Stoiber Augstā līmeņa grupa tai piešķir nozīmi, šai grupai būtu jānodrošina arī pietiekami resursi vajadzīgajam sekretariāta atbalstam. Turklāt ir nepieciešamas plašākas pilnvaras. Mums jāsamazina ne tikai administratīvais slogs, bet arī izmaksas saistībā ar atbilstību pēc būtības, turklāt esošajiem tiesību aktiem nevajadzētu turpināt ierobežot pilnvaras: arī attiecībā uz jaunajiem tiesību aktiem ir jāveic kritiska analīze. Tas, priekšsēdētāja kungs, būtu ieguldījums to noteikumu sloga strukturālā samazināšanā, kuri pārmērīgi traucē varas iestāžu un uzņēmumu darbību.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vispirms es gribētu apspriest tās problēmas attīstības palīdzības jomā, kuras gandrīz vienmēr uzsver Revīzijas palāta, un pateikties *Ayala Sender* kundzei par labo sadarbību, kas bija ārkārtīgi patīkama.

Pirmkārt, bieži pastāv budžeta atbalsta problēma. Tas nozīmē, ka pastāv pat aizdomas, ka tajās valstīs, kuru iedzīvotājiem mēs cenšamies mazliet palīdzēt, budžeta atbalstu daļēji izmanto korumpēti un totalitāri režīmi, lai apspiestu nevēlamas iedzīvotāju grupas vai pat kritizētājus. Es esmu ārkārtīgi kritiski noskaņota pret šo budžeta atbalstu. Tas būtu jāsamazina vai jāpārtrauc tām valstīm, kurās mēs skaidri redzam problēmas budžeta atbalsta izlietojumā.

Otrkārt, pašlaik tāpat kā līdz šim pastāv problēma, ka šajos maksājumos bieži ir kļūdas, ka trūkst attīstības palīdzības projektu koordinācijas un to mērķu noteikšanas starp vienas valsts dažādām iestādēm un līmeņiem, kā arī nav identificējamās prioritāšu izvirzīšanas. Šā jautājuma izvirzīšana par prioritāti ir būtiska, lai mēs varētu uzlabot šo projektu ilgtspēju un efektivitāti tajās valstīs, kuru iedzīvotājiem patiešām galēji nepieciešama palīdzība.

Turklāt, tāpat kā agrāk, arī tagad es uzskatu, ka ir būtiski, lai attīstības palīdzību un Eiropas Attīstības fondu kopumā iekļautu kopējā budžetā.

Attiecībā uz pirmspievienošāns palīdzību Turcijai es gribētu teikt, ka biju pārsteigta, ka pilnīgi normālā kritika, kas citās būtu ilgi turpinājusies, līdz novestu pie finansējuma bloķēšanas un atcelšanas, tik ātri ir novedusi pie sarežģījumiem sadarbībā starp Turciju un Komisiju. Manuprāt, ir pilnīgi normāli, ka mēs vispirms nosakām stratēģiju un mērķus, pēc tam termiņus, projekta orientāciju, mērījumu kritērijus un tad izpildes uzraudzības metodi.

Taču, ja tā visa trūkst un ir īstenoti projekti, kuri pēc tam tiek pasludināti par veiksmīgiem, man ir grūti saprast to, kā šī programma tiek īstenota. Tāpēc es personiski uzskatu, ka vismaz daļa no šā finansējuma ir jāaptur, kamēr mums būs atbilstošas garantijas, ka attiecīgi līdzekļi tiks pienācīgi izlietoti. Tagad mēs esam panākuši kompromisu, bet es uzskatu, ka šī problēma ir jāuzrauga, jo tā ietekmē citas valstis, piemēram, Bulgāriju, Rumāniju vai Grieķiju. Es uzskatu, ka pret visiem jāizturas vienādi un nevis atšķirīgi.

Tāpēc es lūdzu, lai nekustamā īpašuma politikas jomā tiktu noteikta vidēja termiņa būvniecības stratēģija, izmantojot skaidru celtniecības un finanšu plānošanu. Lieliem projektiem būtu jāievieš pašiem savas budžeta pozīcijas un ziņošanas sistēma attiecībā uz būvniecības progresu, un mums nebūtu vairs nekas jāmaksā īstermiņa aizdevējiem. Tā kā mēs esam šādas lielas iestādes, mums ir nepieciešamas ēkas, un tās ir jāplāno rūpīgi un pārredzami.

Pēdējais, ko gribu pateikt — es uzskatu, ka steidzami ir jāvienkāršo programmas, jo tas ir iemesls, kas rada problēmas attiecīgajās valstīs, un tā nedrīkst palikt vienkārši retoriska prasība, bet tas beidzot ir jāīsteno.

(Aplausi)

Jens Geier (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār! *López Garrido* kungs, es priecājos, ka jūs esat šeit un tādējādi parādāt, ka Padome atzīst šīs svarīgās debates. Dāmas un kungi! Mēs visi zinām šo mazo viltību: ja jūs gribat kādu samulsināt, uzdodiet viņam, piemēram, šādi formulētu jautājumu: „Vai jūs patiešām

joprojām ieplaukājat savus bērnus?" Pat ja šī persona teiks „nē”, tā netieši atzīs, ka kādreiz ir ieplaukājusi savus bērnus.

Es vēlos pateikties *Staes* kungam par darbu, jo viņa ziņojums par Parlamenta budžeta izpildi ir kritisks ziņojums, bet, manuprāt, vismaz dažās jomās tajā ir ievērota šī iepriekš minētā loģika. Paškritika ir laba lieta, bet tai ir jābūt precīzai. Manā grupā ir bijis daudz diskusiju par to, kā mēs varētu noraidīt to vai citu formulējumu ziņojumā par Parlamenta budžeta izpildi. Daži no mums savās valstīs šajā saistībā ir izjutuši vairāk nekā nelielu spiedienu.

Tomēr es gribu darīt jums zināmas savas atbildes uz šiem jautājumiem par to, kāpēc mēs esam noraidījuši to vai citu formulējumu ziņojumā par Parlamenta budžeta izpildi. Ir priekšlikumi, kas jau kļuvuši par realitāti. Mēs varētu iesniegt tos atkārtoti, bet kāpēc? Ir priekšlikumi, kuri nav lietderīgi, piemēram, doma padarīt Budžeta kontroles komiteju par alternatīvu iekšējā audita iestādi vai starpnieku starp Prezidiju un plenārsēdi. Taču šajā ziņojumā ir daudz labu priekšlikumu, kuri visi tika pieņemti.

Un tad šajā ziņojumā ir priekšlikumi, kuri tikai daļēji atspoguļo realitāti, piemēram, pašlaik apspriešanai ierosinātais 26. grozījums. Šajā grozījumā ir prasīta iekšējās kontroles sistēmas izveide Parlamenta grupās. Nekas nevarētu būt vairāk acīmredzams. Taču Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupā tieši šā iemesla dēļ šāda sistēma jau sen pastāv. Ja mana grupa tam piekristu, mēs rīkotos tā, it kā mums būtu jāpagūst izdarīt kaut kas nepadarīts. Tāpēc mēs šajā gadījumā varam piekrist tikai tad, ja tas patiešām būtu atspoguļots arī šajā ziņojumā. Tāpēc es ierosinu attiecīgajam punktam pievienot šādu frāzi: kā tas ir fakts S&D grupā.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Lai gan daudzas problēmas joprojām pastāv, ES līdzekļu kontrole un revīzija ir uzlabojusies un kļūst aizvien vispusīgāka. Mēs redzam tā rezultātus, kas ir iepriecinoši — bet var izdarīt vairāk. Mūsu moto vajadzētu būt: „neizniekot nevienu centu!” Kas attiecas uz palīdzības līdzekļiem, ES ir lielākā palīdzības sniedzēja pasaulē. Tas ir labi, ka mēs padarām pasauli labāku un izrādām savu solidaritāti ar visnabadzīgākajiem pasaules iedzīvotājiem. Es ticu, ka ES iedzīvotāji to pilnīgi atbalsta, taču nauda ir jāizlieto vislabākajā iespējamā veidā. Tā nedrīkst nonākt korumpētu vadītāju rokās, kuri piepilda paši savas kabatas, tāpat kā mēs nedrīkstam izniekot līdzekļus tādiem projektiem un iniciatīvām, kuras nav progresīvas un kuru kvalitāte nav atbilstīga.

Mums Eiropas Parlamentā ir īpaša atbildība šajā sakarībā. Es Budžeta kontroles komitejai iesniedzu virkni grozījumu, pret kuriem referents izturējās salīdzinoši labvēlīgi. Tas ir fakts, ka Eiropas Savienības nostājai jābūt skaidrākai un jāpieprasa, lai tās valstis, kuras ES atbalsta, ievērotu galvenās cilvēktiesības, piemēram, vārda brīvību un preses brīvību. Diemžēl pašlaik tas tā nav.

Ļaujiet man minēt ļoti skaidru piemēru: ES palīdzība Eritrejai. Eritrejai personas, kuras kritizē režīmu, tiek ieslodzītas cietumā bez tiesas sprieduma un pat bez paskaidrojuma, par ko tās tiek apsūdzētas. Viņi gadiem ir nikuši cietumā šausmīgos apstākļos. Ko viņi ir nodarījuši? Viņi ir kritizējuši valsts vadību un prezidentu.

Mums jābūt skaidrākai nostājai šajā jautājumā. Eiropas Savienībai jāspēj padarīt savu palīdzību atkarīgu no tā, vai saņēmējvalstis ievēro galvenās cilvēktiesības, un es uzskatu, ka ziņojumam šajā saistībā vajadzētu būt ietekmīgākam un skaidrākam. Es uzskatu, ka tieši to no mums gaida Eiropas nodokļu maksātāji.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! *Staes* kunga ziņojumā ir ietverts ļoti svarīgs punkts, kura nosaukums ir „Deputāti kā publiskas personas”. Šis nosaukums ir ļoti piemērots. Katrs šā Parlamenta deputāts ir publiska persona, un tam ir jāspēj jebkurā brīdī atbildēt sabiedrībai par to, kā viņš vai viņa strādā, un īpaši jāspēj pamatot, kā viņš vai viņa ir izlietojis nodokļu maksātāju nodrošināto budžetu. Patiešām, mēs visi rīkojamies ar nodokļu maksātāju naudu, un tāpēc pilsoņiem ir tiesības zināt, kā mēs izlietojam šo naudu.

Pēdējos gados ir būtiski uzlabojusies Parlamenta pārskatatbildība bet no Eiropas Parlamenta deputātiem vēl nav prasīta pārskatatbildība par visiem viņu līdzekļiem. Es īpaši atsaucos uz maksimālo summu 4200 eiro apmērā mēnesī, kura ir katra deputātā rīcībā vispārējiem izdevumiem. Tagad man katru gadu jāmaksā ievērojama summa, lai algotu ārēju grāmatvedi, kas nodrošinātu šo pārskatatbildību. Tas ir dīvaini; mums vienkārši vajadzētu sniegt to Parlamenta dienestu klātbūtnē, kā mēs darām ar saviem ceļa un uzturēšanās izdevumiem. Tāpēc es vēlos mudināt jūs atbalstīt 33. grozījumu 65. punktam par šo jautājumu.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Eiropas Personāla atlases birojs jeb EPSO ir starpiestāžu vienība, kas ir atbildīga par Eiropas Savienības iestāžu personāla atlasi. Es ļoti priecājos, ka budžeta izpildes apstiprināšanas ziņojumos ir iekļauts šis temats. Ir jāpieliek pūles, lai izpētītu un novērstu ģeogrāfisko nevienlīdzību kandidātu vidū un veiksmīgo kandidātu uz Eiropas iestāžu civildienesta amatiem vidū. Īpaši nepieņemama ir pastāvīgā jauno dalībvalstu, tostarp Polijas, pilsoņu nepietiekamā pārstāvība, un ne tikai

Eiropas Savienības civildienestā. Šī parādība ir īpaši pamanāma, manuprāt, vidējā un augstākā līmeņa vadības personāla vidū. Šaubas izraisa arī ilgais darbā pieņemšanas process un veiksmīgo kandidātu saraksta pārvaldība. Bieži veiksmīgie kandidāti, kuri ir izraudzīti konkursa kārtībā, — tie, kuri ir veiksmīgi izturējuši konkursu — pieņem darbu ārpus Eiropas Savienības, jo viņi vienkārši nevar tik ilgi gaidīt, un viss darbā pieņemšanas process ir bijis veltīgs.

Es priecājos, ka EPSO ir izstrādājis korigējošu programmu un pieņēmis Revīzijas palātas komentārus un ka tas jau ir pieņēmis dažus Eiropas Parlamenta komentārus. Es noteikti uzmanīgi vērošu šīs korigējošās programmas ietekmi, vienmēr atceroties, ka EPSO mērķim galvenokārt vajadzētu būt sniegt labākajiem iespējamajiem kandidātiem ES iestāžu piedāvājumus, atlasīt labākos iespējamajos kandidātus un izveidot vislabāko iespējamo kandidātu sarakstu, kurā proporcionāli būtu pārstāvētas visas dalībvalstis.

Ivailo Kalfin (S&D). – (BG) Komisār, *López Garrido* kungs, dāmas un kungi! Es gribētu izteikt savu viedokli par Eiropas aģentūru pienākumu izpildi. Vispirms, ļaujiet man jums nodot mana kolēģa *Georgios Stavrakakis* atvainošanos, jo viņš nevarēja ierasties uz debatēm par šo jautājumu, lai gan dažus pēdējos mēnešus bija strādājis pie šā ziņojuma kā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas „ēnas” referents. Viņš nevar ierasties publiski plaši atspoguļoto transporta problēmu dēļ.

Pēc Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas domām, jautājumi saistībā ar Eiropas Savienības budžeta pārredzamu un likumīgu izlietojumu ir prioritāte, un publisko finanšu pārvaldība kopumā lielā mērā ir atkarīga no veiksmīgas šo jautājumu atrisināšanas. Tāpēc es gribētu pateikties referentei *Mathieu*, kā arī Eiropas Revīzijas palātas locekļiem un tiem aģentūru vadītājiem, ar kuriem es esmu plaši sadarbojies. Es vēlos norādīt, ka budžeta aģentūru revīzijas ir ārkārtīgi sarežģīta un grūta procedūra, jo pastāv būtiskas atšķirības attiecībā uz to praksi un kompetenci.

Ļaujiet man sākt ar vispārēju apgalvojumu, ka 2008. gads pierāda to, ka aģentūras ar katru gadu turpina uzlabot savu budžeta īstenošanu. Es gribētu mazliet novirzīties un pateikt visiem deputātiem, kuri negaida nekādus Revīzijas palātas komentārus, atbalstot budžetu, ka Revīzijas palāta pārtrauks izteikt komentārus tad, kad palielināsies uzticība šai struktūrai. Fakts ir tāds, ka budžeta īstenošanā samazinās kļūdu skaits un paaugstinās pārredzamības un disciplīnas līmenis. Arī Revīzijas palāta ir ņēmusi vērā šo progresu, savukārt aģentūru vadītāji aizvien vairāk cenšas uzlabot grāmatvedības un kontroles sistēmas.

Acīmredzami joprojām pastāv trūkumi. Tos pieminēja Parlaments un Revīzijas palāta. Šo trūkumu iemesli ir gan objektīvi, gan subjektīvi. Labā ziņa ir tāda, ka tos visus var atrisināt un tiek veiktas darbības, lai to izdarītu.

Galvenā problēma ir saistīta ar Eiropas Policijas akadēmiju (CEPOL). Problēmas šajā organizācijā turpinās vairākus gadus, un tās izraisa dažādi iemesli: izmaiņas grāmatvedības sistēmā, nenoskaidroti jautājumi saistībā ar uzņēmēju valsti, nolaidība attiecībā uz paziņošanu par līgumiem un publisko līdzekļu izmantošanu citiem nolūkiem, nekā tie ir paredzēti. Lai gan dažus gadus ir piešķirtas koncesijas, kas devušas zināmā mērā lēnāku rezultātu, nekā tika gaidīts, šogad es atbalstu budžeta izpildes apstiprināšanas atlikšanu attiecībā uz šīs aģentūras 2008. gada budžetu, kamēr netiks veikta jauna revīzija un akadēmijas jaunā vadība neuzņemsies skaidru atbildību par to, lai nodrošinātu pārkāpumu un juridisku pretrunu likvidēšanu iespējami īsākā laikā.

Otra problēma bija saistīta ar *Frontex*, jo īpaši ar šīs aģentūras spēju izmantot tai piešķirtos līdzekļus. Komitejas uzklaušanās aģentūras vadītājs sniedza apmierinošas atbildes šajā saistībā.

Ir virkne darbību, kas mums turpmāk jāveic aģentūrās budžeta kontroles jomā. Es pievērsīšos trim svarīgākajiem pasākumiem. Pirmkārt, aģentūru vadītājiem jāturpina centieni stingrāk ievērot atbilstību budžeta disciplīnai. Otrkārt, jāveic pasākumi, lai vienkāršotu grāmatvedības noteikumus, jo īpaši līdzfinansētu un pašfinansētu aģentūru gadījumā. Visbeidzot — mums jāizpēta Revīzijas palātas priekšlikums ieviest tādas kritērijus, kuri norādītu, cik veiksmīgi šīs aģentūras veic savus uzdevumus.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Daži komentāri par Eiropas līdzekļu izmantošanu paplašināšanās procesā. Šajā saistībā mums bija jānovērtē Revīzijas palātas īpašais ziņojums par pirmspievienošanās palīdzības izmantošanu Turcijai. Kā Budžeta kontroles komitejai Revīzijas palātas ziņojuma secinājumi mums sagādā ļoti lielu vilšanos. Iepriekšējā periodā Komisija izlietoja līdzekļus bez jebkādas stratēģijas vai efektīvas revīzijas un, pats galvenais, projektiem nebija konkrētas saistības ar progresu pievienošanās virzienā. Pat izmantojot Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA), kurš stājās spēkā 2007. gadā, Revīzijas palāta nevar novērtēt izlietoto līdzekļu efektivitāti. Taču mēs šajā gadījumā runājam par 4,8 miljoniem eiro līdz 2013. gadam.

Sākumā komitejā dominēja bezpalīdzības izjūta. Kur un kad mums var būt jebkāda politiska ietekme uz pirmspievienšanās palīdzības izmantošanu, ja nākamais Revīzijas palātas novērtējums notiks tikai pēc 2012. gada? Tāpēc budžeta kontroles komiteja aicina Komisiju steidzami pārskatīt IPA programmu. Kamēr nebūs novērtēts progress, mēs aicinām arī iesaldēt līdzekļus 2006. gada līmenī. Tādā veidā ir rodams kompromisa sākums.

Turklāt mēs ierosinām, ka kopumā — kopumā un bez skaidras atsauces uz Turciju — IPA ir jāpiemēro elastīgi, arī īpašiem dalības vai sadarbības, vai kaimiņattiecību veidiem vai līdzīgām iespējām. Koncentrēšanās tikai uz dalību Eiropas Savienībā pievienošanās sarunu procesa laikā var izrādīties ļoti neveiksmīgs ieguldījums.

Tagad zaļie un kreisie izsaka kritiku, ka ar šādām prasībām mēs iejauktos ārpolitikā un tādējādi Turcija baudītu īpašu attieksmi. Nē, mēs nodrošinātu īpašu attieksmi tad, ja mēs nereaģētu uz acīmredzamajiem trūkumiem šajā saistībā. Ja mēs izdarām izņēmumus Turcijas gadījumā, mēs varam pārtraukt izstrādāt arī Horvātijas, Rumānijas, Bulgārijas vai Grieķijas budžeta kontroli. Tas galu galā ir viens un tas pats temats.

Es aicinu Komisiju nepievērt acis tikai tāpēc, ka tā ir Turcija. Drīzāk atbalstīt Turcijas pievienošanos saskaņā ar tiem pievienošanās kritērijiem, kurus Kopiena pati ir noteikusi.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Es šodien gribētu runāt par ziņojumu attiecībā uz Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanu. Mūsu priekšā ir ziņojums, kurš, manuprāt, ir visaptverošākais, viskritiskākais un visprogresīvākais ziņojums par Eiropas Parlamenta budžeta izpildi, kāds jebkad ir bijis. Tas ir pozitīvi. Tāpēc es gribētu pateikties *Staes* kungam par šādu konstruktīvu dokumentu.

Ir neparasti, ka iestāde pati apstiprina savu budžeta izpildi, un tas patiešām prasa augsta līmeņa atbildību, pārredzamību un kontroli. Taču šis ziņojums faktiski palīdz nodrošināt, ka mēs kā Parlaments spējam uzņemties šo atbildību, parādīt pārredzamību un nodrošināt labāku kontroli. Tas, protams, ir labi.

Tomēr joprojām jāveic daudz uzlabojumu. Es šeit pieminēšu tikai dažas no jomām, uz kurām attiecas daži no grozījumiem. Es domāju, mums jādara vairāk, lai ļautu Eiropas iedzīvotājiem vērot mūsu darbu. Mēs varam to nodrošināt, vienkāršojot iedzīvotāju piekļuvi mūsu ziņojumiem tīmekļa vietnē — tostarp tiem ziņojumiem, kuri ir kritiski. Manuprāt, ir arī svarīgi, lai mēs paskatītos uz savu iepirkuma procedūru darbību šeit Parlamentā. Šī ir augsta riska joma, un arī šajā saistībā ir ierosināti labi grozījumi. Turklāt es domāju, ka mums arī jāskatās, vai var uzlabot vadības struktūru un padarīt to pat vēl pārredzamāku gan mums, parlamentāriešiem, gan mūsu iedzīvotājiem, lai palīdzētu pārbaudīt Parlamentu. Turklāt, lai gan tas iepriekš bieži tika teikts, es, protams, nedomāju, ka mums vajadzētu tērēt naudu, atjaunojot savas dienesta telpas šeit Strasbūrā. Tā vietā mums būtu jānodrošina, lai mums būtu tikai viena mītne.

Es esmu no Dānijas, valsts ar senām pārredzamības, atklātības un kontroles tradīcijām, jo īpaši attiecībā uz nodokļu maksātāju naudas izmantošanu. Šis ir vērtības, kuras es augstu vērtēju, un uzskatu, ka tām vajadzētu būt vairāk izplatītām arī visā Eiropas Savienībā. Domāju, ziņojums par Eiropas Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanu parāda, ka mēs Parlamentā ņemam to vērā un virzāmies pareizajā virzienā. Tas arī nostāda mūs izdevīgākā stāvoklī, lai kritizētu pārējās iestādes.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Šajās debatēs ļoti daudz jau ir pateikts, un tāpēc es gribētu aprobežoties ar diviem jautājumiem. Pirmais ir Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšana; galu galā, ja mēs gribam uzraudzīt citus, mums jābūt īpaši kritiskiem pašiem pret savu budžetu. *Staes* kungs ir iesniedzis ziņojumu par budžetu, ko es no visas sirds būtu atbalstījusi pirms sešiem vai septiņiem gadiem, bet šajos sešos vai septiņos gados daudz kas ir uzlabojies. Daži no piemēriem ir tikai faktiski veikto braucienu ceļa izdevumu atlīdzināšana un palīgu nolikums. Dīvaini, ka *Staes* kungs savā runā pirms brīža pieminēja šīs lietas, taču ziņojumā tās diemžēl tomēr nav parādījušās. Es ceru, ka to varēs labot balsojumā pēc divām nedēļām, lai gala rezultātā šis būtu līdzsvarots ziņojums. Esmu pilnīgi pārliecināta, ka tas notiks.

Otrs ir vispārējs jautājums, priekšsēdētāja kungs, jo es domāju, ka turpmākajos gados mēs pieredzēsim sarežģītas diskusijas par budžetu. Par spīti papildu uzdevumiem, kas mums jāveic saskaņā ar Lisabonas līgumu, vienlaikus aizvien vairāk būs nepieciešams sasniegt vairākus politiskos mērķus ar vienam mērķim paredzētiem izdevumiem. Tam ir vajadzīga tāda Revīzijas palāta, kura drīzāk var faktiski auditēt daudzas izdevumu darbības, nevis tikai skatīties uz to, vai tiek ievēroti noteikumi. Pašlaik mūsu Revīzijas palāta nespēj to darīt. Tādā veidā, ja mēs vēlamies nākamajam budžeta periodam izstrādāt efektīvu budžetu, kuru var arī auditēt, būs vajadzīga izmaiņas Revīzijas palātā. Tāpēc es ierosinu, lai turpmāk Revīzijas palāta patiešām piedalītos debatēs par budžetu un par budžeta kontroli, un es gribētu, lai Eiropas Komisija man pastāsta, kā tā domā risināt šo problēmu.

Derek Vaughan (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es gribēju runāt par Eiropas Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanu un vispirms pateikties referentam par viņa izcili paveikto darbu un smago darbu, kuru viņš kopīgi ar daudziem citiem ir izdarījis.

Manuprāt, ir pats par sevi saprotams, ka visi šajā sēžu zālē grib uzlabojumus attiecībā uz atklātību un pārredzamību, un grib, lai nodokļu maksātāju naudu izlietotu lietderīgi, bet mums jābūt pārliecinātiem, ka jebkādas izmaiņas mūsu procesos patiešām ir uzlabojumi. Es neesmu pārliecināts, vai daži no šajā ziņojumā ietvertajiem ieteikumiem ir uzlabojumi. Piemēram, ieteikums likvidēt vannas istabas šajā ēkā izmaksās ļoti dārgi, tāpat arī priekšlikums nomainīt visu Eiropas Parlamenta autoparku.

Ziņojumā ir arī daži ieteikumi, kas jau ietverti 2011. gada budžeta priekšlikumos. To vidū ir *Europarl* televīzijas pārskats, lai pārliecinātos, ka tā ir efektīva un veic savu uzdevumu, kā arī aicinājums pēc ilgtermiņa ēku stratēģijas, kura jau tiek īstenota vai vismaz kuru tiek aicināts turpmāk īstenot. Ziņojumā ietverti arī daži ieteikumi, kas attiecas uz jautājumiem, kuros jau ir veikti vai pašlaik tiek veikti uzlabojumi.

Taču ziņojumā, protams, ir daži pozitīvi ieteikumi, un tie patiešām būtu jāatbalsta — piemēram, drukājot izniekotā papīra samazināšana. Mēs visi redzam, ka katru dienu tiek izdrukāti papīra kalni, un noteikti jābūt kādai iespējai tos samazināt.

Atzinīgi vērtējams ir arī aicinājums racionalizēt ārējos pētījumus un sadarbību ar citām iestādēm šo pētījumu jomā, lai mēs varētu izvairīties no dublēšanās un panākt efektivitātes radītus ietaupījumus. Es saprotu, ka atkal tiks izvirzīti daži grozījumi Eiropas Parlamenta 2011. gada budžetam.

Ziņojumā tiek arī prasīts, lai riska pārvaldītājs sagatavotu gada ziņojumu, un, manuprāt, tas atkal ir pozitīvi. Tas viss parāda, ka mūsu diskusijās par Eiropas Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanu pastāv vajadzība pēc līdzsvara. Man nav nekādu šaubu, ka Budžeta kontroles komiteja nodrošinās, lai turpmāk tiktu izpildīti tās pienākumi, un turpmāk gribēs ziņot par to, kā tiek īstenoti un risināti šā ziņojuma ieteikumi.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vispirms es gribētu pateikt — es biju laimīgs, ka man šonedēļ bija jāatbrauc tikai uz Strasbūru, nevis uz Briseli, jo Strasbūra man ir daudz tuvāk, tāpēc tā bija liela priekšrocība, ka es varēju atbraukt bez šķēršļiem par spīti pārtraukumiem lidojumu savienojumos.

Otra mana prasība attiecas uz budžeta kontroli. Mums joprojām ir tas pats vecais dokumentu komplekts, kurš parāda, kas tiek pieņemts šīs nedēļas plenārsēdē. Es priecātos, ja mūsu darbstacijās būtu dators, jo īpaši tādēļ, ka tagad mēs visu varam aplūkot elektroniski, lai balsojot mūsu priekšā būtu grozījumi katram savā valodā un balsošanu varētu veikt mērķtiecīgi. Mums ir simtiem balsojumu, vienmēr pusdienlaikā, un būtu labi, ja mums nebūtu jāvadā sev līdzī papīri, bet teksti būtu pieejami elektroniski. Galu galā, Eiropas Parlamentam vajadzētu būt vadošo tehnoloģiju priekšgalā.

Treškārt, kad mēs dodamies komandējumos, mums pēc tam ir jākārtota visa grāmatvedība, kura nesen ir kļuvusi pārāk birokrātiska. Tas ir liels papildu slogs mums kā Eiropas Parlamenta deputātiem, bet tas ir arī slogs Parlamenta administrācijai. Papildu audits izvirza papildu nosacījumus. Mums šajā saistībā būtu jāizveido darba grupa, kas atkal nodrošina to, kas ir būtiski — pareizu un precīzu grāmatvedību —, lai samazinātu birokrātijas slogu par 25 %, nevis palielinātu to par 50 %, kā noticis pēdējos mēnešos.

Kas attiecas uz struktūru, es gribētu lūgt Komisiju pārbaudīt, vai pašlaik, kad daudzas valstis finansālās situācijas ziņā piedzīvo krīzi, mums nevajadzētu vairāk uzmanības pievērst ieguldījumiem Kohēzijas fondā un Reģionālajā fondā, nevis Eiropas finansējuma tērēšanai. Pat līdzekļu palielinājums līdz 1,27 % no nacionālā kopienākuma (NKI) būtu saprātīgs, lai panāktu vairāk attiecībā uz ieguldījumu darbībām.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Es gribētu sākt, pieminot Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļu — Komisija un izpildaģentūras. Mēs atzinīgi vērtējam brīvprātīgo iniciatīvu, ko sākusī Apvienotā Karaliste, Dānija, Nīderlande un Zviedrija valstu pārvaldības deklarāciju sagatavošanā.

Mēs esam pilnīgi pārliecināti, ka panāksim progresu, kad tiks saņemtas valstu pārvaldības deklarācijas par visiem Eiropas Savienības līdzekļiem, kam piemēro dalīto pārvaldību. Šajā saistībā mēs mudinām Komisiju izstrādāt ieteikumus šo pārvaldības deklarāciju sagatavošanai.

Kas attiecas uz pētniecības pamatprogrammu, mēs esam nobažījušies, ka pašreizējā programma neatbilst modernas pētniecības vides prasībām. Mēs uzskatām, ka jāveic modernizācija un papildu vienkāršošana attiecībā uz nākamo pamatprogrammu.

Es gribētu pieminēt arī Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūras budžeta izpildi 2008. finanšu gadam. Šīs aģentūras pārskatos ir norādīts, ka 2008. finanšu gadā reģistrēti no procentiem uzkrājušies ieņēmumi vairāk nekā 143 000 eiro apmērā, kas norāda, ka šai aģentūrai ilgstošā laikposmā bijis augsts likviditātes līmenis. Šajā saistībā mēs aicinām Komisiju pārbaudīt ne tikai iespējas pilnīgi īstenot naudas plūsmas pārvaldību, pamatojoties uz vajadzībām, bet īpaši arī ENISA mandāta pagarināšanu pēc 2012. gada un tās kompetenču paplašināšanu.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Ja mēs gribam tādu Eiropas Savienību, kuru tās iedzīvotāji pieņem, tad ir izšķiroši svarīgi, lai iedzīvotāji arī zinātu, kas tiek darīts ar viņu nodokļos samaksāto naudu. Tāpēc *Schalldemose* kundzes prasība pēc lielākas pārredzamības ir pilnīgi pamatota, un es uzskatu, ka šis ir jautājums, kas noteiks, vai Eiropas projekts turpinās pastāvēt vai sagrūs.

Tomēr runa nav tikai par pārredzamību, runa ir arī par saprotamību. Mums tāpat kā iepriekš maksā par to, lai mēs nepārtraukti risinātu šādus jautājumus. Es domāju, kad iedzīvotāji reizi pa reizei ielūkojas šādā dokumentā, viņiem vajadzētu varēt ar to izdarīt kaut ko konkrētu. Tādēļ mums jāaicina Komisija strādāt pie savu dokumentu saprotamības, jo īpaši to dokumentu, kuri attiecas uz budžeta sistēmu. Tādā veidā iedzīvotāji ļoti ātri uzzinātu, cik liels vai mazs ir ES budžets un cik daudz vienmēr tiek prasīts no Eiropas Savienības.

Tas, ka dalībvalstis gaida, lai Eiropas Savienība kaut ko darītu, bet, no otras puses, nav gatavas nodrošināt līdzekļus, ir politiska problēma, un šis ir jautājums, kas Komisijai turpmākajos gados būtu jārisina.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Daži vārdi par īpaši kritisko diskusiju saistībā ar pirmspievienošānās palīdzību Turcijai. Tā kopš 2002. gada ir pastāvīgi palielinājusies, kaut arī Turcija vairāk virzās atpakaļ, nekā uz priekšu. Pēdējā Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā ir atklātas nopietnas problēmas. Līdzekļi nav izlietoti efektīvi izlietoti un nav pietiekami izvērtēti.

Tādēļ es aicinu Komisiju sākt strādāt un pirms budžeta izpildes apstiprināšanas izskaidrot ES iedzīvotājiem, kas tieši ir noticis ar Turcijai katru gadu piešķirtajiem 800 miljoniem eiro.

Un tagad par dažādām aģentūrām kopumā. ES aģentūru skaits kopš 2000. gada ir gandrīz trīskāršojies, un to nekontrolētais pieaugums, izveide, atkārtota izveide un paplašināšanās acīmredzami ir pretrunā Lisabonas stratēģijas prasībai samazināt birokrātiju. Tas attiecas arī uz jauno Eiropas Patvēruma atbalsta biroju.

Lai gan mēs runājam par 2008. gadu, daži vārdi par Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centru. Es patiešām gribētu zināt, gada sākumā vai tas gulēja, kad Čehijā tika legalizētas stiprās narkotikas un tagad, pateicoties atvērtajām robežām, mums ir fantastisks narkotūrisms. Tātad mēs esam bargi pret smēķētājiem, bet tiekam pieķerti, snažot, kad runa ir par stiprajām narkotikām.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Arī es vēlos pievērsties pirmspievienošānās palīdzības jautājumam. Savā ziņojumā Revīzijas palāta skaidri norāda, ka tā nevar pierādīt līdzekļu pareizu izlietošanu, pamatojoties uz pašreizējām programmām. Tādējādi Eiropas Komisija ir izstrādājusi programmas, kuras mēs nevaram uzraudzīt un kuru efektivitāti mēs nevaram pārbaudīt.

Savā atzinumā Budžeta kontroles komiteja ir paudusi skaidru nostāju, un šobrīd no Turcijas puses notiek neticama lobēšana. Kas attiecas uz budžeta izpildes apstiprināšanu, jautājums nav par to, vai Turcija pievienosies Eiropas Savienībai vai ne. Runa nav par to, vai mēs gribam iepriecināt citu draudzīgu valstu pārstāvjus vai ne; runa ir par to, ka mums ir jāpārbauda, vai programmas patiešām ir efektīvas, runa ir par to, lai nauda nonāktu pie tiem, kuriem tā paredzēta, nevis tiktu kaut kur novirzīta. Runa ir arī par to, vai mēs pienācīgi rīkojamies ar Eiropas iedzīvotāju nodokļos samaksāto naudu. Tādēļ es būtu ļoti pateicīgs, ja Parlamenta vairākums balsošanas brīdī spētu pieņemt pareizo lēmumu.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Es pārstāvu partiju, kura ir pret visu ES projektu kopumā un pret mūsu valsts dalību Eiropas Savienībā. Tas cilvēkos varētu radīt aizdomas, ka mēs varētu būt pret pārskatu apstiprināšanu neatkarīgi no pierādījumiem. Es gribētu noraidīt šādas aizdomas.

Lai gan mūsu sākotnējā nostāja būtu iebilst pret gandrīz visu turpmāko izdevumu apstiprināšanu, es cerēju, ka mēs atbalstīsim iepriekšējo izdevumu pārskatu apstiprināšanu, ja pierādījumi tos pamatos, pat tad, ja mēs nepieņemam šo izdevumu mērķiem. Tomēr pārkāpumu daudzuma dēļ mēs būsime pret pārskatu apstiprināšanu kopumā.

Mums nevajadzētu jaukt spriedumu par izdevumu pareizību vai pārkāpumu ar izdevumu mērķa apstiprināšanu vai neapstiprināšanu. Ceru, ka visi pārējie neatkarīgi no tā, vai viņi apstiprina izdevumu mērķus vai ne, ieņems tādu pašu nostāju.

Christa Klaß (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs apspriežam 2008. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, taču budžeta izpildes apstiprināšana vienmēr ir iespēja raudzīties uz priekšu, un es domāju, ka īpaši šajā sakarībā mums jāpievēršas tām daudzajām aģentūrām, ko mēs esam ieviesuši. Mums noteikti jānodrošina šīm aģentūrām finanšu resursi, bet mums arī jānodrošina, lai tās var veikt būtisku darbu.

Ar to es domāju Eiropas Ķīmikāliju aģentūru (ECHA), kura ir atbildīga par ķīmijas rūpniecību un kurai nākamajā periodā jāuzņemas papildu pienākumi un jābūt atbildīgai par biocīdiem. Mums jānodrošina, lai tiktu veikts efektīvs, progresīvs darbs, kas atbilstu arī mūsu politikas virzieniem, un tāpēc es lūdzu, lai mēs visi nodrošinātu to, ka arī turpmāk šīs aģentūras spēj labi un efektīvi strādāt mūsu interesēs.

Algirdas Šemeta, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu vēlreiz uzsvērt Komisijas apņemšanos turpināt to progresu, ko mēs pēdējos gados esam panākuši, lai turpinātu uzlabot izdevumu kvalitāti. Protams, es uzmanīgi izskatīšu tos lēmumus par budžeta izpildes apstiprināšanu, kurus Eiropas Parlaments pieņems pēc divām nedēļām, un Komisija nodrošinās atbilstošus turpmākos pasākumus.

Es gribētu arī jums pateikties par šodienas ļoti vērtīgajām diskusijām. Es domāju, ka diskusiju laikā izskanēja daudz labu ideju, un es gribētu pievērsties dažām no tām.

Pirmkārt, attiecībā uz valstu pārvaldības deklarācijām, jautājumu, kuru izvirzīja *Bart Staes* un citi deputāti, es tikai gribēju jums atgādināt, ka kopā ar komisāru *J. Lewandowski* mēs nosūtījām Budžeta kontroles komitejai vēstuli, kurā bija teikts, ka nākamajā Finanšu regulas pārskatā mēs iesniegsim priekšlikumu attiecībā uz valstu pārvaldības deklarācijām. Es domāju, ka kopā ar vienkāršošanas priekšlikumiem un pieļaujamā kļūdas riska koncepcijas ieviešanu tas ļaus būtiski uzlabot struktūrfondu pārvaldības situāciju. *Søndergaard* kungs bija ļoti norūpējies par šo jautājumu.

Herczog kundze izvirzīja jautājumu par iekšējo auditu un iekšējās kontroles nozīmi. Es pilnīgi piekrītu viņas viedoklim šajā jautājumā un vēlos tikai pateikt, ka nākamnedēļ mēs apspriedīsim revīzijas stratēģiju 2010.–2012. gadam un pievērsīsim daudz lielāku uzmanību Komisijas iekšējām kontroles sistēmām.

Es piekrītu arī *Audy* kunga un dažu citu godājamo deputātu izteiktajam viedoklim par budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru. Es uzskatu, ka mums ir jāsāk diskusija par to, kā uzlabot budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru, lai nodrošinātu, ka lielākā daļa budžeta izpildes apstiprināšanas rezultātu tiek īstenota iespējami drīzāk. Tagad ir 2010. gads, un mēs apspriežam 2008. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, jo 2009. gadā nebija iespējams kaut ko īstenot. Domāju, ir nepieciešama vispusīga diskusija ar ieinteresēto pušu un Revīzijas palātas piedalīšanos. Es pilnīgi atbalstu jūsu uzskatus un to pārējo deputātu uzskatus, kuri runāja par šo jautājumu.

Es arī uzskatu, ka ļoti svarīgi ir risināt ES līdzekļu izlietojuma efektivitātes jautājumu. Savā vispārīgajā revīzijas stratēģijā mēs lielu uzmanību pievēršam revīzijas uzlabošanai tādā nozīmē, lai tiktu veikts arī ES izdevumu efektivitātes audits. Manuprāt, tas dos rezultātus nākotnē.

Attiecībā uz Turciju Komisija ņems vērā ieteikumus, lai uzlabotu mērķus un progressa uzraudzību. Mums visās izdevumu jomās ir jāuzlabo izdevumu kvalitāte, sākot ar mērķu noteikšanu un beidzot ar ietekmes novērtējumu.

Līdz šim sasniegtie rezultāti parāda, ka Eiropas Savienība turpina centienus, lai uzlabotu veidu, kā tiek izlietota nodokļu maksātāju nauda un kā tā rada pievienoto vērtību mūsu iedzīvotājiem. Šis progress ir arī jūsu kā budžeta izpildes apstiprināšanas iestādes darbības rezultāts, jo jūs vienmēr pievēršat uzmanību veidam, kā tiek izlietots ES budžets, esat kritiski, kad tas nav apmierinošs, taču arī atbalstoši, kad ir panākts progress. Tas ir svarīgs vēstījums, ko nodot Eiropas Savienības iedzīvotājiem.

Tāpēc ļaujiet man nobeigt savu runu, izsakot manu īpašo pateicību Eiropas Parlamentam par tā atbalstu Komisijas centieniem virzienā uz labāku Eiropas Savienības budžeta finanšu pārvaldību.

Jens Geier, aizstāj referentu. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Lai protokols būtu pareizs, pateikšu, ka es pārstāvu referentu *Bogusław Liberadzki*, kurš tāpat kā daudzi citi Parlamenta deputāti ir kļuvis par šīs nedēļas transporta problēmu upuri. Es ļoti priecājos to darīt un gribētu izmantot šo iespēju, lai pievērstos dažām šo debašu laikā izteiktajām piezīmēm.

Sāksu ar to, komisār *Šemeta*, ka man par lielu gandarījumu jūs uzsvērāt, ka Komisija rīkosies, lai turpinātu stiprināt ES līdzekļu pārvaldības vadošo dalībnieku pārskatatbildību. Mēs visi zinām, ko tas nozīmē. Patiešām, mēs visi zinām — tas nozīmē to, ka mums Eiropas Savienības dalībvalstīm, kas pārvalda lielu daļu Eiropas

līdzekļu, ir jāatgādina to atbildība veikt šo pārvaldību saskaņā ar labu praksi, jo mēs visi zinām, ka lielākās kļūdas Eiropas līdzekļu izlietojumā pieļauj dalībvalstis, kā arī to līmenī notiek šīs kļūdas.

Tāpēc es jūtos diezgan neapmierināts, noklausoties kolēģus no Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas un grupas „Brīvības un demokrātijas Eiropa”, no kuriem visiem, ieskaitot *Czarnecki* kungu, ir cita apņemšanās, debatēs stingri kritizējot Komisiju un apgalvojot, ka Komisija noraidīs budžeta izpildes apstiprināšanu. Es biju gaidījis, ka mani kolēģi atbalstīs valstu pārvaldības deklarāciju ieviešanas veicināšanu gan Parlamentā, gan arī dalībvalstīs, jo tur tiek pieļautas kļūdas un sadarbība ir nepietiekama. Tāpat esmu diezgan neapmierināts, dzirdot kolēģus no Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas sakām, ka viss šeit notiekošais neatbilst standartiem — gluži labi zinot, ka atbildība ir pilnīgi pavisam citur.

Es gribētu vēlreiz pieminēt pirmspievienošanās palīdzību, jo, manuprāt, šajā jomā ir jāsakārto daži jautājumi. Vēlos jums atgādināt, ka Budžeta kontroles komiteja referentu atbalstīja ar niecīgu pārsvaru. Es gribētu atgādināt jums arī to, ka ziņošanas laikā Eiropas Revīzijas palātas pārstāvis centās referentam atgādināt, ka viņa ziņojums ir par Komisijas uzvedību attiecībā uz to, kas ticis uzskatīts par kritikas vērtu, nevis par Turcijas uzvedību. Mūsu kolēģi Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupā ir nobalsojuši par tādiem grozījumiem Komisijas budžeta izpildes apstiprināšanā, kurus mēs gribētu nekavējoties svītrot, jo tie nepārprotami mazāk attiecas uz nodokļu maksātāju naudas izlietošanu, bet vairāk uz to, kurp virzās pievienošanās sarunas ar Turciju. Lēmuma pieņemšana šajā posmā nav pareizais ceļš, pa kuru iet.

Inés Ayala Sender, referente. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Savā noslēguma runā es gribētu pateikties komisāram Šemeta un tiem Komisijas dienestiem, kuri ir atbildīgi par attīstības palīdzību un humāno palīdzību, par uzcītīgu un efektīvu sadarbību šajā procesā.

Es vēlos izteikt pienācīgu atzinību arī Spānijas prezidentūrai par tās pūlēm attiecībā uz šo budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru, jo īpaši par tās piedāvājumu sākt debates ar Padomi par starpiestāžu nolīguma atjaunošanu, jo pašreizējais nolīgums acīmredzami jau kādu laiku ir novecojis. Taču man arī jāsaka, ka es noraidu šā Parlamenta improvizēto procedūru, jo tas līdz šodienas plkst. 9.00 acīmredzami nebija domājais par Revīzijas palātas vai Padomes oficiālu uzaicināšanu.

Viņu neierašanās kritizēšana, ja mēs pat neesam papūlējušies viņus uzaicināt, manuprāt, robežojas ar negodīgumu un nodevīgumu. Es uzskatu, ja mēs gribam, lai mūs ciena un lai mēs varētu izpildīt savus jaunus pienākumus, mūsu starpiestāžu procedūrām jābūt stingrākām un nopietnākām, un mazāk oportunistiskām.

Lai noslēgtu debates par Eiropas Attīstības fondu budžeta izpildes apstiprināšanu, es tikai gribu izteikt pateicību par izcilo sadarbību, kāda man bija ar kolēģiem, jo īpaši *Hohlmeier* kundzi, kā arī izteikt atzinību par būtiskajiem uzlabojumiem, kādi panākti Eiropas attīstības palīdzības efektīvajā un pārredzamajā īstenošanā.

No visām pozitīvajām darbībām, kuras ir Eiropas Savienības darba rezultāts, iedzīvotāji īpaši atzinīgi vērtē Eiropas attīstības palīdzību un pat prasa, lai tā būtu redzamāka un plašāka. Taču viņi arī sāk bažīties, ja nav skaidri pateikts, kāpēc mēs palīdzam noteiktām valdībām, sniedzot budžeta atbalstu, vai ja mēs nepaskaidrojam iemeslus vai nenodrošinām pietiekami stingras kontroles garantijas tajos gadījumos, kad apstākļi mainās valsts apvērsuma, korupcijas skandālu, cilvēktiesību pārkāpumu vai šķēršļu dēļ ceļā uz demokrātiju vai dzimumu līdztiesību dēļ.

Būtiskais progress, ko mēs esam pieredzējuši un norādījuši, ir labs iemesls, lai mēs apstiprinātu septītā, astotā, devītā un desmitā Attīstības fonda budžeta izpildi, taču mums jāturpina veikt uzlabojumus. Parlaments arī turpmāk būs īpaši vērigs, lai nodrošinātu, ka jaunā iestāžu sistēma pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā un Eiropas Ārējās darbības dienesta sistēma neapdraud panāktos uzlabojumus, un tādā veidā lai iedzīvotāji arī turpmāk varētu justies lepni par Eiropas attīstības palīdzību.

Bart Staes, referents. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Protams, es vēlos pateikties visiem kolēģiem, kuri runāja par manu ziņojumu, jo īpaši *Itālā* kungam, *Gerbrandy* kungam, *Herczog* kundzei, *Geier* kungam, *van Dalen* kungam, *Schaldemose* kundzei, *de Lange* kundzei un *Vaughan* kungam. Manuprāt, viss ir pateikts, lai gan man jāsaka, ka esmu pārsteigts par šā ziņojuma sagatavošanu. Šī ir trešā reize, kad es esmu referents ziņojumam par Eiropas Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanu, un es jūtu atšķirību veidā, kā ziņojums tiek uztverts.

Pirmajā un otrajā reizē Parlamentā bija salīdzinoši viegli izteikt kritiku. Trešajā reizē tas ir grūtāk. Ir skaidrs, ka Parlaments pēkšņi ir kļuvis jutīgāks un, pilnīgi iespējams, tam trūkst paškritikas. Presē daži cilvēki man pārmetuši, daži kolēģi ir mani apstrīdējuši šajā jautājumā, sakot: tas viss ir labi un pozitīvi, bet tas, ko tu

raksti, pūš labvēlīgu vēju eiro skeptiķu burās. Es nepiekrītu: Es kā Eiropas Parlamenta deputāts esmu gan proeiropeisks, gan kritisks, un, ja es saskaros ar jautājumiem, kurus var uzlabot vai mainīt, vai tādiem jautājumiem kā brīvprātīgais pensiju fonds, kurš agrāk asociējās ar pārkāpumiem, tad mans pienākums ir to pateikt. Mums, proeiropeiskajiem Eiropas Parlamenta deputātiem, ir jānorāda uz šīm lietām, jo tas ir veids, kā neļaut vējam pūst eiro skeptiķu burās, kuri iztiek ar šāda veida puspatiesībām — dažkārt pilnīgiem meliem. Mūsu ziņā ir teikt visu, kā ir, un es to vienmēr darīšu; es nekad nepiešogšu pārkāpumus. Tāda ir mana pamatnostāja.

Ryszard Czarnecki, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties Geier kungam, kurš ir pamanījis, ka es reizēm saku to, ko domāju. Man jāsaka, ka es grasos iemācīties brīnišķīgas lietas no Padomes pārstāvja — Spānijas ministra —, kurš vienmēr dodas prom, ja viņš zina, ka tiks kritizēta Padome. Viņš nebija šeit sākumā, kad es runāju, un viņa nav šeit tagad, kad es atkal gribu runāt.

Nav sagādīšanās, ka no septiņām iestādēm, ko man bija iespēja novērtēt, sešas viss ir gandrīz kārtībā, bet viena ir pastāvīgu problēmu cēlonis. Es gribu visiem atgādināt, ka pirms gada bija tāda pati situācija. Padomes budžeta izpildi apstiprināja tikai novembrī. Domāju, ka šogad tas notiks ātrāk, bet es negribētu pieļaut situāciju, kurā mēs saņemam dokumentu nevis par 2008. gadu, bet gan par 2007. gadu. Tas parāda, ka vai nu Padomes ģenerālsēkretariātā valda pilnīgs haoss, vai arī Padome pret Parlamentu izturas kā pret dumju skolnieku. Situācija, kurā visas Eiropas iestādes ir vienlīdzīgas, bet Padome uzskata, ka tā ir vienlīdzīgāka, tieši kā Dž. Orvela „Dzīvnieku fermā”, ir ārkārtīgi satraucoša situācija.

Taču es domāju — un būsim godīgi —, ka tajā, ko teica Padomes pārstāvis, bija viens ļoti svarīgs priekšlikums. Tas attiecas uz atteikšanos no slavenās 1970. gada „džentlmeņu vienošanās”, un tādējādi tā ir atzišana, ka tagad pret Parlamentu būtu jāizturas nopietnāk nekā pret to Parlamentu pirms 40 gadiem, kura locekļus vēl iecēla valstu valdības, nevis ievēlēja vēlēšanās. Atteikšanās no šīs „džentlmeņu vienošanās” ir ļoti pozitīvs solis, par kuru es Padomei esmu ļoti pateicīgs. Manuprāt, es ierosināju šādu mutisku grozījumu balsojumam maijā.

Véronique Mathieu, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties pirmkārt, „ēnu” referentiem, kuri patiešām ļoti efektīvi sadarbojas ar mani, lai izstrādātu šo ziņojumu, un, otrkārt, visiem komitejas sekretariāta locekļiem, jo šis bija ļoti sarežģīts uzdevums.

Es vēlos pateikties arī tiem deputātiem, kuri uzstājās šajās debatēs, un es pilnīgi piekrītu viņu bažām. Viņu runas acīmredzami apliecināja, ka viņi grib palielināt ES līdzekļu pārredzamību un uzraudzību, kas ir pilnīgi saprotami.

Nobeigumā es gribētu arī norādīt, ka attiecīgajām aģentūrām ir arī politisks uzdevums — tas ir jānorāda, tas arī ir ļoti svarīgi — un ka tām ir darba programma, lai efektīvi veiktu šo svarīgo politisko uzdevumu. Šai darba programmai patiešām jābūt saskaņotai ar Eiropas Savienības darba programmu un tā jāuzrauga — šī ir mana cerība — mūsu trim iestādēm.

Lai gan noteiktas aģentūras dabiski un labprātīgi ar tām sadarbojas, citas ir daudz mazāk atsaucīgas, un šādos gadījumos mūsu iestāžu tekstiem nav saistoša spēka. Mums ir ļoti nopietni jādomā par to, priekšsēdētāja kungs!

Priekšsēdētājs. – Man būtu īsi jāpiebilst — dienesti ir mani informējuši, ka tie ir ātri izskatījuši pēdējo gadu protokolus. Pēdējā likumdošanas periodā Padome pieņēma nostāju un uz debatēm ieradās tikai vienu reizi, un tas bija tikai otrajā lasījumā, jo 2009. gadā budžeta izpildes apstiprināšana sākotnēji tika atlikta un Padome piedalījās tikai otrajā kārtā. Šajā saistībā noteikti nav nepareizi uzskatīt, ka mēs esam ceļā uz uzlabojumu.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks maija sesijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Ivo Belet (PPE), rakstiski. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Finanšu pārredzamības un iekšējās budžeta kontroles ziņā Parlamentam jābūt paraugam. Šajā saistībā mēs nevaram būt pārāk stingri pret sevi. Šādā lielā parlamentā, kurā ir tik daudz deputātu un personāla locekļu, viss nevar visu laiku darboties nevainojami. Kad cilvēki sadarbojas, jebkuros apstākļos radīsies problēmas. Pat visstingrākā iekšējā kontrole to nevar novērst. Taču mums arī jāatzīst, ka pēdējos gadus ir pieliktas lielas pūles, lai labotu lietu stāvokli.

Es gribētu minēt divus piemērus. Pirmkārt, jaunais palīgu nolikums, kurš pēc gadiem ilgām diskusijām beidzot ir stājies spēkā. Pārkaņumi, kas pastāvēja, tagad faktiski ir novērsti. Otrs piemērs ir izdevumu atlīdzināšana. Arī šajā jomā ir veikta darbība un ieviesti skaidri un precīzi noteikumi. Vai tas ir atrisinājis visas šīs problēmas? Nekādā gadījumā. Tas, ka iekšējā kontrole ir pastiprināta, jāvērtē atzinīgi, bet nenoteiktā iespaids radīšana, ka viss ir paveikts, manā skatījumā ir nepieņemama, jo tā nav taisnība. Nobeigumā es vēlos pateikt, ka attiecībā uz turpmākajiem budžeta palielinājumiem mums jābūt drosmei paskaidrot sabiedrībai to, ka Lisabonas līgums nozīmē daudz papildu darbu un ka lielāks budžets komunikācijai un kontaktiem ar apmeklētājiem patiešām ir pamatots.

Indrek Tarand (Verts/ALE), rakstiski. – Kopumā pašreizējā situācija attiecībā uz Eiropas Savienības budžetu mūs iepriecina. Taču joprojām iespējami uzlabojumi. Nozīmīgi uzlabojumi, es teiktu. *Ceterum censeo*, Francija ir nolēmusi pārdot Krievijai „Mistral” tipa karakuģi; mēs ticam, ka tā patiesi nožēlos šo rīcību.

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.00 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

4. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana: (sk. protokolu)

5. SWIFT (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par SWIFT.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, *Malmström* kundze, dāmas un kungi! Pagājušajā mēnesī, 24. martā, Komisija pieņēma ieteikumu Padomei apstiprināt sarunu sākšanu starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm par nolīgumu, lai Amerikas Savienoto Valstu Valsts kases departamentam darītu pieejamus finanšu ziņojumapmaiņas datus, novēršot un apkarojot terorismu un teroristu finansēšanu.

Šis ieteikums nekavējoties tika iesniegts referentam, dažiem Eiropas Parlamenta deputātiem un nosūtīts Eiropas Savienības Padomei.

Eiropas Savienības Padome joprojām ir pārliecināta par šāda nolīguma nepieciešamību un tāpēc pilnībā atbalsta Komisijas ieteikumu apspriest nolīgumu par terorisma finansēšanas izsekošanas programmu. Pastāvīgo pārstāvju komiteja (*Coreper*) ir rūpīgi izskatījusi komisāres sagatavoto sarunu mandāta projektu, un principā šis Komisijas ieteikums tiks izvirzīts balsošanai nākamajā Padomes sanāksmē, un mēs par to balsosim, protams, ņemot vērā Parlamenta nostāju un tos viedokļus, kas šodien par šo tematu tiks izteikti šajā sēžu zālē.

Padome piekrīt Parlamentam, ka iecerētajā nolīgumā, kas zināms kā SWIFT nolīgums, ir jāiekļauj atbilstīgas garantijas un drošības pasākumi. Tāpēc tā piekrīt Parlamenta paustajai nostājai, ka ir būtiski visos gadījumos ievērot Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 8. pantu, Lisabonas līgumu un Eiropas Cilvēktiesību konvenciju. Turklāt pastāv pamatprincipi, kuri ir jāievēro, pārsūtot personas datus, kā, piemēram, tās personas, kuras dati tiek apstrādāti, tiesības būt informētai par to, vai tiesības labot vai dzēst šādus datus, ja tie ir nepareizi.

Visām tiesībām saistībā ar datu aizsardzību jābūt nodrošinātām bez diskriminācijas; citiem vārdiem sakot, pret Eiropas Savienības iedzīvotājiem ir jāizturas tāpat kā pret Amerikas Savienoto Valstu iedzīvotājiem.

Mēs uzskatām, ka ir iespējams panākt vienošanos ar Amerikas Savienotajām Valstīm par parakstāmā nolīguma darbības ilgumu, kurš, es ceru, būs aptuveni pieci gadi.

Kas attiecas uz datu apmaiņu ar trešām valstīm, mūsu izpratne ir tāda, ka gadījumos, kad ASV iestādēm ir pamats domāt, ka pastāv dati, kuri citu valstu iestādēm varētu palīdzēt ierosināt lietu par terorisma noziegumiem, šādi dati būtu jāizmanto. Turklāt to paredz arī Eiropas tiesību akti. Saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem līdzīgos apstākļos, ja dalībvalsts ir ieguvusi informāciju no citas dalībvalsts, šo informāciju terorisma apkarošanas nolūkā ir atļauts pārsūtīt trešām valstīm.

Vēl viens temats ir masveida datu pārsūtīšana, un ne visos gadījumos tā ir saistīta ar specifisku pieņēmumu, ka dati jāsaģlabā tehniskiem nolūkiem un arī efektivitātes nolūkiem, jo bieži ir svarīgi, lai būtu noteikts datu

apjoms, kas ļautu izdarīt secinājumus, veicot teroristu kriminālvajāšanu. Šādai datu pārsūtīšanai, protams, jābūt pēc iespējas vairāk precīzētai un pēc iespējas vairāk ierobežotai, un vienmēr jābūt ļoti skaidram mērķim: kriminālvajāšana par konkrētiem teroristiskiem noziegumiem; šis ir mērķis, kurš attaisno šāda veida nolīguma pastāvēšanu.

Tā rezultātā mums ir detalizēts Komisijas sagatavots mandāta projekts. Es uzskatu, ka tas ir labs projekts, kas aizsargā cilvēku pamattiesības, projekts, kurā ir ņemta vērā šo nolīgumu efektivitāte, projekts, kura pamatā ir savstarpīgums un proporcionalitāte datu apkopošanā. Tas acīmredzami ir balstīts uz šo nolīgumu efektivitātes rezultātu uzraudzīšanu — kā norādīts arī Komisijas ieteikumā — ne tikai no Parlamenta, kas ir cieši saistīts ar visām šīm sarunām, puses.

Parlaments pareizi uzskata, ka arī tam ir jābūt iesaistītam šajā vienošanās procesā, un tāpēc mēs piekrītam, ka tas ir jānodrošina ar pienācīgu informāciju un Komisijai kā šī nolīguma sarunu dalībnieci jāsniedz šāda informācija visos sarunu posmos.

Padome saprot arī to, ka Parlamentam būtu vajadzīga vieglāka piekļuve starptautisko nolīgumu klasificētajām daļām, lai tas varētu veikt novērtējumu gadījumos, kad tam ir apstiprinājuma tiesības. Turklāt man jāpiemin, ka savā 2010. gada 9. februāra paziņojumā Padome apsūdzēja apspriest ar Parlamentu iestāžu vienošanos par šo tematu. Es piecājos Padomes vārdā šodien apstiprināt šo solījumu.

Cecilia Malmström, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs! Teroristu finansēšanas izsekošanas programmas (TFTP) datu apkopošanai ir būtiska nozīme cīņā pret terorismu. Mēs zinām, ka TFTP dati ir palīdzējuši novērst teroristu uzbrukumus Eiropā, piemēram, 2006. gada šķidro sprāgstvielu bumbas Hitrovas lidostā. Tādēļ TFTP ir svarīga ne vien ASV, bet arī Eiropai.

Es nesen tikos ar ASV Tēvzemes drošības sekretāri *J. Napolitano*, un mēs apspriedām šo jautājumu. ASV iestādes pilnībā apzinās vajadzību pārveidot mūsu pagaidu nolīgumu, taču tās ir arī nobažījušās par daudziem zināmu teroristu datu paraugiem, kas vairs nav pieejami. Tāpēc mums ir jārisina jautājums par trūkumiem drošības pasākumos, taču tas ir jā dara, nodrošinot pilnīgu pamattiesību ievērošanu un pietiekamu datu aizsardzības līmeni.

Tāpēc pēc mūsu pēdējām diskusijām par šo jautājumu Komisija nekavējoties sāka strādāt pie jauna sarunu mandāta jaunam ES un ASV TFTP nolīgumam. Manuprāt, šis mandāts ir ambiciozs, taču reālistisks. Tajā ir līdzsvarota mūsu kopējās drošības uzturēšana, vienlaikus risinot pamattiesību un datu aizsardzības jautājumus, pamatojoties uz Parlamenta pagājušā gada septembra un šā gada februāra rezolūcijām.

Es gribētu pateikties *J. Hennis-Plasschaert* kundzei par mūsu ļoti konstruktīvo sadarbību. Komisija ir centusies sadarboties ar viņu, līdzreferentiem un „ēnu” referentiem par šo jautājumu. Es esmu pateicīga arī prezidentūrai par darbu, ko tā paveikusi, lai panāktu Padomes piekrišanu.

Mēs centāties ņemt vērā tās bažas, kas paustas Eiropas Parlamenta rezolūcijās. Datu apstrāde notiks tikai terorisma apkarošanas mērķim. Pieprasījuma pamatā jābūt tiesu iestādes atļaujai. Trešām valstīm nepārsūtīs masveida datus. Pastāvēs savstarpīgums. Pārsūtīšanai izmantos aktīvo datu nosūtīšanas sistēmu, tiks izslēgti dati, kas saistīti ar Vienotu Eiropas maksājumu telpu (SEPA), un tiks risināts arī jautājums par nediskriminējošiem pārsūdzības mehānismiem. Es nodrošināšu, lai Komisija visos sarunu procesa posmos sniegtu Parlamentam pilnīgu un tūlītēju informāciju. Mūsu mērķis ir parakstīt šo nolīgumu līdz jūnija beigām, lai Parlaments jūlijā varētu par to balsot.

Kas attiecas uz masveida datu pārsūtīšanas jautājumu, es zinu, ka Eiropas Parlaments par to ir ļoti nobažījies, taču es zinu arī to, ka jūs saprotat — bez masveida datu pārsūtīšanas nebūs TFTP. Juridiski saistošas garantijas nodrošinās, lai nevarētu piekļūt absolūti nekādiem datiem, ja nav objektīvi apstiprināta iemesla uzskatīt, ka identificētā persona ir terorists, aizdomās turēta par terorismu vai ka tā finansē terorismu, un šī datu pārsūtīšana būs anonīma. Protams, masveida datu pārsūtīšana ir jutīgs jautājums, un mēs sarunu laikā centīsimies panākt vēl lielāku datu apjoma samazināšanu. Taču mums jābūt arī reālistiskiem šajā jautājumā. Visticamāk, nebūs milzīga samazinājuma to datu apjomā, kuri jau ir izraudzīti par pieprasījumu mērķi.

Daļa no šā mandāta ir savstarpīgums. Iecerētais nolīgums ASV Valsts kasei noteiktu juridiskas saistības nodrošināt norāžu apmaiņu ar ES partneriem un sniegtu ES iestādēm TFTP datu meklēšanas iespējas saistībā ar terorismā aizdomās turētām personām Eiropas Savienībā. Ja ES izstrādātu līdzīgu programmu — ES TFTP —, tad Amerikas pusei būtu mums jāpalīdz arī šajā jautājumā. Komisija vēlas piedalīties šajās diskusijās ar dalībvalstīm.

Mandātā ir prasīts piecu gadu saglabāšanas termiņš neatlasītiem datiem. Es uzskatu, ka tam ir zināms pamatojums, ņemot vērā, ka pieci gadi ir arī finanšu darījumu datu saglabāšanas termiņš, kuru piemēro bankām saskaņā ar ES tiesību aktiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, taču es esmu gatava uzklaut Parlamenta deputātu viedokļus šajā jautājumā un līdz šīs nedēļas beigām iesniegt šo jautājumu izskatīšanai Padomē.

Visbeidzot, es uzskatu, ka mandāta projekts ir patiesi būtisks uzlabojums. Tajā ir ņemtas vērā bažas, ko Parlaments ir paudis savās rezolūcijās. Tajā ir ņemts vērā referentes aicinājums īstenot divkāršu pieeju, kuras rezultāts varētu būt ES *TFTP* izveide, lai gan tas, protams, mums ir jāapspiež Eiropas Savienībā. Tā nav daļa no sarunām. Mandāta projektā ES un ASV attiecības šajā jomā ir uzlūkotas kā vienlīdzīgu partneru attiecības, kas, protams, ir ilgtermiņa mērķis šajā saistībā.

Simon Busuttil, PPE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Pirmais, kas būtu jāpasaka, ir tas, ka Parlaments grib nolīgumu. Protams, Parlaments negrib nolīgumu par katru cenu, un vislielākās grūtības parasti slēpjas detaļās. Tieši tās mēs šodien šajā sēžu zālē apspriedīsim.

Pēc balsojuma februārī ir gūtas divas skaidras mācības. Pirmā mācība ir tāda, ka Eiropas Parlamentam ir jaunas pilnvaras, tam ir skaidras pilnvaras; tam ir sakāms savs vārds, un tas vēlas īstenot savas pilnvaras. Parlaments to darīs konstruktīvi un atbildīgi, taču tas īsteno savas pilnvaras. Otrā gūtā mācība ir tāda, ka pirmais nolīgums nebija pietiekami labs un to ir nepieciešams uzlabot.

Es ļoti atzinīgi vērtēju Komisijas gatavību nākt klajā ar mandātu, ko tā izdarīja iespējami ātri pēc balsojuma februārī, un es arī nepacietīgi gaidu, lai šo mandātu iespējami drīzāk apstiprinātu Ministru Padome. Kā jau es teicu, Eiropas Parlaments grib nolīgumu, un mēs esam detalizēti norādījuši to, ko mēs gribētu — rezolūcijā, kura ir guvusi plašu Parlamenta atbalstu, nepārprotami — tā vadošo grupu atbalstu.

Komisāres kundze, masveida dati ir mums būtisks jautājums, un domāju, jūs ļoti labi zināt, ka tas, ko mēs gribam attiecībā uz masveida datiem, prasa, lai šo jautājumu pārdomātu ne tikai mūsu ASV partneri, bet arī mēs paši. Ko tieši mēs šeit Eiropā gribam paši sev? Vai mēs gribam paši savu Eiropas *TFTP*, un kā mēs gatavojamies to izveidot? Nepārprotami masveida dati ir būtisks jautājums, un tas ir jautājums, no kura nevar izvairīties. Tas ir jārisina.

Nākamnedēļ, kad Parlamenta delegācija dosies uz ASV, mums būs jārisina šīs detaļas, apspriežot tās ar saviem partneriem ASV Kongresā.

Nākamnedēļ Eiropas Parlamenta delegācija dosies uz ASV, un mēs to apspriedīsim ne tikai ar mūsu partneriem Kongresā, bet arī ar ASV iestādēm. Mēs ļoti gribam darīt to konstruktīvi. Mēs gribam doties uz ASV, lai parādītu ASV iestādēm, ka mēs pret šo jautājumu izturamies nopietni. Mēs gribam nolīgumu, taču mums ir bažas, un mēs gribam, lai šīs bažas tiktu kļedētas.

Birgit Sippel, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu iebilst tiem, kuri līdz šim ir runājuši, attiecībā uz vienu jautājumu: es neesmu ieinteresēta, lai nolīgumu panāktu iespējami drīzāk, es esmu ieinteresēta, lai panāktu iespējami labāku nolīgumu. Kvalitātei ir jābūt svarīgākai par ātrumu. Es gribētu izteikt vēl vienu iepriekšēju piezīmi. Eiropas Parlaments jau vienreiz noraidīja nolīgumu, un viens no aspektiem daudzo ar saturu saistīto iemeslu vidū bija Eiropas Parlamenta līdzdalības trūkums.

Ņemot vērā šīs nedēļas notikumus, mēs esam nolēmuši Parlamentā nepieņemt nekādus lēmumus. Ir arī lēmums aicināt Padomi līdzīgā veidā atlikt lēmumu pieņemšanu līdz tam laikam, kad mēs varēsim pieņemt savus lēmumus. Pašlaik es esmu diezgan pārsteigta, ka ir tādi Parlamenta deputāti, kuri acīmredzami neuztver nopietni paši savus lēmumus, bet domā: jā, taču neraugoties uz to, Padome vienkārši var pieņemt lēmumu. Es nedomāju, ka mēs varam šādi izturēties paši pret saviem lēmumiem. Es joprojām pastāvu uz to, ka arī Padomei vajadzētu atlikt lēmuma pieņemšanu līdz 6. maijam, kad mēs būsim pieņēmuši savu lēmumu. Esmu pārliecināta, ka tas neradīs sarežģījumus un ka Amerikas Savienotās Valstis būs saprotošas.

Runājot par pašu mandāta projektu, es labvēlīgi skatos uz to, ka Komisija ir apņēmusies izpildīt mūsu prasības. Tomēr es gribētu skaidri pateikt, ka šajā sarunu mandātā ir nepieciešami būtiski grozījumi. Tie ir nepieciešami, lai Eiropas Parlamenta vairākums balsotu par jaunu nolīgumu. Manuprāt, pašreizējais mandāts nav pietiekami mērķtiecīgs, lai to panāktu. Joprojām neatrisināta ir masveida datu pārsūtīšanas problēma. Ja ASV iestādes mums saka, ka runa ir par piecu līdz desmit cilvēku specifiskiem datiem mēnesī, tad miljoniem datu vienību saistībā ar Eiropas iedzīvotājiem pārsūtīšana ir pilnīgi neproporcionāla šim mērķim.

Starp citu, es gribētu vēlreiz pateikt Komisijai un Padomei, ka, lai gan pastāvīgi tiek apgalvots, ka šis nolīgums būs ļoti svarīgs papildu līdzeklis terorisma apkarošanai, pierādījumi tam nebūt nav tik acīmredzami, kā

mums vienmēr saka. Joprojām problēma ir arī ilga datu saglabāšanas laiks Amerikas Savienotajās Valstīs. Arī attiecībā uz to mandāts neparedz nekādu risinājumu. Mums ir vajadzīga tiesu iestāde Eiropā, kura ne tikai pārbaudītu ASV pieprasījumu likumību, bet arī datu iegūšanu neatkarīgi no tā, kur tā notiek. Informācijas nodošana trešām valstīm ir jāregulē ar skaidrām norādēm. Mums ir nepieciešams mērķtiecīgs mandāts, kurā ir iekļautas mūsu prasības. Tikai tādā gadījumā mēs varēsim panākt patiešām labu rezultātu, kas atbilstu mūsu prasībām, ņemot vērā gan datu aizsardzību, gan cīņu pret terorismu.

Visbeidzot, man ir vēl viens konkrēts jautājums Padomei un Komisijai. Kā jūs esat paredzējuši nodrošināt, lai iegūtu un tālāk nodotu tikai tos datus, kuri ir konkrēti pieprasīti? Kā tas var darboties? Amerikas Savienotajās Valstīs? Vai ir arī citi priekšlikumi?

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Arī es ļoti atzinīgi vērtēju šodienas debates, kurās Parlaments izklāstīs savas cerības attiecībā uz sarunu risināšanas norādījumiem. Protams, ir ļoti žēl, ka Parlaments šonedēļ nebalsos par savu rezolūciju, taču tam nevajadzētu — un es atkārtoti — tam nevajadzētu atturēt Padomi no virzīšanās uz priekšu atbilstoši grafikam. Šeit runājot, mēs paužam Parlamenta uzskatus, un nav noslēpums, ka Padomei un Komisijai jau ir ļoti labi zināma šī rezolūcija un tās saturs. Šajā saistībā es varu tikai pateikt to, ka es novērtēju jauno sadarbības garu, kādu izrāda gan Padome, gan Komisija, lai sadarbotos ar Parlamentu.

Pašlaik saskaņā ar sarunu risināšanas norādījumiem iecerētajam ES un ASV nolīgumam ir jānodrošina vienlīdzīgas tiesības neatkarīgi no tās personas tautības, kuras dati tiek apstrādāti saskaņā ar šo nolīgumu. Mans jautājums ir šāds: ko tas nozīmē? Kādas šajā gadījumā ir šīs īpašās tiesības saistībā ar, piemēram, piekļuvi datiem, to labošanu, dzēšanu, kompensāciju un pārsūdzības mehānismu? Lūdzu, pastāstiet man to! Turklāt es, tāpat kā mani kolēģi, vēlos uzsvērt, ka attiecībā uz iecerēto nolīgumu izšķiroši ir samērīguma un vajadzības principi. To — un es vēlreiz atkārtoti — to, ka finanšu rādītāju datu profili jebkāda iemesla dēļ nespēj izmeklēt šo ziņojumu saturu un tādēļ vajadzīga masveida datu pārsūtīšana, pēc tam vairs nevar labot ar uzraudzības un kontroles mehānismiem, jo datu aizsardzības tiesības aktu pamatprincipi jau ir pārkāpti.

Godīgi sakot, man ir zināmas šaubas, vai šis jautājums tiks atrisināts, pamatojoties uz pašreizējiem sarunu risināšanas norādījumiem. Turklāt ir svarīgi zināt, ka nolīgums par savstarpēju juridisko palīdzību nav adekvāts pamats pieprasījumiem, lai saņemtu datus *TFTP* mērķiem. Galu galā, nolīgums par savstarpēju juridisko palīdzību neattiecas uz banku pārvedumiem starp trešām valstīm, un tas prasītu noteiktas bankas iepriekšēju identificēšanu, turpretim *TFTP* ir pamatota uz naudas pārskaitījumu meklēšanu. Tāpēc ir būtiski — un es gribētu to uzsvērt — ir būtiski, lai sarunas būtu koncentrētas uz tāda risinājuma meklēšanu, kas abus instrumentus padarītu saderīgus. Protams, mēs varam uzstāt uz *TFTP* pārveidi, taču, atklāti sakot, tas patiesībā nav atkarīgs no mums, un tāpēc es varu tikai mudināt Padomi un Komisiju, kā to darīja *S. Busuttil* kungs, uzreiz pievērsties galvenajiem politiskajiem lēmumiem.

Es ceru uz skaidru un saistošu Padomes un Komisijas apņemšanos veikt visu nepieciešamo, lai efektīvi ieviestu ilgtspējīgu, juridiski pareizu Eiropas risinājumu datu iegūšanai Eiropā. Es vēlos vēlreiz uzsvērt, ka masveida datu pārsūtīšana un saglabāšana ārvalstīs, pat ja tas attiecas uz mūsu labākajiem draugiem, pēc definīcijas ir un paliek nesamērīga. Tas iezīmē milzīgu atkāpšanos no Eiropas tiesību aktiem un prakses. Tiesiskums ir izšķiroši svarīgs, un šajā kontekstā Parlamentam jābūt ārkārtīgi piesardzīgam, izvērtējot iecerētos nolīgumus, kā, piemēram, to, kuru mēs šodien apspriežam.

Tāpat kā citi, es atbalstu spēcīgu un atvērtu Eiropas Savienību, kas kā līdzvērtīga partnere spēj cieši sadarboties ar ASV. Šajā kontekstā es varu tikai vēlreiz uzsvērt, ka tā ir Eiropa, kurai jānosaka vadlīnijas Eiropas sadarbībai ar ASV pretterorisma nolūkos, ieskaitot tiesību aizsardzību un apkopoto datu izmantošanu komerciāliem mērķiem. Būtu jāpanāk, lai tas tiek pareizi saprasts un Eiropas prasības par taisnīgu, proporcionālu un tiesisku personiskās informācijas nodošanu kā ārkārtīgi būtiskas tiek vienmēr ievērotas. Padomes un Komisijas uzdevums ir to pārvērst konkrētā darbībā, panākot vienošanos, kas piepildīs visas ES un ASV cerības.

Jan Philipp Albrecht, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es gribu pateikties prezidentūrai un jums, komisāre *Malmström* kundze, par to, ko jūs sacījāt. Prezidentūras pārstāvis pareizi teica, ka *TFTP* nolīgums par *SWIFT* banku datu apmaiņu ir jautājums par principiem. Tas ir jautājums par galvenajiem konstitucionālajiem principiem, tas ir jautājums par privātuma aizsardzību — Pamattiesību hartas 8. pants un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pants. Taču tas ir arī jautājums par efektīvu tiesisko aizsardzību un taisnīgām procedūram — Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. un 13. pants. Tas ir jautājums par patiesu samērīgumu no konstitucionāli tiesiska viedokļa — un es uzveru — no konstitucionāli tiesiska viedokļa, jo jautājums nav tikai par vienkāršu samērīguma sajūtas iegūšanu; mums ir reāli jāpierāda vajadzība pēc pasākuma, tā atbilstība un, galu galā, jārod pierādījumi arī pašam samērīgumam.

Šajā saistībā man vēlreiz ir skaidri jāpasaka tas, ko atkārtoti ir teikuši citi eksperti un pat izmeklēšanas iestādes. Manuprāt, nav iespējams pierādīt, ka masveida personisko datu pārsūtīšana bez konkrētām sākotnējām aizdomām vispār ir atbilstīga un ka mums nav ievērojami mazāk intensīvu iejaukšanās pasākumu, kas būtu pietiekami, lai īstenotu šos mērķus. Bez iepriekšēja lēmuma atsevišķā lietā, lēmuma, kas pamatots uz pastāvošām aizdomām, jebkāda piekļuve Eiropas iedzīvotāju banku datiem ir nesamērīga. Tāpēc ir jānodrošina, ka dati netiek masveidā pārsūtīti.

Pretējā gadījumā šis nolīgums būtu esošo Eiropas un starptautisko līgumu pārkāpums, un tieši to savos spriedumos ļoti skaidri ir pateikusi lielākā daļa Eiropas Augstāko tiesu — jo īpaši Vācijas Federālā Konstitucionālā tiesa martā — gadījumos, kad lieta bija saistīta ar datu saglabāšanu. Tāpēc Parlaments nevar pieļaut un tam nevajadzētu pieļaut nekādus kompromisus attiecībā uz savu iepriekšējo nostāju, bet tam ir jānodrošina saderība ar ES tiesību aktiem sarunu laikā un pēc tām, vajadzības gadījumā noteikti iesniedzot Eiropas Kopienų Tiesā sarunu mandātu un sarunu rezultātus.

Tāpēc es aicinu Komisiju un Padomi skaidri izklāstīt Amerikas Savienotajām Valstīm Parlamenta nosacījumus un nodrošināt nepieciešamos skaidros samērīguma pierādījumus. Pretējā gadījumā Parlaments joprojām nevarēs piekrist TFTP nolīgumam.

Charles Tannock, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! ECR grupa atbalstīja Padomes sākotnējo nolīgumu ar Amerikas Savienotajām Valstīm par SWIFT un to Terorisma finansēšanas izsekošanas programmu finanšu ziņojumapmaiņas datu pārsūtīšanai, kurai, protams, tiek piemērotas noteiktas garantijas. Vienlaikus mēs noraidījām antiamerikānismu, gan slēptu, gan atklātu, kas raksturīgs dažiem šajā Parlamentā.

Amerika visā pasaulē nes ārkārtīgi neproporcionālu slogu, nodrošinot mums visiem brīvību. Mēs gribam redzēt, ka Eiropas Savienība dara vairāk, nevis mazāk, lai atbalstītu Amerikas principiālo vadību cīņā pret terorismu. Tāpēc mēs SWIFT nolīgumu uzlūkojam kā būtisku instrumentu, kas palīdzētu izgriezt ļaundabīgo terorisma finansēšanas audzēju un aizsargātu iedzīvotājus abpus Atlantijas okeānam. Taču, lai gan mani sarūgtināja šā nolīguma noraidīšana, es nebūt nejutos par to pārsteigts.

Neapšaubāmi, Parlaments izvingrināja savus muskuļus un ļoti gribēja izrādīt savas jaunās, Lisabonas līgumā noteiktās pilnvaras, taču SWIFT nolīguma pagaidu noraidīšana, gaidot labāko — pašreizējo Komisijas priekšlikumu, iespējams, būs nākusi par labu, lai kalpotu kā modinātāja zvans prezidenta B. Obama administrācijai, kurai, tāpat kā tās priekštecēm, šķiet, ir ļoti trūcīgs priekšstats par Eiropas Savienību un tās iestādēm, jo īpaši par Parlamentu.

Šķiet, ka Amerikas diplomāti ļoti zemu novērtē EP deputātu palielinātās pilnvaras un ietekmi. Vēstule, ko valsts sekretāre H. Klintonē nosūtīja priekšsēdētājam J. Buzek, paužot bažas saistībā ar SWIFT, diemžēl bija novēlota. Turklāt daudzi Parlamenta deputāti to uzskatīja labākajā gadījumā par naivu, bet sliktākajā — par augstprātīgu, jo tajā tika ignorēta realitāte, kā mūsu Parlaments darbojas politisko grupu ietvaros.

Amerikas Savienotās Valstis saglabā gandrīz nemanāmu lobējošu klātbūtni Parlamentā. Salīdziniet to ar mazām valstīm, piemēram, Izraēlu, Taivānu un Kolumbiju, nemaz nerunājot par tādiem milžiem kā Indija un Ķīna, kuras iegulda ievērojamus diplomātiskos resursus attiecību veidošanā šajā Parlamentā. Tā rezultātā šīs valstis palielina savu diplomātisko ietekmi ES līmenī, turpretim Amerika diemžēl neizmanto savu potenciālu. Ir pārsteidzoši, ka ASV vēstniecība Beļģijā joprojām ir divreiz lielāka par tās pārstāvniecību Eiropas Savienībā.

Taču mani iepriecina, ka jaunais Amerikas vēstnieks Eiropas Savienībā William Kennard, šķiet, novērtē EP deputātu svarīgo nozīmi, un tagad šī ziņa tiek nodota Vašingtonai. Es ceru, ka viņa pilnvaru laiks Briselē sakritīs ar ievērojumu uzlabojumu Amerikas attiecībās ar mums, EP deputātiem, un gaidāmā ASV viceprezidenta J. Biden vizīte ir lielisks sākums, jo nav neviena, kurš vairāk par mani gribētu pieredzēt transatlantiskās partnerības stiprināšanu.

Nākamais šķērslis, protams, būs jauna SWIFT nolīguma apstiprināšana Parlamentā, un arī nolīgums par Pasažieru datu reģistru (PDR), kurš, manuprāt, būs ne mazāk pretrunīgs.

Marie-Christine Vergiat, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs atkal apspriežam Komisijas un Padomes pilnvaras saistībā ar SWIFT projektu. Mandāta projektā, kas mums šodien iesniegts, skaidri ir iekļautas Eiropas Parlamenta 2009. gada septembra rezolūcijā izvirzītās prasības, taču daudzi jautājumi joprojām ir nepilnīgi.

Tas attiecas uz laikposmu, cik ilgi dati tiek saglabāti, un kurā mūsu Eiropas Savienības iedzīvotājiem ir iespējas pārsūdzēt lēmumu. ASV Privātās dzīves aizsardzības likums joprojām diskriminē personas, kuras nav ASV

pilsoņi: to atzīst pat Komisijas amatpersonas. Turklāt mums atkārtoti tiek teikts, ka *SWIFT* sistēma nevar apstrādāt atsevišķus datus, jo tai nav tādu iespēju, īpaši tehnisko iespēju, lai to darītu.

Tāpēc joprojām pastāv milzīga problēma attiecībā uz nosūtīto datu samērīgumu. Kā jūs pats mums teicāt, komisāra kungs, joprojām pastāv bažas saistībā ar šo masveida datu pārsūtīšanu. Kas attiecas uz mani, diemžēl es neuzticos tam, kā ASV iestādes darbojas šajā jomā. Ar pamatotām aizdomām ir par maz. Amerikas Savienoto Valstu radītais kaitējums cīņā pret terorismu ir ļoti zināms.

Kā teica B. Sippel kundze, kvalitātei jābūt svarīgākai par kvantitāti. Jā, Eiropas iestādei jāspēj veikt reālu kontroli attiecībā uz datiem, kas tiks pārsūtīti. Mēs joprojām gaidām garantijas šajā jomā, lai aizsargātu mūsu pilsoņu un visu Eiropā dzīvojošo personu tiesības.

Mēs atzinīgi vērtējam progresu, kas jau ir panākts, bet tas joprojām ir nepietiekams. Jā, mūsu iedzīvotājiem ir tiesības uz drošību, taču viņiem ir tiesības uz drošību visās jomās. Laikā, kad daudzi mūsu iedzīvotāji aizvien vairāk apzinās privātuma un personas datu aizsardzību — tas skaidri izskan daudzās runās šajā Parlamentā —, mūsu pienākums ir turpināt jūs brīdināt un pēc labākās sirdsapziņas jums pateikt, ka, mūsaprāt, samērīguma un vajadzības principi joprojām netiek ievēroti.

Mario Borghezio, EFD grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos izmantot šo iespēju, lai uzsvērtu jūsu teiktā likumīgumu attiecībā uz to, ka arī Eiropas Parlaments nedrīkst aizmirst itāļu valodas, kura ir devusi tika lielu ieguldījumu Eiropas kultūrā, nozīmi un svarīgumu.

Atgriežoties pie aplūkojumā temata, jāsaka, ka pēc tās bezdarbības, kuru Eiropas Parlaments ir stingri piekapis, šķiet, ka šajā gadījumā tas nav pilnībā novērtējis steidzamo un dramatisko vajadzību nekādā veidā un nekādu iemeslu dēļ neapdraudēt rietumu un Eiropas pamatprasību aizsargāt sevi no terorisma.

Protams, ir absolūta taisnība, ka jābūt līdzsaram, samērīgumam, ka iedzīvotāju tiesības un tiesības uz privātumu nedrīkst pārmērīgi upurēt un ka, protams, ir jāgarantē iedzīvotājiem iespēja iesniegt gan administratīvu, gan juridisku apelāciju saistībā ar visiem lēmumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz *SWIFT* sistēmu, — tieši tā, kā to garantē šis jaunais Komisijas sagatavotā mandāta formulējums, kurā ietverti daudzi no vissvarīgākajiem Eiropas Parlamenta izvirzītajiem jautājumiem.

Tāpēc, manuprāt, pamatnostādnes Komisijas pieņemtajā sarunu mandātā par *SWIFT* jāuztver kā būtiski pamatotas, lai nodrošinātu — es atkārtoti — efektīvu un vajadzīgu sadarbību ar ASV iestādēm finanšu darījumu izsekošanā, kuras mērķis ir apkarot un novērst terorisma draudus — protams, abu pušu interesēs, jo arī Eiropai jāatceras, ka tai sevi jāaizsargā no terorisma: mēs esam pieredzējuši pārāk daudz acīmredzamu un arī ārkārtīgi nopietnu terorisma pierādījumu —, un lai nodrošinātu Eiropas Parlamentam uzticētās datu plūsmas demokrātisku kontroli, kas tādējādi ir visdrošākais iespējamais veids, kā aizsargāt Eiropas iedzīvotāju personas datus un viņu tiesības aizstāvēt sevi dažādos forumos. Šajā sarunu mandātā ir ņemti vērā arī daudzi Eiropas Parlamenta deputātu izteiktie ierosinājumi, un tas apliecina Eiropas Parlamenta nozīmi un tā jauno lomu, ko paredz līgums.

Turklāt mums jāatceras, ka *SWIFT* nolīgumā ir paredzēts savstarpīguma princips no ASV puses, ja Eiropas Savienībai izdosies izveidot Eiropas Terorisma finansēšanas izsekošanas programmu.

Eiropai katrā ziņā ir jāpāriet pie darbības — tā nedrīkst vienmēr atpalikt —, tai jāpāriet pie darbības un pašai jānodrošina būtisks ieguldījums un informācija. Uz Pasažieru datu reģistra (PDR) sistēmu, kas tiks apspriesta vēlāk, attiecas šī pati loģika: pasažieru reģistrēšana — atkal terorisma apkarošanas nolūkos — ir izšķiroši svarīga.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Mēs, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), gribam nolīgumu. Mēs gribam labas partnerattiecības ar mūsu Amerikas draugiem galvenokārt drošības jomā. Mēs gribam labu nolīgumu, un mēs gribam šo nolīgumu ļoti drīz. Mums būtu jāuzsver, ka šis ir laiks, kas atspoguļo Lisabonas garu kā reti kad līdz šim. Pēc Parlamenta rezolūcijas septembra vidū, pēc Padomes lēmumiem novembra beigās, pēc diskusijām janvārī un februārī un pēc Parlamenta skaidri paustās nostājas februārī tagad ir izveidojusies situācija, kura ir labs piemērs sadarbībai starp Komiju, Padomi un Parlamentu. Es patiešām vēlos pateikties jums, komisāres kundze, kā arī Padomei par šo jauno sākumu, ko galvenokārt panācāt jūs un komisāre V. Reding kundze. Šis ir piemērs tam, ko Eiropas iedzīvotāji vēlas attiecībā uz darbības jomu, kā Eiropas iedzīvotāji grib redzēt mūs kopīgi panākam risinājumus — nevis vienkārši Eiropas iedzīvotāji, bet galvenokārt tie, kuri šodien mūs vēro un klausās šeit, Parlamentā. Šajā saistībā es jo īpaši vēlos apsveikt mūsu draugus no Reinas un Hunsrikas novadiem un mūsu draugus no Austrijas, kuri šodien ir šeit.

Mēs savā grupā nemeklējam problēmas, bet cīnāmies par risinājumiem. Vēlos uzsvērt, ka tika atrasta vesela virkne izcilu priekšlikumu risinājumiem, kurus mēs izvirzījām septembra rezolūcijā, un tie attiecas uz masveida datu pārsūtīšanas jautājumu, trešām valstīm, nolīguma darbības ilgumu, tā beigu termiņa nosacījumiem vai citiem jautājumiem. Šie ir jautājumi, kuri mums tagad jāapspriež.

Esmu diezgan pārsteigts par mūsu kolēģiem no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas un Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas, kuri savulaik atturējās no balsošanas par šo rezolūciju un atteicās to veicināt, bet tagad prasa šo rezolūciju. Tāpēc es aicinu jūs piedalīties. Palīdziet mums apspriest šos jautājumus, un kopīgi mēs panāksim labu rezultātu. Kā šeit tika atzīts, turpmāk mums jāstrādā, lai nodrošinātu arī to, ka mēs varam paātrināt Eiropas TFTP izveidi, un arī jūs to esat norādījuši savos paziņojumos. Jā, mums vajadzēs šos instrumentus, un mums ir precīzi jāievēro grafiks, kuru jūs noteicāt, lai mēs līdz vasaras beigām šeit, Parlamentā, varētu apspriest jūsu sarunu rezultātus un, cerams, pieņemt arī lēmumus.

Es uzskatu, ka diskusijas par tādiem tematiem kā datu apmaiņas nolīgums, Pasažieru datu reģistrs (PDR), Šengenas Informācijas sistēma (SIS) un citiem var turpināties tādā pašā veidā, kā jūs jau esat diskutējuši, tostarp par jūsu rīcības plānu, kuru es no visas sirds vēlos atbalstīt.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Es vēlos atgādināt, ka pretēji nelabvēlīgajām prognozēm, kam sekoja Parlamenta negatīvais balsojums, faktiski ir bijušas arī vairākas pozitīvas tendences, un šķiet, ka nolīgums starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm būs labāks, nekā tika gaidīts; ja viss izdosies, to noslēgs līdz vasarai. Kopš tā laika mums galvenokārt ir kļuvis skaidrs, ka ASV ir daudz vairāk gatava uz klausīt šos iebildumus un meklēt konstruktīvus risinājumus Eiropas iebildumiem, nekā mēs bijām domājuši.

Manuprāt, mēs visi esam konstatējuši, ka sadarbība ir uzlabojusies un dialogs starp Padomi un Parlamentu ir kļuvis ciešāks, un es domāju, ir svarīgi, ka komisāre *Cecilia Malmström* regulāri informē Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju, referentus un „ēnu” referentus par notikumu gaitu. Es uzskatu, ka tas ir pats galvenais, lai nodrošinātu, ka arī turpmāk tiek noslēgti patiešām labi nolīgumi. Manuprāt, ir svarīgi to norādīt, pirms mēs pārejam pie citiem jautājumiem.

Arī es gribētu pateikt to, ko uzsvēra vairāki deputāti, proti, ka Parlaments ir apņēmies un arī Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa ļoti nopietni ir apņēmusies nodrošināt nolīguma noslēgšanu iespējami drīzāk, kā arī nodrošināt, lai šis būtu labs nolīgums, citiem vārdiem sakot, lai tajā būtu ņemtas vērā Eiropas iedzīvotāju intereses, tostarp viņu datu aizsardzības intereses. Mēs zinām un mēs jutām atbildību, jo šis ir ļoti svarīgs terorisma apkarošanas elements arī tad, ja tas nav vienīgais vai vissvarīgākais; šī konkrētā datu apmaiņa ir ļoti svarīga. Mums šķiet, ka pašreizējais sarunu mandāts nodrošina risinājumus daudzām problēmām, taču daudzām citām nesniedz risinājumu. Uz šo brīdi nav risinājumu tām problēmām, kuras iepriekš minēja mūsu kolēģi un kuras šodien tiks tālāk apspriestas. Es domāju, ka šīs divas nedēļas, kas ir mūsu rīcībā saistībā ar balsošanas atlikšanu lidojumu problēmu dēļ, dod mums iespēju — iespēju atrast risinājumus neatrisinātajām problēmām un atrast atbildes uz tiem Parlamenta izvirzītajiem jautājumiem un iebildumiem, uz kuriem mēs vēl neesam atraduši pārliecinošas atbildes. Būtu labi, ja Padome nepieņemtu lēmumu, pirms Parlamentam ir bijusi iespēja balsot, jo tas varētu radīt papildu sarežģījumus tuvākajā nākotnē.

Sarah Ludford (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Komisija nepārprotami ir ieklausījusies. Mandāta projekts patiešām ir skaidrs iepriekšējo nolīgumu uzlabojums, lai gan mani kolēģi ir uzsvēruši tos aspektus, kuri mums joprojām rada bažas. Es neatkārtošu šīs bažas, izņemot to, ka pateikšos savai kolēģei *Jeanine Hennis-Plasschaert* kundzei par visu smago darbu, ko viņa paveikusi Parlamenta labā.

Es gribu pateikt kaut ko par procesu un kaut ko par kontekstu. Manuprāt, nesen panāktais progress ir apliecinājums tam, ko var panākt, ja partneri viens pret otru izturas ar cieņu un ieklausās viens otrā, nopietni uztver iebildumus un pieliek lielas pūles, lai tuvinātu atšķirīgus viedokļus. Tāpat kā Komisija, arī es patiešām uzskatu, ka ASV iestādes ir īstenojušas šos iesaistīšanās un saprašanās centienus. Šajā saistībā es vēlos pateikties vēstniekam *Bill Kennard*. Viņš ļoti labi ir izpratis, kā darbojas Eiropas Parlaments, iespējams, pat labāk, nekā dažas mūsu dalībvalstis.

Tagad mums vajag, lai Padome pieliktu tādas pašas pūles un pieņemtu progresīvu sarunu mandātu. Iepriekšējā reizē Padome neieradās pie mums ar nopietnu uzlabojumu piedāvājumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātu bažām, tāpēc mēs bijām spiesti noraidīt pagaidu nolīgumu.

Pēdējos desmit gados — un šis ir jautājums par kontekstu — ASV un Eiropas Savienības iestādes aizvien vairāk ir aktīvi, pat automātiski reaģējušas uz reāliem vai šķietamiem draudiem drošībai. Dažkārt valdības diemžēl ir īstenojušas pat „žestu” vai „uzsvilpšanas” politiku, tādējādi cenšoties nokļūt plašsaziņas līdzekļu

virsrakstos vai piekarināt noziedznieka vai terorista etiķeti vientiesīgiem oponentiem. Mēs nevaram turpināt šādu praksi, un es gaidu jaunu sākumu, kad mēs lēmumus, jo īpaši par datu saglabāšanu un pārsūtīšanu, pamatosim uz saviem proporcionalitātes, nepieciešamības un likumīgas datu apstrādes pamatprincipiem. Mums jāveic visu neplānoti uzkrājušos shēmu un projektu revīzija. Mani iepriecina, ka — kā es to saprotu — komisāre *Malmström* kundze plāno to darīt, lai mēs varētu iegūt skaidru priekšstatu par atšķirībām, dublēšanos un pārmērīgiem piespiedu pasākumiem un izveidot racionālu un efektīvu drošības sistēmu, kura neizmestu mēsloinē mūsu pilsoņu brīvības.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Vienalga, ir vai nav pieņemta rezolūcija, es uzskatu, ka Padome iepriekšējā reizē mūs ļābi un skaidri dzirdēja un lieliski zina, kas tai darāms. Parlaments ir nobažījies par pamattiesībām un mūsu iedzīvotāju privātuma aizsardzību, kā arī par datu aizsardzību. Šis ir pamattiesības, un attiecībā uz tām vienkārša izmaksu un ieguvuma analīze ir neatbilstīga. Pamatojums, kas sniegts masveida datu pieprasīšanai — ka tehniski vairs nav iespējams nodrošināt precizitāti —, mani pārsteidz kā divains arguments. Es ne mīkli neiedomājos, ka tas būtu tehniski neiespējami, jo, manuprāt, runa ir vairāk par naudu un izmaksām. Kā jau es teicu, kas attiecas uz pamattiesībām, runa nav vienkārši par to, cik daudz kaut kas izmaksā.

Turklāt ir svarīgi, lai Eiropa tagad parādītu, ka tā ir līdzvērtīga sarunu partnere, nevis tāda partnere, kas vienkārši ērti iekārtojas vai gaida, lai Amerikas Savienotās Valstis izvirzītu noteikumus. Parlaments ir piešķīris Padomei un Komisijai pilnvaras un manevrēšanas iespējas, lai tās no šā brīža turpmāk nopietni izturētos pret šo uzdevumu, un šajā saistībā es gribētu lūgt Komisiju un Padomi ņemt vērā pašlaik spēkā esošo Eiropas Cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzības konvenciju. Arī tā būs jāiekļauj jūsu sarunu mandātā un jūsu sarunu rezultātā. Es ceru, ka jūs atgriezīsieties ar pareizajiem rezultātiem, es ceru, ka jūs izmantosiet tās pilnvaras un varu, ko mēs jums pēdējā reizē piešķīrām, un es gaidu, ar ko jūs atgriežoties varēsiet paliecināties.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Šodien Amerikas Savienotās Valstis ir vienīgā pasaules lielvara. Tā ir absolūta un daudzdimensiju lielvara — kultūras, militārajā un ekonomikas jomā. Mums ir laimējies, ka šī lielvara ir mums draudzīga un ka tā ir pamatota uz tām pašām vērtībām un pamatprincipiem, uz kuru pamata ir radīta Eiropas Savienība.

Tāpēc mums tas būtu jānovērtē un jāatbalsta Amerikas Savienotās Valstis to cildenajā terorisma apkarošanas uzdevumā, jo ASV daudzas desmitgades Rietumeiropu jo īpaši aizsargāja no komunisma. Tikai pateicoties ASV, Eiropa 40 gadus ir brīva. Šobrīd Amerikas Savienotās Valstis ļoti spēcīgi atbalsta visu brīvo pasauli, lai pasaule varētu būt brīva no terorisma. Amerikas Savienoto Valstu un Eiropas Savienības cīņai pret terorismu veltīto centieni, finanšu līdzekļu un tehnoloģiju salīdzinājums nav par labu Eiropas valstīm un Eiropas Savienībai.

Tāpēc, ja mēs varam kaut ko darīt, lai palīdzētu Amerikas Savienotajām Valstīm cīņā pret terorismu — un tā es uztveru šo nolīgumu —, mums nebūtu jāvilcinās to darīt. Protams, mums jāievēro tie principi, par kuriem mēs esam runājuši, bet tas, kā es to redzu, ir Padomes, Komisijas un Parlamenta sadarbības jautājums. No mums šodien tiek prasīts paust politisku gribu parakstīt šādu nolīgumu. Es uzskatu, mums ir jābūt šādai politiskai gribai. Amerikas Savienotajām Valstīm būtu jāparaksta tāda ar līgumu apstiprināta vienošanās ar Eiropas Savienību, kas būs gan draudzīga, gan pamatota uz partnerību.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties Komisijai un Padomei par progresu, kas ir panākts kopš februāra, kad Parlaments izdarīja vienīgo pareizo izvēli — citiem vārdiem sakot, noraidīja *SWIFT* nolīgumu. Tagad Parlamentam ir lielāka iespēja izvirzīt prasības attiecībā uz šā nolīguma saturu. Gudra Komisija un gudra Padome būtu rīkojusies tālredzīgi, pievēršot uzmanību tām prasībām un iebildumiem, ko Parlaments izteica februārī. Tie attiecas uz mūsu brīvībām un pilsoniskajām tiesībām, un tas ir tiesiskuma pamats.

Tas ir iemesls, kādēļ mēs nedrīkstam pieļaut masveida datu pārsūtīšanu bez ierobežojumiem. Šāds nolīgums sajauc nevainīgus iedzīvotājus kopā ar tiem, kuri varbūt ir vainīgi. Mēs varam ļaut nodot datus tikai tad, ja ir pamatoti iemesli aizdomām, ka attiecīgā persona ir iesaistīta noziegumā. Izskan apgalvojumi, ka pastāv tehniskas problēmas. Ja tas tā ir, tad mums ir pašiem sev jāuzdod jautājums — vai tās ir tehnoloģijas, vai arī mūsu pamatbrīvības un pilsoniskās tiesības, kam būtu jānosaka mūsu tiesību akti. Man atbilde ir acīmredzama: mūsu tiesību aktiem jābūt pamatotiem uz mūsu tiesībām.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Februārī mēs atteicāmies ratificēt nolīgumu par finanšu maksājumu ziņojumos iekļauto datu apstrādi un pārsūtīšanu Amerikas Savienoto Valstu Valsts kases departamentam, kas tos izmantotu terorisma uzraudzības programmas nolūkiem. Atteikuma iemesli bija skaidri norādīti, un tie ietver jo īpaši šādus aspektus:

- tiesību aktu par datu aizsardzību pamatprincipu pārkāpšana attiecībā uz lielu skaitu Eiropas Savienības pilsoņu un iedzīvotāju (līdz pat 90 miljoniem datu vienību mēnesī),
- ES pilsoņu aizsardzības trūkums pret saskaņā ar šo nolīgumu Amerikas Savienotajām Valstīm un trešām valstīm pārsūtīto personas datu ļaunprātīgu izmantošanu, un
- patiesa savstarpīguma trūkums, jo nolīguma otra puse nav apņēmusies sniegt līdzīgas kvalitātes un apjoma informāciju Eiropas Savienībai.

Daudzus no šiem trūkumiem var novērst jaunajā nolīgumā, bet piemērotais princips, kas paredz visu datu kopēju pārsūtīšanu no Eiropas Savienības uz Amerikas Savienotajām Valstīm, kuras bez jebkādiem ierobežojumiem, izmantojot iegastu, ka tiek meklētas saiknes ar terorismu, apstrādā, izvērtē un uzglabā visus ierakstus par ES finanšu darījumiem, nav loģisks.

Šis princips ir jāgroza. Eiropas banku finanšu darījumi būtu jāapstrādā tikai saskaņā ar Eiropas noteikumiem un Eiropā. Mēs nodosim saviem Amerikas Savienoto Valstu draugiem tikai tās datu vienības, kuras patiešām ir saistītas ar terorismu.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, *López Garrido* kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Es Parlamentā atbalstīju nolīgumu par savstarpēju tiesisko palīdzību starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm. Es to darīju, jo es transatlantisku sadarbību uzskatu par ļoti svarīgu kopumā un brīvības, drošības un taisnīguma jomā jo īpaši.

Plenārsēdē 11. februārī es balsoju pret pagaidu nolīgumu par finanšu datu pārsūtīšanu, kas noslēgts starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm. Es to darīju Parlamenta prerogatīvu dēļ, taču arī tādēļ, ka šis nolīgums bija nepieņemams. Toreiz plenārsēdes debatēs es aicināju ievērot vajadzības un samērīguma principus, kā arī ievērot Eiropas finanšu datu integritāti un drošību.

Šādos apstākļos man ir prieks atzīmēt Komisijas un Padomes jauno attieksmi pret sadarbības ar Parlamentu. Es ticu, ka kopīgi mums izdosies noteikt pamatprincipus, kuriem būtu jāvada un jāveicina turpmākā Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu sadarbība cīņā pret terorismu. Es ceru, ka šajā jaunajā nolīgumā pilnībā tiks ņemtas vērā bažas, ko Parlaments puda savā 2009. gada septembra rezolūcijā.

Es vēlreiz atkārtāju, ka absolūti jāievēro vajadzības, samērīguma un savstarpīguma principi. Es uzsveru, ka jābūt pamataizsardzībai, lai garantētu, ka šādi dati tiek saglabāti tikai tik ilgi, cik tas ir būtiski, bet pēc tam tie būtu jāiznīcina.

Es atkārtāju prasību, ka jānodrošina juridisku apelāciju iespēja un ka jārada piemērotas garantijas attiecībā uz jebkādu personas datu pārsūtīšanu trešām valstīm. Pats galvenais, ir jāpierāda, ka šādi dati ir lietderīgi, lai novērstu terorisma aktus vai apsūdzētu teroristus.

Bez šādas sistēmas nebūs iespējams saņemt mūsu piekrišanu. Eiropas Parlaments rīkosies saskaņā ar to nostāju, kādu tas vienmēr ir ieņēmis.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, *López Garrido* kungs! Eiropas Komisijas ierosinātais mandāta projekts ir solis pareizajā virzienā. Cīņa pret terorismu ir mūsu prioritāte. Tāpēc ir svarīgi iespējami drīzāk noslēgt jaunu nolīgumu par finanšu datu apmaiņu ar Amerikas Savienotajām Valstīm, taču ne nolīgumu par katru cenu. Februārī lielais vairākums no mums pateica „nē” sliktam pagaidu nolīgumam ar Amerikas Savienotajām Valstīm; „nē” Eiropas Parlamenta — iestādes, kura pārstāv 500 miljonus iedzīvotāju — izslēgšanai. Iedzīvotāji negrib, ka viņu bankas dati vienkārši tiek pārsūtīti Amerikas Savienotajām Valstīm bez piemērotām viņu tiesību garantijām. Mēs gribam nolīgumu ar piemērotām garantijām, lai aizsargātu mūsu Eiropas iedzīvotāju tiesības. Ja šajā sarunu mandātā nebūs piedāvātas šādas garantijas, nebūs lielas atšķirības salīdzinājumā ar situāciju februārī. Ir jābūt ļoti pamatotiem iemesliem, lai mēs šoreiz pateiktu „jā”. Padomei un Komisijai ir tieši jāsniedz Eiropas Parlamentam vispusīga informācija. Atzinīgi jāvērtē tas, ka ir ņemti vērā Parlamenta iebildumi attiecībā uz pamattiesību un brīvību garantijām saistībā ar personas datu aizsardzību. Šīm garantijām vajadzēs būt kritērijam, lai noteiktu, vai dati tiks pārsūtīti vai netiks, tāpat kā kritērijam jābūt tam, lai šie dati būtu saistīti ar cīņu pret terorismu.

Šie ir jauki solījumi, bet es vēlos zināt, kā Padome un Komisija aizsargās šīs garantijas praksē. Īpaši svarīgi ir proporcionalitātes un efektivitātes principi. Un — vai Amerikas Savienotās Valstis patiešām tāpat izturēsies arī pret mums?

Tas, ko es gribētu redzēt, ir pilnīgs, detalizēts pārskats par tiesībām, kādas saskaņā ar iecerēto nolīgumu būtu mūsu iedzīvotājiem. Padome un Komisija ierosina uzticēt Eiropas struktūrai Amerikas Savienoto Valstu pieprasījumu pārbaudi. Padome un Komisija, kā jūs redzat šādu publisku ES struktūru? Vai tā būs tiesu iestāde un vai iedzīvotājiem būs tiesvedības iespēja, kas viņiem ir garantēta Eiropā? Es gribētu dzirdēt jūsu atbildes.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Paldies jums, komisāre *Malmström* kundze! Mums iesniegtais sarunu mandāts galvenokārt liecina, ka Komisija un Parlaments atkal raugās vienā virzienā un ka sadarbība ir nonākusi vismaz pie laba sākuma. Tam, ka Eiropas Parlaments februārī noraidīja šo nolīgumu — un es to adresēju visiem tiem, kuri to ir raksturojuši kā muskuļu vingrināšanu —, nav nekā kopīga ar muskuļu vingrināšanu; runa ir par atbildības uzņemšanos. Atbildības uzņemšanos par to tiesībām, kurus mēs pārstāvam, proti, par Eiropas iedzīvotāju tiesībām. Pašlaik notiekošās sarunas saistībā ar jauno nolīgumu par bankas datu pārsūtīšanu galvenokārt būs atbilde uz izšķirošo jautājumu, kāda ir Parlamenta un Eiropas Savienības nostāja attiecībā uz cieņu. Cieņu starp partneriem, cieņu pret iedzīvotājiem un cieņu pret Eiropas tiesību aktiem.

Mums izdevās šajā sarunu mandātā iekļaut daudzus mums svarīgus jautājumus. Rezolūcija, kuru mēs pieņemsim maijā, lielā mērā atspoguļos tos jautājumus, kuri īpaši attiecas uz mūsu iedzīvotāju aizsardzību — gan viņu datu, gan viņu tiesiskās aizsardzības līdzekļu aizsardzību, tostarp uz eksteritoriālo aizsardzību, īpaši gadījumos, ja iedzīvotāju tiesības varētu tikt pārkāptas eksteritoriāli.

Mēs daudz esam runājuši par apkopoto datu pārsūtīšanu, tā dēvēto masveida datu pārsūtīšanu. Mums jābūt skaidrībā par to, ka parakstītajā mandātā ir jānosaka, kad un kā šī problēma tiks atrisināta. Pretējā gadījumā būs ļoti grūti pārstāvēt visu šo jautājumu atbilstoši tam, kā mēs uz šo brīdi esam to formulējuši. Eiropas Parlamenta rezolūcijā tas ir uzsvērts divos punktos, bet sarunu mandātā — vienā. Esmu pārliecināts, ka Komisija saprātīgā veidā to atrisinās.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Mūsu debates burtiskā nozīmē notiek divas dienas pirms Eiropas Savienības 27 dalībvalstu ministru sanāksmes par šo pašu tematu. Tāpēc — un pateiksim to tieši — mūsu nostāja potenciāli ir politiska spiediena veids. Mēs apspriežam šo problēmu laikā, kad sarunās ar Amerikas Savienotajām Valstīm iestāties līdzsvars attiecībā uz sarunu mandāta likteni. Mums ir tikai divi mēneši un viena nedēļa, lai sāktu sarunas ar Vašingtonu. Eiropas Komisija nav pārāk elastīga šajā jomā. Tā nav ierosinājusi — es izsaku vislielāko cieņu *Malmström* kundzei — nevienu līdzīgu, taču alternatīvu nostāju. Taču rīkošanās saskaņā ar „visu vai neko” principu ir ne tikai neatbilstīga un nesaskan ar Eiropas Savienības garu, bet tā ir arī ceļš uz nekurieni, strupceļš. Es atbalstu ciešu sadarbību ar ASV un datu apmaiņu, bet grūtības slēpjas detaļās. Lai gan es neesmu dedzīgs Pamattiesību hartas piekritējs, es tomēr gribētu pajautāt: „Vai tā ir taisnība, ka šajā mandātā nav ievēroti Pamattiesību hartas nosacījumi? Ko mēs darīsim, kad pasažieru dati, kurus mēs pārsūtīsim ASV — un es to atbalstu — tiks izmantoti neatļautiem mērķiem?”

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Man šķiet šokējoši, ka šī Komisija joprojām uzstāj uz jutīgas finanšu informācijas par miljoniem nevainīgu Eiropas, tostarp Apvienotās Karalistes, iedzīvotāju tālāk nodošanu par spīti tam, ka Parlaments un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja noraida šos priekšlikumus. Šajā gadījumā runa nav par to, kā mēs varam labāk pārvaldīt SWIFT datus, bet par to, ka šādam nolīgumam vispār nevajadzētu būt.

Es kategoriski iebilstu, ja šādu pārkāpumu veiktu manas valsts valdība, un es apņēmīgi iestājos pret to, ka ES iesniegtu Amerikai savu vēlēto personu informāciju. Šādas informācijas nodošana ir pirmais solis, kas novestu mūs pie biedējoša Eiropas „lielā brāļa”. Saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem ASV var saglabāt datus 90 gadus, kas ir ilgāk par vidējo mūža ilgumu, un, lai gan ASV iestādes saka, ka neizmanto tieši datus pēc pieciem gadiem tiks dzēsti, ASV valdība jau ir apsūdzēta par datu sniegšanu lieliem Amerikas uzņēmumiem nevis tādēļ, lai cīnītos pret terorismu, bet drīzāk tādēļ, lai atbalstītu ekonomiskās intereses.

Eiropas Parlaments nepieņēma šos derdzīgos priekšlikumus, bet Komisijai nepatīk mest plinti krūmos, un pagājušajā gadā pagaidu nolīgums tika parakstīts bez Eiropadomes parlamentāra apstiprinājuma vienu dienu pirms tam, kad saskaņā ar Lisabonas līgumā noteikto koplēmuma procedūru tas būtu aizliegts.

11. februārī Eiropas Parlaments atkal noraidīja pagaidu nolīgumu, un nedēļu pirms tam tā noslēgšanu noraidīja Parlamenta Pilsoņu brīvību komiteja. Jūsu stūrgalvīgā nodarbošanās ar šo pretīgo nolīgumu tikai liecina par jūsu necieņu pret demokrātiju un iedzīvotāju, tostarp manas valsts, Velsas, un pārējās Apvienotās Karalistes iedzīvotāju, brīvībām.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Atšķirībā no iepriekšējā runātāja es vēlos īpaši pateikties gan komisārei C. *Malmström* kundzei, gan komisārei V. *Reding* kundzei par viņu

intensīvajiem centieniem izskatīt Parlamenta izvirzītos jautājumus, kā arī tās problēmas, kuras mēs redzam un esam pieredzējuši datu drošības un konfidencialitātes jomā, lai risinātu sarunas ar Amerikas Savienotajām Valstīm.

Es arī esmu pateicīga, ka galvenie jautājumi — kā minēja mani kolēģi — jau ir analizēti vai apsvērti sarunu mandāta projektā un ka tie jo īpaši ietver jautājumus saistībā ar pārbaudi, kā arī savstarpīgumu. Kas attiecas uz datu dzešanas jautājumu, es uzskatu, ir ļoti svarīgi, lai būtu iespējams atsākt sarunas par piecu gadu periodu, jo saglabāt datus tik ilgu laiku patiešām ir nepieņemami.

Manuprāt, ļoti svarīgi ir arī beidzot apspriest jautājumu par soda sankcijām gadījumos, kad paaugstināta riska apstākļos notiek apzināta datu ieguve nepareizos nolūkos, jo tas novērstu to, ka tiek iegūti dati, kurus mēs negribam ļaut iegūt. Uzmanībai jābūt vērstai tikai uz terorismu.

Man šķiet, svarīga ir arī doma, ka mums jārisina pašiem savas terorisma finansēšanas izsekošanas programmas (TFTP) izveides jautājums un ka ilgtermiņā mēs nevaram masveidā pārsūtīt datus, tas ir, pārsūtīt liela apjoma datus Amerikas Savienotajām Valstīm. Šajā gadījumā nav runa par neuzticēšanos, bet par to, ka ilgtermiņā mēs gribam pilnībā uzņemties paši savu atbildību Eiropā uz vienlīdzīgiem pamatiem un tad veikt specifiski iegūtu datu apmaiņu vienīgi terorisma apkarošanas nolūkos, un beidzot uzturēt reālu savstarpīgumu.

Šajā kontekstā es gribētu vēlreiz lūgt Komisiju norādīt, kā mūsu pašu TFTP temats tiek apsvērts Komisijā un kopīgajās diskusijās ar Padomi.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Terorisms joprojām ir viens no galvenajiem draudiem drošībai Eiropas Savienībā, un mums iespējami drīzāk jāsāk sarunas ar ASV par banku datu pārsūtīšanu, taču ne par katru cenu. Jaunajam nolīgumam ir jānodrošina lielāka Eiropas iedzīvotāju personas datu aizsardzība. Mums vajadzīgs labāks nolīgums, tāds nolīgums, kurā ņemtas vērā cilvēktiesības un kurā risināts jautājums attiecībā uz datu sēriju par miljoniem Eiropas iedzīvotāju pārsūtīšanu. Nākamajam nolīgumam jābūt arī savstarpīgam, kas nozīmē, ka ASV iestādēm būtu jāsniedz tādi paši dati par finanšu darījumiem, ja Eiropas Savienība nākotnē izveidotu savu finanšu darījumu izsekošanas programmu. Man ir prieks dzirdēt, ka Komisija tam piekrīt.

Jaunajam nolīgumam jānodrošina arī stingrākas garantijas attiecībā uz datu pārsūtīšanu trešām valstīm. Vai mēs gatavojamies ļaut ASV pārsūtīt informāciju jebkurai valstij, vai arī mēs gatavojamies tam izvirzīt kādus skaidrus kritērijus? Ir absolūti nepieciešams, lai mums būtu visatbilstīgākās garantijas. Būtu arī atbilstīgi, ja valsts, kura sniedz datus, piekristu to pārsūtīšanai trešām valstīm, lai mēs varētu izveidot sistēmu, saskaņā ar kuru valstīm, kas sniedz datus, būtu jānodrošina sava piekrišana. Tāpēc mani interesē, vai mēs varētu izstrādāt kādus instrumentus, kuri ļautu mums arī atteikties pārsūtīt informāciju trešām valstīm, ja tās nevarētu norādīt pietiekami specifiskus iemeslus šādu datu iegūšanai.

Tā kā Eiropas Savienībai nav pašai savas teroristu finansēšanas izsekošanas sistēmas, mūsu drošība ir atkarīga no ASV. Taču ko mēs varam prasīt pretī? Mums arī jānodrošina, lai nākamo nolīgumu ar ASV varētu nekavējoties izbeigt, ja netiek izpildītas kādas no saistībām. Mums jāpārliecina savi iedzīvotāji, ka banku datu pārsūtīšana ir saprātīga, jo mēs aizvien vairāk un vairāk pievēršam uzmanību tam, cik lielā mērā cīņā pret terorismu mēs pieļaujam ieviešanu mūsu privātumā.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Kopš Otrā pasaules kara beigām mums, liberāļiem, ir bijis svarīgi uzsvērt transatlantiskās saiknes starp ASV un Eiropu un izcelt mūsu sadarbību dažādās jomās. Taču, kā visās partnerattiecībās, var rasties sarežģījumi un grūtības, un mums tās ir jāpārvar. Viens no grūtākajiem sarežģījumiem ir bijis jautājums par cilvēku likumīgajām tiesībām uz personas privātumu.

Es uzskatu, ka laika gaitā kļūs ļoti skaidrs, ka Parlaments ir rīkojies pareizi, noraidot pagaidu SWIFT nolīgumu. Eiropas Savienības raksturīgām īpašībām jābūt demokrātiskai un pārredzamībai; mēs, vēlētāji pārstāvji Parlamentā, esam svarīga šo īpašību daļa. No SWIFT nolīgumu aptverošajām procedūrām šajā saistībā varēja vēlēties daudz vairāk. Parlaments ir pilnīgi skaidri paziņojis, ko mēs pieprasām, lai apstiprinātu jaunu pastāvīgu nolīgumu. Šie kritēriji ir uzskaitīti šajā rezolūcijā, kuru mēs šodien izskatām un apspriežam, un es gaidu jaunu balsojumu, kad šīs prasības būs izpildītas.

Joprojām pastāv interešu konflikts starp drošību, no vienas puses, un tiesībām uz privātumu, no otras puses. Liksim tagad mieru pagātnei un palāvīgi strādāsim, lai sasniegtu mūsu centrālo mērķi, kura svarīga daļa ir jauns SWIFT nolīgums: proti, Eiropas iedzīvotāju drošība, aizsardzība un privātums.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Mēs visi piekritīsim — nevar būt nekādu neskaidrību attiecībā uz šo jautājumu —, ka cīņa pret terorismu ir kopīga cīņa, kurā Eiropas Savienībai ir pilnībā jāpievienojas.

Taču tikpat izšķiroši ir tas, lai mēs, Eiropas Parlamenta deputāti nodrošinātu Eiropas iedzīvotāju tiesības un lai jo īpaši tiktu ievērotas tiesības uz personas datu aizsardzību. Manuprāt, ir nepieciešams uzsvērt šo punktu, un šis signāls tiek raidīts ne tikai Parlamentā klātesošajiem Padomes un Komisijas pārstāvjiem, bet arī tām ASV iestādēm, ar kurām jāveic sarunas par jaunu nolīgumu.

Precīzāk izsakoties, es vēlos uzsvērt vienu jautājumu to būtisko prasību vidū, kuras Eiropas Parlaments izvirzījis, proti, jautājumu par to, kā ASV iestādes uzglabā datus. Manuprāt, pašreizējie plāni ir nesamērīgi. Tāpēc ir jāuzdod vairāki jautājumi. Kāpēc tik ilgi — piecus gadus — uzglabāt datus, kuri saskaņā ar iesaistīto pušu teikto nav izmantoti? Vai nav iespējams samazināt to uzglabāšanas laiku līdz saprātīgākam laika periodam? Attiecībā uz atlasītajiem datiem šajās pilnvarās nav minēts uzglabāšanas laika ilgums. Iepriekšējais nolīgums paredzēja, ka maksimālais laiks ir 90 gadi.

Vai nebūtu labi noteikt atbilstīgu uzglabāšanas periodu, kas būtu samērīgs ar šo datu izmantošanu, piemēram, saistībā ar specifiskas izmeklēšanas vai konkrētas prāvas ilgumu? Vai ir paredzēta šo datu uzmantošana no terorisma apkarošanas atšķirīgiem mērķiem, un kādi tie ir? Visbeidzot, vai mēs varētu apsvērt šo datu uzglabāšanu Eiropā, nevis Amerikas Savienotajās Valstīs?

Es vēlos lūgt Komisiju un Padomi atbildēt uz šiem jautājumiem. Faktiski šis jautājums ir izšķiroši svarīgs, un Eiropas Parlaments nerunās par to aplinkus. Tāpēc ir būtiski svarīgi, lai Padome to īpaši ņemtu vērā, kad tā pieņems Komisijas sagatavoto sarunu mandātu.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Eiropas Parlaments pirms diviem mēnešiem spēra ļoti svarīgu soli, noraidot šo pagaidu nolīgumu.

Neatgriežoties pie tā, jo es šopēcpusdien esmu jau divdesmit septītā runātāja, es tikai gribētu uzsvērt, ka daži cilvēki šo Eiropas demokrātijas posmu ir poētiski raksturojuši kā pirmo dienu Eiropas Parlamenta dzīvē saskaņā ar Lisabonas līgumu. Patiesi, tā bija ne tikai vēsturiska uzvara attiecībā uz Eiropas Savienības valstu un citu valstu iedzīvotāju privātuma un brīvību ievērošanu, bet tas bija arī pagrieziena punkts attiecībā uz Eiropas Parlamenta pilnvarām un vienlaikus liels drosmes un uzdrīkstēšanās brīdis no mūsu referentes J. Hennis-Plasschaert puses, kurai es gribētu izteikt īpašu atzinību par viņas apņēmību tikai dažas nedēļas pēc viņai svarīgās dienas.

Nav nozīmes pieminēt tos pamatelementus, kas padara mūs savstarpēji atkarīgus attiecībā uz terorisma apkarošanu, drošību un līdzsvaru, kāds jāpanāk personas brīvību jomā. Tādējādi kā daļu no šī jaunā sarunu mandāta mēs gatavojamies panākt taisnīgu un līdzsvarotu nolīgumu, kurā būtu ievērotas tiesības un ietvertas garantijas, ilustrējot to, kas manā un daudzu mūsu iedzīvotāju skatījumā nepārprotami pārstāv Eiropas Savienības būtību un spēku, proti, Eiropas iedzīvotāju aizsardzību. Tā kā mūsu politiskajai gribai ir jāatbilst tiesību aktiem un tā jāpauž, izmantojot legālus kanālus, es neatgriežos pie savstarpīguma un proporcionalitātes elementiem. Taču es ceru, ka masveida datu pārsūtīšanai — atsevišķi no datu saglabāšanas un tiesībām labot, mainīt vai dzēst datus, kā arī no tiesībām iesniegt tiesā pārsūdzību — ļoti rūpīgi un konsekventi tiks piemērotas stingrākas tiesiskās normas. Mūsu uzdevums ir sadarboties, lai kopīgi panāktu šo līdzsvaru starp prasībām drošības jomā un prasībām brīvību jomā.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Eiropas Savienība atzīst īpašo nozīmi, kāda cīņā pret terorismu ir globālai informācijas apmaiņai. Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas deputāti atbalsta visas darbības, kas varētu novērst un apturēt terorismu. Eiropas Parlamenta deputāti ir demokrātiski ievēlēti, lai pārstāvētu Eiropas iedzīvotāju intereses, un viņi nevar pieļaut nekādus kompromisus attiecībā uz faktu, ka viņiem jāaizsargā līgumos un konvencijās noteiktās iedzīvotāju intereses. Ir daži temati, kuros mēs nevaram ignorēt, piemēram, personas datu aizsardzība, tiesiskā aizsardzība, datu pārsūtīšanas apjoms, proporcionalitāte, savstarpīgums vai Eiropas Parlamenta pastāvīga līdzdalība uzraudzības procesā.

Es uzskatu, ka Eiropas iestādes nozīmēšana SWIFT datu apstrādāšanai, apstiprināšanai un pārsūtīšanai varētu būt risinājums, kas nodrošinātu Eiropas Savienībai garantiju, ka šie dati tiks izmantoti tikai terorisma apkarošanas mērķim un ka tas attieksies tikai uz aizdomās turētām personām, kuras jau ir identificētas. Eiropas iedzīvotājiem būs arī instance, kurā iesniegt sūdzības par jebkādiem pārkāpumiem. Mēs prasām, lai Komisija vismaz reizi gadā iesniegtu ziņojumu par šā nolīguma īstenošanu. Es uzskatu, ka tas garantēs šā procesa īstenošanu saskaņā ar apstiprināto nolīgumu un ka mēs savlaikus varēsim novērst visus trūkumus.

Lai panāktu labāku savstarpējo izpratni jautājumos, kuros pastāv atšķirīgi viedokļi, es ierosinu nekavējoties organizēt kopīgas Eiropas Parlamenta politisko grupu vai pat valstu delegāciju un ASV akreditēto pārstāvju Eiropas Savienībā vai dalībvalstīs darba apspriežu sesijas.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Spēka pārbaude, ko mūsu Parlaments kopīgi ar Komisiju un Padomi uzsācis *SWIFT* nolīguma projekta jomā, varētu būt lietderīga ar nosacījumu, ka ar banku darījumiem saistīto datu apkopošana un pārsūtīšana tiks izmantota tikai terorisma apkarošanas mērķim. Līdz šim gandrīz visi ir minējuši šo acīmredzamo faktu, taču pieredze rāda, ka nav nekā nedrošāka par personas datu izmantošanu. Kā liecina Komisijas atbilde uz vienu no maniem jautājumiem, nav nepieciešams, lai aizdomās turēts terorists, kurš ir zināms Amerikas Savienoto Valstu izlūkdiensiem, būtu zināms arī to Eiropas partneriem.

Mana nostāja pret katru jaunu nolīgumu šajā jomā būs atkarīga no personas datu vākšanas atbilstības, no šo datu sniegšanas drošības kontroles struktūrām un no savstarpīguma principa ievērošanas attiecībā uz iestāžu rīcībā esošo informāciju. Tāpēc, manuprāt, ir saprātīgi domāt par to, kā īstenot šos nosacījumus. Parlamenta ziņā ir padarīt to par vienu no savām prerogatīvām.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju šīs debates, kuras notiek pirms tam, kad Padome oficiāli izskatīs Komisijas sagatavoto sarunu mandātu. Es atzinīgi vērtēju arī to, ka Komisija ir pieņēmusi daudzas no tām bažām, kuras Parlaments puda, noraidot pagaidu nolīgumu kā neatbilstīgu.

Diemžēl tādu apstākļu dēļ, kuri šobrīd ir ārpus mūsu kontroles, mēs nevaram pieņemt Parlamenta nostāju par šo pilnvaru projektu. Mēs balsosim 6. maijā, un es stingri mudinu Komisiju neparakstīt nolīgumu līdz šim datumam. Šī Parlamenta piekrišana ir līgumā noteikta prasība, tāpat kā prasība, lai visos nolīgumos, kurus paraksta Padome, būtu ievērota atbilstība Pamattiesību hartai. Ir ārkārtīgi svarīgi paturēt prātā, ka neliela kavēšanās daudz mazāk kaitēs ES un ASV attiecībām nekā nolīguma projekta otrreizēja noraidīšana.

Tāpat kā daudziem citiem, arī man joprojām ir bažas par datu bloku pārsūtīšanu un īpaši par šo datu kontroli, kad tie nonāk ārpus mūsu kontroles. Pagaidām mani neapmierina, ka viss, kas tiek ierosināts, faktiski ir mēģinājums kļiedēt šīs bažas. Es gribu ciešāku sadarbību starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm, bet šai sadarbībai jābūt pamatotai uz pilsoņu tiesību savstarpēju ievērošanu.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Kā jūs visi labi zināt un kā šodien tika arī norādīts, cīņa pret terorismu Eiropā ir kopīga lieta. Antiamerikānisms Eiropā nav kopīga lieta. Tāpēc, jo īpaši pamatojoties uz to, ko viens no deputātiem teica pirms manis, es nedomāju, ka paziņojumu, kurā acīmredzami pausts antiamerikānisks noskaņojums, varētu uzskatīt par iedvesmas avotu mūsu Parlamenta nostājas izveidošanai. Es to saku tādēļ, ka kopumā, manuprāt, mūsu jūtas pret Amerikas Savienotajām Valstīm nedrīkst bloķēt nolīgumu par terorisma apkarošanu.

Patiesībā es gribētu runāt par uzticēšanos attiecībās ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Mums, Eiropas Savienībai, un Amerikas Savienotajām Valstīm ir kopīgi ienaidnieki, kuri nevilcināsies izmantot jebkuru plaisu un jebkuru uzticības trūkumu šajās attiecībās. *SWIFT* sniegtos datus nedrīkst izmantot nevienam mērķim, kas nav saistīts ar cīņu pret terorismu. Izņēmums, protams, ir tie gadījumi, kad ar terorismu ir saistītas citas ārkārtīgi nopietnas darbības, tādas kā narkotiku kontrabanda un spiegošana. Uzticēsimies saviem ASV partneriem!

Richard Seeber (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka dažas lietas ir ārpus apspriešanas, piemēram, transatlantiskās partnerattiecības — jo tās patiešām ir mūsu ārpolitikas pamats —, kopīgā cīņa pret terorismu un arī ES iestāžu sadarbība. Taču arī tas ir fakts, ka līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā mēs esam ieguvuši jaunus pamatus un kā Eiropas Parlamentam mums ir jaunas tiesības, un šīs tiesības ir galvenokārt jāīsteno, lai aizsargātu mūsu iedzīvotājus. Šo tiesību vidū ir mūsu iedzīvotāju pamattiesību aizsardzība, kā arī dzīvības aizsardzība un privātuma aizsardzība. Tāpēc mēs atbalstām specifisku datu pārsūtīšanu. Taču apkopotu datu pārsūtīšana noteikti ir iešana par tālu. Jaunajā nolīgumā ir jānodrošina līdzsvars starp šīm pamattiesībām, kā arī savstarpīgums, samērīgums un obligātais datu aizsardzības līmenis.

Es arī gribētu pajautāt Padomes prezidentūras pārstāvim, kur viņš atradās šorīt, kad mēs apspriedām 2008. gada budžeta izpildes apstiprināšanu — vienu no vissvarīgākajām nodaļām. Diemžēl Padomes prezidentūras pārstāvju prombūtne bija uzkrītoša.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Viens no izšķiroši svarīgiem jautājumiem ir tas, vai būtu jānodod masveida dati — tas ir, visu iedzīvotāju informācija —, vai arī būtu jāaprobežojas ar identificētu personu datiem.

Protams, pastāv vidusceļš. Par mērķi varētu izraudzīties iedzīvotāju grupas, kuras noteiktā laikā ir saistītas ar terorismu. Piemēram, ja Orkneju salu zvejnieki pēkšņi kļūtu radikāli un sāktu nogalināt cilvēkus, nevis tikai zivis, tad viņus varētu izraudzīties par mērķi. Ja novecojoši, aptaukojušies, sirmi pensionēti koledžu

skolotāji būtu uzvilkuši spectērpus un veikuši terora aktus pret saviem studentiem, nevis vienkārši nogurdinājuši viņus līdz nāvei ar savām monotonajām lekcijām, tad arī viņus — vai drīzāk man būtu jāsaka „mūs” — būtu jāizraugās par mērķi.

Izraudzīšana par mērķi tiek uzlūkota ar nepatiku un nosodīta kā diskriminējoša. Es to sauktu par veselo saprātu. Un tomēr — tie dati, kas attiecas uz nevainīgiem šo mērķauditorijas grupu locekļiem, ir ātri jāiznīcina.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Teroristu tīklu finanšu plūsmu noteikšana ir ārkārtīgi efektīvs instruments cīņā pret terorismu. Februārī kreisie noraidīja pagaidu nolīgumu, pat neierosinot citu piemērotu sistēmu drošības vienībām, tādējādi radot sarežģījumus policijas un tiesas iestāžu darbā. Tagad mums ir jāapvieno spēki, lai pieņemtu jaunu, galīgu nolīgumu. Es atzinīgi vērtēju to, ka Padome un Komisija šodien atklāti sniedz informāciju, un tāpēc es gribētu pajautāt komisāres kundzei, vai ir nepieciešams katru mēnesi pārsūtīt 90 miljonus datu vienību, jo es par to šaubos, un es gribētu arī pajautāt, kā mūsu iedzīvotāji vērsīsies pie Amerikas Savienoto Valstu iestādēm saistībā ar aizdomām par datu ļaunprātīgu izmantošanu un kurš uzraudzīs Amerikas valdībai pārsūtītos datus. Manuprāt, tai visdrīzāk vajadzētu būt neatkarīgai tiesu iestādei, kas pamatota uz starptautiskiem līgumiem par savstarpēju juridisku palīdzību, un nevis Eiropalam, kura lēmumus nevar pārskatīt un kuram pat nebūs atbilstīgu pilnvaru, ja vien mēs negrozīsim tā statūtus. Cīņa pret terorismu ir prioritāte, bet mēs nedrīkstam apiet Pamattiesību hartu, kas paredzēta, lai garantētu personas datu aizsardzību. Atklāta piekļuve tiesas pārbaudei diskutējamajos gadījumos, manuprāt, būtu droša garantija.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šodienas debates parāda, ka civiltiesības un cīņu pret terorismu ne vienmēr ir viegli savienot. *SWIFT* nolīgums, kurš šodien atkal tiek apspriests, uzsver mūsu civiltiesību aizsardzības problēmu, vienlaikus ieguldot mūsu pasaules kopienas drošībā.

Komisijas sagatavotais sarunu mandāta projekts joprojām paredz masveida datu pārsūtīšanu starp ASV un Eiropas Savienību. Datu uzglabāšanas laiks joprojām ir pārāk ilgs; un pēdējais, bet ne mazsvarīgais, — man ir divi jautājumi. Vai šim divpusējam nolīgumam ir noteikts darbības ilgums? Ja ir, tad kāds tas ir un kāds ir termiņš galīgai datu dzēšanai?

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Cīņa pret terorismu ir svarīga, un Eiropas Savienībai tajā ir jāpiedalās. Taču mēs nevaram to darīt, sabradājot cilvēktiesības. Cilvēktiesību ievērošana ir viena no vissvarīgākajām Eiropas vērtībām, un tai vajadzētu būt vienojošam faktoram arī transatlantiskajā sadarbībā.

Ir svarīgi, lai transatlantiskā sadarbība darbotos, bet tai ir jādarbojas uz savstarpīguma un savstarpējas cieņas pamata. Izmaiņas datus jāveic individuāli, un es gribu vēlreiz uzsvērt, ka mēs cīņas pret terorismu vārdā nevaram sabradāt cilvēktiesības. Ja tas notiks, tad mēs būsīm palīdzējuši teroristiem.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *López Garrido* kungs, *Malmström* kundze! Es vēlos apsveikt šī rezolūcijas priekšlikuma par nolīguma noslēgšanu starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Savienību par finanšu datu pārsūtīšanu, lai apkarotu terorismu, autorus. Šajā rezolūcijā līdzsvaroti ir atkārtotas ne tikai prasības attiecībā uz drošību, bet arī garantijas, ka tiks aizsargāti Eiropas iedzīvotāju dati un ievērotas viņu pamattiesības.

Tāpēc es domāju, ka attiecībā uz līdzsvaroto pieeju, kādu mēs cenšamies panākt, izšķiroša ir Eiropas publiskas tiesu iestādes nozīmēšana, kas būtu atbildīga par Amerikas Savienoto Valstu Valsts kases departamenta pieprasījumu saņemšanu. Tas patiešām palīdzētu pārvarēt tos daudzos šķēršļus vajadzības un samērīguma principu ievērošanai, kuri ir radušies, jo īpaši masveida datu pārsūtīšanas gadījumā.

Tas arī bruģētu ceļu patiesa savstarpīguma ieviešanai; citiem vārdiem sakot, Eiropas iestādēm un dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu iespējams iegūt ASV teritorijā glabātos finanšu datus. Šajā gadījumā uz spēles ir likta mūsu uzticamība. *SWIFT* nolīgums ir sava veida demokrātiska pārbaude, kuru mums visiem savu iedzīvotāju labā ir pienākums izturēt.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribētu pateikt *R. Seiber* kungam, ka es patiesībā šorīt piedalījos debatēs, uz kurām viņš atsaucās. Lai gan es nebiju oficiāli uzaicināts, jūs, dāmas un kungi, lūdzāt mani ierasties, un es ierados: es biju šeit un uzstājos šajās debatēs. Iespējams, tas bija *R. Seiber* kungs, kura šeit nebija, tāpat kā viņš pašlaik ir aizgājis no šīs sesijas un šīs sēžu zāles.

Es gribēju pateikt, ka manā skatījumā šīs debates bija ļoti konstruktīvas. Manuprāt, tās parāda, ka patiešām abpusējas sadarbības gars valda starp visām iesaistītajām pusēm: Parlamentu, Komisiju un Padomi. Referente

J. Hennis-Plasschaert kundze atzina sadarbības garu, kuru viņa varēja izjust Padomē — par ko es esmu ļoti pateicīgs — un arī Komisijā. Esmu pateicīgs, ka viņa publiski to pateica.

Patiešām — nav nekādu šaubu par to, ka gan tajā sarunu mandātā, ko Komisija izvirzījusi ar *C. Malmström* kundzes starpniecību, gan mandātā, kuru apstiprinās Padome, ļoti lielā mērā tiks ņemtas vērā un atspoguļotas bažas un viedokļi, kas pausti jūsu runās un referenta ierosinātajā rezolūcijas priekšlikumā vai rezolūcijas priekšlikuma projektā.

Es ievēroju, ka pastāv virkne problēmu, kuras jūs jo īpaši satrauc, un es gribu jūs pārliecināt, ka šīs jūsu minētās problēmas un bažas būs daļa no tiem sarunu risināšanas norādījumiem, kurus Padome gatavoja apstiprināt. Sarunas vadīs Komisija, un to rezultāts būs jāapstiprina Padomei un Parlamentam. Pirmais punkts šajos sarunu risināšanas norādījumos būs problēma, kas atkārtoti izskanēja šajā pēcpusdienā: masveida datu pārsūtīšana.

Šo jautājumu izvirzīja *R. Albrecht* kungs, *S. Busuttil* kungs, *B. Sippel* kundze, *J. Sargentini* kundze, *E.B. Svensson* kundze, *J. Paška* kungs, *P. De Rossa* kungs un vairāki citi. Es vēlos jums pateikt, ka mēs, protams, nevaram pieņemt nekritisku masveida datu pārsūtīšanu neatkarīgi no tā, kādam mērķim tie ir pieprasīti. Runa nav par to. Runa ir par datiem, kuri pieprasīti tikai teroristu noziegumu un teroristu finansēšanas novēršanai, izmeklēšanai un lietas ierosināšanai, turklāt ar individuāli noteiktu mērķi attiecībā uz konkrētu personu, ja ir pamats domāt, ka šai personai ir saikne ar terorismu un tā finansēšanu. Tāpēc mēs neapļūkojam šādu datu masveida pārsūtīšanu; mērķis un subjekts nosaka ļoti skaidras robežas datu pārsūtīšanai.

Turklāt būs Eiropas iestāde, ar kuras starpniecību dati tiks pieprasīti, un pēc tam būs arī pārbaude, ko veiks galvenokārt Komisija, attiecībā uz minēto datu izmantošanu un nolīguma, kurš ir jāparaksta, darbību. Tāpēc es uzskatu, ka ir izstrādāts mehānisms, kas pilnībā spēj atbildēt uz bažām, kuras tika paustas saistībā ar šo jautājumu.

Tika minēts arī datu saglabāšanas ilgums. Datu saglabāšanai ir paredzēti aptuveni pieci gadi, jo efektivitātes nolūkā ir acīmredzami nepieciešams, lai datus glabātu noteiktu laiku periodu. Taču ir skaidri jāpasaka, ka šim periodam jābūt iespējami mazākam un ka tas nedrīkst būt ilgāks, nekā ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi. Mērķim — vajadzībai saglabāt datus — vienmēr jābūt pilnīgi skaidri definētam; pretējā gadījumā tam nebūtu jēgas. Dati vienmēr jāsaglabā ar mērķi un saistībā ar konkrētu personu.

Jūs esat pauduši bažas arī attiecībā uz cilvēku tiesībām piekļūt saviem datiem, būt informētiem par tiem un labot savus datus. Sīkāk šo jautājumu aplūkoja, piemēram, *C. Coelho* kungs, kura pašlaik šeit nav. Varu jums pateikt, ka sarunu risināšanas norādījumi saskan ar *C. Malmström* kundzes sagatavoto sarunu mandāta projektu attiecībā uz to, ka šīs tiesības tiks nodrošinātas. Parakstāmajā nolīgumā ir jānodrošina tiesības uz informāciju, piekļuvi datiem un to labošanu, un tās tiks nodrošinātas.

Sarunu risināšanas norādījumos un galīgajā nolīgumā, kas jāparaksta, būs nodrošināti vajadzības un samērīguma principi. Būs nodrošināta iespēja iesniegt apelāciju — administratīvu apelāciju un tiesas apelāciju — bez diskriminācijas tautības vai jebkādu citu iemeslu dēļ. Tāpēc attiecībā uz deputātu, tostarp *E. Bozkurt* kundzes un *M.C. Vergiat* kundzes, paustajām bažām varu teikt, ka tas viss būs nodrošināts. Turklāt būs absolūts savstarpīgums. Tas ir viens no tematiem, kas visvairāk tika uzsvērts iepriekšējās debatēs, kuras mēs visi atceramies. Attiecībā uz Amerikas Savienotajām Valstīm būs absolūts savstarpīgums. Tā ir vēl viena sarunu risināšanas norādījumu, kurus Padome apstiprinās, iezīme, kas saskan ar to, ko jūs teicāt šeit un kas ir pausts *J. Hennis-Plasschaert* kundzes ierosinātajā rezolūcijas priekšlikumā.

Šajā saistībā es vēlos norādīt, ka Padome ir stingri apņēmusies apstiprināt tādu sarunu mandātu, kurš aizsargā Eiropas iedzīvotāju pamattiesības un kurš pilnībā atbilst, ir absolūti uzticīgs un saskanīgs ar piemēroto Eiropas Savienības Pamattiesību hartu — kas ir daļa no Lisabonas līguma — un Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, kuru ES ierosina tuvākajos mēnešos parakstīt kā vienu no mērķiem, kas iezīmē šī jaunā Eiropas Savienības politiskā posma sākumu.

SĒDI VADA: I. DURANT

Priekšsēdētāja vietniece

Cecilia Malmström, *Komisijas locekle*. — Priekšsēdētājas kundze! Es domāju, ka šīs patiešām bija ļoti konstruktīvas debates. Mēs esam ļoti uzmanīgi ieklausījušies un pienācīgi ņemam vērā visu šeit teikto. Padome diezgan daudz atbildēja uz uzdotajiem jautājumiem, un es tikai piebildīšu dažas lietas, jo ir svarīgi, lai mēs iegūtu iespējami lielāku skaidrību.

Būs Eiropas Savienības datu pārskatīšanas komanda. Šai komandai būs tiesības nejaušas izlases veidā pārskatīt datus, lai nodrošinātu, ka dati tiek iegūti nolīgumā paredzētajā veidā. Jābūt pamatotai pārliecībai, ka meklēšanas mērķis ir terorists vai persona, kas finansē terorismu. Mums arī jāatceras, ka pirms datu sniegšanas katru un ikvienu *TFTP* datu meklēšanu pārbaudīs *SWIFT* pārbaudītājs un neatkarīga tiesu iestāde. Arī ES datu pārskatīšanas komandai būs piekļuve šai informācijai.

Nolīgums nodrošinās, lai ES iedzīvotājiem būtu pieejamas nediskriminējošas administratīvās un tiesiskās aizsardzības tiesības. Jautājums par to, kā tieši tas tiks paredzēts, protams, ir daļa no sarunām, tāpēc es šajā saistībā nevaru sniegt precīzāku informāciju. Bet šī ir — kā norādīja arī Padome — ļoti svarīga sarunu daļa. Mums būs jāatrod risinājums šim jautājumam, kā arī datu labošanas un piekļuves jautājumam.

Dati netiks pārsūtīti trešām valstīm — pārsūtīs tikai atbilstīgu paraugu analīzi, bet ne masveida datus —, un tas notiks tikai terorisma apkarošanas mērķim. Viss šis nolīgums ir paredzēts tikai terorisma apkarošanas mērķim. Šis nolīgums nodrošinās arī to, ka ES iedzīvotājiem, vērsoties savās datu aizsardzības iestādēs, būs tiesības pārliecināties, ka pilnībā ir ievērotas datu subjekta tiesības. Runājot par masveida datiem, datu izmantošanas pieprasījumiem jau ir noteikts mērķis. Datus var meklēt tikai par aizdomās turētu teroristu. Tādējādi tiks pārsūtīta tika daļa *SWIFT* datu, un piekļuve būs tikai ļoti mazai daļai šo datu. Pārējie dati paliks anonīmi.

Mēs centīsimies samazināt šo datu daļu un izpētīt iespēju sašaurināt un pilnveidot meklējamo datu definīciju, lai vēl vairāk samazinātu šo datu apjomu, taču jau šobrīd spēkā ir juridiski saistoši noteikumi, kas novērstu jebkādu piekļuvi šiem datiem, izņemot gadījumus, kad pastāv pamatotas aizdomas. Eiropas Savienības datu pārskatīšanas komanda pārbaudīs izlases paraugu — kā es teicu — un, ja tiks konstatēts, ka nolīgums jebkādā veidā ir pārkāpts, ES to nekavējoties pārtrauks.

Tāpēc es domāju, ka mēs varam rīkoties ātri un ka mēs varam panākt labu nolīgumu. Pastāv arī drošības pasākumu nepilnību jautājums, kas mums ir jāņem vērā, bet, protams, ir jāatbild arī uz daudziem jautājumiem saistībā ar datu aizsardzību un citiem jautājumiem, kurus jūs esat izvirzījuši. Līdz šim Amerikas puse ir izrādījusi ļoti atvērtu attieksmi. Tā ir gatava sadarboties ar mums iespējami ātri, taču vienlaikus būt radoša un meklēt atbildes uz mūsu jautājumiem. Es zinu, ka Eiropas Parlamenta delegācija nākamajā nedēļā dosies uz ASV, un tad jūs varēsiet uzdot jautājumus un, cerams, saņemt vairāk atbilžu.

Paralēli tam, protams, mums ir jādomā, vai mums būtu vajadzīgs cits risinājums Eiropas līmenī, vai mums vajadzētu pašiem savu ES *TFTP*, vai arī būtu jāizveido kāda jauna iestāde. Tā ir ļoti svarīga diskusija. Tā ir padziļināti jāizpēta Eiropā. Protams, tā nebūs daļa no sarunām. Mums ir jāpārliecinās, ka tad, ja mēs izveidotu savu *TFTP*, Amerikas puse mums palīdzētu un būtu savstarpīgums, bet mums par to ir jātiek skaidrībā. Komisija ir gatava piedalīties, būt atvērta jauninājumiem un izvirzīt priekšlikumus, taču lēmums ir jāpieņem dalībvalstīm. Es zinu, ka Eiropas Parlaments ir ļoti aktīvs, un es gaidu šīs diskusijas ar jums. Tādējādi tās ir paralēlas diskusijas.

Līdztekus notiek arī darbs, ko dara mana kolēģe, priekšsēdētāja vietniece *Viviane Reding*, kura jau sāk izstrādāt pilnvaru projektu sarunām par ilgtermiņa datu aizsardzības nolīgumu visiem tiem nolīgumiem, kuri mums ir ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Protams, arī tas ir aspekts, par kuru jāsniedz informācija.

Visbeidzot, vulkāns Īslandē, protams, ir radījis lielas ceļošanas problēmas daudziem cilvēkiem visā pasaulē, un tas padara neiespējamu jūsu balsošanu. Man ir ļoti žēl par to, bet jūs varat būt pārliecināti — šeit ir pārstāvēta prezidentūra, šeit esmu es, šeit ir mūsu dienesti —, ka mēs pienācīgi esam ņēmuši vērā šīs debates. Mēs esam redzējuši rezolūcijas projektu, un to ir parakstījušas četras politiskās grupas. Mēs darīsim to zināmu Ministru Padomei.

Ja mēs atliksim lēmuma pieņemšanu Padomē, mēs zaudēsim divas svarīgas sarunu nedēļas. Es jau iepriekš minēju, ka Amerikas puse ir gatava. Tā ir konstruktīva un grib uzsākt sarunas, taču tās nebūs vienkāršas. Tās būs sarežģītas sarunas, un mums ir vajadzīgs laiks. Mēs gribam to izdarīt iespējami ātrāk, taču arī iespējami labāk. Ja mēs gribam, lai Eiropas Parlaments varētu balsot pirms vasaras pārtraukuma, mums ir jāpieņem lēmums, lai mēs varētu pēc iespējas drīzāk sākt sarunas. Tāpēc, lūdzu, esiet saprotoši šajā jautājumā. Es ļoti gribu jūs vēlreiz pārliecināt, ka gan prezidentūra, gan Komisija ļoti uzmanīgi ir ieklausījusies jūsu viedokļos, un, kā teica prezidentūras pārstāvis, mēs ņemsim vērā šīs debates un piektdien par tām informēsim Ministru Padomi.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks pirmajā maija sesijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Marian-Jean Marinescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju jauno *SWIFT* mandātu sarunām par Eiropas Savienības un ASV nolikumu kā daļu no terorisma finansēšanas izsekošanas programmas, jo īpaši tādēļ, ka Padome un Komisija ir guvušas mācību un iekļāvušas sarunās Parlamenta stingro prasību, ka datu aizsardzībai ir jāpiemēro augstāki standarti. Taču šī finanšu ziņojumapmaiņas datu pārsūtīšana no ES uz ASV ir stingri jāapspriež ar ASV iestādēm. Nav pieļaujama masveida datu pārsūtīšana, un ir jāuzstāj uz tādām tehniskiem resursiem, kas atbalstītu atsevišķu datu pārsūtīšanu tikai saistībā ar aizdomās turētām personām. Es ceru, ka šis nolikums nākotnē nesagādās Eiropas Savienībai nekādus pārsteigumus un ka pirms šā nolikuma parakstīšanas tiks precizēts, ka ES ir tiesības iegūt informāciju no ASV datubāzes un ka nepastāv iespēja pārsūtīt datus trešām valstīm. Turklāt šai pārsūtīšanai jāgarantē iedzīvotāju aizsardzība un tiesības, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi saviem datiem un tiesībām tos labot, kā to paredz valstu un Eiropas tiesību akti. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais, — ir jāprecizē, ka Eiropas iedzīvotājiem būs tiesības iesniegt sūdzību, ja viņu dati tiks izmantoti nelikumīgi.

6. Pasažieru datu reģistrs (PDR) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par pasažieru datu reģistru (PDR).

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, saskaņā ar Lisabonas līgumu Padomes prezidentūra iesniedza Parlamentam divus nolikumus par pasažieru datu reģistru, kurus pazīst kā „PDR nolikumus”: viens parakstīts 2007. gadā ar Amerikas Savienotajām Valstīm un otrs 2008. gadā ar Austrāliju. Mēs esam lūguši Parlamentu dot savu piekrišanu abiem nolikumiem, lai tie varētu stāties spēkā pastāvīgi, jo pašlaik tie tiek piemēroti pagaidu kārtībā.

Saskaņā ar Lisabonas līgumu Parlamentam ir jālemj, vai apstiprināt vai neapstiprināt šos nolikumus, kas nosaka, ar kādiem nosacījumiem PDR datus par pasažieriem līdzinās, kuras izlido no Eiropas Savienības, var darīt zināmus trešām valstīm.

Padome izprot Parlamenta bažas — saskaņā ar mūsu pašreizējām debatēm —, proti, par personas datu vākšanu un nodošanu sakarā ar to, ka kāda persona iekļauta tāda lidojuma pasažieru sarakstā, kas dodas ārpus ES. Tāpēc Padome ir lūgusi Komisiju nākt klajā par to ar vispārīgu nostādnes dokumentu.

Man jāsaka, ka rezolūcijas priekšlikums, ko esam saņēmuši, šķiet ļoti atbilstīgs, un turklāt mēs atzinīgi vērtējam konstruktīvo attieksmi pagaidām nebalsot par nolikumiem, kā arī faktu, ka rezolūcijas priekšlikums pieprasa mehānismu, kas piemērots nolikumu pārskatīšanai.

Ir tiesa, ka Amerikas Savienoto Valstu gadījumā jau ir ziņojums, kas pārskata nolikuma darbības veidu, un Padome ziņos par savu nostāju, tiklīdz Komisija būs ierosinājusi un iesniegusi ieteikumus par jaunu nolikumu ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Attiecībā uz nolikumu ar Austrāliju vēl nav veikts pārskats par to, cik labi tas darbojas. Komisijai būs jāizlemj, vai gaidīt uz šādu nolikuma pārskatu, pirms tā izdod mandātu jaunām sarunām.

Kad Komisija dos priekšlikumus par jauniem mandātiem sarunām ar Amerikas Savienotajām Valstīm un Austrāliju, Padome tos rūpīgi pārbaudīs. To darot, tā, protams, ņems vērā Parlamenta vēlmes — kā vienmēr.

Attiecībā uz Padomes prasību Komisijai par plašāku, aptverošāku regulējumu par PDR datu izmantošanu mums jāatceras, ka jau 2007. gadā Komisija ierosināja pamatlēmumu. Zviedrijas prezidentūras laikā tomēr tika nolemts nerīkot debates par šo pamatlēmumu, jo Zviedrijas prezidentūra pamatoti domāja, ka, tā kā bija jāstājas spēkā Lisabonas līgumam, šis temats būs jāizskata koplēmumā ar Parlamentu un tāpēc Parlaments jāiesaista debatēs.

Līdz ar to prezidentūra nevar pašreiz pieņemt nostāju par nākamās vispārīgās shēmas saturu attiecībā uz pasažieru datiem, kas ir ceļojumu ārpus Eiropas Savienības sarakstā, pirms Komisija iesniegs priekšlikumu direktīvai par šādu datu izmantošanu un notiks debates ar šo Parlamentu saskaņā ar koplēmuma procedūru, kura mums ir bijusi kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā pagājušā gada 1. decembrī.

Katrā gadījumā par šo mūsu domas lielā mērā saskan un atbilst kritērijiem un nostādnēm, ko var izsecināt no Parlamenta priekšlikuma rezolūcijai, kas pagaidām ir tikai priekšlikums. Es vēlos tajā izcelt trīs punktus. Pirmkārt, datus var izlietot tikai tam nolūkam, kādam tie tika iegūti, kas līdzinās tam, ko mēs iepriekš teicām attiecībā uz *SWIFT* nolikumu; otrkārt, šādu datu vākšanai ir jāatbilst mūsu tiesību aktiem par datu aizsardzību;

un — treškārt — līdztekus tam ir jābūt vairākām garantijām un aizsardzības pasākumiem, kas nepieļauj šādu datu nodošanu trešām valstīm.

Manuprāt, šie ir trīs svarīgi principi. Tie ir rezolūcijas priekšlikumā, un šajā ziņā mēs tam piekrītam.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, PDR datu vākšanas nozīmi atzīst arvien vairāk valstu pasaulē, tostarp ES dalībvalstīs. Tās izmanto šādus datus, lai apkarotu terorismu un citus nopietnus noziegumus.

Lai nodrošinātu datu aizsardzības pamatprincipu ievērošanu un to, ka PDR dati tiek izmantoti tikai konkrētas tiesību aizsardzības nolūkos, ES ir parakstījusi nolīgumus ar vairākām valstīm par PDR datu nodošanu un izmantošanu. Divi no šiem nolīgumiem — ar ASV un Austrāliju — ir iesniegti, lai saņemtu jūsu piekrišanu to noslēgšanai.

Savā rezolūcijā jūs ierosināt atlikt balsojumu par piekrišanu, un jūs aicināt, lai Komisija dotu priekšlikumus par vairākām prasībām visiem PDR nolīgumiem ar trešām valstīm. Jūs arī aicināt Komisiju atsākt sarunas par šiem diviem nolīgumiem, balstoties uz jaunām sarunu direktīvām, kurām jāievēro minētās prasības. Manuprāt, tā ir gudra stratēģija.

Savā rezolūcijā jūs atsaucaties arī uz PDR nolīgumu ar Kanādu. Šis nolīgums bija piesaistīts Kanādas saistību kopumam un Komisijas lēmumam par atbilstību. Šie dokumenti zaudēja spēku pagājušā gada 22. septembrī, un tāpēc ar Kanādu jāatsāk sarunas par jaunu nolīgumu.

Praktisku iemeslu dēļ to nevarēja izdarīt pirms 2009. gada septembra. Tomēr tas nemazina aizsardzības līmeni PDR datiem, kas tiek nodoti Kanādai. Pašam PDR nolīgumam nav darbības izbeigšanās datuma; tas nekad nav ticis pārtraukts un tādējādi joprojām ir spēkā. Kanādas Robežu dienestu aģentūra vēstulē Komisijai, Padomes prezidentūrai un dalībvalstīm ir apstiprinājusi, ka tās saistības pilnībā paliks spēkā, līdz stāsies spēkā jauns nolīgums.

Es vēlos pateikties referentei *Sophia in 't Veld* kundzei un pārējām politiskajām grupām par konstruktīvo pieeju šīm lietām, kurās nolīgumi ar ASV un Austrāliju joprojām ir pagaidām piemērojami — līdz jaunām sarunām. Es pa to laiku ierosināšu trīs ieteikumu kopumu sarunu direktīvām Padomei kā PDR dokumentu kopuma sastāvdaļu.

Dokumentu kopumā ietilps, pirmkārt, paziņojums par globālu ārējo PDR stratēģiju, tostarp vispārīgu prasību kopums, kas jāievēro katrā PDR nolīgumā ar trešo valsti; otrkārt, divas sarunu direktīvas par sarunu atsākšanu par ASV un Austrālijas PDR nolīgumiem un sarunu direktīvas jaunam nolīgumam ar Kanādu; un, treškārt, jauns Komisijas priekšlikums par ES PDR, kas balstās uz ietekmes izvērtējumu.

Šajā dokumentu kopumā tiks veltīta pienācīga uzmanība jūsu ieteikumiem, kas izklāstīti šajā rezolūcijā, kā arī 2008. gada novembra rezolūcijās. Turklāt tiks pienācīgi ņemti vērā ieteikumi, ko devis Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, 29. panta Datu aizsardzības darba grupa un valstu datu aizsardzības iestādes. Es uzskatu, ka ir svarīgi iesniegt ES PDR sistēmu vienlaikus ar pasākumiem saskaņotības un konsekvences nodrošināšanai ES iekšējās un ārējās PDR politikas starpā.

Nobeigumā es atzinīgi vērtēju šo rezolūciju, un es rīkošos saskaņā ar šiem ieteikumiem. Es ceru uz turpmāku sadarbību ar jums, strādājot pie šiem jautājumiem.

Axel Voss, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, *López Garrido* kungs! Ar pasažieru datu reģistra (PDR) datiem — tāpat kā ar *SWIFT* — tiek mēģināts samierināt cīņu pret globālo terorismu un nopietnu noziedzību ar visu cilvēku pamattiesībām uz privātās dzīves aizsardzību un pašnoteikšanos informācijas jomā. Mums tomēr jāapzinās, ka mobilitātes laikmetā Eiropā un visā pasaulē nav iespējama atbilstīga drošība bez efektīvas un ātras apmaiņas ar datiem.

Digitālajā laikmetā mums ir jānodrošina arī īpaša aizsardzība attiecībā uz pašnoteikšanos informācijas jomā un privāto dzīvi. Tāpēc arī es uzskatu, ka ir būtiski precīzāk noteikt atšķirību starp datiem, kas nepieciešami, lai apkarotu noziedzību, un jutīgiem privātiem datiem. Man nav šaubu, ka mums nolīgumā stingri jāintegre pārbaudes, apelācijas tiesības, piekļuves tiesības, prasības par kaitējumu, kā arī aizturēšanas posma ilgums. Izmantojot motivācijas metodi, ir jāpārbauda, vai neatliekamos gadījumos ir iespējami izņēmumi un vai tādiem ir jābūt.

Attiecībā uz PDR datu izmantošanu mums tajā jāiekļauj arī nopietna noziedzība. Kā es saprotu, te ietilpst tādi noziedzīgi nodarījumi kā, piemēram, bērnu pornogrāfija, cilvēku tirdzniecība, slepkavība, izvarošana un arī tirdzniecība ar narkotikām. Manuprāt, arī tas dotu ieguldījumu cietušo personu tiesību aizsardzībā.

Es domāju, ka ir labi, ka mēs pieņemam lēmumu par PDR datu nolīgumu, lai attīstītu pamatmodeļus visiem nākamajiem šāda veida nolīgumiem un ieteiktu sarunu pamatnostādnes Komisijai tā, lai mūsu pašu idejas par datu aizsardzību tiktu ņemtas vērā. Varbūt turpmāk būs arī vieta, kur izskatīt terorisma un noziedzības apkarošanu kopā ar mūsu transatlantiskajiem partneriem kopīgā iestādē. Tas noteikti būtu arī svarīgs sasniegums, izrādot pretestību globālai noziedzībai globālā mērogā.

Birgit Sippel, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ir dažas pamatlīnijas, ko es gribētu pateikt par šo nolīgumu. Tam katrā ziņā ir līdzība ar *SWIFT*, bet ir arī atšķirības. Ja Eiropas Parlamentam būtu jābalso šodien par pasažieru datu reģistra (PDR) nolīgumu, mums nebūtu citas izvēles kā balsot pret to. Tas ir gluži skaidrs. Pret šo nolīgumu vēl joprojām ir svarīgi iebildumi. Es vēlreiz īsi izklāstīšu tos sīkāk. Tieši tāpēc es nebiju priedēģa, kad runājām par balsošanas atlikšanu. Tomēr — atšķirībā no *SWIFT* — šajā gadījumā atlikšanai bija pamatoti iemesli. Taču es teikšu pavisam skaidri: tas nenozīmē, ka balsošanu varam atlikt uz nenoteiktu laiku, ja mums tagad gadiem ilgi ir pagaidu nolīgums. Mums ir ļoti svarīgi ātri panākt jaunu sarunu mandātu, ja iespējams, pirms vasaras pārtraukuma, lai mēs ātri gūtu skaidrību par konkrētiem jautājumiem, kā mums jārikojas ar šiem datiem un kādi dati ir jāiekļauj.

Datu aizsardzībai ir svarīga nozīme, un šeit es vēlos izmantot iespēju vēlreiz pievērsties jautājumam par to, kādi dati ir jānodod. PDR satur 19 atsevišķas datu vienības. No sarunām, kas man ir bijušas, es zinu, ka, protams, ir iespējams — ja jūs gribat — izveidot personu profilus no šīm datu vienībām. Tagad, protams, tie, ar kuriem mums ir šāds nolīgums, saka, ka viņiem neesot nekādas intereses to darīt, viņi to nedarīšot un ka attiecīgie dati tiekot dzēsti. Tomēr, ja konkrēti dati, kurus varētu izmantot, lai radītu personas profilu, netiek vispār izmantoti, mums jāapsver, vai tie būtu jāvēl, vai arī — ja mēs panākam vienošanos — vai visi dati būtu jānodod. Tas ir būtisks jautājums. Mums arī jāpārbauda, kāds aizsardzības līmenis tiek nodrošināts datiem, kas tiek nodoti. Mēs zinām, ka noteikumi abos nolīgumos — ar ASV un Austrāliju — ir ļoti dažādi. Domājot par turpmākajiem lūgumiem no citām valstīm, kas vēlas līdzīgus nolīgumus, mums jānodrošina, lai katru reizi, kad nonāksim līdz nolīgumam, tiktu piemēroti īpaši standarti.

Mums arī sīki jāapsver jautājums par to, kā šie dati ir izmantojami. Sākotnēji vienmēr runāja par terorisma apkarošanu. Tagad tomēr runā arī par nopietniem noziegumiem. Par to var diskutēt. Tomēr mums šeit jāiedziļinās sīkās detaļās. Mēs zinām, ka pat pašā Eiropas Savienībā ir liela tiesību sistēmu un tiesiskās kultūras dažādība. Tas var nozīmēt, ka nopietna nozieguma definīcija ir pilnīgi atšķirīga, runājot par noziegumu veidiem. Tas nozīmē, ka mums vēlreiz sīki jāizskata, par ko mēs diskutējam, kad sakām, ka arī nopietna noziedzība ir dabiski iekļaujama.

Es ceru, ka turpmāk, īstenojot nolīgumu, mēs nodrošināsim regulāru informācijas apmaiņu iestāžu starpā. Padomes priekšsēdētājs ir norādījis, ka ir veikts pirmais pārskats attiecībā uz nolīgumu ar ASV. Oficiāli mēs vēl neesam saņēmuši rezultātus. Tas notika februārī. Turpmāk es vēlētos ne tikai, lai regulāri tiktu sagatavoti ziņojumi, bet arī, lai šie ziņojumi būtu reāli pieejami Eiropas Parlamentam bez kavēšanās.

Ir ļoti svarīgi izveidot vienotu nolīgumu. Datu jautājums ir vēlreiz jāpārskata. Tomēr es uzskatu, ka, balstoties uz iepriekšējo diskusiju, mēs varbūt nonāksim līdz labam nolīgumam, un tāpēc manā skatījumā turpmākās sarunas ir kaut kas pilnīgi pozitīvs.

Sophia in 't Veld, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es kā referente, pirmkārt, vēlos pateikties ēnu referentiem par teicamo, patīkamo un auglīgo sadarbību, kas deva kopīgu rezolūciju. Protams, šis nav pēdējais posms, jo mūsu sarunas par tematu un dokumentu turpināsies. Šodien mēs izskatām Padomes lūgumu dot piekrišanu diviem nolīgumiem ar ASV un Austrāliju.

Parlaments vienmēr ir bijis ļoti kritiski noskaņots pret PDR datu izmantošanu un nodošanu. Faktiski 2004. gadā Parlaments mēģināja anulēt nolīgumu ar ASV, vērsoties Eiropas Tiesā. Tāpēc nebūtu konsekvences attiecībā uz mūsu iepriekšējām nostājām, ja piekrišana tiktu dota bez tālākas pretestības.

Tomēr Parlaments, būdams atbildīgs un, kā vienmēr, noskaņots uz sadarbību, piekrit, ka, noraidot šos divus nolīgumus, mēs radīsim juridisku nenoteiktību un praktiskas grūtības pilsoņiem un pārvaldītājiem. Tāpēc mēs ierosinām aizrūēt balsošanu un lūgt Komisiju attīstīt saskaņotu pieeju PDR izmantošanai, pieeju, kas balstās uz vienotu principu kopumu. Es ar lielu gandarījumu atzīmēju, ka Komisija un Padome ir pieņēmušas šo stratēģiju un apņēmušas darboties ātri un elastīgi. Mēs īpaši mudinām Komisiju iesniegt PDR dokumentu kopumu, kā to tagad dēvē, pirms vasaras pārtraukuma.

Šāda vienota saskaņota pieeja šķiet pragmatiska izvēle, jo arvien vairāk un vairāk valstu pieprasa pasažieru datu nodošanu. Bez tam pastāv spēkā neesošais PDR nolīgums ar Kanādu — lai kāds arī būtu tā juridiskais statuss, jo tas nav pavisam skaidrs —, kā arī atliktais priekšlikums par ES PDR. Šis rezolūcijas projekts izvirza daudzus pamatprincipus un obligātas prasības PDR dokumentu kopumam, un tie būtībā ir mūsu piekrišanas nosacījumi. Galvenais aspekts jeb galvenais vārds šeit ir samērīgums, jo ir pārliecinoši jāpierāda, ka tas pats iznākums nav sasniedzams ar mazāk traucējošiem līdzekļiem. Tas patiešām ir vissvarīgākais.

Saistībā ar šo mums īpaši jāapskata API dati un ESTA. Piemēram, datu par visiem pasažieriem masveida vākšana un izmantošana automatizētas meklēšanas nolūkos, piemēram, profilēšanai un datu meklēšanai, no vienas puses, mums ļoti skaidri jāatšķir no mērķtiecīgas zināmu aizdomās turētu personu meklēšanas, no otras puses, identificējot cilvēkus, kam, piemēram, ir aizliegts lidot vai kuri ir novērojamo personu sarakstā. Tās ir pavisam atšķirīgas lietas, un mums tās ļoti uzmanīgi jāatšķir.

Otrkārt, ir jābūt skaidram un konkrētam nolūka ierobežojumam saskaņā ar iepriekšējām rezolūcijām, un mēs uzstājam, ka dati ir izmantojami vienīgi tiesību aizsardzības un drošības nolūkos un, balstoties uz ļoti precīzām definīcijām par to, kas ir organizēta starptautiska noziedzība un starptautisks terorisms. Mums jābūt pilnīgi skaidram, kas ir tas, par ko mēs runājam. Katrai PDR izmantošanai jāatbilst ES datu aizsardzības standartiem. Mūsu pirmā un galvenā atbildība ir pārstāvēt mūsu pašu Eiropas pilsoņu intereses. Viņiem ir tiesības zināt, ka mēs ievērojam Eiropas tiesības starptautiskajās attiecībās un mūsu iekšpolitikā.

Visbeidzot — mēs atzīstam vajadzību nodrošināt tiesību aizsardzības un drošības iestādes ar nepieciešamajiem līdzekļiem, lai tās varētu pildīt savu darbu iepriekš nepieredzētas mobilitātes laikmetā, bet Eiropai ir arī pienākums aizsargāt mūsu tiesības un brīvības. Es uzskatu, ka ar nākamo PDR dokumentu kopumu mums būs vienreizēja iespēja to sakārtot.

Jan Philipp Albrecht, Verts/ALE grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētājas kundze, es negribu atkārtot to, ko mani kolēģi deputāti pilnīgi pareizi teica pirms manis, bet izteikt dažas vispārējas piezīmes.

Es nezinu, vai jūs esat redzējuši filmu „Mazākuma ziņojums”. Ja neesat, es ieteiktu jums to noskatīties. Šajā filmā nākotnes tiesībsargājošās aģentūras izmanto tā saukto pirmsnoziedzuma sistēmu, lai mēģinātu arestēt noziedzniekus, pirms tie ir izdarījuši noziegumu. Tā sauktie „prepolicisti” mēģina paredzēt nākotni, pastāvīgi pārraugot cilvēku jūtas un izturēšanās veidu. Lieliski! Šķietami nekļūdīga sistēma, kas galu galā nodrošina drošību. Tad galvenais izmeklētājs pats tiek izraudzīts par mērķi, un kāršu namiņš sagrūst.

Es negribu jūs ērcināt, pārstāstot šo lielisko un joprojām aktuālo filmu sīkāk, bet nekontrolēta piekļuve visai pasažieru informācijai par cilvēkiem visā pasaulē profilēšanas nolūkā un nekam citam ir notikusi ASV vismaz kopš 2001. gada 11. septembra. Šī nekontrolētā piekļuve ir pretrunā ne tikai ar visām Eiropas Savienības regulām par datu aizsardzību, bet arī ar konstitucionāliem pamatprincipiem, piemēram, nevainīguma prezumpciju, tiesībām uz taisnīgu tiesu un aizliegumu par patvaļīgu varas ļaunprātīgu izmantošanu.

Mūsaprāt, nolīgumi, par kuriem ES ir notikušas sarunas ar ASV un Austrāliju par piekļuvi pasažieru datu reģistra datiem, ir nopietns Eiropas pamattiesību un tiesiskuma noteikumu pārkāpums, un mēs — Eiropas Parlaments — esam pieminējuši to vairākos gadījumos, kā S. in 't Veld kundze to jau skaidri parādīja. Mēs — Eiropas Parlaments — nevaram tos atbalstīt, bet aicinām Komisiju un Padomi iesniegt jaunu mandātu, kas pilsoņu aizsardzību visā pasaulē nostāda augstāk par šādu pirmsnoziedzuma sistēmu.

Ryszard Czarnecki, ECR grupas vārdā. — (PL) Priekšsēdētājas kundze, es neesmu tik izcils filmu kritiķis kā iepriekšējais runātājs. Es nevēlos, ka mūsu debates būtu debates par kino.

Atgriežoties pie mūsu diskusijas konkrētā temata, PDR datu nodošanai faktiski jābūt kaut kam pašsaprotamam. Bija laiks, kad šādus datus mēdza vākt komerciālos nolūkos, bet šodien tie var ļoti noderēt cīņā pret noziedzību. Tomēr šī likumīgā lieta savā veidā ir kļuvusi par faktoru — atzīsim to atklāti — starpiestāžu karā, kas gadiem ir risinājies starp Eiropas Parlamentu un Padomi. Nav labi, ka priekšlikumu, kas pēc manām un manas grupas domām ir tik ļoti būtisks un pamatots, Padome iesniedza patstāvīgi, nekonsultējoties ar Parlamentu. Jo šādā veidā pret priekšlikumu, kas faktiski ir saprātīgs, automātiski vērsas tie, kuri, būdami pat datu nodošanas aizstāvji, grib saglabāt Eiropas Parlamentu kā spēcīgu institūciju, kurā valda savi likumi un ir stingra politiska griba pieņemt kopīgus lēmumus.

Man rodas iespaids, ka debatēs par PDR tie, kuri atbalsta PDR datu nodošanu, paradoksālā veidā atrodas oponentu nometnē, jo viņiem nepatīk veids, kā Padome izturas pret Parlamentu. Teiksim atklāti — mēs zinām no starptautiskās pieredzes, ka šī nav pirmā reize, kad tā ir noticis. Turklāt daži no tiem, kuri atbalsta

PDR datu nodošanu, pat domā, ka mums šodien vajadzētu politiski apliecināties un parādīt Padomei tās vietu neoficiālajā hierarhijā — vārdu sakot, sodīt Padomi par tās augstprātību.

Visbeidzot, kā teikts poļu parunā, tādā veidā mēs gribot negribot kopā ar ūdeni no vannas izļejam arī bērnu. Mēs gluži pamatoti dodam Padomei pļauku, bet, no otras puses, mēs savā veidā ierobežojam paši savus instrumentus cīņā pret terorismu, mafiju un organizēto noziedzību.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, atšķirībā no iepriekšējiem runātājiem, es vēlos izteikt komplimentu *Albrecht* kungam par salīdzinājumu ar filmu pasauli. Es uzskatu, ka ir svarīgi laiku pa laikam ļaut kultūrai izgaismot sabiedrības kritiskās puses, un tas ir kaut kas, no kā mēs varētu šeit, Parlamentā, mācīties. Es vēlos arī pateikties referentei *S. in 't Veld* kundzei par viņas neatlaidību, aizstāvēt privāto dzīvi un tiesiskumu šajā, kā arī daudzās citās lietās.

Šajās dienās Spānijas prezidentūra sacīja, ka gaisa satiksme ietekmē tiesības brīvi pārvietoties, tātad pamattiesības. Tas mums jātur prātā šodien, diskutējot par PDR, jo nodoms, kas slēpjas aiz PDR lietošanas, ir lemt, kam ir tiesības lidot un kam tādu tiesību nav. Tas, dabiski, ietekmē mūsu tiesības — ne tikai tiesības brīvi pārvietoties, bet arī politiskās un pilsoniskās tiesības, ko nosaka pieņemtās starptautiskās konvencijas.

ES un iekšējās mobilitātes mērķis ir likt robežām izzust un Eiropas Savienībā radīt lielāku kustības brīvību. Tas tiek darīts konkrētu cilvēku labā, bet patvēruma meklētājiem, bēgļiem (un tā tālāk) — kuru lielākā daļa faktiski ir sievietes un bērni — lēmums ir par to, vai viņiem ir tiesības saņemt atļauju lidot. Šiem cilvēkiem tas var būt dzīvības un nāves jautājums. Tāpēc ir svarīgi, lai mēs šeit, Parlamentā, un Komisijā patiešām vērigi sekotu tam, kā tiks izmantoti PDR dati. Tas attiecas uz kustības brīvību, bet tas attiecas arī uz starptautiskām konvencijām un mūsu pilsoniskajām tiesībām.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Es vēlos izteikt trīs īsas piezīmes. Pirmkārt, mēs tikko runājām par *SWIFT* nolīgumu un teicām, ka tas mums deva dažu labu mācību. Es uzskatu, ka viena no mācībām, ko Parlaments ir guvis, ir tā, ka lielākas pilnvaras saistās ar lielāku atbildību. Es uzskatu, ka Parlamenta pieņemtā stratēģija par PDR nolīgumu parāda, ka pat Parlaments ir sapratis, ka tam ir lielāka vara un tāpēc tam jāuzņemas lielāka atbildība. Būtu labi, ja mēs to uzsvērtu.

Otrkārt, vai šis nolīgums ir vai nav svarīgs? Manuprāt, tas patiešām ir ļoti svarīgs. Mūsu cīņa pret terorismu ir svarīga mūsu pilsoņu drošībai, un mēs šajā ziņā nesam lielu atbildību. Ja notiks kāds negadījums, mūsu pilsoņi vērsīsies pie mums un jautās: „Ko jūs darijāt, lai sargātu mūsu drošību?”

Trešais punkts ir šāds: vai šis nolīgums rada jautājumus par datu aizsardzību un pilsoņu privāto dzīvi? Es uzskatu, ka jā, tas to dara, un tas raisa noteiktas bažas, kurām mums jāpievēršas sīkāk, lai spētu panākt nolīgumu, kas var garantēt un aizsargāt pilsoņu intereses, īpaši attiecībā uz viņu privāto dzīvi. Tāpēc es uzskatu, ka rezolūcija, ko mēs izskatām, ir laba un līdzsvarota. Tā skaidri parāda, ko Parlaments grib sasniegt attiecībā uz šo nolīgumu, pildot savu solījumu pierādīt, ka mēs izmantojam savas pilnvaras atbildīgi. Tāpēc es vēlos apsvēikt šīs rezolūcijas referenti par darbu šajā lietā.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, *López Garrido* kungs, komisāre, dāmas un kungi! Debates par pasažieru datu reģistra (PDR) datiem ir ļoti līdzīgas tikko notikušajām debatēm par *SWIFT*. Būtībā mēs runājam par mēģinājumu atrast veselīgu, pieņemamu līdzsvaru starp drošību un privātās dzīves aizsardzību. Abi aspekti ir svarīgi, protams, un starp tiem ir jāpanāk rūpīgs līdzsvars. Pēdējo dienu problēmas Eiropas aviācijā ir vēlreiz pierādījušas būtisko nozīmi, kāda ir pasažieru un kravu transportam mūsdienu sabiedrības dzīvē. Gandrīz katrs agrāk vai vēlāk ceļos lidmašīnā.

Tāpēc mums nav pieņemams, ka pastāvīgi tiek nodots un atjaunots milzums datu, bieži pilnīgi neapzināti, bez tēraudcietām garantijām par to, ka tiek novērsta ļaunprātīga izmantošana; īpaši tāpēc, ka, piemēram, ASV iestādes jau ilgu laiku izmanto ļoti dažādus informācijas avotus, lai izvērtētu, vai persona ir vai nav aizdomīga, sākot no viņa vai viņas vīzas pieprasījuma līdz reģistrācijas procedūrām lidostā. Pirms dažām nedēļām man bija iespēja pašam redzēt PDR centrā Vašingtonā, kā vesela cilvēku komanda nepārtraukti strādā, lai sākotnējo melno sarakstu ar aptuveni 5000 cilvēkiem katru dienu reducētu līdz nelielam sarakstam par saujiņu cilvēku, kuriem jāliedz iebraukšana ASV teritorijā. Acīmredzot pret šādu aizliegumu ierasties ASV teritorijā ir iespējams vērsties tikai ar administratīvu apelāciju.

Ir skaidrs, ka šai datu plūsmai ir jāpaliek noteiktās robežās un ka ir jānosaka obligātie nosacījumi, ko izvirza rezolūcija, piemēram, šo datu izmantošanas ierobežošana ar terorisma un starptautiskas noziedzības faktu atklāšanu. Es piekřitu saviem kolēģiem deputātiem, kas ir norādījuši uz vajadzību skaidri definēt, ka visam,

protams, jāatbilst Eiropas datu aizsardzības standartiem un ka tas attiecas arī uz datu tālāku nodošanu trešām valstīm, ja tas nepieciešams.

Manuprāt, mums jānodrošina arī lielāka skaidrība attiecībā uz „jutīgiem” PDR datiem, jo es uzskatu, ka diezgan daudzas lietas pieļauj interpretāciju šajā ziņā. Tāpēc es atbalstu ierosināto atlikšanu, lai labāk agrāk, nekā vēlāk ļautu iesniegt jaunu mandātu sarunām, kurā tiktu ņemti vērā mūsu jautājumi. Es ņemu vērā Padomes un Komisijas konstruktīvo nostāju un, tāpat kā kolēģi deputāti, ceru sagaidīt lielāku skaidrību līdz vasarai.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Saspīlējums patiešām ir nedaudz mazinājies, dāmas un kungi. *S. in 't Veld* kundze ir izstrādājusi izcilu rezolūciju, tādu, kuru pieņem Komisija un Padome. Tas pats par sevi ir teicami, un es piekrītu viņai; es uzskatu, ka ir ļoti prātīgi šajā situācijā teikt, ka mēs izstrādājam vienas skaidras pamatnostādnes visiem nākamajiem pasažieru datu reģistra (PDR) nolīgumiem, ņemot vērā samērīgumu, kas nozīmē tikai tādu datu nodošanu, kas ir patiešām neapšaubāmi vajadzīgi plānotajam nolūkam, proti, terorisma apkarošanai, un skaidri pateikt, ka tas ir un paliek vienīgais mērķis. Šīm pamatnostādņēm ir arī jāietver noteikums par savstarpību un jānodrošina, ka datus nevar uzglabāt gadiem ilgi, ka patiešām tiek noteiktas laika robežas un ka mēs aizstāvam savas pamattiesības. Eiropas Konvencija par cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību tagad ir pasludināta par saistošu, un tādējādi arī tai ir jābūt atspoguļotai šādos PDR nolīgumos. Tāpēc man šķiet īstais laiks iesniegt šo Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrā Vinē, un es vēlos lūgt Komisiju to izdarīt.

Ir vēl kāda cita lieta, kas jāņem vērā, proti, tas, ka tagad ir ierasts pilsoņiem sazināties ar ārvalsti — šajā gadījumā bieži ar Amerikas Savienotajām Valstīm — ar uzņēmuma, konkrēti aviosabiedrības, starpniecību, kam nav nekā kopīga ar to visu; kam patiesībā nebūtu vajadzīgi daži konkrēti dati par mani un kam nebūtu jāuzņemas šie starpniecības pienākumi. Kaut kas šeit ir jādara.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, brīvība virs mākoņiem, kā savā laikā dziedāja *Reinhard Mey*, dziedātājs un dziesmu autors, pēkšņi izbeigsies līdz ar nolīgumu ar ASV par pasažieru datu reģistra (PDR) datu iegūšanu. Augustā mūsu grupas personāla loceklis pats personīgi pieredzēja šīs brīvības ierobežojuma sekas. Tā kā ASV iestādes bija iekļāvušas viņa vārdu savos terorisma novērošanas sarakstos, lidmašīnai, kurā viņš lidoja netika atļauts šķērsot ASV gaisa telpu. Kā mēs Parlamentā visi zinām, tas radīja ievērojamas neērtības, un vēlāk atklājās, ka ir noticis pārpratums.

Šodien ASV iestādes jau saņem visdažādākos datus lielā daudzumā — kredītkaršu numurus, datus par biļešu iepriekšēju pasūtīšanu, par sēdvietu izvēlēšanos, īpašas pārtikas izvēlēšanos, IP adresēm un citu pasažieru informāciju — bez skaidriem datu aizsardzības noteikumiem. Es vēlos pateikt gluži skaidri, ka mēs noraidām to tāpat kā ar lidošanu saistīto datu lielākās daļas nodošanu, nosaucot to par PDR, kas tagad ir jāizveido. Mēs to nevaram atbalstīt tādā veidā, kā tas pašlaik ir formulēts, jo tas nav konkrētā nolūkā un nav ne samērīgi, ne lietderīgi. Visbeidzot es vēlos teikt, ka mēs nedrīkstam pieļaut, ka rodas ceļošanas un uzvedības modeļus apstieidzošas riska analīzes. Mums ir vajadzīgi datu atklāšanas noteikumi — līdzīgi ASV aktam par privāto dzīvi. Tiem jābūt pieejamiem Eiropas pilsoņiem. Arī tiesvedībai ir jābūt viņiem pieejamai.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, *López Garrido* kungs! Arī es vēlos, pirmkārt, dot īsu salīdzinājumu ar debatēm par *SWIFT*. Man bija prieks dzirdēt, kā Padomes pārstāvis runāja par uzticību mērķiem sarunās par jauno *SWIFT* nolīgumu. Tāpēc esmu gluži pārstiegts par to, cik liels ir bijis Lisabonas līguma un Parlamenta paziņojuma iespaids un spēks uz Padomi, kura tagad grib aizstāvēt Eiropas intereses. Es ceru, ka mēs izjūtam to pašu šā brīža svarīgumu tagad, kad runājam par pasažieru datu reģistra datiem, un ka arī šajā gadījumā ir apņēmība cīnīties Eiropas interešu vārdā.

Otrkārt, es vēlos paust uzskatu, ka mēs visi piekrītam, ka, raugoties no juridiskās noteiktības viedokļa gan attiecībā uz aviosabiedrībām, gan pilsoņiem, jautājumā par datu aizsardzības tiesībām šādiem nolīgumiem ir nozīme. Standarti, kurus vēlamies, ir skaidri norādīti kopīgajā rezolūcijā.

Treškārt, es vēlos pieminēt punktu, kas nav tieši saistīts ar nolīgumiem, bet noteikti ir saistīts ar tematu, citiem vārdiem sakot, debates Padomē par to, vai arī mums vajag vai vajadzētu attīstīt PDR sistēmu. Pēdējais lielākais terorisma drauds Eiropā bija Detroitas gadījums, kad uzbrucējs bija iesēdies lidmašīnā un gribēja lidot uz Detroitu. Tas notika pagājušajā gadā pirms Ziemassvētkiem.

Šajā gadījumā mēs uzzinājām to Apvienotajā Karalistē, mēs zinājām, ka šī persona ir drauds. Taču tiem, kuri lēma, vai viņš drīkst vai nedrīkst lidot, nebija vajadzīgās informācijas, ko iesniegt. Ar to es gribu paust uzskatu, ka Eiropas Savienībā nav problēmas ar to, vai ir pieejami pietiekami dati. Es uzskatu, ka mēs jau zinām, kas rada draudus. Problēma ir nogādāt datus tur, kur mums tie vajadzīgi, lai novērstu draudus.

Toledo pilsētā Spānijas prezidentūra ierosināja — un es par to esmu pateicīgs — stiprināt pretterorisma iestāžu tīkla izveidi Eiropā. Diemžēl Eiropas iekšlietu ministri šo priekšlikumu neatbalstīja. Tā vietā tika piedāvāts veidot jaunus datu kopumus un vākt jaunus datus. Man bieži šķiet, ka iekšlietu ministriem jauna datu vākšana ir ērta izvēle. Es vispirms lūgtu jūs pievērsties iesaistīto iestāžu tīkla izveidei; tad mēs panāktu daudz cīņā pret terorismu.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Es esmu pārliecināta, ka visi Eiropas Parlamenta deputāti apzinās, cik svarīga ir laikus iegūta un precīza informācija, lai nodrošinātu daudzu ceļojumu drošību. Šodien, kad saskaramies ar haosu gaisa satiksmē, pasažieru ikdienas pārvietošanās apmēri mums visiem kļūst daudz skaidrāk redzami. Diemžēl diezgan pārliecinošu liecību par to dod daudzu aviosabiedrību finansiālie zaudējumi kavēto reisu dēļ un daudzo cilvēku dēļ, kas ir gaidījuši un joprojām gaida uz vietu pirmajā iespējamajā reisā. Es ceru, ka drīz mēs varēsim atkal droši lidot.

Katrs pasažieris, kas ceļo ar lidmašīnu, pilnīgi atklāj savus datus tikai iestādēm, kas ir atbildīgas par terorisma un organizētās noziedzības apkarošanu. Šajā ziņā man nav pārmetumu. Ja es, izmantojot Twitter, labprātīgi sūtu konkrētas ziņas par to, kad vai uz kuriem es ceļoju, tad man nav nekas pretī, ja šāda informācija tiek izmantota, lai nodrošinātu ikdienas gaisa satiksmes drošību. Taču es iebilstu pret to, ka PDR nolīgumi neparedz iepriekš noteiktus nosacījumus un kritērijus visām valstīm vienādi, ka tie nekonkretizē datus, kādi mums jāatklāj, un ka mēs nezinām, kādos tieši nolūkos iestādes izmantos šos datus.

Mans jautājums jums ir šāds: vai mēs varam cerēt, ka mums pirms vasaras vai vasarā tiks dots mandāts sarunām par jaunu nolīgumu saistībā ar datu reģistru nodošanu? Turklāt vai visi nolīgumi starp Eiropas Savienību un atsevišķām valstīm, kas vēlas tos noslēgt, būs paraugnolīgumi un nolīgumi ar vienlīdzīgiem, augstiem un skaidriem standartiem par datu izmantošanu un aizsardzību? Kādas darbības jūs veiksit, lai nepieļautu PDR datu lietošanu riska faktoru profilēšanai un noteikšanai? Es vēlos uzsvērt to, ka nav pieņemama jebkāda iespēja, ka tiek pieļauta profilēšana, pamatojoties uz etnisko izcelsmi, tautību, reliģiju, dzimumorientāciju, dzimumu, vecumu vai veselības stāvokli.

Es turklāt vēlos vēl piebilst, ka nekāda datu vākšanas sistēma pati par sevi nav pietiekama. Mēs nevaram novērst teroristu uzbrukumu mēģinājumus bez pienācīgas datu apmaiņas un izlūkdienestu sadarbības. Ļoti labs atgādinājums tam bija neveiksmīgais uzbrukums lidmašīnai, kas lidoja uz Detroitu pagājušajā gadā ap Ziemassvētkiem. Mums visvairāk ir vajadzīga prasme efektīvi izmantot instrumentus, kas jau ir mūsu rīcībā cīņā pret terorismu, un, jo īpaši, — labāka sadarbība.

Noslēgumā es nekādā ziņā negribu sacīt „nē” nolīgumam, kas piedāvās drošību mums, visiem ES pilsoņiem. Vēl jo mazāk es gribu redzēt, ka tiek pārkāptas mūsu privātās dzīves pamattiesības. Tomēr ir pareizi, ka jebkurai iekļūšanai mūsu privātajā dzīvē ir jābūt līdzsvarotai ar pasākumu drošību un efektivitāti un cilvēktiesību aizsardzību.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, šodien mums izskatīšanā ir lieta par otro nolīgumu ar ASV, nolīgumu, kuru apgrūtinā milzīgas problēmas datu aizsardzības jautājumos. Tas patiesībā liek man piekrist Eiropas Datu aizsardzības uzrauga *Hustinx* kunga priekšlikumam, kurš teica, ka būtu saprātīgi vienreiz visu norunāt un noslēgt vispusīgu transatlantisku pamatnolīgumu par datu aizsardzību. Šis uzdevums abām pusēm būtu izdevīgs un daudzējādā veidā mums palīdzētu.

Vispār ir skaidrs, ka mums ir pilnīgi atšķirīgas drošības koncepcijas šeit un Atlantijas okeāna otrajā pusē. Mums kā Eiropas Parlamentam ir arī jāpanāk, lai mūsu Komisija nepieņemtu tikai to, ko ASV piedāvā, bet ienestu šajās sarunās mūsu standartus ar izpratni par samēru un, balstoties uz līdzīgiem pamatiem. Tāpēc termina „nopietns noziegums” definīcija ir būtiska. Skaidrai datu labošanai ir jābūt iespējamai. Mums datu labošana ir jāaktivizē, citādi šis nolīgums nesāks darboties.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) *López Garrido* kungs, *Malmström* kundze! Mēs esam paiduši savas bažas par PDR datu nodošanu Amerikas Savienotajām Valstīm. Šādi dati ir jāglabā gadiem ilgi pēc drošības pārbaužu veikšanas, un neviens, kas nav ASV pilsonis, nav tiesiski aizsargāts.

Nolīgumi, kurus esam noslēguši gan ar Austrāliju, gan Kanādu, vienmēr ir bijuši pieņemamāki un vairāk atbilstuši samērīguma principam, jo tie pieļauj ierobežotu piekļuvi apjoma, laika un detaļu skaita ziņā, kā arī tiesas iestādes pārskatu. Es piekritu, ka vispārējiem principiem un noteikumiem ir jābūt ikviena nolīguma ar trešām valstīm pamatā. Mēs faktiski varam redzēt pieprasījumu lavīnu no citām valstīm, kuru tradīcijas attiecībā uz datu aizsardzību un cilvēktiesību ievērošanu dod iemeslu lielākām bažām. Turklāt, ja mēs vēlamies patiesu savstarpību, mums būs jāapsver vienotas sistēmas radīšana Eiropas Savienībā, kur visā procesā būs iesaistīts *Europol*.

López Garrido kungs, *Malmström* kundze, manuprāt, jebkurš nolīgums būs pieņemams tikai tad, ja tiks dotas garantijas par datu aizsardzības atbilstošu līmeni, ievērojot vajadzības un samērīguma principus un spēkā esošos ES noteikumus. Būtiski ir arī nodrošināt, lai tiktu izmantota tikai „motīva” metode; citiem vārdiem sakot, datus piegādājam mēs, nevis tos automātiski iegūst trešo valstu iestādes, kurām ir piekļuve mūsu datubāzēm.

Tāpēc es atbalstu referentes *S. in 't Veld* kundzes un politisko grupu kopīgo priekšlikumu atlikt balsošanu par Parlamenta piekrišanu, lai tādējādi dotu vairāk laika sarunām, kas novērstu bažas, ko esam šeit pauduši.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Personas datu aizsardzība ir viena no Eiropas pilsoņu pamattiesībām. Pamatojoties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas juridisko un obligāto būtību, Lisabonas līgums nostiprina iepriekšējos noteikumus. Personas dati ir jāapstrādā saskaņā ar Direktīvām 46/1995, 58/2002 un 24/2006. Faktiski Eiropas Parlaments pieprasa, lai ikviena starptautiska nolīguma par personu datiem parakstītājs rīkotos saskaņā ar spēkā esošiem noteikumiem, kas līdzīgi minēto direktīvu noteikumiem.

Informācijas sabiedrībā un jo īpaši laikā, kad tiek attīstīta platjoslas komunikāciju infrastruktūra, Datu glabāšanas centru un Datu apstrādes centru var izvietot dažādās valstīs un vietās. Tāpēc mēs pieprasām, lai ikviens starptautisks nolīgums par personu datiem paredz, ka personu dati ir jāglabā un jāapstrādā tikai tādās vietās, kurās ir spēkā tādas pašas tiesību normas, kādas ir Eiropas tiesību aktos. Vēl viens pēdējais jautājums, priekšsēdētājas kundze, — kādā veidā Eiropas pilsoņi var dot savu piekrišanu un ar kādiem nosacījumiem?

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! No mūsu puses es vēlos izteikt trīs komentārus kā secinājumu par šīm svarīgajām debatēm.

Pirmais komentārs attiecas uz jautājumu, ko ierosināja *Weber* kungs, — vai Eiropa var izveidot pati savu pasažieru datu reģistra sistēmu un vai Eiropai tā ir vajadzīga, kā arī, kāda apjoma tā varētu būt. Mēs atbalstām vispārēju regulējumu par pasažieru — galvenokārt gaisa satiksmes pasažieru — datu pārsūtīšanu. Tāpēc mēs esam lūguši Komisiju veikt pētījumu un vajadzības gadījumā izstrādāt direktīvas projektu, nosakot vispārēju regulējumu, kas ietvertu — kā teikts *t Veld* kundzes rezolūcijas priekšlikumā — ietekmes uz privātumu novērtējumu, t.i., kādā mērā lietderīgums un samērīgums — divi principi, kas mums jāņem vērā, — ietekmē privātumu un cik plašam ir jābūt šim regulējumam, kā arī, kādi pasākumi jāpieņem, lai aizstāvētu pamattiesības.

Tieši to minēja *Fayot* kundze — kādi pasākumi jāpieņem?

Es uzskatu, ka debates, kas mums bija par Vispasaules Starpbanku finanšu telekomunikāciju sabiedrību (*SWIFT*), var palīdzēt noskaidrot šo jautājumu. Manuprāt, principi, kurus mēs tad apspriedām un par kuriem vienojāmies, ir jāpiemēro arī tagad. Mēs pašlaik runājam par tiesībām uz privātumu, uz privāto dzīvi, tiesībām būt tādiem, kādi esam, un tiesībām uz savu tēlu, kas vienmēr jāsauglabā. Pamattiesības ir nedalāmas, un šajā gadījumā runa ir par parādību, kas var apdraudēt pamattiesības, tāpēc es uzskatu, ka mums jārikojas uzmanīgi, kā mēs secinājam iepriekšējās debatēs.

Mans trešais, noslēguma komentārs, ir saistīts ar iepriekšējo komentāru. Vispārīgi runājot, es nemaz neesmu pārliecināts, ka drošība un brīvība ir divi pretēji principi, citiem vārdiem sakot, ka tā ir tikai sava veida spēle, kuras iznākums ir nulle, un ka, garantējot lielāku drošību, mums būs mazāk brīvības, vai ka, vairāk aizsargājot pamattiesības un brīvības un kļūstot par fundamentālistiem savu pamattiesību aizsardzībā, mēs riskēsim ar savu drošību.

Es uzskatu, ka tā ir maldinoša dilemma. Gluži otrādi, es esmu pārliecināts, ka drošība un brīvība ir divi principi, kas pastiprina viens otru. Tāpēc abi principi ir ietverti un atzīti konstitūcijās un Eiropas tiesību aktos, kā arī Lisabonas līgumā. Mums ir vienmēr jāpatur prātā tas, ka Lisabonas līgumā ir ietverta Pamattiesību harta, kas prasa ievērot pamattiesības, kuras ir svētas un kuras nedrīkst pārkāpt. Tāpēc es uzskatu, ka, atsakoties no īstermiņa domāšanas — jo dažreiz mēs domājam tikai īstermiņā — un domājot ilgtermiņa kategorijās, pasākumi, kas paredzēti, lai aizsargātu mūsu drošību, ja tie ir saprātīgi un labi pārdomāti, vienmēr būs efektīvi. Tiesību un brīvību aizsardzība vienmēr uzlabo pilsoņu labklājību un, galu galā, arī viņu drošību.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze! Jā, es esmu redzējusi filmu „Mazākuma ziņojums”. Tā ir laba un interesanta filma, lai gan biedējoša, bet mēs negrasāmiem rīkoties līdzīgi.

Manuprāt, šīs ir bijušas ļoti interesantas un radošas debates, un es piekrītu, ka tās līdzinās debatēm par Vispasaules Starpbanku finanšu telekomunikāciju sabiedrību (*SWIFT*) un Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu (*TFTP*). Runa ir ne tikai par cīņu pret nopietnu organizēto noziedzību un terorismu, bet arī par

to, kā mēs aizsargājam personas privāto dzīvi. Tiek risināti datu aizsardzības, samērības jautājumi, tiek noskaidroti nolūki, definīcijas, tiesiskā noteiktība utt.

Sarunas par Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu ar ASV kolēģiem arī dos mums lielu pieredzi, kuru varēsim izmantot diskusijās par pasažieru datu reģistru. Tās palīdzēs mums precizēt Eiropas Savienības nostāju un iedziļināties šajā jautājumā, un tas atvieglos mūsu darbu. Es uzskatu, ka darbs pie *TFTP*, ko līdz šim veikušas visas trīs mūsu iestādes — Padome, Parlaments un Komisija —, ir devis mums pieredzi, kā sadarboties šo ārkārtīgi grūto un jutīgo jautājumu risināšanā. Cerams, ka mums būs labi rezultāti.

Es uzmanīgi ieklausījos debatēs. Es esmu lasījusi jūsu rezolūciju. Manuprāt, tā ir ļoti līdzsvarota un gudra rezolūcija. Kā jau teicu, mēs nekavējoties sāksim strādāt, pamatojoties uz šo rezolūciju, un es ceru uz labu sadarbību un diskusijām ar jums šajā darbā. Kā jūs zināt, manis uzklaušanās laikā es jau apsolīju Parlamentam, ka sagatavošu pārskatu par visiem pretterorisma pasākumiem, kurus esam veikuši Eiropas Savienībā — noteikšu tos, sastādīšu to sarakstu un apspriedīšu tos ar Parlamentu —, kā arī par mūsu datu informācijas un datu apmaiņas sistēmu uzbūvi, lai mums būtu skaidrība par tiem, kad sāksim strādāt. Manuprāt, tas ir svarīgi, tas palielinās mūsu diskusiju pārredzamību un padziļinās tās.

Priekšsēdētāja. – Pateicos jums, komisāre, par sadarbību. Es ceru, ka tā būs auglīga. Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks pirmās sesijas laikā maijā.

7. Aizliegums izmantot uz cianīdu balstītas izrakteņu ieguves tehnoloģijas (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir debates par *Ader* kunga un *Tókés* kunga mutisku jautājumu Komisijai Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas vārdā par aizliegumu izmantot uz cianīdu balstītas izrakteņu ieguves tehnoloģijas (O-0035/2010 – B7-0206/2010).

János Áder, autors. – (HU) Kolēģi! Pēdējos gados Eiropas Savienībā ir pieņemti ļoti svarīgi lēmumi, kuru mērķis ir aizsargāt vidi. Es minēšu tikai dažus lēmumus par bioloģisko daudzveidību un Ūdens pamatdirektīvu. ES Ūdens pamatdirektīva uzliek atbildību dalībvalstīm par ūdens kvalitātes aizsardzību un piesārņojuma novēršanu. Vai tas ir cienīgs mērķis? Jā, tas ir. Vai mūsu pienākums ir darīt visu, kas ir mūsu spēkos, lai sasniegtu šo mērķi? Neapšaubāmi, tas ir mūsu pienākums. Vai pastāv kalnrūpniecības tehnoloģijas, kas apdraud mūsu ūdeņus un vidi? Diemžēl pastāv. Turklāt ir viena ārkārtīgi bīstama un īpaši novecojusi tehnoloģija. Es un daudzi kolēģi — mēs vēlamies, lai šo tehnoloģiju aizliedz visā Eiropas Savienībā. Cianīda katastrofa Tisas upē pirms desmit gadiem, kā arī avārijas, kas notikušas kopš tā laika, arī atgādina par šo problēmu.

Dāmas un kungi! Pašreizējais brīdis ir gan izdevīgs, gan neatliekams. Izdevīgs, jo saskaņā ar informāciju, kas saņemta no Komisijas, tikai trijās valstīs tiek lietotas uz cianīdu balstītas tehnoloģijas, un izdevīgs arī tāpēc, ka trīs citas valstis ir aizliegušas uz cianīdu balstītas kalnrūpniecības tehnoloģijas, tādējādi rādot piemēru citām ES dalībvalstīm. Tas ir arī neatliekams, jo zelta cenu celšanās dēļ tiek plānots atvērt jaunas zelta ieguves raktuves visā Eiropā, kurās tiks lietota šī bīstamā un novecojusī tehnoloģija. Tā rada nopietnu apdraudējumu videi.

Dāmas un kungi! Ja mēs nopietni apzināties vajadzību aizsargāt mūsu ūdeņus, mēs nedrīkstam radīt ar cianīdu saindētus dīķus pie mūsu upēm un ezeriem. Tie ir šo novecojušo tehnoloģiju sekas. Ja mēs esam nopietni apņēmušies aizsargāt bioloģisko daudzveidību, mēs nedrīkstam pieļaut šo tehnoloģiju lietošanu, jo tās var nogalināt visu dzīvo radību mūsu upēs no mikroorganismiem līdz vēžiem un zivīm. Mani cienījamie kolēģi! Ir pienācis īstais laiks rīkoties. Negaidīsim, lai mums par brīdinājumu notiek vēl viena katastrofa.

Noslēgumā, lūdzu, ļaujiet man pateikties visiem klātesošajiem deputātiem, kā arī visiem, kas piedalīsies debatēs, un tiem, kas nespēja ierasties vulkāna izvirduma dēļ, bet kas ir daudz darījuši, lai sagatavotu šo lēmuma priekšlikumu un, kuriem pateicoties, mēs spējam iesniegt Parlamentam kopīgu teksta priekšlikumu, kas ir kompromisa rezultāts, ko atbalsta ne tikai Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa, bet arī Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa, Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa un Eiropas Konservatīvo un reformistu grupa. Es uzskatu, ka, ņemot vērā šā jautājuma nopietnību, tas ir pilnīgi pamatoti. Es lūgšu savus kolēģus turpināt sniegt savu atbalstu arī lēmuma pieņemšanas procesa pēdējā posmā.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti! Mans kolēģis komisārs Piebalgs atvainojas, ka diemžēl viņš šodien nevar būt šeit kopā ar jums. Tāpēc viņš ir uzticējies man uzdevumu

piedalīties šajās debatēs. Pateicos jums par iespēju izskaidrot Komisijas nostāju jautājumā par cianīda lietošanu zelta ieguves rūpniecībā Eiropas Savienībā.

Vispirms, kā godājamie deputāti zina, mēs rūpīgi un vispusīgi izpētījām dramatiskās avārijas cēloņus, kas notika Bajamarē Rumānijā 2000. gadā, kad sabruka dambis, kas aizturēja toksiskas vielas. Pētījuma secinājumi tika ņemti vērā, kad Eiropas Savienība 2006. gadā pieņēma īpašu direktīvu par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu.

Dalībvalstīm noteiktais termiņš šīs direktīvas transponēšanai beidzās pirms diviem gadiem, un to vēl arvien uzskata par mūsdienām piemērotu, samērīgu un pienācīgu pieeju cianīda lietošanas riskam.

Direktīvā ir vairākas prasības uzlabot kalnrūpniecības atkritumu apsaimniekošanas iekārtu drošību un ierobežot to ietekmi uz vidi.

Atkritumu iekārtu celtniecībai un apsaimniekošanai ir noteiktas skaidras un precīzas prasības, un šīm iekārtām ir jādarbojas saskaņā ar labāko pieejamo tehnisko paņēmieni konceptiju.

Attiecībā uz iekārtām, kurās tiek apsaimniekotas un glabātas toksiskas vielas, ir vajadzīga pilnīga avāriju novēršanas politika. Ne tikai uzņēmumu vadītājiem, bet arī atbildīgajām iestādēm ir jāizstrādā operatīvās rīcības plāni avāriju gadījumiem. Direktīvā ir iekļautas skaidras informācijas prasības gadījumos, kad ir paredzama avāriju pārrobežu ietekme.

Šie tiesību akti ietver arī prasības kalnrūpniecības iekārtu slēgšanai, kā arī laikam pēc to slēgšanas. Tie ietver pienākumu noteikt finanšu garantijas katrai iekārtai pirms tās ekspluatācijas sākuma. Direktīvā ir iekļautas stingras cianīda koncentrācijas maksimālās robežvērtības, pirms šīs vielas tiek uzglabātas dīķos, kuros to pārpalikumi noārdās oksidēšanās, saules gaismas vai baktēriju ietekmē.

Lai praksē ievērotu stingras robežvērtības, ir jāierīko īpaša aparatūra, kas iznīcina gandrīz visu cianīdu, pirms tas tiek uzglabāts dīķī.

Kā mums labi zināms, tirgū cianīda izmantošanai zelta ieguvē diemžēl nav pieejami nekādi pienācīgi alternatīvi līdzekļi. Vairākumā Eiropas zelta atradņu zeltu atrod savienojumā ar citiem metāliem, un tas nozīmē, ka ir vajadzīga tā bagātināšanas metode. Pilnīgs cianīda aizliegums nozīmētu zelta ieguves pārtraukšanu Eiropā un tātad zelta importa palielināšanos, galvenokārt no valstīm ar zemiem vides un sociālajiem standartiem.

Komisija seko tehnoloģiju attīstībai šajā nozarē, un, ja nākamajos gados parādīsies alternatīvas tehnoloģijas, debates varēs atkal atsākt.

Tomēr pašlaik šīs direktīvas precīza īstenošana ir būtiska, lai garantētu minēto iekārtu drošību un mazinātu risku, kas saistīts ar to apsaimniekošanu. Ļaujiet man arī norādīt, ka dalībvalstis pašas ir atbildīgas par lēmumu atvērt zelta raktuves savā teritorijā.

Komisijas uzdevums ir nodrošināt direktīvas pilnīgu ieviešanu, un tās veiksmīga ieviešana un īstenošana ir Komisijas prioritāte.

Saskaņā ar direktīvu dalībvalstīm ir jāsniedz Komisijai informācija par tās īstenošanu ne vēlāk kā 2012. gadā, un mums savukārt, pamatojoties uz iesniegto informāciju, tā jāanalizē un jāziņo par to.

Tas arī acīmredzot ir īstais laiks novērtēt šīs pieejas efektivitāti, un, ja tiks atklāts, ka pašreizējā pieeja nav efektīva, mēs nevaram izslēgt pilnīga aizlieguma iespēju.

Noslēgumā es vēlos uzsvērt, cik būtiski ir nodrošināt augstu atkritumu pārstrādes līmeni un uzlabot resursu izmantošanu raktuvēs. Pat bez cianīda lietošanas zelta ieguve nepavisam nav nekaitīga videi.

Lai iegūtu 1 g zelta, ir jāizrok un jāapstrādā vidēji 5000 kg rūdas. To pašu daudzumu zelta var iegūt, pārstrādājot aptuveni 5 kg vecu mobilo tālruni. Šis piemērs rāda, cik svarīgi ir palielināt atsevišķu atkritumu vākšanu un pārstrādi — šajā gadījumā elektronisko un elektrisko atkritumu, kas, iespējams, satur zeltu un citus dārgmetālus. Tāpēc resursu izmantošanas efektivitāte ir Komisijas prioritāte.

Richard Seeber, PPE grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es priecājos, ka komisāre Malmström ir šeit, bet šajā gadījumā es labprāt būtu vēlējies redzēt viņas kolēģi Potočnik kungu, atbildīgo komisāru, jo šī problēma jārisina viņam.

Es vēlos vispirms teikt, ka Eiropā ražo 0,73 % no pasaules zelta un ka zeltu pašlaik iegūst Bulgārijā, Somijā, Ungārijā, Itālijā, Rumānijā un Zviedrijā. Ne visās no šīm valstīm lieto bīstamās, uz cianīdu balstītās tehnoloģijas.

Es vēlos arī norādīt, ka darba grupa, ko izveidoja Bajamares avārijas izmeklēšanai, ir konstatējusi, ka rūpnīcas konstrukcija nav piemērota kalnrūpniecības atkritumu uzglabāšanai un iznīcināšanai, ka šīs konstrukcijas apstiprinājumu uzraudzības iestādes nepārbaudīja un ka dambji un rūpnīcas darbība tika nepietiekami uzraudzīti, tādējādi bija ļoti daudz kļūdu rūpnīcas vadības darbā. Kā komisāre pareizi konstatēja, mēs esam guvuši labu mācību no šīs avārijas. Tomēr es uzskatu, ka, ņemot vērā bīstamo tehnoloģiju, Komisijai ir jāizdara turpmākie secinājumi.

Tā kā, cik zinu, alternatīvās tehnoloģijas, kas pieejamas tirgū, vēl nedod vēlamus rezultātus, mums ir arī jādomā par pētniecību un izstrādi, lai nodrošinātu zelta ražošanas nākotni, kā arī, lai garantētu rūpnīcu drošību. Daudzos gadījumos Eiropa ir apņēmusies ievērot augstus vides aizsardzības standartus. Es atgādināšu jums Ūdens pamatdirektīvu, kuras mērķis ir novērst šādas briesmas, kā arī saistības bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā. Tāpēc es lūdzu jums, *Malmström* kundze, nodot komisāram *Potočnik* mūsu stingro prasību, lai Komisija, kas ir Eiropas likumdevēja, panāk progresu zelta ražošanas nozarē.

Csaba Sándor Tabajdi, *S&D grupas vārdā*. – (HU) Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa stingri atbalsta uz cianīdu balstītu kalnrūpniecības tehnoloģiju aizliegumu, un es vēlos vērst komisāres uzmanību uz to, ka nepietiek ar to, ka Komisija rīkojas tad, kad nelaime jau notikusi. Diemžēl saistībā ar Eiropas vides aizsardzību — un jo īpaši Lūgumrakstu komitejā — var atrast neskaitāmus piemērus, kad vides piesārņošana sākas un turpinās, bet mēs nespējam to novērst, tāpēc Eiropas Savienībai par mērķi jāizvēlas piesārņojuma novēršana. Mani kolēģi *Ader* kungs un *Seeber* kungs arī pieminēja cianīda katastrofu Bajamares raktuvēs. Kad mēs mudinām aizliegt cianīda lietošanu kalnrūpniecībā, zelta raktuvēs, mēs to darām, pamatojoties uz īpašu, bēdīgu vides katastrofas pieredzi.

Pašreizējos ieguldījumus Rosja Montanā izskaidro tas, ka tiek plānotas daudz lielākas zelta raktuves. Šie ieguldījumi ir saistīti ar neskaitāmām problēmām. Nav garantiju, ka atklātais karjers, kurā ieguldīti līdzekļi, nepārveidos ainavu. Vidē noplūdis daudz kaitīgu vielu. Paredzētais raktuvju dzīves cikls ir tikai 20 gadi, un tāpēc tas neradīs daudz darbavietu. Nav garantiju, ka ieguldītājs atjaunos vidi pēc kalnrūpniecības darbu beigšanas. Šo iemeslu dēļ Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa kopā ar Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupu, un Eiropas Apvienoto kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālo grupu ne tikai uzsāk iniciatīvu, bet arī prasa, lai Komisija līdz 2010. vai 2011. gadam izstrādā tiesību aktus, kategoriski aizliedzot cianīda lietošanu Eiropas Savienības kalnrūpniecībā, jo vides piesārņošana neapstājas pie savas valsts robežām. Ja tikai dažas valstis aizlieds cianīda lietošanu zelta raktuvēs un mēs nerisināsim šo problēmu ES līmenī, tam nebūs nekādas jēgas.

Michail Tremopoulos, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Mēs šodien debatējam par ļoti svarīgu tematu, jo cianīds ir ārkārtīgi bīstama viela. Mēs nepieņemam viedokli, ko izteica Komisijas pārstāve, ka nav drošu tehnoloģiju. Mēs uzskatām, ka trīs pašreizējie ieguldījumu plāni rakt zeltu Grieķijā, izmantojot cianīdu, ir jāapstādina, aizliedzot šo tehnoloģiju. Evras, Rodopi un Halkidiki pussalā ir bijusi stipra pretestība no vietējo kopienu puses, un Grieķijas Augstākā administratīvā tiesa, Valsts padome, ir pieņēmusi vairākus lēmumus.

Starptautiskā Valūtas fonda gaidāmā iesaistīšanās manas valsts krīzes problēmu risināšanā liek baidīties par iespējamu spiedienu ar nolūku panākt mērenākus tiesību aktus vides aizsardzībā un kontrolē. Tas jau ir pieredzēts citās valstīs, kur tas izsaucis traģiskas sekas. Grieķijā briesmas rodas no zelta raktuvju izmantošanas Bulgārijā, kas ietekmē Evras ūdens sateces baseinu.

Ir arī problēmas ar Turcijas krastiem, kas rada briesmas Egejas jūrai. Ir arī līdzīgi plāni citas valstīs. Tomēr Ungārija, kā mēs zinām, pagājušā gada decembrī nolēma pilnīgi aizliegt uz cianīdu balstītus kalnrūpniecības darbus.

Eiropas likumdošanai arī ir jāsniedz atbalsts, pilnīgi aizliedzot cianīda lietošanu un vienlaicīgi radot drošības tīklu tādām ekonomiski neaizsargātām valstīm kā Grieķija. Mēs aicinām Eiropas Savienību pieņemt stingrākus tiesību aktus un atcelt iespēju dalībvalstīm izvēlēties dažādus pieļauto piesārņotāju līmeņus.

Nikolaos Chountis, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Apvienoto kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas vārdā es vēlos teikt, ka mēs uzskatām šo jautājumu par ļoti nopietnu; tas prasa tūlītēju rīcību, un tāpēc nav īstais laiks šķēršļu likšanai.

Komisija un tās pieņemtā nostāja ir pārāk maigas, un direktīvā ir daudz vāju vietu, un tā nenovērš briesmas, par kurām runāja citi deputāti. Cianīda lietošana un tā ietekme metālu ieguvē ir plaši dokumentēta, un mēs redzējām, kas notika Rumānijā. Kāds deputāts iepriekš minēja, ka Grieķijā pašlaik tiek izstrādātas kalnrūpniecības programmas. Kad es jautāju Komisijai par zelta raktuvēm Bulgārijā, kas balstās uz cianīda

tehnoloģijām, Komisijas atbilde vairoja manas bažas, tāpēc šiem tiesību aktiem jābūt stingrākiem, un tie jāpiemēro apņēmīgāk. Mēs esam pārliecināti, ka pilsoņi noteikti reaģēs, bet arī mums ir jārikojas. Tāpēc mēs pievienojamies visiem, kas aicina pilnīgi aizliegt cianīda lietošanu metālu ieguvē, un ikvienai valstij jāuzņemas saistības to aizliegt, kā to nesen izdarīja Ungārija.

Jaroslav Paška, EFD grupas vārdā. – (SK) ES iestāžu pārstāvji bieži publiski uzsver mūsu pilsoņu veselības aizsardzību, kā arī dabas un vides aizsardzību. Tāpēc pārsteidz tas, ka Eiropas regulējums ir gandrīz aizdomīgi nekonsekvents, kad runa ir par tādu stipri toksisku ķīmisku vielu kā cianīds dārgmetālu ieguvē.

Speciālisti labi zina, ka cianīds ir viena no vistoksiskākajām ķīmiskajām vielām. Tā nokļūst cilvēka organismā caur ieelpu vai pat caur nebojātu ādu. Lielā koncentrācijā pēc dažām sekundēm vai minūtēm seko nāve.

Kaln rūpniecības uzņēmumu apgalvojumi, ka tie var nodrošināt tādus zelta ieguves apstākļus, kas novērsīs veselības vai vides bojājuma risku, ir vienmēr izrādījušies bezjēdzīgi. Dažreiz kļūdās cilvēki, dažreiz daba sagādā pārsteigumus. Par to liecina dučiem nopietnu avāriju visā pasaulē, kas beigušās ar plašiem dabas postījumiem, kaitējumu veselībai un dzīvības zaudēšanu.

Atcerēsimies tikai dažas no pēdējo gadu avārijām: *Summitville* Kolorado, *Kārsonhila* Kalifornijā, *Brūvera* Dienvidkarolīnā, *Harmonija* Dienvidāfrikā, *Omai* Gajānā, *Gold Quarry* Nevadā, *Zortman-Landusky* Montānā, *Kumtora* Kirgizstānā, *Homestake* Dienviddakotā, *Placer* Filipīnās, *Bajamare* Rumānijā un *Tolukuma* Papua-Jaungvinejā. Visās šajās vietās gan iedzīvotāji, gan daba dārgi maksāja par mūsdienu zeltraču alkātību, ko vairoja iestāžu vienaldzība.

Komisāre! Pienācis laiks parādīt ES pilsoņiem, kas jums patiešām šķiet svarīgs — vai vide un cilvēku veselība, vai kaln rūpniecības uzņēmumu peļņa.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Mums jāpiekrīt, ka aizliegums lietot cianīdu kaln rūpniecībā kļūs par prioritāru jautājumu attiecībā uz vidi ne tikai Rumānijā, bet arī visā Eiropā. Pasaulē no 1998. līdz 2006. gadam ir notikušas vairāk nekā 25 lielas avārijas un noplūdes, kas nepārprotami norāda uz to, ka cianīds jau gadu desmitiem ir radījis kaitējumu videi. Šīs avārijas kaln rūpniecībā izraisa vairākus jautājumus par praksi to noteikumu piemērošanā, kas reglamentē cianīda lietošanu, pat tad, ja iesaistītajiem uzņēmumiem nav ļaunu nolūku.

Turklāt grūtības, kas rodas, pārveidojot, uzglabājot un lietojot cianīdu, kā arī trūkumi sārņu dīķu uzturēšanā un apsaimniekošanā, nemaz nerunājot par sliktiem laika apstākļiem, var izraisīt bīstamas situācijas ar postošu ietekmi uz vidi. Cianīda lietošanai ir alternatīvas, bet kaln rūpniecības nozarē tās netiek atbalstītas, lai gan Eiropas Savienības līmenī pastāv noteikumi, kuros aktīvi tiek veicinātas jaunas, drošas tehnoloģijas.

Eiropas Parlamenta deputāti un dalībvalstis 2005. gada novembrī pieņēma Direktīvu par kaln rūpniecības atkritumiem. Šī direktīva ir neefektīvs likumdošanas instruments, kas radies kaln rūpniecības nozares lielā spiediena dēļ, kā arī interešu dēļ, ko aizstāvēja Centrāleiropa un Austrumeiropa, noraidot jebkuru prasību vai atbildību par vecu, pamestu raktuvju attīrīšanu. Dažas no direktīvas nepilnībām ir acīmredzamas, jo tajā, piemēram, nekas nav teikts par cianīda emisijām gaisā.

Nesim, piemēram, Rosja Montanas atradnes Albas apgabalā. Ja raktuves sāks darboties, ir aprēķināts, ka katru dienu gaisā izplūdis 1 34,2 kg cianīda. Tas nozīmē, ka gada laikā izplūdis 48 983 kg, bet raktuvju 16 gadu dzīves cikla laikā izplūdis 783 728 kg cianīda. Turklāt nav izdoti nekādi Eiropas tiesību akti par gaisa kvalitāti šādu emisiju gadījumā. Ņemot to vērā, mūsu morālais pienākums nākamo paaudžu priekšā saskaņā ar globālajām tendencēm aizliegt cianīda lietošanu kaln rūpniecībā ir atbalstīt šo tiesību akta priekšlikumu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Dāmas un kungi! Laikā, kad mēs atzīmējam desmito gadadienu, kopš notika liela vides katastrofa, kuras laikā Eiropas upēs no Rumānijas zelta raktuvēm noplūda cianīds, mēs balsojam par rezolūciju, kurā mēs pieprasām aizliegt uz cianīdu balstītu zelta ieguvei visā Eiropā. Tā ir ārkārtīgi bīstama tehnoloģija ne tikai avāriju dēļ, kas apdraud plašus apgabalus, bet arī tāpēc, ka tā izraisa ieguves laikā rada slogu videi, ko mēs vairs nedrīkstam pieļaut. No katras tonnas iežu, kas ir piesārņots ar ārkārtīgi toksiskām vielām, kuras vidē noārdās ar lielām grūtībām, iegūst tikai dažus gramus zelta. Vienlaicīgi rodas daudz tonnu toksisku iežu. Turklāt ārzemju raktuvju īpašnieku iebildumi pret mūsu darbību nav pamatoti, jo pastāv daudz citu, drošāku, lai gan dārgāku, zelta ieguves metožu.

Es vēlos lūgt jūsu atbalstu balsojumam par mūsu kopīgo rezolūciju, kurā mēs aicinām Eiropas Komisiju no 2012. gada aizliegt uz cianīdu balstītas izrakteņu ieguves tehnoloģijas ES, kā arī prasām, lai Komisija un dalībvalstis neatbalsta ES un trešo valstu kaln rūpniecības projektus, kuri paredz izmantot cianīdu. Aizliegums ir jau spēkā Čehijas Republikā, Vācijā un Ungārijā, bet arī citām valstīm ir jāaizliedz šīs kaln rūpniecības

tehnoloģijas. Es uzskatu, ka kalnrūpniecības uzņēmumiem ir svarīgi, lai tiem būtu obligātās apdrošināšanas līgumi pret avāriju radītiem postījumiem, ieskaitot avāriju skarto apgabalu atveseļošanu līdz sākotnējam stāvoklim. Es vēlos noslēgt savu runu, uzsverot to, ka nenožīmīgā peļņa, kas gūta, izmantojot lētākās — uz cianīdu balstītās tehnoloģijas, nevar atbrīvot mūs no atbildības par dzīvotspējīgām ekosistēmām un par ekosistēmu saglabāšanu nākamajām paaudzēm.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! Pēc Černobiļas mēs visi saprotam, kādu risku rada kodoltehnoloģijas. Tomēr 2000. gadā notika otrā lielākā vides katastrofa Eiropas vēsturē — varbūt pat visas pasaules vēsturē —, ko izraisīja avārija Bajamarē Rumānijā, par ko ir runājuši jau vairāki deputāti. Simttūkstoš kubikmetru ūdens ar ļoti lielu cianīda un citu smago metālu koncentrāciju ieplūda no zelta raktuvēm Tisas upē un no tās Donavā, nodarot kaitējumu Ungārijai un Serbijai, nogalinot desmitiem tūkstošu zivju un saindējot dzeramo ūdeni.

Barības ķēde avārijas tieši skartajā teritorijā tika piesārņota uz ilgu laiku. Ungārija ziņoja par 1367 tonnām beigtu zivju. Vairāk nekā 100 personu, galvenokārt bērnu, saindējās, ēdot piesārņotas zivis, kuru dēļ tie nonāca slimnīcās.

Taču zelta ieguve, kurā tiek lietoti cianīda šķīdinātāji, turpinās. Tā nav aizliegta arī Eiropas līmenī, gluži otrādi, ieguldījumus tajā subsidē dalībvalstis un Eiropas Savienība. Zelta ieguve turpinās vai tiek plānota Zviedrijā, Somijā, Slovākijā, Rumānijā, Bulgārijā un Grieķijā, bet Ungārijā un Čehijas Republikā to aizliedz likums un Vācijā — iedibinātā judikatūra.

Laiks, kad mēs upurējam vietējo vidi un mūsu pilsoņu veselību darbavietu dēļ, ir sen pagājis. Pat šīs rīcības ekonomiskā dzīvotspēja būtu apdraudēta, ja mēs piemērotu preventīvo un „piesārņotājs maksā” principu.

Ikviena ekonomiska darbība ir pozitīvi vērtējama, ja vien tā ir saskaņā ar vides aizsardzību un mūsu pilsoņu veselības aizsardzību. Taču, lietojot cianīdu, mēs pakļaujam vidi un pilsoņu veselību nenovēršamām briesmām.

Komisāre *Malmström*! Vai jūs varat apliecināt, ka mums būs pienācīgi un stingri tiesību akti un ka Bajamare šoreiz neatkārtosies ne Zviedrijā, Somijā, Bulgārijā, ne arī Grieķijā? Es aicinu Komisiju pierādīt, ka tā ievēro saistības, ko tā uzņēmas pirms diviem mēnešiem Eiropas Parlamenta priekšā.

Es pievienoju savu balsi to vietējo kopienu iedzīvotāju balsīm, kurām pirmajām būs jācieš no avāriju sekām, un atbalstu vides aizstāvju cīņu, aicinot nekavējoties aizliegt cianīda lietošanu zelta ieguvē Eiropas Savienībā.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! Zelts atrodas savā vietā un nekur nepazudis, bet mēs esam aicināti debatēt par to, kad, kā un ar kādu ietekmi uz vidi mēs nolemsim to iegūt.

Ja tiek veikti ieguldījumi, lietojot cianīdu, sekas ir neatgriezeniskas, jo zelts ir atdalīts, bet šķidrā masa, kas satur bīstamus toksiskus cianīdus, kā teikts direktīvā, paliek lielā daudzumā zelta ieguves vietā. Šis jautājums skar ne tikai attiecīgās dalībvalstis, bet arī tās dalībvalstis, kuru iekārtas atrodas pie kopējām upēm.

Pašreizējai direktīvai ir viens trūkums — paredzētās finanšu garantijas avārijas gadījumā nesedz gluži visas seku likvidēšanas izmaksas, jo īpaši pēc tam, kad attiecīgās iekārtas tiek slēgtas. Tādējādi tiek pārkāpts pamatprincips, kas paredz, ka „piesārņotājs maksā”, jo īpaši, ņemot vērā to, ka uzņēmumi, kas lieto šo tehnoloģiju, atrodas galvenokārt ārpus Eiropas, un, tikko zelta ieguve ir pabeigta, viņi izņem savus mutautiņus un māj mums ardievas.

Tāpēc mums ir rūpīgi jāapsver alternatīvas kalnrūpniecības metodes un jāatjauno „piesārņotājs maksā” princips, pieprasot, lai uzņēmumiem būtu pilnīgs un neapšaubāms apdrošināšanas līgums avārijas gadījumiem no šā brīža tik ilgi, cik vien šīs bīstamās vielas paliek ieslodzītas zemē. Līdz tam laikam, kad tiks piemēroti šie priekšnosacījumi, manuprāt, spēkā jābūt pilnīgam šo tehnoloģiju aizliegumam, kas droši vien tiks uzņēmumiem veikta nopietnu alternatīvu, mazāk piesārņojošu tehnoloģiju pētniecību, jo jums nav iemesla pētīt alternatīvas, ja jums ir lēta metode un jūs nemaksājat par piesārņojumu, ko tā izraisa.

Jan Březina (PPE). – (CS) Dāmas un kungi! Es nolēmu runāt par apspriežamo tematu tāpēc, ka es cieši sekoju notikumiem, kas saistīti ar Čehijas Republikas *Mokrsko* un *Kašperské Hory* atradņu ģeoloģisko izpēti un tādu raktuvju atvēršanu, kurās iegūst mazas izkaldētā zelta daļiņas, izmantojot cianēšanu. Tajā laikā, pagājušā gadsimta deviņdesmito gadu vidū, mēs pētījām izmantoto ķīmisko vielu ietekmi uz vidi un secinājām, ka cianēšanas procesā ir jāpārstrādā lieli rūdas daudzumi, rūdas, kam turklāt ir kaitīga ietekme ne tikai cianīda dēļ, bet arī to vielu dēļ, kuras lieto tā sauktajā decianēšanas procesā, proti, hlora un kalcija oksīda dēļ. Ir arī vēl tas nepārvaramais apstāklis, ka šajos procesos var rasties kaitīgas blakusvielas. Pie šīm vielām pieder arsēns, kurš ir ļoti bīstams un kuru satur arsēna pirīts, kas ir bieži sastopama blakusviela. Daudzos gadījumos

es personīgi atbalstu kalnrūpniecību kā nepieciešamu tehnoloģiskā progresa priekšnoteikumu, bet es esmu pret tādu tehnoloģiju kā zelta rūdas iegulu cianēšana, un es priecājos, ka 2000. gadā ar Čehijas Republikas Kalnrūpniecības akta grozījumu to izslēdza no atļauto zelta ieguves metožu saraksta. Ņemot vērā lielo risku, kas saistīts ar cianēšanu, būtu lietderīgi šo tehnoloģiju aizliegt ne tikai ES, bet visā pasaulē. Tas jādara tāpēc, ka cianēšanas risks ir nesamērīgi augsts, jo īpaši trešās pasaules valstīs, kurās ir zemāks vides aizsardzības līmenis. Komisāre! Vai jūs esat pārliecināta, ka jaunās alternatīvās tehnoloģijas un jauni bagātināšanas veidi, kā arī bagātināšana ar flotācijas metodi ir pienācīgi apsvērta?

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

Alajos Mészáros (PPE). – (SK) Vispirms es gribu pateikties iniciatoriem, proti, Áder kungam un Tókes kungam, par šā svarīgā jautājuma ierosināšanu. Es vēlos visnotaļ atbalstīt rezolūcijas projektu par vispārēju uz cianīdu balstītu tehnoloģiju aizliegumu kalnrūpniecībā visā Eiropas Savienībā.

Ikviens, kas piedzīvoja un redzēja vides katastrofas sekas, kuras izraisīja tehnoloģijas kļūmes Bajamarē un tām sekojošā toksisko cianīda notekūdeņu noplūde upēs ar tālejošām sekām Tisas upes faunai Ungārijā, kā arī Donavai Bulgārijā, darīs visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka nekas tamlīdzīgs vairs Eiropas Savienībā nenotiek.

Arī manu valsti, Slovēniju, nopietni skāra šī katastrofa, jo tā notika pie mūsu robežām. Turklāt Slovēnijai draud līdzīga nelaime, no jauna atverot vairākas vecas dārgmetālu raktuves, kurās ir plānots izmantot uz cianīdu balstītas tehnoloģijas zemās dārgmetālu koncentrācijas dēļ.

Būtu pilnīgi kļūmīgi un nepareizi raksturot šo procesu kā divpusēju divu ES dalībvalstu darījumu. Es ceru, ka Komisija ieņems stingrāku nostāju par to, ko demonstrēja komisāre.

Pieņemot šo rezolūciju, mums ir jāiestājas par vispārēju un plašu Eiropas vides politikas vērtību aizstāvību.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Es vēlos sākt savu runu ar pateicību komisārei par līdzsvaroto nostāju, ko viņa izklāstīja, atklājot šīs debates. Tehnoloģijas, kas izmanto cianīdu, ir kaitīgas. Tomēr ir arī citas tehnoloģijas, kas ir tikpat kaitīgas, piemēram, kodoltehnoloģijas. Pastāv noteikumi, standarti un normas, lai novērstu avārijas. Mums nav šīs tehnoloģijas jāaizliedz, mums vienkārši jāievēro noteikumi. Rezolūcijā ir minētas 30 avārijas pēdējo 25 gadu laikā. Tajā nav teikts, cik no tām notika Eiropā, bet to ir ļoti maz un galvenokārt valstīs, kas avāriju laikā nebija Eiropas Savienības dalībvalstis. Faktiski pēc kļūmīgās avārijas 2000. gadā Komisija ieviesa stingrākus noteikumus.

Uz cianīdu balstītas tehnoloģijas izmanto, lai iegūtu dažādus produktus, tostarp medikamentus un vitamīnus. Rezolūcijā runa ir tikai par kalnrūpniecību, proti, zelta ieguvu. Kāpēc? Tāpēc, ka problēmas faktiski rodas nevis cianīda, bet zelta dēļ. Ir prasība ne tikai aizliegt šīs tehnoloģijas, bet arī apturēt pašreizējos projektus līdz plānotajai aizlieguma dienai. Vienīgais plānotais zelta ieguves projekts, kas man zināms Eiropā, ir Rumānijā.

Kolēģi! Es vēlos lūgt jūs uzmanīgi izlasīt rezolūcijas tekstu, jo īpaši tādos apgalvojumos kā „stipri nokrišņi nākotnē izraisīs noplūdes risku” vai „kalnrūpniecība, izmantojot cianīdu, nodrošina tikai nedaudzas darba vietas un tikai uz 8–16 gadiem”, vai „cilvēku neuzmanības dēļ var notikt nelaime, jo dažas dalībvalstis nespēj īstenot spēkā esošos tiesību aktus”. Man šķiet, ka šādiem apgalvojumiem nav vietas Eiropas Savienības dokumentā.

Tāpēc, kolēģi, lūdzu, apsveriet, kādi iemesli un sekas varētu būt balsošanai pret rezolūciju, kas apšaubā mūsu rīcībspēju Komisijas acīs un mazina iespēju, ka rezolūciju priekšlikumus, kurus apstiprinājis Parlaments, ņems vērā ne tikai pašreizējā gadījumā, bet vispār.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Cianīda savienojumu lietošana kalnrūpniecības nozarē acīmredzot ir jautājums, pret kuru neviens nevar būt vienaldzīgs. Mēs zinām tiesību aktus, kurus pieņēmusi Eiropas Savienība. To būtība ir skaidra — mums jāturpina garantēt augstu cilvēku veselības un vides aizsardzības līmeni, izmantojot pienācīgus resursus, struktūras, kontroles mehānismus un pārvaldības sistēmas. Mūsu uzdevums ir arī mobilizēt sabiedrisko domu Eiropā. Tomēr, ja to dara, izmantojot cilvēku bailes un izspēlējot vides kārti, lai aizstāvētu citas intereses, tad ieņemtā nostāja pilnīgi zaudē jebkādu vērtību.

Saskaņā ar SRE konsultāciju biroja ziņojumu pašlaik vairumu rūpniecisko cianīda savienojumu izmanto ķīmijas nozarē un metālu virsmas apstrādē. Tas nozīmē, ka, pat aizliedzot tos lietot zelta ieguvē, cianīda savienojumus turpinās lietot citiem nolūkiem, un mūsu aizliegums visumā nepanāks ievērojamu to lietošanas samazinājumu. Es pilnīgi atbalstu neapstrīdamo vajadzību novērtēt to ietekmi uz vidi, kā arī vajadzību, lai kalnrūpniecības uzņēmumu vadītāji un kontroles iestādes mūsu valstīs veiktu gan iepriekšējo, gan turpmāko to kontroli.

Pašlaik manā valstī, Bulgārijā, nav noteikta cianīda savienojumu lietošanas aizlieguma zelta ieguvē. Šajā gadījumā citu tehnoloģiju izmantošana, jo īpaši pašreizējos krīzes apstākļos, nav izrādījusies efektīvāka. Tas nenozīmē, ka mēs pieļaujam kompromisus, bet gan to, ka mēs ieklausāmies saprāta balsī un izvairāmies no galējībām. Tāpēc tilts, kas savieno vienu cilvēku grupu, kura ir pret aizliegumu, ar to cilvēku grupu, kurai ir pretējs viedoklis, ir atkarīgs no jums. Tas ir tilts, kuru es mudinu jūs nenodedzināt.

Sari Essayah (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu, ka tāds atkritumu aizsprosts kā to, kas izraisīja avāriju Bajamarē 2000. gadā, nedrīkst celt. Pēc Eiropas standartiem Somija ir viena no lielākajām zelta ieguvējām. Jaunās raktuves Kitilē ir lielākās Eiropā, un gadā tajās iegūst 5000 kg zelta. Mums jāatceras kāds zinātnes atzinums — zelts nešķīst nekādos citos šķīdumos kā tikai cianīdā. Tāpēc zelta ieguves procesā Kitilē arī izmanto cianīdu, bet tikai slēgtos procesos. Cianīdu, ko lieto, apstrādājot bagātināto šķidro masu, izmanto atkārtoti, un pēc apstrādes procesa cianīda pārpalikumu iznīcina. Pat atkritumu aizsprosti tiek attīrīti. Uz baktērijām balstīta ieguve būtu mazāk kaitīga dabai, bet zelta ieguvē to vēl neizmanto.

Pirmās raktuves pasaulē, kurās veica uz mikrobiem balstītu zelta ieguvu no niķeļa rūdas, bija *Talvivaara* raktuves Somijā. Cianīda atlikumu attīrīšanas metodei ar mikrobu palīdzību — metodei, kuru pašlaik izstrādā, — ir labi panākumi, un es ļoti iesaku tai pievērsties. Tāpēc es neatbalstu ierosinājumu pilnīgi aizliegt lietot cianīdu, bet es, protams, mudinu stingri ievērot vides aizsardzības prasības, izmantojot vislabākās pieejamās tehnoloģijas un slēgtus procesus.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Es uzskatu, ka iniciatīva aizliegt lietot uz cianīdu balstītas zelta ieguves tehnoloģijas nav pamatota. Kā jau iepriekš minēts, šajā jomā ir spēkā vairāki Eiropas tiesību akti, kas pakāpeniski ir padarījuši cianīda lietošanas noteikumus arvien stingrākus, sākot ar to laiku, kad notika jau minētā kļūmīgā avārija Bajamarē, kas diemžēl beidzās ar piesārņojumu.

Tāpēc šajā situācijā mums galvenā uzmanība jāpievērš tiesiskā regulējuma īstenošanai ikvienas dalībvalsts līmenī. Uz cianīdu balstīta tehnoloģija ir lietota kā efektīva zelta ieguves tehnoloģija jau vairāk nekā 100 gadus tādos apstākļos, kas garantē vides drošību. Faktiski 90 % zelta, kas iegūts visā pasaulē pēdējos 20 gados, ir iegūti, izmantojot šo tehnoloģiju, nevis alternatīvas tehnoloģijas.

Cianīda lietošanas un neitralizēšanas tehniskie noteikumi ir palīdzējuši mazināt risku videi un strādnieku veselībai. Man jāuzsver, ka piesardzības principa pienācīga piemērošana pasargā no tik emocionālas reakcijas kā prasības aizliegt tehnoloģiju, kura jau pierādījusi savas priekšrocības un kuras iespējamais risks ir labi zināms un kontrolējams. Piemērojot piesardzības principu, uzmanība jāpievērš arī riskam, ko videi rada citi, cianīdam līdzīgi reaģenti, kurus lieto kā alternatīvu. Katrā ziņā eksperti saka, ka šādu alternatīvu reaģentu lietošana rada lielāku risku nekā cianīda lietošana.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Atļaut vai aizliegt kalnrūpniecības darbus, kuros lieto cianīdu, ir jautājums, kas dažās dalībvalstīs izsauc jutīgu reakciju. Vispirms mums jānosaka, ka šīs problēmas risinājumu nedrīkst saistīt ar politiskiem apsvērumiem un interesēm. Piesārņojuma riska novērtējums ir jāatstāj ekspertu ziņā, bet, ja šādas briesmas rodas, tās jārisina politiķiem, lai aizstāvētu pilsoņu intereses. Šis jautājums ir plašāks par vides aizsardzības vajadzību, tāpēc ka piesārņojums var apdraudēt cilvēku veselību, pārkāpjot ES pilsoņu tiesības uz augsta līmeņa veselības aizsardzību (Pamattiesību hartas 35. pants). Šajā jomā nevar būt atšķirību starp mazu un lielu risku. Ja tiek apdraudēta pilsoņu veselība, politiskām debatēm nav jēgas, un iestādēm ir jāveic pasākumi pret potenciālo piesārņotāju. Lai gan cianīda lietošana dažās dalībvalstīs ir aizliegta, bet citās — atļauta, dalībvalstīm ir savstarpēji jāapspiežas ar nolūku nodibināt partnerattiecības. Komisijai savukārt ir jāpieņem noteikta nostāja šajā jautājumā un jāierosina noteikumi, kas novērs iespēju kaitēt ES pilsoņu veselībai.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Tā kā es nāku no zemes, kurā iegūst zeltu, no Lapzemes ziemeļiem, es arī vēlos dot savu ieguldījumu šajās debatēs. Kā *Essayah* kundze sacīja savā teicamajā runā, zeltu šķīdina, lietojot cianīdu, un Somijā tas notiek slēgtos procesos.

Kitiles zelta raktuvēs, kas atrodas netālu no manām mājām, gadā iegūst vairāk nekā 5000 kilogramu zelta. Tā ieguve nav radījusi nekādu problēmu, jo vides jautājumi tiek risināti tādā veidā, ka tiesību akti vienmēr

atbilst mūsdienu prasībām; zelta ieguves procesi ir slēgti, un pārpalikumi tiek iznīcināti. Tehnoloģija arī ir svarīga. Šajā jautājumā, protams, starp Eiropas valstīm ir daudz atšķirību, un es uzskatu, ka mums ir vajadzīga sadarbība un labas prakses apmaiņa.

Vēl viens svarīgs jautājums ir mikrobu lietošana, kas ir jaunievedums. Turpmāk mums ir jāiegulda šajā tehnoloģijā, lai varam pāriet uz videi vēl nekaitīgāku un efektīvāku procedūru zelta šķīdināšanai. Mums ir jāaskāņo pasākumi visā Eiropā, lai varam turpināt izrakteņu ieguvī, vienlaicīgi nodrošinot vides ilgtspējību.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! *Roithová* kundzes, *Březina* kunga un *Mészáros* kunga runas mani patiešām pārliecināja, jo viņi vienādi aprakstīja, kā dabu izmantoja valstī, kurā viņi iepriekš dzīvoja, proti, komunistiskajā Čehoslovākijā, kā arī to, kā nostāja mainījās, tā ka šodien viņi ir tie, kas atbalsta vides aizsardzību un kopējos Eiropas standartus.

Es uzskatu, ka šādas pārmaiņas ir vajadzīgas visā Eiropā. Mums jāapzinās, ka mēs atrodamies jaunu tehnoloģiju izstrādes procesā. Kādēļ gan, attīstot jaunas tehnoloģijas, vispirms nepagarināt tādu raktuvju dzīves ciklu, kuru resursi izsīkst? Es vēlos uzsvērt šādu jautājumu — ja mēs būsim neapdomīgi, tiks iznīcināts tas, ko nav iespējams atgūt, un nākamās paaudzes nolādēs mūs par to.

Tāpēc mums ir vajadzīga ilgtermiņa pieeja. Ir svarīgi pieņemt vienādus standartus, jo upes šķērso robežas, un cianīds, protams, arī šķērso robežas un apdraud vidi.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Es piekrītu, ka mums Eiropas Savienības mērogā jāveic visi iespējamie pasākumi, lai mazinātu tādu toksisku, bīstamu vielu kā cianīds lietošanas risku. Tomēr šo vielu aizliegums nav jāuzskata par vienīgo risinājumu. Toksiskas, bīstamas vielas lieto ne tikai kalnrūpniecībā, bet arī daudzos citos rūpnieciskos procesos. Bez avārijas 2000. gadā Bajamarē kalnrūpniecības nozarē ir bijušas vēl divas lielas avārijas — viena notika Spānijā 1998. gadā, otra — Zviedrijā 2003. gadā, turklāt abas bija daudz lielāka apmēra. Avāriju iemesli bija līdzīgi — sārņu dīķu iegruvums.

Vairāk nekā 90 % no zelta un sudraba ieguvēm visā pasaulē izmanto uz cianīdu balstītas tehnoloģijas. Uzspiest šo tehnoloģiju bezierunu aizliegumu un aizvietot tās ar tehnoloģijām, kas balstās uz vielām, kuras rada mazāku risku videi, bet ir dārgas un dod mazāk dārgmetālu, nozīmē, ka attiecīgajai valstij ir jāpārtrauc to ieguve un jāreķinās ar šā lēmuma ekonomiskajām un sociālajām sekām.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! *Takkula* kungs tikko teica, ka uz cianīdu balstīta tehnoloģija ir kalnrūpniecībā vispārpieņemta metode. Taču, kā esam dzirdējuši, tā ir ļoti bīstama. Avārija, ko *Băsescu* kundze tikko minēja, toreiz piesārņoja Donavu un šokēja mūs visus, un jūs esat dzirdējuši par kampaņu saistībā ar Donavas reģionu. Šā iemesla dēļ es kā profesionāls politiķis vēlos zināt, ko mēs varam darīt. Eiropas Savienībā ir ierobežotas zelta ieguves iespējas. Mūsu mērķis ir, izmantojot inovācijas, mainīt šo situāciju visā pasaulē. Es zinu, ka mums ir augsti attīstītas tehnoloģijas. Vācijā ir izstrādātas vides tehnoloģijas, kas nākotnē ļaus izvairīties no cianīda lietošanas. Mums ir jāpadara šīs modernās tehnoloģijas komerciāli dzīvotspējīgas un izmaksu ziņā pieejamas. Es saskatu tajās lielu tirdzniecības potenciālu. Mums nav jāaprobežojas ar Eiropas Savienību, bet vides un ekonomikas interesēs jānodrošina jauns pavērsiens starptautiskajā tirdzniecībā.

Miroslav Míkolášik (PPE). – (SK) Zelta ieguves tehnoloģijas, kas balstās uz cianīdu, ir saistītas ar lielu risku nodarīt kaitējumu videi, un tāpēc tās apdraud arī cilvēku dzīvību un veselību. Dārgmetālu, proti, zelta skalošana ar cianīdu ir aizliegta vairākās dalībvalstīs, bet dabas katastrofas, kurās tiek piesārņoti virszemes ūdeņi, nerēķinās ar valstu robežām.

Bēdīgi slavenā avārija Bajamarē (kas atrodas Rumānijā, un šajā sakarībā man ir jālabo mana kolēģa *Posselt* kunga teiktais — avārija nesākās Čehoslovākijā, bet gan Rumānijā, un tā piesārņoja gan Ungāriju, gan Slovākiju, proti, bijušo Čehoslovākiju) nodarīja neapreķināmus postījumus — pat 1000 km attālumā no avārijas notikuma vietas. Mana valsts bija starp tām valstīm, kuras tā ietekmēja.

Taču par spīti šai avārijai tiesību akti daudzās Eiropas valstīs vēl arvien atļauj lietot šādas tehnoloģijas. Cilvēku veselības un vides aizsardzības interesēs un, ņemot vērā to, ka dārgmetālu ieguves tehnoloģijas, kas balstās uz cianīdu, var avāriju gadījumā skart vairākas valstis, es uzskatu, ka Eiropas mērogā ir jāpieņem — un tas patiešām ir būtiski — vienoti tiesību akti.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Ķīmiska viela, kas kļūst nekontrolējama un noplūst vidē, rada nopietnas problēmas, bet mums ir vairāk nekā 10 miljonu ķīmisku vielu. Mums ir pat vēl lielāks skaits vietu, kurās izmanto ķīmiskas vielas. Mēs varam šeit Eiropas Parlamentā apspriest miljoniem potenciāli bīstamu scenāriju. Cianīdi, protams, ir toksiski, bet es esmu ķīmiķis un varu jums teikt, ka mums ir globāla problēma, jo tikai mazāk nekā 18 %

no visiem cianīdiem tiek lietoti kalnrūpniecībā. Pārējos cianīdus izmanto, lai ražotu medikamentus, patēriņa preces kosmētikas nozarē, kā arī citās nozarēs.

Tomēr uz mūsu planētas lieto arī vielas, kas ir tūkstosiem reižu toksiskākas par cianīdiem. Vispārīgi runājot, ja ķīmiskas vielas iekļūst ūdenī, tās iznīcina dzīvību. Pasaulē ir daudz mirušu upju, kurās nav iekļuvuši cianīdi. Nāves jūrā nav nekādu dzīvības pazīmju, tāpēc ka tā satur lielu daudzumu nātrija hlorīda, citiem vārdiem sakot, vārāmo sāli. Lietojot jebkuru ķīmisku vielu, ir jāievēro tehnoloģiju un vides aizsardzības noteikumi, kas ir spēkā 2010. gadā. Kā Eiropas valsts Rumānija ir izvēlējusies šo ceļu. Ikvienai pasaules valstij arī ir tas jādara.

Traian Ungureanu (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Lai gan es jūs cienu, tomēr varu teikt, ka šīs debates ir lielā mērā nepareizi ievirzītas. Apspriežamais temats ir ļoti dīvains. Tas atsauc atmiņā avāriju, kas notika pirms 10 gadiem. Kāpēc? Kāpēc tik ilgi ir klusēts? Un kāpēc tieši tagad? Kāpēc pašlaik notiek šīs debates? Ja mēs sekojam pašreizējai domu gaitai, tad mums jāaizliedz viss, ko var saistīt ar kādu pagātnes nelaimes gadījumu. Es uzskatu, ka šī lieta ir nepamatota. Manuprāt, tā izmanto vidi par aizsegu un balstās uz vispārējo baiļu gaisotni, kas mūsdienās ir modē. Es uzskatu, ka patiesībā tā ir neveiksmīga politiska savvērestība.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es gribu īsi paskaidrot to, ko mani kolēģi, iespējams, tulkojuma dēļ nepareizi saprata. Es ļoti labi zinu, ka Bajamare neatrodas bijušās Čehoslovākijas teritorijā, bet Transilvānijas ziemeļos. Es to patiešām labi zinu. Kļūda bija tulkojumā. Es tikai atsaucos uz *Březina* kunga, *Roithová* kundzes un *Mészáros* kunga runām, kurās bija minēta *Kašperské Hory* vai Bergreihenšteinas pieredze. Es zinu Centrāleiropas ģeogrāfiju.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Pateicos jums par šīm debatēm. Es, protams, gādāšu, lai Potočnik kungs saņem visaptverošu debašu atreferējumu.

Mēs saprotam jūsu bažas par cianīdu. Tas, protams, ir ļoti bīstams toksīns, un mēs to apzināmies. Taču ļaujiet man apliecināt, ka Komisija ir guvusi mācību no šausmīgās avārijas, kas notika pirms 10 gadiem Bajamarē. Direktīva, ko mēs nesen ierosinājām, ietver daudz ierobežojumu, prasību, samazinājumu un pretenziju, lai nodrošinātu maksimālu aizsardzību videi un cilvēku veselībai. Direktīva samazinās šādu avāriju atkārtoties iespēju, un, ja arī kāda avārija notiks, tā lielā mērā samazinās šīs avārijas ietekmi. Tāpēc ir ļoti svarīgi pienācīgi īstenot šo direktīvu.

Ņemot vērā Kalnrūpniecības atkritumu direktīvas stingros noteikumus un pienācīgu alternatīvu trūkumu, šķiet, ka pašreiz vispārējais aizliegums izmantot cianīdu zelta ieguvē nebūtu pareizs. Tomēr mēs sekojam šim jautājumam un pētām jaunāko tehnoloģiju attīstību, un 2012. gadā mēs sniegsim novērtējumu. ES ir jāpalielina to produktu otrreizējā pārstrāde, kas satur dārgmetālus, lai vispār samazinātu zelta ieguvē raktuvēs.

Potočnik kungs! Pateicos jums par šīm debatēm. Es, protams, labprāt atbildēšu uz jūsu turpmākajiem jautājumiem par šo tematu. Komisija to uztver ļoti nopietni. Ja jūs iepazīsities ar direktīvu, jūs redzēsiet, ka daudzi no jūsu interesējošajiem jautājumiem jau ir tajā iekļauti. Mudināsim dalībvalstis to pilnā mērā īstenot, jo tas ievērojami samazinās risku.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks pirmajā sesijā maijā.

Es novēlu jums drošu ceļojumu uz mājām. Cerēsim, ka to nepārtrauks vulkāna izvirdums vai kaut kas cits.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – (RO) 2000. gada 30. janvārī dambis Rumānijā, kas bija uzcelts apkārt diķim, kurā bija Bajamares uzņēmuma *Aurul* atkritumi, ieguva, ļaujot noplūst aptuveni 100 000 kubikmetriem piesārņota ūdens, kurā bija 100 tonnas cianīda un smago metālu. Šīs avārijas dēļ 2,5 miljoniem cilvēku trijās valstīs pārtrauca dzeramā ūdens piegādi. Cianīda koncentrācija *Somes* upē bija 700 reižu lielāka par atļauto. Vairāku simtu kilometru attālumā ūdensaugi un ūdensdzīvnieki tika pilnīgi iznīcināti. Mums visos sīkumos jāatceras, kas notika šajā katastrofā, ko starptautiskajā arēnā uztvēra kā pašu piesārņojuma apogeju. Šī avārija liecina par to, ka par spīti tiesību aktiem un kontrolei šādi nelaimes gadījumi var notikt jebkurā brīdī. Ja vēlamies novērst katastrofas, bīstamām vielām nav vietas kalnrūpniecībā. Rosja Montanā ir plānots ierīkot lielāko zelta karjeru Eiropā, kurā tiks lietots cianīds. Kādas tam būs sekas? Vides izpostīšana, ciematu pazušana no zemes virsas, iedzīvotāju, baznīcu un kapsētu pārvietošana un nāves spriedums drupām, kas tur stāvējušas kopš romiešu laikiem vai pirms tiem. Vēsture piedāvā mums pagātnes

pieredzi. Mūsu pienākums ir mācīties no tās. Mums katrā ziņā ir pilnīgi jāaizliedz lietot cianīdu kalnrūpniecībā Eiropas Savienībā, lai novērstu traģēdijas cilvēku dzīvē un vidē.

László Tóké (PPE), rakstiski. – (HU) Pēdējo divu gadu laikā es vairākkārt gan Eiropas Parlamenta plenārsēdēs, gan dažādos forumos esmu runājis par briesmām, ko rada uz cianīdu balstīta izrakteņu ieguve. Turklāt es uzrakstīju vēstuli vides komisāram *Stavros Dimas* kungam par kalnrūpniecības uzņēmumiem Rumānijā (Rosja Montanā) un Bulgārijā (*Chelopech* un *Krumovgrad*). Uz cianīdu balstītas izrakteņu ieguves tehnoloģijas to ietekmes dēļ uz dzīvo vidi dažreiz sauc par bīstamām ķīmiskām atombumbām. Kopš 1990. gada visā pasaulē ir notikuši aptuveni trīsdesmit nopietni piesārņošanas gadījumi, kurus izraisīja kalnrūpniecība, kas izmanto cianīdu. Katastrofu uz Tisas upes pirms desmit gadiem uzskata par visnopietnāko vides katastrofu kopš Černobiļas. Vēl tikai pirms dažām dienām Rumānijā *Arieș* upi, kas ietek Tisā, piesārņoja zelta raktuve, kas tika slēgta pirms 40 gadiem. Pagājušajā gadā, apmeklējot tuvējo kalnrūpniecības uzņēmumu (*Roșia Poieni*), prezidents *Traian Băsescu* paziņoja, ka „mēs nevaram sēdēt uz šādas ekoloģiskas bumbas, jo tā būtu vienkārši slepkavība”. Ņemot vērā jaunu raktuvju celtniecības plānus Rumānijā (Rosja Montanā, *Bajamarē*, *Certeju de Sus* u.c.), es uzsveru, ka uz cianīdu balstītas izrakteņu ieguves aizliegums nav tikai Rumānijas vai tikai etniska problēma, bet gan vispārēja Eiropas problēma, par kuru gan ES dalībvalstis, gan Eiropas Parlamenta grupas var panākt saprātīgu vienošanos. Eiropa nevar palikt vienaldzīga, redzot cianīda izraisītas katastrofas pagātnē un jaunu katastrofu draudus nākotnē. Mūsu visu interesēs ir aizsargāt cilvēkus un vidi ne tikai no radioaktīvā vai gaisa piesārņojuma, bet arī no saindēšanās ar cianīdu. Es lūdzu godājamos Parlamenta deputātus balsot par mūsu iniciatīvu.

8. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

9. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants): (sk. protokolu)

10. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

11. Rakstiskas deklarācijas, kas iekļautas reģistrā (Reglamenta 123. pants) (sk. protokolu)

12. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

13. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētājs. – Es paziņoju Eiropas Parlamenta sesiju par pārtrauktu.

(Sēdi slēdza plkst. 18.30)

PIELIKUMS (Rakstiskās atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnībā atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr. 1 (Marian Harkin) (H-0111/10)

Temats: Apvienību Eiropas tiesiskais statuss

Vai, ņemot vērā gaidāmo Eiropas pilsonisko konferenci, Padome var sniegt paskaidrojumus par tās priekšlikumu izveidot apvienību Eiropas tiesisko statusu? Vai Padome var norādīt, vai šādi statūti stāsies spēkā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Cienītā deputāte ir informēta, ka Komisijas 1991. gada decembrī iesniegtais priekšlikums par „Eiropas asociācijas statūtiem” 2006. gadā tika anulēts kopā ar vairākiem citiem priekšlikumiem, par kuriem tika uzskatīts, ka tie vairs nav atbilstoši un nesader ar labāka regulējuma kritērijiem.

Kopš tā laika Padomei par šo jautājumu nav iesniegts neviens jauns priekšlikums, un Padomei nav informācijas par Komisijas nodomu pieņemt šādu priekšlikumu.

Kā šajā jautājumā minēja cienītā deputāte, Spānijas prezidentūra 2010. gada 7.–9. maijā organizēs „Eiropas pilsoniskās sabiedrības dienas”. Šīs konferences mērķis ir tuvināt Eiropas Savienību tās iedzīvotājiem, apmainoties idejām par iespējamajiem veidiem, kā sekmēt pilsonisko dialogu gan vietējā, gan Eiropas mērogā un kā iedzīvotājus aktīvi iesaistīt Eiropas Savienības projektā nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanai, lai atbalstītu jaunu starpkultūru sabiedrību un izglītošanu par pilsoniskajām vērtībām.

*
* *

Jautājums Nr. 2 (Bernd Posselt) (H-0112/10)

Temats: ES un Ukrainas sadarbība

Kādus pasākumus Padome plāno, lai aktivizētu ES sadarbību ar Ukrainu gan Austrumu partnerības ietvaros, gan ārpus tās?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Ukraina ir ES kaimiņvalsts ar būtisku stratēģisku nozīmi. ES ir apņēmusies stiprināt attiecības ar Ukrainu, un tā šo vēstījumu nodeva prezidentam V. Janukovyč viņa vizītes laikā Briselē 1. martā.

Ciešāku ES un Ukrainas attiecību galvenais faktors ir reformas. Ukraina saskaras ar virkni ekonomisku un politisku problēmu, kas nosaka nepieciešamību pēc steidzamiem reformu pasākumiem, lai nodrošinātu ilgtermiņa stabilitāti un labklājību. Lai risinātu politiskās stabilitātes jautājumu, jaunajai Ukrainas valdībai ir jābūt gatavai sadarboties ar plašu politisko vēlētāju loku, ietverot opozīciju. Visbeidzot, ilgtspējīga atbilde būs atkarīga no konstitucionālās reformas.

Attiecībā uz ekonomikas situāciju Ukrainā jaunajai administrācijai būtu jāīsteno vairākas reformas. Pirmkārt, Ukrainai ir jāatgriežas uz pareizā ceļa attiecībā uz SVF rezerves vienošanos. Tai ir jāveic reformas arī gāzes nozarē, jāpieņem 2010. gada budžets un jāturpina darbs saistībā ar banku nozares rekapitalizāciju. Ukrainai ir jāpieliek lielas pūles, lai apkarotu korupciju.

Eiropas Savienība turpinās atbalstīt Ukrainu tās vajadzību risināšanā praktiskā un materiālā veidā. Jo īpaši tā uzturēs ES un Ukrainas attiecību nostiprināšanas procesu, kas pēdējo gadu laikā ir bijis sevišķi dinamisks. Sarunas par jaunu ES un Ukrainas asociācijas nolīgumu, kuras notiek starp ES un Ukrainu jau kopš 2007. gada, ir īpaši svarīgas ES un Ukrainas attiecībām. Jaunajam nolīgumam ir jābūt vērienīgam un novatoriskam, un

tā mērķim vajadzētu būt Ukrainas politiskās asociācijas un ekonomiskās integrācijas Eiropas Savienībā veicināšanai. Tajā kā būtiska sastāvdaļa būtu jāiekļauj dziļas un vispusīgas brīvās tirdzniecības zona ar ES. ES arī turpinās sniegt finanšu un tehnisko atbalstu Ukrainai, ko uzlabos Austrumu partnerības papildu resursi un mehānismi.

2009. gadā tika panākta vienošanās par ES un Ukrainas asociācijas programmu. Tas ir būtisks dokuments, ar kuru tiks sagatavota un atvieglota asociācijas nolīguma stāšanās spēkā un kurš veicinās turpmāku Ukrainas politisko sadarbību ar ES un ekonomisko integrāciju ES. Ar to tiek izveidota vispusīga un praktiska struktūra, ar kuras starpniecību var realizēt šos mērķus, un tajā ir noteiktas prioritātes atsevišķi katrai nozarei.

Attiecībā uz iespējamiem stimuliem Ukrainai ES ir noteikusi makrofinansiālu atbalstu, pastāvīgu atbalstu gāzes nozares reformām un modernizācijai un mērķtiecīgu finanšu un tehnisko sadarbību.

*
* *

Jautājums Nr. 3 (Silvia-Adriana Țicău) (H-0114/10)

Temats: Pašreizējais stāvoklis sakarā ar lēmuma pieņemšanu Padomē par Eiropas Savienības un Meksikas nolīgumu gaisa pārvadājumu jomā

Viena no Spānijas prezidentūras prioritātēm ir dialoga veicināšana starp Eiropas Savienību, no vienas puses, un Latīņamerikas un Karību jūras baseina valstīm, no otras puses. Spānijas prezidentūra uzsver Eiropas Savienības un Meksikas attiecību stratēģisko nozīmi un aņemas turpināt sarunas par nolīgumu slēgšanu starp Eiropas Savienību un Vidusamerikas, Andu reģiona un Mercosur valstīm. Risinot dialogu ar Meksiku, viens no tā aspektiem ir lēmuma pieņemšana Padomē par Eiropas Savienības un Meksikas Savienoto Valstu nolīgumu, kas skar dažas gaisa pārvadājumu jomas. Tā kā šim nolīgumam ir liela nozīme sadarbības veicināšanai starp Eiropas Savienību un Meksiku, vai Padome varētu informēt par to, kā noris šā lēmuma pieņemšanas process?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) 2009. gada 5. maijā Padome pieņēma lēmumu par nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopienību un Meksikas Savienotajām Valstīm par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem.

Kad to bija izskatījuši lingvisti, kļuva nepieciešams tekstu pielāgot Lisabonas līgumam, kas ir stājies spēkā. Padome patlaban ir pabeigusi šo pielāgojumu un iesniegusi to Meksikas pusei. Pēc tam, kad Meksika apstiprinās teksta galīgo versiju, Padome varēs pieņemt jaunu lēmumu par nolīguma parakstīšanu, kura stāšanās spēkā ir plānota 2010. gada martā/aprīlī. Pēc tam nolīgumu būs iespējams parakstīt. Tomēr pagaidām nav pieņemts lēmums par parakstīšanas datumu.

Pēc parakstīšanas Padome sagatavos Padomes lēmuma projektu par šāda nolīguma noslēgšanu. Šis lēmums, kā arī nolīguma teksts tiks nosūtīti Eiropas Parlamentam, lai saņemtu tā piekrišanu.

*
* *

Jautājums Nr. 4 (Jim Higgins) (H-0116/10)

Temats: Eiropas diplomātiskā klātbūtne ārpus ES

Kādus pasākumus Padome veiks, lai stiprinātu Eiropas diplomātisko klātbūtni ārpus Eiropas Savienības atbilstoši Lisabonas līgumā, kas nesen stājies spēkā, paredzētajām pilnvarām?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Ar Lisabonas līgumu ir izveidotas Eiropas Savienības delegācijas, kas atrodas Augstā pārstāvja pakļautībā. Tās pārstāv Eiropas Savienību un pakāpeniski pārņems tos uzdevumus, ko iepriekš veica ES rotācijas kārtībā prezidējošā valsts.

Attiecībā uz infrastruktūru un personālu jāsaka, ka ES jau ir viens no lielākajiem diplomātiskajiem tīkliem (aptuveni 120 ES delegācijas un delegācijas starptautiskās organizācijās, piemēram, ANO, EDSO, PVO u. c.). Šī klātbūtne tagad tiks pakāpeniski nostiprināta ar personālu un speciālām zināšanām, ko nodrošinās ES dalībvalstu diplomātiskie dienesti, Padomes Sekretariāts un Komisija. Šie darbinieki būs Eiropas Ārējās darbības dienesta locekļi.

Būs jāpielāgo delegāciju infrastruktūras, jo īpaši, lai ņemtu vērā pieaugošās vajadzības drošības jomā.

ES delegāciju nostiprināšana arī palīdzēs nodrošināt ES politiskās ietekmes palielināšanu, un tās spēs nodot ES vēstījumu daudz efektīvākā un uzticamākā veidā.

Līgumā ir noteikta prasība, ka delegācijām cieši jāsadarbojas ar dalībvalstu diplomātiskajiem un konsulārajiem dienestiem. Vienlaikus kļūs ciešākas attiecības starp delegāciju un dalībvalstu vēstniecībām.

Viss minētais uzlabos ES spēju strādāt savu iedzīvotāju labā un efektīvākā veidā aizsargāt viņu intereses globalizētajā pasaulē.

*

* *

Jautājums Nr. 5 (Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (H-0121/10)

Temats: Kuba

Vai Padomes prezidentūra varētu sniegt informāciju par to, kāda ir tās ierosinātā politika saistībā ar Kubu, pēc politiskā ieslodzītā Orlando Zapata Tamayo nāves un atkārtotajiem un skandalozajiem cilvēktiesību pārkāpumiem šajā salā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Es pilnībā pievienojos, paužot nožēlu par Orlando Zapata nāvi, kā arī attiecībā uz godātā deputāta bažām par pilsonisko un politisko tiesību jautājumu risināšanu Kubā.

Padomes priekšsēdētājs paziņojumā, kas tika publicēts pēc apbēdinošās Orlando Zapata nāves, ļoti skaidri formulēja nostāju, aicinot nodrošināt politieslodzīto beznosacījumu atbrīvošanu un pamatbrīvību ievērošanu, kā arī pauda lielu satraukumu par politieslodzīto stāvokli, jo īpaši to, kuri šobrīd īsteno badastreikus.

Šī nostāja arī tika skaidri pausta Eiropas Parlamenta 10. marta plenārsēdē.

Labākais veids, kā ES vajadzētu risināt šo situāciju, drīzāk ir politiskais dialogs, nevis ad hoc iniciatīvas. Šajā delikātajā brīdī iniciatīvu (demaršu, deklarāciju) skaita palielināšanai varētu būt pretējs iespaids. Nav izslēdzams, ka nākamajās dienās un nedēļās norisināsies dažādi pasākumi, kas palielinās spiedienu uz ES, lai tā reaģētu. Ar politiskā dialoga starpniecību pieejamie kanāli ir jāsauglabā un jāizmanto, lai Kubas varas iestādes informētu par stingrām ES nostājām. Šobrīd labākais rīcības veids ir piesardzīga diplomātija.

Ņemot vērā iepriekš teikto, būs ļoti būtiski paveikt visu iespējamo, lai nodrošinātu ministru sanāksmes sarīkošanu, kas ir paredzēta 6. aprīlī. Mums vajadzētu koncentrēt savus pūliņus uz šīs svarīgās sanāksmes sagatavošanu, lai mēģinātu panākt konkrētus rezultātus.

*

* *

Jautājums Nr. 6 (Nikolaos Chountis) (H-0123/10)

Temats: SVF līdzdalība pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūrā

Eiropas Savienības Padomes ārkārtas sanāksmē 2010. gada 11. februārī par ekonomisko situāciju Grieķijā cita starpā tika nolemts, ka Komisija kopā ar Eiropas Centrālo banku (ECB) stingri uzraudzīs ieteikumu īstenošanu un attiecīgā gadījumā ierosinās papildu pasākumus, ko uzskatīs par nepieciešamiem, ņemot vērā Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) pieredzi. Atsaucē uz SVF iepriekš minētajā Padomes lēmumā rada bīstamu institucionālu precedentu, jo ļauj SVF kopā ar Komisiju un ECB uzraudzīt Grieķijas īstenotos pasākumus.

Pirmkārt, SVF vai citas starptautiskas struktūras līdzdalība šajā uzraudzības procedūrā nav paredzēta ne Līguma par Eiropas Savienības darbību 126. pantā (kurā ir vissīkāk izstrādātie noteikumi) un pievienotajā

12. protokolā par „procedūru saistībā ar pārmērīga budžeta deficīta novēršanu”, ne kādos citos Eiropas Savienības juridiskajos dokumentos. Otrkārt, šāda līdzdalība būtu attaisnojama, taču joprojām apšaubāma vienīgi tad, ja attiecīgā dalībvalsts būtu oficiāli lūgusi SVF palīdzību. Vai šajā situācijā Padome varētu atbildēt uz šādiem jautājumiem: vai Padome ir ņēmusi vērā to, ka ar atsauci uz SVF tiek pārkāpti līgumu noteikumi, radot jaunu institucionālu precedentu un politiku bez vajadzīgo procedūru īstenošanas? Vai Grieķija ir vērsusies SVF ar lūgumu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Paziņojumam, ko 2010. gada 11. februārī Eiropadomes neformālajā sanāksmē apstiprināja valstu vai valdību vadītāji, ir politisks raksturs, un tas nenožīmē pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu, kā noteikts līgumos.

Lai atbildētu uz pirmo jautājumu, ir jānorāda atšķirība starp pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, no vienas puses, un iespējamajiem finanšu palīdzības mehānismiem tām dalībvalstīm, kas cieš budžeta problēmu dēļ, no otras puses.

Pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, kas ir noteikta Līguma par Eiropas Savienības darbību 126. panta 2.–13. punktā, ir procedūra, kuras mērķis ir mudināt attiecīgo dalībvalsti samazināt nosakāmo budžeta deficītu vai nepieciešamības gadījumā noteikt to par šīs dalībvalsts pienākumu. Pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra pret Grieķiju tika uzsākta 2009. gada aprīlī, Padomei atbilstīgi Komisijas ieteikumam pieņemot lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 104. panta 6. punktu, kas ir spēkā esošā Līguma par Eiropas Savienības darbību 126. panta 6. punkts. Sanāksmē 2010. gada 16. februārī Padome pieņēma lēmumu saskaņā ar 126. panta 9. punktu, ar ko Grieķijai pieprasa veikt budžeta deficīta samazināšanas pasākumus, kurus tā uzskata par nepieciešamiem, lai novērstu pārmērīgu budžeta deficītu.

Tā kā pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra ir jautājums, kas konceptuāli nav saistīts ar jautājumu par palīdzības sniegšanu dalībvalstīm, kuras cieš no budžeta problēmām, griešanās pēc palīdzības pie Starptautiskā Valūtas fonda kā pie iespējamā Grieķijas finansējuma sniedzēja nepārkāptu ne līgumu noteikumus par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, ne uz šo noteikumu pamata Padomes pieņemto lēmumu un ieteikumu nosacījumus.

Atšķirīgs ir jautājums saistībā ar iespējamiem finanšu atbalsta mehānismiem dalībvalstīm, precīzāk, finanšu palīdzības, ko varētu sniegt Grieķijai, sniegšanas nosacījumi. Jāatgādina, ka eiro zonas valstu vai valdību vadītāju 25. marta paziņojumā tika panākta vienošanās, ka Grieķijai sniedzamās finanšu palīdzības modelis būs būtiskas SVF palīdzības un galvenokārt Eiropas Savienības finansējuma apvienojums. Paziņojumā bija skaidri noteikts, ka uz Eiropas Savienības finansējuma izmaksu „attieksies stingra kondicionalitāte”.

Jāatgādina, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 136. pantu, ar ko Padomei piešķir pilnvaras pieņemt īpašus pasākumus attiecībā uz dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir eiro, lai cita starpā „stiprinātu to budžeta disciplīnas koordināciju un uzraudzību”, var izmantot kā instrumentu šādu prasību piemērošanai attiecībā uz Grieķiju.

Attiecībā uz otro jautājumu jāuzsver, ka pašlaik Padome nav informēta, vai Grieķija ir pieprasījusi SVF palīdzību.

*
* *

Jautājums Nr. 7 (Frank Vanhecke) (H-0126/10)

Temats: ES un Kubas attiecības

Ir labi zināms, ka ES Spānijas prezidentūra cenšas normalizēt ES un Kubas savstarpējās attiecības. Padomes 2009. gada 15. un 16. jūnija secinājumos ir norādīts, ka Padome 2010. gada jūnijā lems par iespēju mainīt pašreizējo kopējo nostāju par Kubu. Šajā sakarībā tiks vērtēts progress cilvēktiesību jomā.

Vai Padome piekrīt Spānijas prezidentūras nostājai? Ja tā piekrīt, tad kāds progress Kubā ir noticis cilvēktiesību jomā? Vai Kuba piemēro 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, uz ko Padome aicināja 2009. gadā?

Vai Kuba ir devusi konkrētu (saistošu) solījumu atcelt „bīstamības likumu”, kas ļauj ieslodzīt kādu tikai uz aizdomu pamata?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Padome savos 2009. gada jūnija secinājumos pieņēma lēmumu 2010. gada jūnijā veikt ikgadējo kopējo nostāju pārskatīšanu, ietverot politiskā dialoga nākotnes novērtējumu un ņemot vērā progresu attiecībā uz Padomes secinājumos minētajiem jautājumiem, jo īpaši cilvēktiesību jomā. Kopš kopējās nostājas pieņemšanas tas ir bijis ikgadējs pasākums, kas šogad notiks atkal.

Spānijas prezidentūra uzskata, ka ES un Kubas attiecību novērtēšana saistībā ar ES turpmāko politiku attiecībā uz Kubu varētu būt noderīga. Es vēlētos atgādināt, ka mūsu diskusijā šeit marta sesijā tika uzsvērtā kopējās nostājas nozīme. Šī diskusija arī apliecināja, ka pastāv plaša vienprātība par cilvēktiesību kā vērtību, kuras ES cenšas veicināt visā pasaulē, nozīmi.

Padome uzmanīgi seko līdzi cilvēktiesību stāvoklim Kubā. Ministriju līmeņa politiskā dialoga sanāksmēs, kas kopš 2008. gada Kubā tiek organizētas divas reizes gadā, notiek neatkarīgas un regulāras diskusijas par cilvēktiesībām. Padome arī publiski pauž savas bažas par cilvēktiesību stāvokli Kubā, proti, publiskās deklarācijās, tās secinājumos un demaršos attiecībā uz Kubas varas iestādēm, piemēram, 2010. gada 23. martā.

Attiecībā uz 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām es vēlētos atgādināt, ka Kuba šos abus paktus ir parakstījusi, bet nav tos ratificējusi, lai gan Padome ir aicinājusi Kubu to izdarīt.

Attiecībā uz godātā deputāta minētajiem tiesību aktiem jāsaka, ka ES un Kubas politiskā dialoga laikā Kubas varas iestādes nav centušās tos atcelt.

Es godātajam deputātam varu apstiprināt, ka Padome turpinās uzmanīgi sekot līdzi notikumiem Kubā un izmantos visas atbilstošās iespējas, lai paustu savas bažas ik reizi, kad tiks pārkāptas cilvēktiesības.

*
* *

Jautājums Nr. 8 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0131/10)

Temats: Nepieciešamība ieviest kopējus noteikumus par ieroču pārdošanu trešām valstīm

Francija nesen sāka sarunas ar Krieviju par četru karakuģu „Mistral” iespējamo pārdošanu. Šīs sarunas ir izraisījušas vairāku ES dalībvalstu, tostarp Latvijas, Lietuvas, Igaunijas un Polijas, iebildumus, ka karakuģu „Mistral” pārdošana negatīvi ietekmētu šo valstu, kā arī dažu ES kaimiņvalstu drošību. Šīs valstis norāda, ka „Mistral” klases kuģi ir nepārprotami paredzēti uzbrukumiem.

Tā kā Lisabonas līgumā ir ietverti kopējas aizsardzības mērķi un klauzula par solidaritāti drošības un aizsardzības jomā, vai Spānijas prezidentūra uzskata, ka Eiropas Savienībā būtu jāievieš kopēji noteikumi par ES dalībvalstu ieroču pārdošanu trešām valstīm?

Vai prezidentūra par šo jautājumu ir gatava sākt diskusijas?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) ES jau ilgu laiku apzinās nepieciešamību pēc vienotiem ES noteikumiem attiecībā uz ieroču pārdošanu trešām valstīm.

1991. un 1992. gadā Eiropadome vienojās par astoņiem kritērijiem, kas dalībvalstīm būtu jāņem vērā, izvērtējot ieroču eksporta licenču pieprasījumus.

1998. gadā Padome pieņēma vienotu noteikumu kopumu par ieroču pārdošanu trešām valstīm, proti, Eiropas Savienības Rīcības kodeksu par ieroču eksportu. Kodeksā ir ietvertas paplašinātas to astoņu kritēriju versijas, par kurām tika panākta vienošanās 1991. un 1992. gadā, tajā ir noteikts ziņošanas un apspriešanās mehānisms attiecībā uz noraidījumiem un ietverta pārdzīšanas procedūra, publicējot ES gada ziņojumu par ieroču

eksportu. Kodekss sniedz būtisku ieguldījumu dalībvalstu ieroču eksporta politikas saskaņošanai. Kodeksa 9. operatīvajā noteikumā ir teikts:

„Dalībvalstis saskaņā ar KĀDP kopīgi izvērtē dalībvalstu eksportēto militāro tehnoloģiju un ekipējuma potenciālo vai faktisko saņēmēju stāvokli, attiecīgi ņemot vērā kodeksa principus un kritērijus.”

2008. gada 8. decembrī Padome pieņēma Padomes Kopējo nostāju 2008/944/KĀDP — ievērojami atjauninātu un papildinātu instrumentu, kas aizstāj kodeksu. Kopējās nostājas 9. pants atspoguļo kodeksa 9. operatīvā noteikuma saturu, un tajā ir noteikts:

„Dalībvalstis saskaņā ar KĀDP kopīgi izvērtē dalībvalstu eksportēto militāro tehnoloģiju un ekipējuma potenciālo vai faktisko saņēmēju stāvokli, attiecīgi ņemot vērā šīs kopējās nostājas principus un kritērijus.”

Šādi izvērtējumi pēc jebkuras dalībvalsts pieprasījuma notiek regulāri, cita starpā arī Padomes struktūrās un visos atbilstošajos līmeņos.

*
* *

Jautājums Nr. 9 (Mairead McGuinness) (H-0135/10)

Temats: Gūtās sekmes ANO Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā

Kādas sekmes Padome gūst, īstenojot plānus vērienīgas ES pozīcijas sasniegšanā saistībā ar Tūkstošgades attīstības plāniem?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) 2010. gads ir būtiskākais posms virzībā uz Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu līdz 2015. gadam. ES piešķir īpašu nozīmi augsta līmeņa plenārsēdes par Tūkstošgades attīstības mērķiem panākumu nodrošināšanai šā gada septembrī.

Aizvadīto deviņu gadu laikā ir veikts ievērojams darbs Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai, lai gan panākumi ir bijuši nevienmērīgi kā nozarēs, tā reģionos. Sevišķi atpaliek Subsahāras Āfrikas reģions. Ekonomikas un finanšu krīze rada šaubas par iespēju sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus līdz 2015. gadam, un riska faktori mazina līdz šim gūtos panākumus.

Ņemot vērā, ka līdz 2015. gadam ir palikuši tikai pieci gadi, Padome uzskata septembra augsta līmeņa plenārsēdi par unikālu iespēju kritiski izskatīt un novērtēt līdz šim gūtos panākumus un noteikt, kas vēl ir īstenojams līdz 2015. gadam. Mums šī iespēja ir jāizmanto, lai stimulētu saskaņotu starptautisku darbu turpmāku panākumu paātrināšanai virzībā uz Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu.

Attiecībā uz procesu ES saglabās vadošo lomu kā pasaules lielākā palīdzības sniedzēja un veiks visu nepieciešamo darbu, lai nodrošinātu mērķtiecīgus un uz rīcību vērstus augstā līmeņa plenārsēdes rezultātus. Gaidāms, ka, gatavojoties šai sēdei, Padome pieņems atjauninātu ES nostāju, ko tā iesniegs Eiropadomes jūnija sanāsmē, ņemot vērā Komisijas „Pavasara paketi” par attīstības sadarbību un ANO ģenerālsekretāra sagatavoto ziņojumu augstā līmeņa plenārsēdei, kurš tika publicēts aizvadītajā mēnesī.

*
* *

Jautājums Nr. 10 (Zigmantas Balčytis) (H-0138/10)

Temats: Ienākuma nodoklis, ko piemēro jūrniekiem, kuri jūrā atrodas ilgu laiku

Saskaņā ar Lietuvas tiesību aktiem ienākuma nodokļa jomā jūrniekiem, kuri strādā uz trešās valsts kuģiem, piemēro nodokli 15 % apmērā. Jūrniekiem uz kuģiem, kuri kuģo zem Eiropas Ekonomikas kopienas karoga, šo nodokli nepiemēro.

Citās ES valstīs jūrniekiem, kuri jūrā atrodas vismaz 183 dienas, piemēro nulles likmes nodokli, vai arī viņi ir atbrīvoti no šī nodokļa. Lietuvā šādu praksi nepiemēro.

Vai Padome neuzskata, ka nodokļiem, ar ko apliek jūrnieku ienākumus, vajadzētu būt noteiktiem Kopienas līmenī, tādējādi nodrošinot vienotā iekšējā tirgus principu ievērošanu?

Vai Padome piekrīt, ka standartizētas ienākuma nodokļa likmes piemērošana visiem ES jūrniekiem un nodokļu sistēmu standartizācija varētu palīdzēt aizsargāt ES pilsoņu darbavietas?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Godātā deputāta iesniegtais jautājums attiecas uz tiešajiem nodokļiem. Saistībā ar to ir jāmin atsevišķi būtiski aspekti.

Pirmkārt, Padome atgādina, ka, tā kā iedzīvotāju ienākumu nodokļi nav saskaņoti ES līmenī, dalībvalstīm ir tiesības pieņemt savus tiesību aktus, lai īstenotu iekšpolitikas mērķus un prasības, ar nosacījumu, ka dalībvalstis izmanto šīs pilnvaras saskaņā ar Līguma pamatprincipiem par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti un brīvību veikt uzņēmējdarbību. Dalībvalsts tiesību aktu atbilstības ES tiesību aktiem pārbaudzība ir Komisijas uzdevums.

Padome arī vēlētos atgādināt, ka tā var pieņemt tiesību aktus, tikai pamatojoties uz Komisijas iesniegtu priekšlikumu. Šobrīd šāda Komisijas priekšlikuma par jautājumiem, ko min godātais deputāts, nav. Komisija savā 2001. gada paziņojumā „Nodokļu politika Eiropas Savienībā — prioritātes nākamajiem 30 gadiem” ir norādījusi, ka iedzīvotāju ienākumu nodokļi var palikt dalībvalstu ziņā pat tad, kad ES sasniegs augstāku integrācijas līmeni nekā pašlaik, un ka saskaņošana ES līmenī kļūst nepieciešama tikai tāpēc, lai novērstu pārrobežu diskrimināciju vai šķēršļus līgumos noteikto brīvību izmantošanai.

*
* *

Jautājums Nr. 11 (Niki Tzavela) (H-0141/10)

Temats: Enerģētikas politika

Enerģētikas nozarē ES pārstāvji ir pauduši vēlmi uzlabot attiecības ar Krieviju un ir runājuši par virzību uz darījumu attiecībām.

Vidusjūras reģiona dienvidaustrumos ir divi konkurējoši cauruļvadi — „Nabuko” un „Dienvidu straume” (South Stream). „Dienvidu straume” transportēs Krievijas gāzi. Cauruļvads „Nabuko” ir gatavs ekspluatācijai, bet nav gāzes, ko tajā piegādāt. Ņemot vērā to, ka Turcijas un Armēnijas problēma ir nonākusi strupceļā un šis apstāklis bloķē gāzes piegādi no Azerbaidžānas, bet ES nevēlas veikt darījumus ar Irānu, kā ES panāks, lai cauruļvadā „Nabuko” piegādātu gāzi?

Saistībā ar uzņēmējdarbību — vai Padome apsver iespēju risināt ar Krieviju sarunas par „Nabuko” un „Dienvidu straumi”? Vai Padome domā par to, kādā veidā šie abi projekti varētu sadarboties, nevis savstarpēji konkurēt? Ja jā — kā Padome to panāks?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Padome uzsver, ka degvielu, enerģijas avotu un transportēšanas ceļu dažādošana ir ilgstoša ES politika. Par šo politiku pārredzamā veidā ir informētas gan tranzīta, gan piegādātājas valstis.

Abi cienītās deputātes minētie projekti, t. i., „Nabuko” un „Dienvidu straume”, turpina saņemt Padomes atbalstu, jo abi sniedz ieguldījumu dažādošanā, ko vēlas panākt ES. Tomēr Padome atgādina, ka šos projektus lielākoties vada privāti uzņēmumi, tādēļ tikai no iesaistītajiem uzņēmumiem ir atkarīga partneru izraudzīšanās un sadarbība ar šiem izvēlētajiem partneriem.

Piemērots instruments „Nabuko” un „Dienvidu straumes” projektu apspriešanai ar Krieviju ir ES un Krievijas sarunas enerģētikas jomā, jo īpaši enerģētikas tirgus attīstības grupas enerģētikas infrastruktūras apakšgrupa. Šīs apakšgrupas nesenoajās sanāksmēs konkrēti projekti netika aplūkoti. Ir jānorāda, ka šādu lielu infrastruktūras projektu ilgtermiņa perspektīvā (30 vai vairāk gadu) būtu jāņem vērā pašreizējā politiskā situācija un cienītās Parlamenta deputātes minētās problēmas attiecībā uz grūtībām nodrošināt gāzes piegādi.

Šajā saistībā Padome ir vienojusies izskatīt tāda mehānisma īstenošanas iespējas, kas atvieglotu piekļuvi jauniem gāzes avotiem, izmantojot attīstības sadarbību Kaspijas jūras reģionā. Paredzētās attīstības sadarbības

Kaspijas jūras reģionā mērķis ir apliecināt iespējamajiem piegādātājiem, piemēram, Turkmenistānai, ka ES nodrošina uzticamu pieprasījuma apjomu, kas vidējā termiņā un ilgtermiņā pamato ievērojama gāzes apjoma nodošanu šim tirgum.

*
* *

Jautājums Nr. 12 (Georgios Papastamkos) (H-0143/10)

Temats: Eiropas Savienības un Marokas noslēgtais nolīgums par lauksaimniecības produktu tirdzniecību

2009. gada 17. decembrī Komisija un Marokas kompetentās iestādes ir parakstījušas saskaņoto protokolu, noslēdzot sarunas, kuru mērķis ir „uzlabot nosacījumus tirdzniecībai ar lauksaimniecības pārtikas produktiem un zvejniecības produktiem”.

Ir vispārzināms, ka Eiropas Savienības Vidusjūras reģiona valstis un Vidusjūras reģiona dienvidaustrumu valstis tajā pašā laikposmā ražo daudzus līdzīgus produktus. Turklāt Eiropas ražotāji cita starpā tiek mudināti ievērot stingras produktu nekaitīguma un kvalitātes normas.

Kāds ir Padomes viedoklis par minēto nolīgumu, it īpaši par sekām, kādas, pastāvot nosacījumiem, par kuriem vienojusies Komisija, Eiropas lauksaimniecībai varētu radīt viena no lielākajām Eiropas Savienības tirgus atvēršanām?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Kā minēja godātais deputāts, 2009. gada 17. decembrī Marokas un ES pārstāvji noslēdza sarunas, pieņemot saskaņotu protokolu par turpmāku nolīgumu divpusējās tirdzniecības nosacījumu uzlabošanai attiecībā uz lauksaimniecības pārtikas, kā arī zivsaimniecības nozares produktiem saistībā ar 2005. gada 28. novembrī pieņemto Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu plānu lauksaimniecības jomā (Rabatas plāns).

ES un Marokas samītā, kas 2010. gada 7. martā notika Granadā, abas puses „atzinīgi novērtēja būtiskos panākumus, kas pēdējo mēnešu laikā gūti tirdzniecības sarunās un kas ir ļāvuši noslēgt sarunas par lauksaimniecības produktu, apstrādātu lauksaimniecības produktu un zivsaimniecības produktu tirdzniecību, kā arī sarunas par vienošanos par tirdzniecības strīdu risināšanu, kas ir būtisks solis virzībā uz visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu.” Tika panākta vienošanās, ka „puses apņemas virzīt procedūras ar nolūku parakstīt nolīgumu par lauksaimniecības produktu, apstrādātu lauksaimniecības produktu un zivsaimniecības produktu tirdzniecību un pēc iespējas ātrāk nodrošināt tā stāšanos spēkā.”

Nolīguma noslēgšana ir atkarīga no attiecīgo varas iestāžu apstiprinājuma. Attiecībā uz Eiropas Savienību Padomei saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. panta 6. punktu ir jāpieņem lēmums par nolīguma noslēgšanu, pamatojoties uz ES sarunu vadītāja (Komisijas) priekšlikumu un pēc tam, kad saņemta Eiropas Parlamenta piekrišana. Komisijai vēl ir jāiesniedz Padomei priekšlikums. Tādēļ šobrīd Padome par šo nolīgumu nevar izteikt savu viedokli.

*
* *

Jautājums Nr. 13 (Gay Mitchell) (H-0144/10)

Temats: Despotisko režīmu ietekmēšana

Visā pasaulē despotiskie režīmi pārkāpj tolerances, demokrātijas un brīvības principus, kas ir Eiropas Savienības darbības stūrakmeņi. Gandrīz katru dienu mēs dzirdam par kādu režīmu, kas kaut kur pasaulē apspiež savus pilsoņus, vai nu saistībā ar viņu reliģisko pārliecību, apziņas brīvību vai arī atšķirīgiem politiskiem uzskatiem.

Ņemot vērā Eiropas Savienības jaunus saskaņotos pasākumus ārpolitikas jomā, kā Padome pastiprinās centienus un izdarīs patiesu spiedienu uz tām valstīm un valdībām, kas darbojas mums tik pretīgā veidā un tomēr gūst labumu no sadarbības ar ES tādās jomās kā tirdzniecība vai attīstības palīdzība?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) ES starptautiskās darbības virzītājspēks ir principi, un tā ir vērsta uz Līguma par Eiropas Savienību⁽¹⁾ 21. pantā noteikto mērķu kopumu, ietverot cilvēktiesību, tiesiskuma un demokrātijas veicināšanu. Saskaņā ar Eiropas Drošības stratēģiju ES ir nostiprinājusi savus centienus „sabiedrības drošības radīšanai, mazinot nabadzību un nevienlīdzību, atbalstot labu pārvaldību un cilvēktiesības, atbalstot attīstību, kā arī risinot konfliktu un nedrošības pamatcēloņus”.

ES rīcībā ir virkne instrumentu tās ārējai darbībai atbilstoši šiem mērķiem. ES izmanto dialogus par cilvēktiesībām, politiskās klauzulas tirdzniecības un attīstības nolīgumos un ierobežojošus pasākumus, lai atbalstītu brīvības, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu visā pasaulē. Dialogi par cilvēktiesībām veido būtisku ES vispārējās stratēģijas daļu attiecībā ar trešām valstīm. Līdz šim ES ir uzsākusi gandrīz 40 diskusiju formas par cilvēktiesībām, lai aktualizētu atsevišķus satraucošus gadījumus un aktivizētu reālus, praktiskus uzlabojumus cilvēktiesību jomā visā pasaulē. Jautājumi par cilvēktiesībām tiek izvirzīti arī regulāros politiskos dialogos.

Attiecībā uz tirdzniecības attiecībām un attīstības sadarbību ir ierasts iekļaut „politiskās klauzulas” vispusīgos nolīgumos starp ES un trešām valstīm. Klauzulas par cilvēktiesību ievērošanu, demokrātiskiem principiem un tiesiskumu tiek uzskatītas par „būtiskiem elementiem”, un to pārkāpumi rada sekas, tai skaitā daļēju vai pilnīgu attiecīgā nolīguma darbības apturēšanu.

Lai panāktu izmaiņas politikā, ES arī var pieņemt lēmumu par ierobežojošu pasākumu piemērošanu attiecībā uz trešām valstīm, kas neievēro demokrātijas principus, cilvēktiesības un tiesiskumu. Ja iespējams, kā arī saskaņā ar Eiropas Savienības vispārējo stratēģiju attiecībā uz trešām valstīm tiesiskie instrumenti, ar kuriem piemēro ierobežojošos pasākumus, var attiekties arī uz stimuliem nepieciešamo pārmaiņu veicināšanai politikā vai darbībā. Papildus ierobežojošo pasākumu pilnīgai un efektīvai piemērošanai, par ko attiecīgajā gadījumā ir vienojusies ANO Drošības padome saskaņā ar ANO Statūtu VII nodaļu, ES var arī vienusēji piemērot sankcijas, pilnīgi ievērojot ES saistības atbilstoši starptautiskajām tiesībām.

Galvenie ES vienusējo sankciju režīmi šajā jomā attiecas uz Birmu/Mjanmu, Gvineju (Konakri) un Zimbabvi.

Lisabonas līgums ir nodrošinājis atjauninātu regulējumu ES starptautiskajai darbībai, sniedzot plašu instrumentu klāstu. Pilnībā īstenojot Lisabonas līgumā noteiktās prasības, ES spēs izmantot šos instrumentus daudzpusīgāk un mijiedarbīgā veidā. Galvenais faktors minēto mērķu sasniegšanā būs Eiropas Ārējās darbības dienests.

*
* *

Jautājums Nr. 14 (Evelyn Regner) (H-0147/10)

Temats: Eiropas Parlamenta deputātu skaits pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā

Saskaņā ar 2009. gada 25. novembrī grozītā Eiropas Parlamenta Reglamenta 11. pantu 18 nākamie deputāti laikā līdz papildu protokola ratificēšanai drīkst piedalīties Eiropas Parlamenta darbā kā novērotāji un viņiem nav tiesību balsot.

Kā Padome gatavojas īstenot Lisabonas līgumu attiecībā uz 18 papildu deputātu vietām Eiropas Parlamentā?

Kādus pasākumus Padome veiks, lai paātrinātu papildu protokola ratificēšanu ES dalībvalstīs?

Ko Padome gatavojas darīt, lai Francija ievērotu 2009. gada 18. un 19. jūnija Eiropadomes secinājumus un ieceltu papildu deputātus Eiropas Parlamentā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(1) Līguma par Eiropas Savienību konsolidētā versija pieejama:
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2008:115:0013:0045:LV:PDF>.

(EN) Kā jums visiem ir zināms, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 14. pantu, kā noteikts Lisabonas līgumā, Eiropas Parlamenta deputātu skaits nedrīkst pārsniegt 750 vietas, neieskaitot priekšsēdētāja vietu. Tā kā 2009. gada 4.–7. jūnija Eiropas Parlamenta vēlēšanas notika, pamatojoties uz iepriekšējo Līgumu (t. i., 736 ievēlēti EP deputāti), Eiropadome vienojās 736 jūnija vēlēšanās aizpildītās deputātu vietas papildināt ar 18 papildu vietām, ja Lisabonas līgums stātos spēkā.⁽²⁾ Lai izpildītu šo Eiropadomes vienošanos, ir nepieciešams, lai 27 dalībvalstis pieņemtu un ratificētu protokolu, ar ko groza Lisabonas līgumam pievienotā Protokola (Nr. 36) 2. pantu par pārejas pasākumiem, atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību 48. panta 3. punktā noteiktajai procedūrai. 2009. gada 4. decembrī Spānijas valdība iesniedza priekšlikumu atbilstoši līgumu grozīšanai.

2009. gada 10. un 11. decembrī Eiropadome nolēma⁽³⁾ apspriesties ar Eiropas Parlamentu un Komisiju, lai izskatītu šo priekšlikumu. Atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību 48. panta 3. punkta otrajai daļai Eiropadome norādīja, ka tā negatavoja sasaukt Konventu (ko veido dalībvalstu parlamentu pārstāvji, dalībvalstu vai to valdību vadītāji, Eiropas Parlamenta un Komisijas pārstāvji) pirms dalībvalstu valdību pārstāvju konferences, jo saskaņā ar Eiropadomes ieskatiem to nepamato ierosināto grozījumu joma. Eiropadomes pārstāvji tādēļ attiecīgi pieprasīja Eiropas Parlamenta piekrišanu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 48. panta 3. punktā.

Paredzamais grafiks dalībvalstu valdību pārstāvju konferences atklāšanai ir atkarīgs no Eiropas Parlamenta nostājas saņemšanas par šiem diviem jautājumiem, kas saskaņā ar mūsu rīcībā esošo informāciju būs pieejama tikai pēc mini plenārsēdes maijā, t. i., 4. un 5. maijā.

Mūsu nolūks ir īsas dalībvalstu valdību pārstāvju konferences sarīkošana, pēc kuras notiktu šī pārskatītā Līguma ratifikācija no dalībvalstu puses atbilstoši katras dalībvalsts konstitūcijas nosacījumiem.

Attiecībā uz kārtību, kādā Francija iecels Franciju pārstāvošus divus Eiropas Parlamenta papildu deputātus, ļaujiet man jums atgādināt, ka saskaņā ar mūsu iniciatīvu attiecībā uz paredzēto Lisabonas līguma Protokola Nr. 36 pārskatīšanu, pamatojoties uz Eiropadomes 2009. gada jūnija secinājumiem, ir paredzētas trīs iespējas attiecīgo dalībvalstu Eiropas Parlamenta papildu deputātu izvirzīšanai:

ad hoc vispārējās tiesās vēlēšanās attiecīgā dalībvalstī atbilstīgi noteikumiem, ko piemēro Parlamenta vēlēšanām;

vai pamatojoties uz 2009. gada 4.–7. jūnija Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātiem;

vai attiecīgās dalībvalsts parlamentam ieceļot deputātus no sava vidus saskaņā ar katrā no šīm dalībvalstīm noteikto procedūru.

Attiecībā uz šīm trīs iespējām personu izvirzīšanai ir jābūt veiktai atbilstoši dalībvalstu tiesību aktiem un ar noteikumu, ka šādas personas ir ievēlētas vispārējās tiesās vēlēšanās.

Protams, tas attiecas tikai uz pārejas periodu, t. i., uz pašreizējo Eiropas Parlamenta pilnvaru laiku. Sākot ar 2014. gadu, visi Eiropas Parlamenta deputāti būs jāizvirza saskaņā ar Vēlēšanu likumu.

Es atbalstu arī Konstitucionālo jautājumu komitejas 7. aprīlī īstenoto līdzsvaroto pieeju. Šī komiteja uzskatīja, ka attiecībā uz Eiropas Parlamenta papildu deputātu izvirzīšanu ir jāievēro 1976. gada Akta par Eiropas Parlamenta pārstāvju ievēlēšanu gars, bet atzīstot, ka netiešās vēlēšanas pieļaujamas nepārvaramu tehnisko vai politisko grūtību gadījumā.

*
* *

Jautājums Nr. 15 (Rodī Kratsa-Tsagaropoulou) (H-0149/10)

Temats: Eurozonas dalībvalstu finanšu uzraudzības un ekonomiskās sadarbības mehānismi

Spānijas finanšu ministre Elena Salgado un Eiropas lietu valsts sekretārs Diego López Garrido abi ir apņēmušies meklēt veidus, kā novērst tautsaimniecību strukturālos trūkumus un nodrošināt īstenu sadarbību. Ņemot vērā, ka dalībvalstu finanšu politikas uzraudzības mehānismi jau ir noteikti Lisabonas līguma 121. un 126. pantā, vai Padomes prezidentūra var atbildēt uz šādiem jautājumiem?

(2) 11225/2/09 REV 2.

(3) EUCO 6/09.

Kā varētu panākt, ka uzraudzības un koordinēšanas procedūras kļūtu efektīvākas? Vai ir iesniegti konkrēti priekšlikumi, lai izstrādātu ilgtspējīgu un līdzsvarotu ekonomikas modeli, ņemot vērā pašreizējās milzīgās atšķirības starp eurozonas valstu ekonomiku? Ja šādi priekšlikumi ir iesniegti, kā tos vērtē dalībvalstis?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Līguma par Eiropas Savienības darbību 121. un 126. pantā noteiktās ekonomikas un budžeta uzraudzības procedūras ir attiecīgi mūsu ekonomikas un budžeta politikas koordinācijas stūrakmeņi.

2010. gada marta secinājumos Eiropadome noteica, ka vispārējā ekonomikas politikas koordinācija tiks nostiprināta, labāk izmantojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 121. pantā sniegtos instrumentus.

Attiecībā uz eiro zonu, kā arī ņemot vērā ciešas ekonomiskās sadarbības nepieciešamību tajā, ar Lisabonas līgumu ir ieviesta iespēja pieņemt pasākumus ekonomikas koordinācijas nostiprināšanai starp eiro zonas valstīm saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 136. pantu. Šādus pasākumus vienmēr veiktu „saskaņā ar atbilstošo no tām procedūrām, kas minētas 121. un 126. pantā”, tādējādi ievērojot spēkā esošās procedūras, kas noteiktas koordinācijas un uzraudzības mehānismos, kā arī pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, sniedzot uzlabotas koordinācijas iespējas eiro zonā.

Eiropadome arī aicināja Komisiju līdz 2010. gada jūnijam iesniegt priekšlikumus, izmantojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 136. pantā piedāvāto jauno instrumentu ekonomikas koordinācijai, lai nostiprinātu koordināciju eiro zonā. Līdz šim Komisija Padomei nav iesniegusi nevienu priekšlikumu vai ieteikumu.

Turklāt eiro zonas dalībvalstu vai to valdību vadītāji 2010. gada marta sanāksmē apņēmās atbalstīt ekonomikas politiku ciešu koordināciju Eiropā un puda uzskatu, ka Eiropas Savienības ekonomikas pārvaldības uzlabošana ir Eiropadomes ziņā. Viņi piedāvāja palielināt tās lomu ekonomikas koordinācijā un Eiropas Savienības izaugsmes stratēģijas noteikšanā.

Visbeidzot jāatgādina, ka tā pati Eiropadome arī aicināja savu priekšsēdētāju sadarbībā ar Komisiju izveidot darba grupu ar pārstāvjiem no dalībvalstīm, rotācijas kārtībā prezidējošās dalībvalsts un Eiropas Centrālās bankas, lai pirms šā gada beigām informētu Padomi par pasākumiem, kas nepieciešami uzlabotai krīzes noregulējuma sistēmai un labākai budžeta disciplīnai, izskatot visas iespējas tiesiskā regulējuma uzlabošanai.

*
* *

Jautājums Nr. 16 (László Tócs) (H-0151/10)

Temats: Tiesību uz izglītību mazākumtautību valodās aizsardzība Ukrainā

Kādus līdzekļus un instrumentus Padome izmanto, lai garantētu, ka pašreizējā politiskajā dialogā ar Ukrainu uzmanība tiek pievērsta tiesību uz izglītību mazākumtautību valodās ievērošanai?

Kā Padome uzrauga un nodrošina, ka Ukraina pilnībā īsteno asociācijas programmu attiecībā uz tās saistībām ievērot mazākumtautību tiesības?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Cilvēktiesību un mazākumtautību pārstāvju tiesību ievērošanas jautājums ir ES un Ukrainas attiecību prioritāte. Februāra plenārsēdē apliecināja, ka Parlaments īpašu uzmanību velta tiesiskuma, demokrātijas un reformu procesa attīstībai Ukrainā. Mazākumtautību jautājuma būtiskā loma ir nostiprināta partnerības un sadarbības nolīgumā starp ES un Ukrainu, kas tika parakstīts 1994. gada jūnijā un stājās spēkā 1998. gada martā. Šā nolīguma 2. pantā ir noteikta demokrātijas principu un cilvēktiesību kā vispārēja principa ievērošana, kas ir būtisks nolīguma aspekts. Turklāt nolīgumā ir noteikts, ka cilvēktiesību un mazākumtautību pārstāvju tiesību ievērošanas jautājums ir izskatāms saistībā ar ES un Ukrainas politisko dialogu, kas var ietvert arī diskusijas par saistītiem EDSO un Eiropas Padomes jautājumiem. Ar mazākumtautību pārstāvjiem saistīti jautājumi tiek izskatīti arī Sadarbības padomes un Tiesiskuma, brīvības un drošības apakškomitejas tikšanās laikā ar Ukrainu. 12. ES un Ukrainas Sadarbības komitejas sanāksmē, kas 2009. gada 26. novembrī notika

Briselē, Padome uzsvēra nepieciešamību veikt efektīvus pasākumus, lai nodrošinātu, ka politika, kas vērsta uz ukraiņu valodas veicināšanu izglītībā, nekavētu vai neierobežotu mazākumtautību valodu izmantojumu.

Ar ES un Ukrainas asociācijas programmu, kuras ietvaros tiek sagatavota un veicināta jaunā ES un Ukrainas asociācijas nolīguma laicīga īstenošana, vienojoties par konkrētiem pasākumiem nolīguma mērķu sasniegšanai, tika izveidots politiskais dialogs, kas jo īpaši ir vērsts uz demokrātijas principu, tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību, tostarp minoritāšu tiesību, ievērošanas nostiprināšanu, kā noteikts ANO un Eiropas Padomes pamatkonvencijās un saistītajos protokolos. Šāds dialogs un sadarbība ietver labākās pieredzes apmaiņu saistībā ar pasākumiem minoritāšu aizsardzībai pret diskrimināciju un atstumtību saskaņā ar Eiropas Savienības un starptautiskajiem standartiem, lai izstrādātu modernu tiesisko regulējumu, attīstītu ciešu sadarbību starp varas iestādēm un minoritāšu grupu pārstāvjiem, kā arī sadarbību saistībā ar pasākumiem neiecietības un uz naida pamata balstītu noziegumu sastopamības pieauguma apkarošanai.

Eiropas Savienība ir pastāvīgi mudinājusi Ukrainu sadarboties ar EDSO augsto komisāru nacionālo minoritāšu jautājumos, arī saistībā ar jautājumiem, kas attiecas uz mazākumtautību valodām.

Jāatzīmē arī tas, ka minoritāšu tiesību ievērošanai kā vienai no būtiskākajām kopīgajām vērtībām, uz kurām ir balstīta cieša un ilglaicīga ES un Ukrainas sadarbība, ir atvēlēta svarīga vieta asociācijas nolīgumā, ko pašlaik apspriež ES un Ukraina.

*
* *

Jautājums Nr. 17 (Liam Aylward) (H-0154/10)

Temats: Eiropas jaunatnes stratēģijas prioritātes

Atjauninātajā sociālajā programmā un Padomes 2009. gada novembra rezolūcijā par jaunatnes politiku norādīts, ka jaunieši un bērni uzskatāmi par galveno prioritāti laikposmā līdz 2018. gadam. Par prioritārām problēmām, kuras jārisina, ir noteikts jauniešu bezdarbs un tas, ka pazeminās jauniešu līdzdalības līmenis izglītībā un apmācībā.

Ņemot vērā, ka rezolūcijā Padome vienojās visiem jauniešiem sniegt vairāk iespēju un nodrošināt līdztiesīgas iespējas izglītībā un darba tirgū laikposmā līdz 2018. gadam, vai Padome var sniegt praktiskus piemērus par to, kā tas tiks sasniegts? Vai mēs šajā sakarā varam gaidīt jaunas programmas un iniciatīvas, un kāds ir grafiks tuvākajam laikam?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) 2009. gada 27. novembrī Padome vienojās par atjauninātu regulējumu Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā nākamajiem deviņiem gadiem. Šajā regulējumā Padome vienojās, ka laikā no 2010. līdz 2018. gadam šādas Eiropas sadarbības jaunatnes jomā vispārējiem mērķiem vajadzētu būt — vairāk un vienlīdzīgu iespēju radīšanai izglītībā un darba tirgū, kā arī jauniešu aktīvas pilsonības, sociālās iekļaušanas un solidaritātes veicināšanai, tajā pašā laikā ņemot vērā dalībvalstu atbildību par jaunatnes politiku un Eiropas sadarbības jaunatnes jomā brīvprātīgo raksturu.

Padome arī vienojās, ka šajā laikā Eiropas sadarbība jaunatnes jomā būtu jāīsteno, izmantojot atjaunoto atvērto koordinācijas metodi, un būtu jābalstās uz galvenajiem mērķiem, divējādu pieeju un astoņām darbības jomām, kas noteiktas šajā regulējumā, ieskaitot „izglītību un mācības”, kā arī „nodarbinātību un uzņēmējdarbību”. Šajā regulējumā jaunatnes nodarbinātība arī noteikta par pašreizējās triju prezidentvalstu komandas galveno prioritāti.

Padomes rezolūcijas, ar ko izveido šo regulējumu, I pielikumā ir ierosinātas vairākas vispārējas ierosmes dalībvalstīm un Komisijai attiecībā uz visām jomām, kā arī vairāki īpaši, ar jaunatni saistīti mērķi un visās darbības jomās iespējamās ierosmes, ar kurām dalībvalstis un/vai Komisija var nākt klajā atbilstoši savai attiecīgajai kompetencei un pienācīgi ņemot vērā subsidiaritātes principu.

Turklāt 2010. gada martā Eiropadome⁽⁴⁾ vienojās par vairākiem pamatmērķiem, kas veido kopīgus mērķus, kuri nosaka dalībvalstu un Eiropas Savienības rīcību, īstenojot izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju laika posmam no 2010. līdz 2020. gadam. Divi pamatmērķi attiecas tieši uz jaunatni:

panākt, ka nodarbinātības rādītājs sieviešu un vīriešu vecumā no 20 līdz 64 gadiem vidū ir 75 %, tostarp panākot lielāku jauniešu (kā arī citu grupu ar zemu dalības rādītāju) dalību;

izglītības līmeņu uzlabošana, jo īpaši cenšoties samazināt priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas rādītāju un palielināt to iedzīvotāju īpatsvaru, kas ir ieguvuši augstāko vai tai līdzvērtīgu izglītību.

Lai gan šie ar jaunatni saistītie mērķi nav regulatīvi un nenosaka sloga dalīšanu, tie atspoguļo kopējo mērķi, kas sasniedzams, izmantojot dalībvalstu un ES līmeņa pasākumu kopumu.

Visbeidzot, Spānijas prezidentūras mērķis ir panākt to, ka Padome maijā pieņem rezolūciju par jauniešu aktīvu iekļaušanu, kuras mērķis ir bezdarba un nabadzības apkarošana, lai šajā jomā noteiktu kopējus principus un citās politikas jomās iekļautu jaunatnes dimensiju.

*
* *

Jautājums Nr. 18 (Nicole Kiil-Nielsen) (H-0156/10)

Temats: Cilvēktiesību nodrošināšana Afganistānā

ES dalībvalstis 2010. gada 28. janvārī Londonā atbalstīja Afganistānas prezidenta Hamid Karzai nacionālās samierināšanas plānu un apsolīja piedalīties plānā ar finansējumu.

Vai dalībvalstis ir paidušas neapmierinātību, ka minētais plāns nav iepriekš apspriests ne Parlamentā, ne Afganistānas pilsoniskajā sabiedrībā?

Vai ES ir saņēmusi garantijas, ka pirms plāna apstiprināšanas un finansējuma sniegšanas tiks nodrošināta sieviešu pamattiesību ievērošana?

Vai Eiropas Savienība Londonas sanāksmē uzstāja, ka jebkādā nolīgumā ar kaujiniekiem jāiekļauj skaidri formulētas saistības attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu?

Ja nacionālā samierināšanās jāvada pašiem afgāņiem, kā ES pārstāvju klātbūtne konsultatīvās miera padomes (Jirga) sanāksmē 2.–4. maijā ļaus nodrošināt demokrātisko tiesību ievērošanu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Cilvēktiesības, jo īpaši sieviešu un bērnu tiesības, ir ES un Afganistānas valdības politiskā dialoga centrā, kā norādīts ES Rīcības plānā attiecībā uz Afganistānu un Pakistānu, ko Padome pieņēma 2009. gada 27. oktobrī.

Londonas konferences laikā Afganistānas valdība vairākkārt pieminēja savus centienus aizsargāt un veicināt visu Afganistānas iedzīvotāju cilvēktiesības un izveidot Afganistānu par valsti, kurā sievietes un vīrieši bauda drošību, vienlīdzīgas tiesības un vienādas iespējas visās sadzīves jomās. Starptautiskā sabiedrība pozitīvi novērtēja Afganistānas valdības apņemšanos īstenot Valsts rīcības plānu attiecībā uz Afganistānas sievietēm un Likumu par vardarbības izbeigšanu pret sievietēm. Turklāt konferences dalībnieki atbalstīja Afganistānas valdības apņemšanos nostiprināt sieviešu līdzdalību visās Afganistānas pārvaldes iestādēs, arī attiecībā uz amatiem, kuros ievēl un ieceļ, un civildienestu.

ES turpina mudināt Afganistānas valdību veikt konkrētus pasākumus cilvēktiesību pilnīgai ievērošanai. Samierināšanas un reintegrācijas procesi ir jāveda Afganistānas pārstāvjiem. Londonas konferences dalībnieki atzinīgi vērtēja Afganistānas valdības plānus piedāvāt vietu sabiedrībā tiem, kuri vēlas atteikties no vardarbības, vēlas līdzdarboties brīvā un atklātā sabiedrībā un ievērot Afganistānas konstitūcijā noteiktos principus, saraut saites ar al-Qaeda un citām teroristu grupām, kā arī sasniegt savus politiskos mērķus mierīgā ceļā.

⁽⁴⁾ Dokuments EUCO 7/10.

Lai pretdarbotos aicinājumam uz nekārtībām, būtiska ir arī ekonomikas izaugsme, tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošana līdz ar nodarbinātības iespēju radīšanu, kā arī labas pārvaldības nodrošināšana visiem afgāņiem, kas ir vitāli svarīga arī lielākas stabilitātes nodrošināšanai Afganistānā.

ES klātbūtnei Afganistānā ir ilgtermiņa raksturs. ES ir apņēmusies palīdzēt Afganistānas valdībai saistībā ar reintegrācijas un samierināšanas radītajām politiskajām problēmām. Ar Afganistānas valdības starpniecību ES vēlas nostiprināt Afganistānas iespējas un uzlabot pārvaldību visos līmeņos. Vēlēšanu sistēmas uzlabošana, korupcijas apkarošana, tiesiskuma un cilvēktiesību atbalsts ir izšķirošs labas pārvaldības nodrošināšanai. Londonas konferences laikā tās dalībnieki pauda atzinīgu vērtējumu Afganistānas valdības centieniem nostiprināt Afganistānas pārstāvju vadīto reintegrācijas darbu, izstrādājot un īstenojot efektīvu, iekļaujošu, pārredzamu un ilgtspējīgu Miera un reintegrācijas programmu. Miera padome (Jirga), kas sanāks maijā, ir šī procesa daļa.

*
* *

Jautājums Nr. 19 (Ryszard Czarnecki) (H-0158/10)

Temats: Atteikums apstiprināt Padomes 2008. finanšu gada budžeta izpildi

Eiropas Parlamenta Budžeta kontroles komiteja neapstiprināja Padomes 2008. finanšu gada budžeta izpildi. Šis notikums atgādina pagājušā gada situāciju, kad Padomes 2007. finanšu gada budžeta izpilde tika apstiprināta 2009. gada rudenī. Kādus pasākumus Padome veiks, lai ieviestu pārredzamākus finanšu mehānismus un skaidrākus uzskaites noteikumus? Kad tas varētu notikt?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Padome uzskata, ka nav objektīvu iemeslu apšaubīt Padomes 2008. finanšu gada budžeta izpildi: ne Revīzijas palātas gada pārskats, ne Budžeta kontroles komitejas veiktā rēķinu analīze nav atklājusi nekādas neatbilstības.

Budžeta kontroles komitejas nostāja šajā jautājumā šķiet balstīta uz šaubām par Padomes praktizēto pārredzamības līmeni.

Attiecībā uz šo jautājumu es varu ļoti skaidri norādīt: Padome uzskata, ka veids, kādā tā ir veikusi budžeta izpildi pagātnē, ir pilnībā pārredzams.

Padome uzskata, ka šajā ziņā tā atbilst visām ziņošanas prasībām, kas paredzētas Finanšu regulā. Turklāt savā tīmekļa vietnē Padome publicē ziņojumu par tās finanšu pārvaldību iepriekšējā gadā. Es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz faktu, ka šobrīd Padome ir vienīgā iestāde, kas, publicējot ziņojumu par provizoriskajiem norēķiniem 2009. gadā, ir padarījusi to pieejamu plašai sabiedrībai.

Turklāt Pastāvīgo pārstāvju komitejas priekšsēdētājs un Padomes ģenerālsēkretārs 2010. gada 15. martā tikās ar Budžeta kontroles komitejas delegāciju. Šis tikšanās vajadzībām tika sniegta plaša informācija attiecībā uz Budžeta kontroles komitejas izvirzītajiem jautājumiem saistībā ar Padomes 2008. finanšu gada budžeta izpildi.

Mūsu iestāžu attiecības administratīvo budžetu jomā ir regulējusi tā sauktā neoficiālā vienošanās.

Ja Eiropas Parlaments vēlas šo regulējumu pārskatīt, Padome būtu gatava apsvērt iesaistīšanos diskusijās par jauniem regulējumiem — ar nosacījumu, ka pret abām budžeta lēmējinstācijām tiek nodrošināta pilnīgi vienāda attieksme.

*
* *

Jautājums Nr. 20 (Hans-Peter Martin) (H-0160/10)

Temats: ES dalībvalstu konkurētspēja

Eiropadomes pastāvīgais priekšsēdētājs Herman Van Rompuy paudis viedokli, ka ES dalībvalstu konkurētspēju vajadzētu uzlabot ar regulārām pārbaudēm un ieviest papildu rādītājus tās novērtēšanai.

Kāds ir Spānijas prezidentūras viedoklis par pastāvīgā priekšsēdētāja Herman Van Rompuy ierosinājumiem?

Kādus kontroles mehānismus Spānijas prezidentūra gatavoja ieviest, lai labāk kontrolētu ES dalībvalstu konkurētspēju un ātrāk konstatētu nepareizu rīcību?

Kādus rādītājus Spānijas prezidentūra ieviesīs, lai efektīvāk vērtētu ES valstu konkurētspējas rādītājus un sagatavotu pārredzamākus ieteikumus iespējamai rīcībai?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Konkurētspēja ir viens no galvenajiem stratēģijas Eiropa 2020 tematiem, kas tika apspriesti pavasara Eiropadomes sanāksmē 2010. gada 25. un 26. martā.

Pavasara Eiropadomes sanāksmē tika panākta vienošanās jo īpaši par pieciem pamatmērķiem, ko var uzskatīt par konkurētspējas rādītājiem un kopējiem mērķiem, kuri nosaka dalībvalstu rīcību:

nodarbinātības rādītājs sieviešu un vīriešu vecumā no 20 līdz 64 gadiem vidū 75 % apjomā;

zinātnes un pētniecības finansējums 3 % apjomā no IKP, apvienojot valsts un privātos ieguldījumus;

par 20 % mazāk gāzu emisiju atbilstoši 20–20–20 mērķim, kur salīdzinājumā ar 1990. gada līmeņiem arī atjaunojamās enerģijas un energoefektivitātes proporcijai vajadzētu būt par 20 % lielākai;

izglītības līmeņu uzlabošanās — skaitliskos rādītājus noteiks vasaras Eiropadomes sanāksmē 2010. gada jūnijā;

nabadzības samazināšana atbilstoši rādītājiem, ko 2010. gada jūnija sanāksmē noteiks Eiropadome.

Ņemot vērā pamatmērķus, dalībvalstis dialogā ar Komisiju noteiks savus valsts līmeņa mērķus. Šā dialoga rezultātus Padome izvērtēs 2010. gada jūnijā.

Dalībvalstu sagatavotajās nacionālo reformu programmās tiks precizēti pasākumi, ko dalībvalstis veiks jaunās stratēģijas īstenošanai.

Pavasara Eiropadomes sanāksmē arī tika secināts, ka efektīvi pārraudzības mehānismi ir izšķiroši stratēģijas veiksmīgai īstenošanai. Tie ietver:

reizi gadā Eiropadomes veiktu vispārēju sasniegtā progressa novērtējumu;

stratēģijas galvenajām prioritātēm veltītas regulāras debates Eiropadomes līmenī;

ekonomikas politikas saskaņošanas vispārēju nostiprināšanu.

Visbeidzot būtu jānorāda, ka Eiropadome, lai labāk noteiktu kontroles mehānismus, kā arī pārbaudot dalībvalstu konkurētspēju, ir aicinājusi Eiropadomes priekšsēdētāju sadarbībā ar Eiropas Komisiju izveidot darba grupu ar pārstāvjiem no dalībvalstīm, rotācijas kārtībā Padomes prezidējošās dalībvalsts un Eiropas Centrālās bankas, lai pirms šā gada beigām informētu Padomi par pasākumiem, kas nepieciešami uzlabotai krīzes noregulējuma sistēmai un labākai budžeta disciplīnai, izskatot visas iespējas tiesiskā regulējuma uzlabošanai.

*
* *

Jautājums Nr. 21 (Pat the Cope Gallagher) (H-0169/10)

Temats: Taivānas dalība starptautiskajās organizācijās

Pēc Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. martā pieņemtā ziņojuma par kopējo ārpolitiku un drošības politiku (A7-0023/2010), kādus konkrētus pasākumus Eiropadome ir uzņēmusies, lai pārliecinātu Ķīnu mainīt savu nostāju attiecībā uz iebildumiem pret Taivānas iestāšanos starptautiskajās organizācijās, piemēram, Starptautiskajā Civilās aviācijas organizācijā (ICAO) un ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām (UNFCCC)?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Pēc Ma Ying-jeou ievēlēšanas 2008. gadā kaimiņvalstu attiecības ir ievērojami uzlabojušās. Tas ir atzinīgi vērtējams notikums reģiona stabilitātei.

Būtībā Padome ir pārliecināta, ka Taivānas jautājums ir jāatrisina mierīgā ceļā ar konstruktīva dialoga palīdzību starp visām attiecīgajām pusēm. Šādā veidā Padome vienmēr ir atbalstījusi un turpinās atbalstīt visus pragmatiskos risinājumus, par kuriem savstarpēji vienojušās abas iesaistītās puses un kuri attiecas uz Taivānas dalību attiecīgajās starptautiskajās organizācijās.

Pašlaik Taivāna cenšas iegūt novērotāja statusu Starptautiskajā Civilās aviācijas organizācijā (ICAO) un ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām (UNFCCC). Padome atbalstīs visas abu pušu diskusijas par konkrētiem pasākumiem, lai nodrošinātu Taivānas nozīmīgu līdzdalību šajās abās organizācijās, kamēr šī dalība var būt būtiska ES un globālajām interesēm.

*
* *

Jautājums Nr. 22 (Brian Crowley) (H-0171/10)

Temats: Tuvo Austrumu miera process

Vai Eiropadome var sniegt jaunu novērtējumu Tuvo Austrumu miera procesa virzībai?

Kādus pasākumus Eiropadome ir uzņēmusies veikt, lai veicinātu R. Goldstone ziņojuma īstenošanu?

Vai Eiropadome var sniegt jaunākos datus par centieniem panākt Izraēlas sagūstītā karavīra Gilad Shalit atbrīvošanu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Tuvo Austrumu miera procesā aizvien netiek gūti panākumi. Turpinās intensīvs starptautisks darbs, lai atsāktu sarunas par jautājumiem saistībā ar galīgā statusa noteikšanu, kā arī atjaunotu Tuvo Austrumu miera procesu. 19. martā Kvartets tikās Maskavā un paziņoja, ka sarunās jāpanāk noregulējums, ko puses ir apspriedušas 24 mēnešu laikā.

Eiropas Savienība ir uzmanīgi nēmusi vērā izmeklēšanas, ko Izraēla un palestīnieši veic par iespējamiem cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem. Tajā pašā laikā Padome mudina Izraēlu, tāpat arī palestīniešus, īstenot konstruktīvu pieeju turpmākai iespējamo pārkāpumu uzticamai un pilnībā neatkarīgai izmeklēšanai. Šādas visu konfliktā iesaistīto pušu veiktas izmeklēšanas ir būtiskas, lai nodrošinātu atbildību attiecībā uz cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem, izskaužot nesodāmību un galu galā veicinot samierināšanu un ilgstošu mieru. Kā godājamais deputāts, iespējams, atceras, Padome piedalījās 2010. gada 24. februārī notikušajās EP debatēs par R. Goldstone ziņojumu un ņēma vērā vēlāk EP pieņemto rezolūciju.

Ar Eiropas Savienības atbalstu turpinās centieni atbrīvot nolaupīto Izraēlas karavīru Gilad Shalit. Padome ir neatlaidīgi un atkārtoti aicinājusi Gazā pilnībā ievērot starptautiskās humanitārās tiesības.

*
* *

Jautājums Nr. 23 (Georgios Toussas) (H-0174/10)

Temats: Provokācijas no Turcijas puses un NATO plāni attiecībā uz Egejas jūru

Turcija pastiprina provokatīvos aktus Egejas jūrā, izmantojot kaujas lidmašīnas un karakuģus. Šo provokāciju iemesls ir Turcijas pastāvīgā vēlme un NATO imperiālistiskie plāni sadalīt Egejas jūru divās daļās un uz austrumiem no 25. meridiāna izveidot „pelēko zonu”, tādējādi vājinot Grieķijas suverēnās tiesības Egejas reģiona gaisa un jūras telpā un uz Grieķijas salām un saliņām. Turcijas kaujas kuģi un uz zemes izvietotie radari traucē ostas policijas un civilās aviācijas lidmašīnām un helikopteriem, kuri lido Grieķijas gaisa telpā.

Turcijas kara flotes kuģi kuģo Grieķijas piekrastes tuvumā, kā tas notika 2010. gada 24. martā, kad Turcijas korvete Bafra ienāca Grieķijas teritoriālajos ūdeņos, radot bīstamu situāciju visā reģionā.

Vai Padome nosoda šīs pret Grieķijas suverēnajām tiesībām vērstās provokācijas un NATO plānus sadalīt Egejas jūru divās daļās, tādējādi nopietni apdraudot mieru un drošību visā Vidusjūras dienvidaustrumu reģionā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Padome par šo problēmu ir informēta, jo Grieķija ir iesniegusi ievērojamu skaitu oficiālu sūdzību par atkārtotu tās gaisa telpas robežu pārkāpšanu no Turcijas puses.

Padome vēlētos atgādināt, ka Turcijai kā kandidātvalstij ir jāievēro Eiropas Savienības vērtības un mērķi atbilstoši līgumos noteiktajām prasībām. Ņemot to vērā, skaidram labu kaimiņattiecību atbalstam un strīdu risināšanai mierīgā ceļā ir būtiska nozīme. Šis jautājums ir ietverts sarunu shēmā, un tas ir īstermiņa prioritāte pārskatītajā Pievienošanās partnerībā.

Padome savos 2009. gada 8. decembra secinājumos uzsvēra, ka Turcijai ir nepārprotami jāveicina labas kaimiņattiecības un strīdu risināšana mierīgā ceļā atbilstoši Apvienoto Nāciju Organizācijas Hartai, nepieciešamības gadījumā vērstoties Starptautiskajā tiesā. Saistībā ar to Eiropas Savienība mudināja izvairīties no visa veida draudiem, iemesliem domstarpībām vai pasākumiem, kas varētu kaitēt labām kaimiņattiecībām un strīdu risināšanai mierīgā ceļā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Padome godātajam deputātam var apliecināt, ka arī turpmāk rūpīgi sekos šim jautājumam un tas tiks atbilstoši aktualizēts visos līmeņos, jo labas kaimiņattiecības ir viena no prasībām, kuras tiks ņemtas vērā, izvērtējot Turcijas panākumus sarunās. Šis vēstījums sistemātiski tiek uzsvērts Turcijai visos līmeņos, pēdējo reizi — ES un Turcijas politiskā dialoga sanāksmē, kas 2010. gada 10. februārī notika Ankarā, kā arī 2010. gada 26. martā notikušajā Asociācijas komitejas sanāksmē.

*

* *

Jautājums Nr. 24 (Peter van Dalen) (H-0176/10)

Temats: Plaša mēroga vardarbība Nigērijā

Vai Padomei ir zināms par Nigērijas Plato štatā notikušo plaša mēroga vardarbību, kuras nesenākā izpausme bija 2010. gada 19. janvārī un 2010. gada 7. martā?

Vai Padomei ir zināms, ka šī plaša mēroga vardarbība nav tikai daži gadījumi, bet drīzāk nepārtraukts vardarbības cikls dažādu etnisko un reliģisko grupu starpā centrālajā Nigērijā?

Vai Padomei ir zināms, ka vietējās iestādes dažkārt ir iesaistītas šajā vardarbībā un bieži ieņem tikai pasīvu skatītāju lomu?

Vai Padome mudinās Nigērijas valdību un centrālās iestādes darīt vairāk, lai apstādinātu vardarbības ciklu dažādu etnisko un reliģisko grupu starpā centrālajā Nigērijā, proti: nodrošinot lielāku drošību riskam pakļautajām kopienām, tostarp tām, kas ir lauku rajonos; saucot pie atbildības masu vardarbības aktu izdarītājus; risinot dažādu kopienu vardarbības galvenos cēloņus, tostarp noteiktu iedzīvotāju grupu sociālo, ekonomisko un politisko diskrimināciju?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada aprīļa sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(EN) Dialogos ar trešām valstīm Padome lielu nozīmi piešķir tiesībām uz reliģijas, ticības un vārda brīvību. Domas, apziņas, reliģijas un ticības brīvība ir cilvēka pamattiesības, un kā tādas tās ir nostiprinātas virknē starptautisku dokumentu.

Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos C. Ashton ir atklāti nosodījusi vardarbību un traģiskos nāves gadījumus Nigērijā.

ES ir mudinājusi visas grupas būt savaldīgām un censties rast miermīlīgus līdzekļus nesaskaņu atrisināšanai starp reliģiskajām un etniskajām grupām Nigērijā, kā arī ir aicinājusi Nigērijas federālo valdību nodrošināt, ka vardarbībā vainīgie tiek saukti pie atbildības, un atbalstīt dialogu starp etniskajām un reliģiskajām grupām.

Saskaņā ar Kotonū nolīguma 8. pantu ES iesaistās standarta politiskajā dialogā ar Nigēriju par cilvēktiesībām un demokrātijas principiem, ieskaitot etnisko, reliģisko un rasu diskrimināciju.

ES uzskata, ka pastāvīgi Nigērijas centieni un tās demokrātisko normu un vērtību stingra ievērošana ir galvenais faktors, risinot daudzās problēmas, ar ko šī valsts saskaras, ieskaitot vēlēšanu reformu, ekonomikas attīstību, nesaskaņas starp reliģiskajām grupām un pārredzamību.

Kopā ar saviem nozīmīgākajiem starptautiskajiem partneriem ES ir apņēmusies turpināt darbu ar Nigēriju saistībā ar iekšējām problēmām, ar kurām šī valsts saskaras, vienlaikus starptautiskajā jomā kā partneriem turpinot kopīgo darbu.

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr. 26 (Zigmantas Balčytis) (H-0137/10)

Temats: Bērnu tiesību aizsardzība Eiropas Savienībā

Lisabonas līguma noteikums par bērnu tiesībām atļauj Kopienai pieņemt pasākumus, lai nodrošinātu, ka bērnu tiesību aspekts ir integrēts visos galvenajos politikas virzienos. Satraukumu rada tas, ka bērnu seksuālā izmantošana joprojām ir nopietna problēma ES. Dažās dalībvalstīs ir bērnu nami, kuros netiek nodrošināti nekādi pienācīgi dzīves kvalitātes un aprūpes standarti, un šajos namos ir zināmi bērnu seksuālās izmantošanas gadījumi. Šo gadījumu izmeklēšana notiek ārkārtīgi lēni.

Vai jūs uzskatāt, ka būtu nepieciešams Kopienas līmenī uzraudzīt bērnu tiesību aizsardzības īstenošanu, kā arī stingrāk pārraudzīt to, kā dalībvalstis nodrošina šo tiesību aizsardzību un vai par šo jautājumu atbildīgās iestādes pienācīgi veic savu darbu, lai nodrošinātu, ka sabiedrības visneaizsargātākā daļa — bērni, ir aizsargāti.

Atbilde

(EN) Komisija atbalsta godātā deputāta apņemšanos nodrošināt augsta līmeņa bērnu tiesību aizsardzību un veicināšanu Eiropas Savienībā.

Seksuālā izmantošana un vardarbība pret bērniem ir nepieņemama rīcība. Lai šo problēmu risinātu, Komisija nesen pieņēma priekšlikumu direktīvai par seksuālās vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu⁽⁵⁾.

2006. gada paziņojums „Ceļā uz ES stratēģiju par bērnu tiesībām”⁽⁶⁾ lika pamatus ES bērnu tiesību politikai, kuras mērķis ir bērnu tiesību veicināšana un aizsardzība Eiropas Savienības iekšpolitikā un ārpolitikā. Komisija ir apņēmusies atbalstīt dalībvalstis to centienos savās politikas jomās aizsargāt un veicināt bērnu tiesības. Saistībā ar to Komisija turpinās atbalstīt savstarpēju sadarbību, labas prakses apmaiņu un finansējumu dalībvalstīm to veiktajos pasākumos, kas ietekmē bērnu tiesību jomu. Komisijai nav pilnvaru veikt bērnu tiesību pārkāpumu pārraudzību gadījumos, kuros nepastāv saikne ar ES tiesību aktiem.

Komisijas paziņojumā par jauno daudzgadu programmu 2010.–2014. gadam tiesiskuma, brīvības un drošības jomā⁽⁷⁾, kā arī Eiropadomes 2009. gada 11. decembra secinājumos par šo pašu jautājumu⁽⁸⁾ („Stokholmas programma”) ir atkārtoti uzsvērti mērķtiecīgas bērnu tiesību stratēģijas izstrādes nozīme, par prioritārām jomām nosakot pret bērniem un īpaši neaizsargātās situācijās esošiem bērniem vērstas vardarbības apkarošanu, it sevišķi saistībā ar imigrāciju (nepilngadīgie bez pavadības, cilvēku tirdzniecības upuri u. c.).

(5) COM(2010) 94 galīgā redakcija.

(6) COM(2006) 367 galīgā redakcija.

(7) COM(2009) 262 galīgā redakcija.

(8) Padomes dokuments EUCO 6/09.

2010. gada beigās Komisija pieņems jaunu paziņojumu par to, kādā veidā tā gatavojas nodrošināt, lai visās ES iekšpolitikas un ārpolitikas jomās tiktu ievērotas bērnu tiesības saskaņā ar ES tiesību aktiem un lai tās pilnībā atbilstu ANO Konvencijā par bērna tiesībām (UNCRC) noteiktajiem principiem un nosacījumiem.

*
* *

Jautājums Nr. 27 (Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē) (H-0168/10)

Temats: Kopienas konkurences noteikumu piemērošana ES iekšējā gāzes tirgū

Lai gan mēs deklarējam par vienotā gāzes tirgus izveidi Eiropas Savienībā, ir konkrētas dalībvalstis, kurās trešo valstu uzņēmēj sabiedrība (Gazprom), kas gāzes tirgū faktiski ieņem monopolstāvokli, tieši vai netieši pārvalda gāzes piegādi, kā arī gāzes pārvaldes un sadales tīklus. Šāds stāvoklis negatīvi ietekmē šo valstu līgumus ar gāzes piegādātājiem, un tāpēc gāzes cenas bieži vien ir nelabvēlīgas galapatērētājiem.

Kā Komisija paredz nodrošināt pārredzamību un konkurenci ES enerģijas tirgū, ņemot vērā trešo ES „enerģētikas paketi” un jo īpaši 2009. gada 13. jūlija Direktīvas 2009/73/EK⁽⁹⁾ par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu 11. panta noteikumus? Saistībā ar sarunām par gāzes cenām vai Komisijai ir nodoms palīdzēt tām valstīm, kuras ir lielā mērā atkarīgas no vienīgā ārējā piegādātāja, lai tādējādi novērstu cenu nesabalansētību? Vai Komisija plāno izpētīt jautājumu par to, vai saistībā ar Gazprom monopolstāvokli konkrētās dalībvalstīs tiek vai netiek pārkāpti konkurences noteikumi ES gāzes iekšējā tirgū un vai tādējādi Gazprom ir vai nav iespējams ļaunprātīgi izmantot dominējošo stāvokli tirgū?

Atbilde

(EN) Saskaņā ar trešo iekšējo enerģijas tirgus paketi pārvades sistēmas operatoru („PSO”) var apstiprināt un nozīmēt par PSO tikai pēc sertifikācijas procedūras, kas noteikta elektroenerģijas un gāzes direktīvās. Šie noteikumi ir jāpiemēro visiem PSO attiecībā uz to sākotnējo sertifikāciju, bet pēc tam — ik reizi, kad ir nepieciešams atkārtots atbilstības nošķiršanas noteikumiem novērtējums.

Ja sertifikāciju lūdz iespējamais PSO, kuru kontrolē persona no trešās valsts, piemēram, Krievijas Federācijas, elektroenerģijas un gāzes direktīvu 10. panta procedūru aizstāj ar 11. panta procedūru par sertifikāciju attiecībā uz trešām valstīm.

Saskaņā ar elektroenerģijas un gāzes direktīvu 11. pantu regulatīvajai iestādei ir jāatsaka PSO, ko kontrolē persona no trešās valsts, sertifikācija, ja nav pierādīts:

ka attiecīgais operators atbilst nodalīšanas noteikumu prasībām. Tas vienādā mērā attiecas uz dažādiem nodalīšanas modeļiem: īpašumtiesību nodalīšana, neatkarīgais sistēmas operators („NSO”), neatkarīgais pārvades operators („NPO”); un

ka sertifikācijas piešķiršana neapdraudēs dalībvalsts un Eiropas Savienības energoapgādes drošību. Šis novērtējums ir jāveic regulatīvajai iestādei vai citai atbildīgajai iestādei, kuru ir noteikusi dalībvalsts.

Regulatīvajai iestādei, veicot novērtējumu, jo īpaši jāņem vērā starptautiskie nolīgumi starp Eiropas Savienību un/vai attiecīgo dalībvalsti un attiecīgo trešo valsti, kuros risināts energoapgādes drošības jautājums, kā arī citi konkrēti fakti un apstākļi attiecībā uz lietu un attiecīgo trešo valsti.

Pierādīšanas pienākums attiecībā uz to, vai ir nodrošināta atbilstība iepriekš minētajām prasībām, tiek uzlikts iespējamam PSO, ko kontrolē persona no trešās valsts. Komisijai ir jāsniedz iepriekšējs atzinums par sertifikāciju. Valsts regulatīvajai iestādei, pieņemot galīgo lēmumu par sertifikāciju, ir pilnībā jāņem vērā šis Komisijas atzinums.

Sākot ar 2013. gada 3. martu, uz PSO, ko kontrolē personas no trešām valstīm, attieksies sertifikācijas procedūra. Valsts regulatīvajām iestādēm ir jānodrošina PSO atbilstība nodalīšanas un trešās paketes sertifikācijas noteikumiem. Lai to panāktu, valsts regulatīvajām iestādēm ir saistošu lēmumu pieņemšanas pilnvaras, ieskaitot pilnvaras piemērot sodu attiecīgajam uzņēmumam.

Attiecībā uz pārredzamību — trešā iekšējā enerģijas tirgus pakete uzlabos tirgus pārredzamību attiecībā uz tīkla darbību un piegādi. Tas nodrošinās vienlīdzīgu piekļuvi informācijai, palielinās cenu noteikšanas pārredzamību, palielinās uzticību tirgum un palīdzēs izvairīties no tirgus manipulācijām. Jaunais 10 gadu

⁽⁹⁾ OV L 211, 14.8.2009., 94. lpp.

ieguldījumu plāns energotīkliem nodrošinās ieguldījumu plānošanas lielāku pārredzamību un saskaņotību starp dalībvalstīm. Tas veicina energoapgādes drošību un vienlaikus paplašina ES tirgu.

Komisijas uzdevums ir noteikt atbilstošu tiesisko regulējumu iekšējā gāzes tirgus darbībai un neiesaistīties komerciālās sarunās starp atsevišķiem enerģētikas uzņēmumiem. Līguma noteikumu apspriešana ar gāzes piegādātājiem ir katra atsevišķa uzņēmuma ziņā atbilstoši tā vajadzībām.

Valstīs, kuras ir labi integrētas ES enerģētikas tirgū un kurām ir pieeja tūlītējas piegādes tirgiem un dažādiem gāzes piegādātājiem, patērētāji var izmantot zemāku cenu sniegtās priekšrocības tūlītējas piegādes tirgos, kas mūsdienās dominē. Tomēr atsevišķas valstis, vai nu tādēļ, ka tām nav fizisku saikņu, vai tādēļ, ka visa tīkla jauda ir rezervēta ilgtermiņa līgumos, negūst labumu, jo tām nav izvēles iespēju. Tādēļ šīm valstīm ļoti būtiski ir savstarpējie savienojumi, kas sniedz iespēju integrēties ES enerģētikas tirgū un gūt labumu no izvēles, ko tirgus sniedz patērētājiem.

Savstarpēji savienota, integrēta un efektīva tirgus gadījumā cenām ir tendence tuvināties. Komisija ir pieņēmusi trešā iekšējā enerģijas tirgus paketi, lai risinātu šo jautājumu, kā arī lai veicinātu konkurenci un tirgus integrāciju. Komisijas mērķis ir vienādu nosacījumu radīšana visiem tirgus dalībniekiem, kur cenas nosaka iekšējie mehānismi vai tirgus mehānisms. Tomēr Komisija neapspriež importēto energoresursu cenas.

Komisija pēdējo gadu laikā ir uzmanīgi sekojusi konkurences attīstībai enerģētikas tirgū visā Eiropā, kā to apliecina nozares apsekojums un virkne lietu, ko Komisija ir izskatījusi. Lai gan Komisija nesniedz komentārus par atsevišķām lietām, ir jāatzīmē, ka dominējoša stāvokļa pastāvēšana kā tāda saskaņā ar konkurences likumu pati par sevi nav uzskatāma par pārkāpumu. Katrā ziņā Komisija saglabās modrību, lai nodrošinātu, ka neviena uzņēmuma rīcība nav vērsta pret konkurenci, un turpinās īstenot pret trestiem vērstus pasākumus, ar kuriem Eiropas enerģētikas tirgū aizsargā konkurenci.

*
* *

Jautājums Nr. 29 (Georgios Toussas) (H-0167/10)

Temats: Gaisa transporta nodošana monopolistiskām grupām

Uzņēmumu Olympic Air un Aegean Airlines paredzamā apvienošana — Eiropas Savienības un Grieķijas partiju „Grieķijas sociālistu kustība” (PASOK) un „Jaunā demokrātija” valdības atbalstītās privatizācijas un liberalizācijas politikas rezultāts — veicina monopolu veidošanos gaisa transporta tirgū, tādējādi negatīvi ietekmējot iedzīvotājus un šajā nozarē strādājošos cilvēkus. Pēc uzņēmuma Olympic Airlines privatizācijas notikuši darbinieku atlaišana, darba algu samazināšana, lielāka slodze tiem, kam izdevies saglabāt savas darbavietas, biļešu cenu celšanās, gaisa satiksmes samazināšanās, jo īpaši nerentablās gaisa satiksmes līnijās, nākotnē pastiprināsies un izraisīs stāvokļa pasliktināšanos gaisa transporta nozarē. No uzņēmuma Olympic Airlines jau atlaistie 4500 darbinieki kopš 2009. gada 15. decembra vēl nav saņēmuši likumā paredzēto kompensāciju, un procedūras, kuru mērķis ir nodrošināt pilnu pensiju tām personām, kas atbilst noteiktajiem nosacījumiem, un pārcelt atlikušos darbiniekus uz citām sabiedrisko pakalpojumu nozarēm, ir nonākušas strupceļā.

Vai Komisija varētu atbildēt uz turpmākajiem jautājumiem? Vai uzņēmuma Olympic Airlines privatizācija notika, lai sniegtu labumu monopolistiskām grupām? Kāds ir Komisijas viedoklis par: a) uzņēmumu Olympic Air un Aegean Airlines gaidāmo apvienošanu un b) krāpšanu un problēmām, ar kurām saskaras no uzņēmuma Olympic Airlines jau atlaistie darbinieki?

Atbilde

(EN) Uz jautājumu par to, vai Olympic Airlines privatizācija tika veikta, lai sniegtu atbalstu monopolistiskajām grupām, Komisijas atbilde ir noliedzīga. Atsevišķu Olympic Airlines un Olympic Airways Services aktīvu pārdošana bija Grieķijas iestāžu rasts risinājums ilglaicīgām šo abu uzņēmumu problēmām (abi uzņēmumi daudzu gadu laikā bija saņēmuši ievērojamu neatļautu un nelikumīgu valsts atbalstu).

Komisijai vēl nav iesniegts paziņojums par ierosināto pasākumu.

Saskaņā ar Padomes Regulu Nr. 139/2004 („Apvienošanās regula”)⁽¹⁰⁾ Komisija būtu kompetenta novērtēt ierosinātās apvienošanas savietojamību ar iekšējo tirgu, ja tai piemistu „Eiropas Savienības dimensija” atbilstoši finanšu apgrozījuma prasībām, kas noteiktas Apvienošanās regulas 1. pantā.

Tiklīdz ir konstatēta viena šāda Eiropas Savienības dimensija un ir iesniegts paziņojums par pasākumu, Komisija veic pasākuma, ar kuru censtos saglabāt efektīvu konkurenci iekšējā tirgū, kā arī novērst negatīvu ietekmi uz konkurenci un patērētājiem, jo īpaši uz pasažieriem vietējos un starptautiskos maršrutos, ko apkalpo uzņēmumi, vispusīgu izskatīšanu un novērtējumu.

Šādu gadījumu analīzē Komisija cita starpā ņem vērā attiecīgo uzņēmumu tirgus situāciju un ietekmi tirgos, kuros tie darbojas.

2008. gada 17. septembrī, pamatojoties uz Grieķijas iestāžu sniegtu paziņojumu, Komisija pieņēma lēmumu par atsevišķu Olympic Airlines un Olympic Airways Services aktīvu pārdošanu. Lēmumā bija noteikts, ka tādā gadījumā, ja konkrēts skaits aktīvu tiktu pārdoti tirgus cenā un pārējā uzņēmumu daļa tiktu likvidēta, tas neietvertu valsts palīdzību.

Grieķijas iestāžu īstenotie sociālie pasākumi attiecībā uz Olympic Airways Services un Olympic Airlines bijušajiem darbiniekiem neietilpst Komisijas lēmumā; apspriedes par šiem sociālajiem pasākumiem ar Komisiju nav veiktas, un Komisija nav informēta par to raksturu vai mērogu.

*
* *

Jautājums Nr. 31 (Zbigniew Ziobro) (H-0175/10)

Temats: Digitālu materiālu pieejamība Eiropas Savienībā

ES iedzīvotājiem joprojām nav vienlīdzīgu iespēju piekļūt digitāliem materiāliem. Piemēram, patērētāji Polijā nevar iegādāties skaņdarbus iTunes interneta veikalā. Nevienlīdzīgu piekļuves iespēju problēma ir saistīta arī ar citiem pārdevējiem un produktiem.

Kādus pasākumus Komisija īsteno šajā sakarībā, lai situāciju mainītu? Cik ātra būs šo pasākumu iedarbība?

Atbilde

(EN) Godājamā deputāta jautājumā ir izvirzīta problēma par digitālajā vienotajā tirgū pastāvošajiem trūkumiem, minot piemēru, ka daudziem ES iedzīvotājiem nav piekļuves tiešsaistes mūzikas veikalu legāliem pārrobežu piedāvājumiem.

Viens no e-tirdzniecības uzņēmumu, piemēram, iTunes, minētajiem iemesliem nacionālo tiešsaistes veikalu uzturēšanai un piekļuves liegšanai patērētājiem no citām valstīm, ir autortiesību licencēšana un ar autortiesībām saistītās tiesības konkrētajā dalībvalstī. Lai gan EEZ mēroga licencēšana kļūst aizvien biežāk sastopama attiecībā uz atsevišķiem tiesību īpašniekiem, piemēram, mūzikas izdevējiem, autori turpina izvēlēties savu tiesību licencēšanu publiskos pasākumos, pamatojoties uz valsts teritorijas principu.

Komisija patlaban izstrādā Eiropas digitālo programmu, kurā cita starpā tiks risināti pašreizējie trūkumi ES digitālajā vienotajā tirgū. Mērķis ir atļaut satura un pakalpojumu brīvu apriti visā ES, lai stimulētu pieprasījumu un pabeigtu digitālā vienotā tirgus veidošanu. Šajā saistībā Komisija gatavojas izstrādāt pasākumus, lai vienkāršotu vienošanos par autortiesībām, pārvaldi un pārrobežu licencēšanu.

Komisija un it sevišķi par iekšējo tirgu un pakalpojumiem atbildīgais Komisijas loceklis vadīs atklātu uzklauššanu par kolektīvo tiesību pārvaldības vadību ES, kas notiks 2010. gada 23. aprīlī Briselē.

Turklāt pakalpojumu sniedzēju piemērotās pieejas atšķirības saskaņā ar patērētāju nacionalitāti vai dzīvesvietu ir īpaši regulētas Direktīvas 123/2006/EK⁽¹¹⁾ par pakalpojumiem iekšējā tirgū („Pakalpojumu direktīva”) 20. panta 2. punktā. Saskaņā ar šo prasību „dalībvalstis nodrošina to, ka tādi vispārēji nosacījumi piekļuvei pakalpojumam, kuru pakalpojuma sniedzējs ir darījis pieejamu plašai sabiedrībai, neietver diskriminējošus noteikumus, kas saistīti ar pakalpojumu saņēmēja valstspiederību vai dzīvesvietu”. Šajā prasībā arī noteikts,

⁽¹⁰⁾ Padomes 2004. gada 20. janvāra Regula (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula), OV L 24, 29.1.2004.

⁽¹¹⁾ OV L 376, 27.12.2006.

ka visas pieejas atšķirības nav aizliegtas, jo atšķirības piekļuves nosacījumos tiks atļautas, ja „šādas atšķirības tieši attaisno objektīvi kritēriji”.

Pakalpojumu direktīvu pieņēma 2006. gada beigās, un dalībvalstīm tika noteikta prasība to īstenot ne vēlāk kā līdz 2009. gada 28. decembrim. Saskaņā ar direktīvu tirdzniecības atteikumi būs atļauti tikai tad, ja tirgotāji pierādīs, ka viņu piemērotās pieejas atšķirības “tieši attaisno objektīvi kritēriji”.

Komisija uzskata, ka Pakalpojumu direktīvas 20. panta 2. punkta piemērošana kopā ar atlikušo traucēkļu likvidēšanu, kas vēl joprojām kavē Eiropas digitālā lejupielādes tirgus attīstību, radīs apstākļus aizvien lielāka skaita interneta mūzikas veikalu atvēršanai klientiem no visas Eiropas.

*
* *

Jautājums Nr. 40 (Hans-Peter Martin) (H-0161/10)

Temats: Vācija

Kopš brīža, kad atklājās Grieķijas finanšu un politiskā krīze un ES dalībvalsts Vācija norādījusi, ka nav ar mieru sniegt Grieķijai beznosacījumu palīdzību, vairākas ES dalībvalstis un pat Komisijas pārstāvji Vācijas valdībai netieši pārmetuši „nepietiekami eiropesku” rīcību.

Vai Komisija tiešām uzskata, ka kāda valsts ir „nepietiekami eiropeska” tikai tāpēc, ka tai — atšķirībā no citām dalībvalstīm — vēl ir finanšu iespējas palīdzēt citiem, taču tieši finanšu krīzes laikā arī šai valstij ir pienākums pret saviem nodokļu maksātājiem sīki pārbaudīt jebkādu papildu izdevumus un attiecīgā gadījumā tos noraidīt?

Kādu mācību no Grieķijas bezierunu glābšanas gūs valstis, kuras tikpat smagi skārusi finanšu krīze, proti, Itālija, Īrija, Spānija un Portugāle?

Atbilde

(EN) Ne Komisija, ne dalībvalstis nekad nav apsvērušas Grieķijas beznosacījumu glābšanu. Secīgajos valstu vai valdību vadītāju un Eurogrupas paziņojumos ir skaidri pausts, ka visa veida palīdzība nepieciešamības gadījumā tiktu papildināta ar striktiem politiskajiem nosacījumiem, tā tiktu sniegta ar procentu likmi bez koncesijas un nodrošināta, piedaloties arī Starptautiskajam Valūtas fondam (SVF).

*
* *

Jautājums Nr. 41 (Vilija Blinkevičiūtē) (H-0113/10)

Temats: Sieviešu nabadzība Eiropā

Šajā ekonomisko grūtību laikā gandrīz visā Eiropā visvairāk ir skartas sievietes un vientuļās mātes. Mātes, kuras vienas pašas audzina savus bērnus, katru dienu saskaras ar grūtībām apmierināt vismaz minimālās bērnu vajadzības. Vairāk nekā puse vientuļo māšu dzīvo zem nabadzības robežas, neskatoties uz viņu ikdienas pūlēm saskaņot savu darba laiku ar bērnu izglītošanu, kas šādā situācijā nav viegli.

Lai gan kopš direktīvas par atalgojuma vienlīdzību pieņemšanu 1975. gadā ir pagājuši aptuveni 35 gadi, sievietes Eiropā joprojām cieš no diskriminācijas darba tirgū, un sieviešu atalgojums ir par aptuveni 17 % zemāks nekā vīriešu atalgojums par to pašu darbu.

Lai gan no pagājušā gada budžeta tika iztērēti EUR 100 miljoni, lai īstenotu dzimumu līdztiesības un sociālās kohēzijas programmas, un Komisija diskutē par šiem būtiskajiem jautājumiem jau daudzus gadus, konkrēti Eiropas Savienības mērķi nabadzības ierobežošanai joprojām nav ne noteikti, ne reglamentēti. Līdz ar to, kādus pasākumus Komisija paredz veikt nākotnē, lai ierobežotu sieviešu nabadzību Eiropā? Būtu arī jānosver, ka gadījumā, ja netiks veikti konkrēti pasākumi sieviešu nabadzības samazināšanai, nebūs iespējams ierobežot bērnu nabadzību.

Atbilde

(EN) Komisija piekrist cienītās deputātes bažām attiecībā uz nepieciešamību samazināt nabadzību Eiropas Savienībā, lai visi tās iedzīvotāji, jo īpaši vismazāk aizsargātie, ieskaitot sievietes, spētu dzīvot cilvēku cienīgu dzīvi. Priekšlikums stratēģijā Eiropa 2020 iekļaut pamatmērķi par nabadzības samazināšanu ir šo bažu un aizvadītajā desmitgadē gūtās pieredzes atspoguļojums. Centieni šo mērķi sasniegt tiks atbalstīti ar īpaši

sagatavotu pamatiniciatīvu „Eiropas platforma cīņai pret nabadzību”. Saskaņā ar šo iniciatīvu būtu jānostiprina Eiropas stratēģija sociālajai iekļaušanai un sociālajai aizsardzībai un būtu jāpastiprina centieni risināt visneaizsargātāko iedzīvotāju situāciju.

Nesen Komisija pieņēma Sieviešu hartu⁽¹²⁾, kurā nākamajiem pieciem gadiem ir noteiktas piecas prioritārās jomas un nostiprināti tās centieni dzimumu vienlīdzības jomā. Divas no prioritārajām jomām, proti, vienlīdzīga ekonomiskā neatkarība un vienāds atalgojums par vienādu un līdzvērtīgu darbu, ir tieši saistītas ar centieniem risināt jautājumu par sieviešu nabadzību.

Komisijai veic būtisku darbu, aktīvas integrācijas sistēmas ietvaros veicinot pasākumus sociālās iekļaušanas palielināšanai un laba dzīves līmeņa veicināšanai. Aktīvas iekļaušanas stratēģijas ir balstītas uz trīs punktiem, proti, indivīda nepieciešamību piekļūt atbilstošiem resursiem, labākām saitēm ar darba tirgu un kvalitatīviem sociālajiem pakalpojumiem. Papildus Komisija gatavo ziņojumu par to, kā aktīvas iekļaušanas principi var vislabākajā veidā sniegt ieguldījumu krīzes pārvarēšanas stratēģijās. Vēl viena prioritāte, pie kuras Komisija strādā, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, ir bērnu nabadzības samazināšana, lai nodrošinātu, ka tiek veikti nepieciešamie pasākumi un visiem bērniem dzīvē tiek sniegtas vienlīdzīgas iespējas.

Papildus programmai Progress, uz ko atsaucas cienījamā deputāte, Eiropas Sociālais fonds (ESF) savu darbību vērš uz tiem sabiedrības locekļiem, ieskaitot sievietes, kurus visvairāk apdraud bezdarbs un sociālā atstumtība. Laikā no 2007. līdz 2013. gadam ESF finansēs projektus un programmas sešās konkrētās jomās, no kurām piecas jomas, domājams, tieši vai netieši ietekmēs nabadzību un bērnu nabadzību, proti, reformas nodarbinātības un sociālās iekļaušanas jomā (1 %), nelabvēlīgā situācijā esošu cilvēku sociālās iekļaušanas uzlabošana (14 %), darba ņēmēju un uzņēmumu pielāgošanās spējas uzlabošana (18 %), pieejas nodarbinātībai un ilgtspējības uzlabošana (30 %), kā arī cilvēkkapitāla uzlabošana (34 %).

*
* *

Jautājums Nr. 42 (Silvia-Adriana Țicău) (H-0115/10)

Temats: Pasākumi ES teritorijā esošo tūrisma ceļojumu mērķu pievilcības un Eiropas tūrisma nozares attīstības veicināšanai

Statistikas biroja Eurostat dati liecina, ka salīdzinājumā ar 2008. gadu 2009. gadā tūrisma nozarē bija vērojama lejupslīde. Viesnīcā pavadīto nakšu (vai tām līdzvērtīgu) skaits ir samazinājies par 5 %, un kritums ir vēl lielāks (9,1 %) tūristu ārvalstnieku gadījumā: 56 % no viesnīcā pavadīto nakšu kopējā skaita 2009. gadā bija rezervējuši attiecīgās valsts rezidenti un 44 % — ārvalstnieki. Lisabonas līgums ļauj Eiropas Savienībai papildināt dalībvalstu darbības tūrisma nozarē, šai nolūkā sekmējot šīs nozares konkurētspēju un veidojot labvēlīgu vidi to uzņēmumu attīstībai, kas šajā nozarē darbojas. Kādus pasākumus Komisija ir iecerējusi veikt, lai veicinātu ES teritorijā esošo tūrisma ceļojumu mērķu pievilcību un nodrošinātu ES tūrisma nozares attīstību?

Atbilde

(FR) Eiropas Komisija ir informēta par pēdējiem Eurostat publicētajiem statistikas datiem par ES 27 dalībvalstu viesnīcās pavadīto nakšu skaitu un apzinās 2009. gadā konstatēto kritumu salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu. Ievērojamākais kritums tika novērots attiecībā uz ārvalstnieku viesnīcās pavadīto nakšu skaitu, un tas sasniedza 9,1 % salīdzinājumā ar attiecīgās valsts rezidentu viesnīcās pavadīto nakšu skaita kritumu, kas bija 1,6 %. Tomēr Komisija atzīmē, ka nesenās finanšu un ekonomikas krīzes rezultātā aizvien vairāk tūristu brīvdienu galamērķus izvēlas valstīs, kurās viņi dzīvo, vai tuvajās kaimiņvalstīs. Šī jaunā tendence zināmā mērā izskaidro ārvalstu viesu skaita kritumu. To apstiprina arī triju Eiropas barometra apsekojumu rezultāti, kurus Komisija veica 2009. gadā un 2010. gada sākumā.

Komisija neapšaubāmi ir piesardzīga attiecībā uz situāciju tūrisma industrijā un nekavēsies izmantot jaunās pilnvaras, ko Lisabonas līgums sniedz Eiropas Savienībai tūrisma nozarē. Ar šo mērķi Komisijas dienesti ir sākuši sagatavošanas darbu paziņojuma izstrādei, kurā būtu noteikts vienots Eiropas tūrisma politikas regulējums.

Šajā jaunajā regulējumā Komisija par galvenajām prioritātēm jo īpaši atzīst Eiropas kā tūristu galamērķa tēla un uztveres nostiprināšanu, kā arī Eiropas tūrisma konkurētspējīgu un ilgtspējīgu attīstību. Šā regulējuma ietvaros veiktie pasākumi cita starpā noteikti būs paredzēti tūrisma ceļojumu mērķu Eiropas Savienībā pievilcības vairošanai, ne tikai lai palielinātu ārvalstu tūristu skaitu Eiropā, bet arī lai labāk izmantotu

⁽¹²⁾ COM(2010) 78 galīgā redakcija.

priekšrocības, ko sniedz Eiropas Savienības pilsoņu iespējas pavadīt brīvdienas valstīs, kurās viņi dzīvo, vai citās dalībvalstīs. Saistībā ar to Komisija vēlētos uzsvērt, ka Eiropas tūrisma konferencē, kas bija patiesi augsta līmeņa konference un bija veltīta nozarei un problēmām, ar kurām tā saskaras, un ko sadarbībā ar Spānijas prezidentūru Madridē sarīkoja Komisijas dienesti, Komisijai tika iesniegtas atsevišķas vispārējas pamatnostādnes un priekšlikumi pasākumiem.

Tomēr, lai šos mērķus sasniegtu, visiem Eiropas tūrisma nozarē iesaistītajiem — valsts iestādēm attiecīgajos līmeņos, Eiropas Komisijai pašai, uzņēmumiem, tūristiem un visām pārējām organizācijām, kas spēj stimulēt, atbalstīt un ietekmēt tūrismu, — būtu jāsniedz savs atbalsts.

*
* *

Jautājums Nr. 43 (Paul Rübig) (H-0117/10)

Temats: Datu aizsardzība internetā

Lai uzlabotu datu aizsardzību internetā, es vēlētos ierosināt grozījumus Datu aizsardzības direktīvā šādos jautājumos.

Datus, kas publicēti internetā, drīkst izmantot tikai tādā veidā, kas atbilst sākotnējam publicēšanas mērķim.

Tiem lietotājiem, kuri izmanto Web 2.0, būtu jāspēj datus pēc to publicēšanas internetā pastāvīgi kontrolēt. Viņiem jābūt tiesībām noteikt derīguma termiņu pašu radītam saturam un jābūt iespējai personas datus atkal dzēst.

Nepieciešams, lai katrs pakalpojumu sniedzējs ļautu izmantot arī lietotājevārdu vai pseidonīmu.

Vai Komisija ņems vērā šos ierosinājumus Datu aizsardzības direktīvas grozīšanai?

Atbilde

(EN) Komisija vēlētos pateikties godātajam deputātam par vairāku grozījumu ierosināšanu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti („Datu aizsardzības direktīva”)⁽¹³⁾.

Patlaban tiek veikta Datu aizsardzības direktīvas rūpīga pārskatīšana. Datu aizsardzības tiesiskā regulējuma pārskatīšana tika ierosināta augsta līmeņa konferencē par datu aizsardzības nākotni, kura notika 2009. gada maijā un kurai sekoja plaša publiskā apspriešana tiešsaistē, kas noslēdzās 2009. gada decembrī. Godātā deputāta minētie jautājumi piesaista daudzus ieinteresēto personu uzmanību, un Komisija tos noteikti izskatīs.

Komisija saistībā ar apspriešanu ir saņēmusi lielu skaitu atbilžu, kas apliecina šīs iniciatīvas nozīmību. Patlaban tā veic šajā apspriešanas pasākumā saņemto atsauksmju analīzi un novērtē iespējamās ar tiesisko regulējumu saistītās problēmas, kas tika noteiktas, kā arī iespējamās risinājumus.

Prasība, ka internetā publicētos datus būtu jāizmanto tikai tādā veidā, kas atbilst sākotnējam publicēšanas mērķim, jau ir Datu aizsardzības direktīvā noteikts, spēkā esošs princips, proti, datu subjekta identifikācija ir atļauta tikai tik ilgi, cik tas ir nepieciešams datu ievākšanas mērķim. Šā principa ievērošanu ir nepieciešams nodrošināt visos gadījumos, jo īpaši internetā.

Kamēr tīmekļa lietotājus var uzskatīt par datu subjektiem Datu aizsardzības direktīvas izpratnē, viņiem ir tiesības kontrolēt visus datus, ko viņi publicē tiešsaistē. Sarežģītajā Web 2.0 vidē ir ļoti problemātiski kontrolēt datus un skaidri zināt, kurp šie dati ir pārsūtīti tālāk un kur tie ir izmantoti. Tādēļ pakalpojumu sniedzējam, kurš darbojas kā datu apkopotājs, pārredzamā veidā pirms datu augšupielādes būtu jāinformē datu subjekts par šīs rīcības sekām.

Komisija, kā arī tās padomdevēja struktūra, 29. panta darba grupa personu aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi, vairākos atzinumos⁽¹⁴⁾ ir paudusi atbalstu tam, ka personas identitātes atklāšanas vietā tiešsaistē labāk būtu lietojams pseidonīms, kā arī privātumu aizsargājošas standartopcijas Web 2.0 lietojumprogrammu lietotājiem.

⁽¹³⁾ OV L 281, 23.11.1995.

⁽¹⁴⁾ Piemēram, http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2009/wp163_lv.pdf.

Gatavojot savu atbildi saistībā ar publiskās apspriešanas rezultātiem, Komisija ņems vērā godātā deputāta ieteikumus.

*
* *

Jautājums Nr. 44 (Justas Vincas Paleckis) (H-0118/10)

Temats: Elektroniskā balsošana

Kad notika 2009. gada Eiropas Parlamenta vēlēšanas, Igaunija bija vienīgā Eiropas Savienības valsts, kuras pilsoņiem bija iespēja balsot internetā.

Ekspertu dati liecina, ka elektroniskā balsošana varētu vēlēšanas padarīt efektīvākas un nodrošināt pilsoņu lielāku piedalīšanos. Elektroniskā balsošana varētu arī piesaistīt gados jaunus vēlētājus, kuri parasti ir pasīvi un vienaldzīgi. Izmantojot drošas sistēmas un skaidrus norādījumus vēlētājiem, tā varētu stiprināt demokrātiju un radīt ērtākus balsošanas apstākļus gan personām ar invaliditāti, gan pilsoņiem, kas regulāri ceļo.

Vai Komisija ir sagatavojusi ieteikumus dalībvalstīm par elektroniskās balsošanas ieviešanu? Vai tā ir izskatījusi iespējas sagatavot nepieciešamos pasākumus un finansējumu dalībvalstīm, lai elektroniskās balsošanas iespēju tajās ieviestu līdz 2014. gada Eiropas Parlamenta vēlēšanām?

Atbilde

(EN) Komisija saprot, cik būtiski ir veicināt visu iedzīvotāju līdzdalību demokrātiskā Eiropas Savienības dzīvē un palielināt dalību Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Tomēr vēlēšanu procesa organizāciju, piemēram, elektroniskās balsošanas iespēju, brīvi izvēlas katra dalībvalsts.

Turklāt kopēji Eiropas Parlamenta vēlēšanu principi, kas dalībvalstīm ir jāievēro, ir noteikti 1976. gada Aktā par Eiropas Parlamenta pārstāvju ievēlēšanu, kas pēdējo reizi grozīts ar Padomes Lēmumu Nr. 2002/772. Šie principi cita starpā ietver prasību piemērot proporcionālo pārstāvību un iespēju noteikt sliekšni vietu sadalījumam, kas nepārsniegtu 5 % balsu. Tomēr dalībvalstis var brīvi noteikt pasākumus attiecībā uz vēlēšanu aspektiem, kas nav ietverti aktā. Šāds pasākums ir elektroniskā balsošana.

Grozījumu ierosināšana attiecībā uz 1976. gada Aktu ietilpst paša Eiropas Parlamenta pilnvarās. Komisijai nebūtu pilnvaru ierosināt elektroniskās balsošanas izmantošanu.

Attiecībā uz iedzīvotāju līdzdalības veicināšanu vēlēšanās, ieskaitot Eiropas Savienības iedzīvotājus, kas pārceļas uz dzīvi citās dalībvalstīs, pašreizējie ES tiesību akti nosaka tiesības balsot Eiropas Parlamenta un savas dzīvesvietas dalībvalsts pašvaldības vēlēšanās saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem, kas attiecas uz konkrētās valsts pilsoņiem.

*
* *

Jautājums Nr. 45 (Anna Hedh) (H-0119/10)

Temats: Stratēģija bērnu tiesību jomā

Ņemot vērā ES saistības īstenot savu stratēģiju bērnu tiesību jomā, vai esat gatavi atteikties no konkrētas, tematam vēltas pieejas, lai pārietu uz stratēģiskas ievirzes nodrošināšanu un atbalstītu bērnu tiesību aspekta īstenošanu visā ES politikā, likumdošanā un plānošanā?

Ja tas tā ir, kā esat iecerējuši uzņemties konstruktīvu vadību, kopā ar kolēģiem veicinot šīs stratēģijas ieviešanu politikas virzienos, iedvesmot viņus uz bērnu tiesību aspekta ievērošanu un konkrētas rīcības noteikšanu attiecīgajās jomās, kas jūsu ģenerāldirektorātā pašreiz ir izdarīts attiecībā uz „neredzamajiem” bērniem un vardarbību skolā?

Atbilde

(EN) 2006. gada paziņojuma „Ceļā uz ES stratēģiju par bērna tiesībām” mērķis ir bērna tiesību veicināšana un aizsardzība Eiropas Savienības iekšpolitikā un ārpolitikā.

Jau ar 2006. gada paziņojumu ir pausts atbalsts uzdevumam sniegt stratēģisku virzienu ES politikas jomām, kurām ir ietekme uz bērnu tiesībām. 2010. gada beigās Komisija pieņems jaunu paziņojumu par to, kādā veidā tā gatavojas nodrošināt, lai visās ES iekšpolitikas un ārpolitikas jomās tiktu ievērotas bērnu tiesības

saskaņā ar ES tiesību aktiem, kā arī to, ka tās pilnībā atbilst ANO Konvencijā par bērna tiesībām (UNCRC) un citos starptautiskajos dokumentos noteiktajiem principiem un nosacījumiem.

Turpmākajā stratēģijas īstenošanā un izstrādē būtu jāapvieno ES politikas jomu, kam ir ietekme uz bērnu tiesībām, stratēģiskās orientācijas vispārīgāka pieeja ar konkrētiem rezultātiem skaidri noteiktu mērķu jomā.

Komisijas paziņojumā par jauno daudzgadu programmu 2010.–2014. gadam tiesiskuma, brīvības un drošības jomā („Stokholmas programma”), kā arī Eiropadomes 2009. gada 11. decembra secinājumos ir atkārtoti uzsvēta mērķtiecīgas bērnu tiesību stratēģijas izstrādes nozīme, par prioritārām jomām nosakot pret bērniem un īpaši neaizsargātās situācijās esošiem bērniem vērstas vardarbības apkarošanu, jo īpaši saistībā ar imigrāciju (nepilngadīgie bez pavadības, cilvēku tirdzniecības upuri u. c.).

Sevišķi svarīgs jautājums turpmākajā spēcīgās ES stratēģijas par bērna tiesībām izstrādē un īstenošanā ir datu trūkums. Šā iemesla dēļ tehniskajā līmenī ir organizētas ekspertu tikšanās par „neredzamo” bērnu un vardarbības jautājumu.

*
* *

Jautājums Nr. 46 (Karin Kadenbach) (H-0120/10)

Temats: Stratēģija „ES 2020” un bioloģiskā daudzveidība

Komisijas konsultatīvajā dokumentā par topošo ES stratēģiju 2020. gadam saistībā ar izaugsmi un nodarbinātību uzsvēta jaunu nozaru radīšana, Eiropas pašreizējo ražošanas nozaru modernizācijas paātrināšana un nepieciešamība stiprināt Eiropas rūpniecisko bāzi. Taču šajā dokumentā nav konkrēti minēts, ka dažādiem pilsētu un lauku reģioniem ir atšķirīgas vajadzības un ka tādiem svarīgiem ražošanas faktoriem lauku reģionu tautsaimniecībā kā augsne, saldūdens, bioloģiskā daudzveidība, kā arī citu ekoloģisku jautājumu risināšanai varētu būt nepieciešamas atšķirīgas politiskas pieejas un instrumenti. Ir svarīgi atzīmēt, ka Komisijas konsultatīvajā dokumentā vispār nav atsauču uz bioloģisko daudzveidību; turklāt nav ņemts vērā tas, ka daba un dabas resursi ir būtisks ekonomikas attīstības pamats.

Vai Komisija varētu paskaidrot, kā topošā stratēģija „ES 2020” veicinās lauku ekonomikas un lauksaimniecības ilgtspējību un nodrošinās saskaņotus ES ieguldījumus bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā un atjaunošanā un ekosistēmu pakalpojumu jomā?

Atbilde

(FR) Stratēģija „Eiropa 2020” virza Eiropas Komisijas darbu pretī gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes mērķa sasniegšanai. Ciktāl tas attiecas uz bioloģisko daudzveidību, ir jāmin, ka stratēģijas „Eiropa 2020” ietvaros pamatiniciatīvas „resursu ziņā efektīva Eiropa” mērķis cita starpā ir ekonomiskās izaugsmes nodalīšana no dabas resursu izmantošanas. Šī iniciatīva ievērojami samazinās spiedienu uz bioloģisko daudzveidību Eiropā. Uz šī principa ir balstīti bioloģiskās daudzveidības aizsardzības un ekosistēmu saglabāšanas mērķi, ko tikko pieņēma Eiropadome un kas būs Eiropas Savienības jaunās bioloģiskās daudzveidības stratēģijas pamatā.

Ņemot vērā minēto, papildus uzdevumam veicināt lauksaimniecības nozares dzīvotspēju un konkurētspēju kopējai lauksaimniecības politikai (KLP) ir jāīsteno arī būtisks uzdevums lauksaimniecības zemes apsaimniekošanā bioloģiskās daudzveidības un citu dabas resursu, piemēram, ūdens, gaisa un augsnes, atbalstam, apvienojot savstarpēji papildinošus mehānismus, piemēram, tiešos maksājumus, savstarpēju atbilstību un lauku attīstības pasākumus. KLP ir galvenais instruments lauksaimniecības un lauku ekonomikas ilgtspējīgas attīstības veicināšanai visā tās dažādībā. Tas tiek nodrošināts, KLP atbalstot tādu vides aizsardzības darbu veikšanu kā bioloģiskās daudzveidības aizsardzība un atjaunošana ar lauksaimniecības nozares starpniecību.

Lauku attīstības politika jo īpaši nodrošina vispārēju regulējumu, ko vienkāršā veidā var pielāgot konkrētām reģionālajām prasībām un problēmām. Reģionālo prioritāšu kopas iekļaušana programmās ļauj nodrošināt integrētu pieeju, kas ir nepieciešama, lai panāktu pēc iespējas lielākas iespējamās sinerģijas starp pasākumiem. Tādējādi koncepcijai „ražot vairāk, izmantojot mazāk”, pilnvērtīgāk izmantojot visus mūsu resursus, ieskaitot spiediena mazināšanu uz enerģētikas un citu dabas resursu (ūdens, augsne) patēriņu, nākotnē būs izšķiroša nozīme. Ir jāuzsver, ka ilgtspējīgas izaugsmes ideja ietver arī sabiedrisko labumu nodrošināšanas kvalitātes aspektu. Piemēram, neapšaubāmi ir veicināma atbilstoša zemes apsaimniekošana, lai saglabātu un uzlabotu bioloģisko daudzveidību un ainavas.

Visbeidzot, bioloģiskās daudzveidības aizsardzība ir Eiropas Savienības ilgtspējīgai izaugsmei veltītās stratēģijas stūrakmens. 2009. gada progresa ziņojumā par šo stratēģiju Komisija uzsvēra nepieciešamību pastiprināt bioloģiskās daudzveidības aizsardzības darbus. Tas ietver ilgtspējīgas lauksaimniecības uzturēšanu un veicināšanu visā Eiropas Savienībā, nodrošinot svarīgāko sabiedrisko labumu sniegšanu, pievilcīgu ainavu aizsardzību, atjaunojamu enerģijas avotu turpmāku attīstību, dabas resursu, piemēram, ūdens un augsnes, apsaimniekošanu un pozitīvu ieguldījumu klimata pārmaiņu jomā.

*
* *

Jautājums Nr. 47 (Pavel Poc) (H-0122/10)

Temats: Šengenas Robežu kodeksa noteikumu pārkāpumi — robežkontrole vai līdzīgas pārbaudes, ko Vācija veic uz Čehijas–Vācijas iekšējās robežas

Čehijas Republika 2007. gada 21. decembrī iekļāvās Šengenas zonā, kuras ideoloģiskais pamats ir iespēja iekšējās robežas šķērsot brīvi, bez kontroles un aizturēšanas. Tomēr Vācijas Federatīvās Republikas robežpolicija turpina veikt mobīlas, nepieteiktas vai regulāras nepamatotas pārbaudes. Ceļotāju pieredze liecina, ka Vācijas Federatīvā Republika pārkāpj Šengenas Robežu kodeksa noteikumus, it īpaši 21. pantu, jo šo pārbaudu mērķis ir kontrolēt robežu un tās ir daudz pamatīgākas nekā trešo valstu valstspiederīgo kontroles uz Šengenas zonas ārējās robežas. Tiek uzskatīts, ka robežas šķērsošana ir pietiekams iemesls kontrolēšanai, un pilsoņi nezina, kādā mērā šīs kontroles ir atļauts veikt. Komisijai 2009. gada oktobrī vajadzēja iesniegt Parlamentam novērtējuma ziņojumu par iekšējo robežu kodeksa III nodaļas noteikumu īstenošanu.

Vai Komisija varētu paskaidrot, kad tā paredz šo ziņojumu iesniegt, kāda ir novērtējuma rezultātu analīze un vai šie rezultāti mudina paredzēt minētā kodeksa 21. panta iespējamu pielāgošanu, lai precizētu nosacījumus, ar kādiem saskaņā robežpolicijas kontroles ir atļautas?

Atbilde

(EN) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentā personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)⁽¹⁵⁾, 38. pantu Komisijai līdz 2009. gada 13. oktobrim bija jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojums par III sadaļas (Iekšējās robežas) piemērošanu.

Lai varētu sagatavot ziņojumu, 2009. gada jūlijā Komisija dalībvalstīm nosūtīja anketu. Pēdējās atbildes pēc vairākiem atgādinājumiem Komisija saņēma tikai 2010. gada sākumā. Tāpēc ziņojumu bija iespējams sagatavot tikai pēc tam, un patlaban tas tiek izstrādāts.

Ziņojums ietvers visus ar iekšējām robežām saistītos noteikumus, t. i., robežkontroles atcelšanu uz iekšējām robežām, pārbaudes iekšzemē, šķēršļu novēršanu ceļu satiksmei robežšķērsošanas vietās pie iekšējām robežām un pagaidu robežkontroles atsākšanu pie iekšējām robežām, iekļaujot šo noteikumu piemērošanas gaitā radušos pieredzi un grūtības kopš regulas stāšanās spēkā.

Komisija publicēs ziņojuma secinājumus un atbilstošos gadījumos — priekšlikumus, kuru mērķis būs laikus atrisināt grūtības, kas radušās, piemērojot iepriekš minētos noteikumus.

*
* *

Jautājums Nr. 48 (Jim Higgins) (H-0127/10)

Temats: Finanšu regulējums pensiju uzkrājēju aizsardzībai

Ņemot vērā nesen konstatēto faktu, ka Īrijā un arī citur Eiropas Savienībā nepastāv pilnīgi nekāds ekonomiskais un finanšu regulējums, kā Komisija domā pasargāt savus pilsoņus, kuri tik smagi strādā un kuru pensijas un mūža uzkrājumi kardināli izsīkuši finanšu regulējuma trūkuma dēļ?

Kā Komisija nodrošinās, lai vairs nekad netiktu piedzīvots tāds pats ekonomiskā un finanšu regulējuma trūkums?

⁽¹⁵⁾ OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

Atbilde

(EN) Lai gan godātā deputāta norāde, ka Eiropas Savienībā nepastāv „pilnīgi nekāds ekonomiskais un finanšu regulējums”, neatbilst patiesībai, Komisija pilnībā apzinās, ka ekonomikas un finanšu krīzes rezultātā ir jāgūst pieredze. Komisija centīgi strādā, lai uzlabotu finanšu pakalpojumu tiesisko regulējumu. Tas ietver Eiropas Savienības nodrošināšanu ar efektīvāku pārraudzības sistēmu, solidaritātes, riska pārvaldības un finanšu iestāžu iekšējās kontroles nostiprināšanu, kā arī iespējamo regulējuma nepilnību novēršanu.

Attiecībā uz pensijām galvenais ES tiesību akts pensiju saņēmēju aizsardzībai ir Direktīva 2003/41/EK⁽¹⁶⁾ par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību („PKUI direktīva”). Šajā direktīvā ir prasība, ka kapitāla uzkrāšanas institūcijām (PKUI) ir jābūt pietiekamiem un atbilstīgiem aktīviem, kas segtu tehniskās rezerves, bet tajā nav sniegtas detalizētas norādes par šo rezervju aprēķināšanu. Dalībvalstis var pieņemt papildu pasākumus, kas aizsargā pensiju saņēmējus, piemēram, līdzekļu pieprasījumus, sponsoru līgumu nosacījumus, pensiju aizsardzības shēmas un citus aizsardzības mehānismu veidus. Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāja komiteja 2008. gada martā publicēja ziņojumu, kurā izskatīti dažādās dalībvalstīs spēkā esošie noteikumi attiecībā uz tehniskajām prasībām un drošības mehānismiem.⁽¹⁷⁾

Krīze ir saasinājusi demogrāfisko problēmu un atklājusi atsevišķu fondēto pensiju shēmu trūkumus. Lai šo jautājumu risinātu, Komisija vēlāk šā gada laikā gatavojas publicēt Zaļo grāmatu par pensijām. Mērķis ir apspriešanas uzsākšana par plašu jautājumu loku saistībā ar pensiju atbilstību, ilgtspējību, efektivitāti un drošumu. Saistībā ar to Zaļās grāmatas mērķis ir uzsākt vispusīgu diskusiju par privāto pensiju fondu regulējumu, pieļaujot PKUI direktīvas grozīšanas iespēju.

Jāpiebilst, ka pensiju saņēmējus, kas savu naudu nogulda bankās, tāpat kā citus noguldītājus aizsargā Direktīva 94/19/EK⁽¹⁸⁾ par noguldījumu garantiju sistēmām. To pagājušajā gadā grozīja ar Direktīvu 2009/14/EK⁽¹⁹⁾, kas cita starpā nosaka, ka dalībvalstīm līdz 2010. gada 31. decembrim bankas bankrota gadījumā ir jānodrošina noguldījuma segums līdz EUR 100 000 (patlaban direktīvā noteiktais minimālais segums ir EUR 50 000). Komisija vēlāk šā gada laikā gatavojas nākt klajā ar ierosinātajiem grozījumiem Direktīvā par noguldījumu garantiju shēmām, lai nodrošinātu noguldītāju uzkrājumu turpmāku aizsardzību un nostiprinātu noguldītāju uzticību.

*
* *

Jautājums Nr. 49 (Nessa Childers) (H-0129/10)

Temats: Komisijas atbalsts garīgās veselības aprūpei

Lai gan atzinīgi vērtējamās nesen sāktās iniciatīvas nolūkā risināt ar vēzi un diabētu saistītās problēmas, joprojām gan dalībvalstu, gan Eiropas mērogā netiek sniegts pietiekams atbalsts cilvēkiem ar garīgās veselības traucējumiem. Iepriekšējā nedēļā manā vēlēšanu apgabalā pašnāvību izdarīja trīs savstarpēji nepazīstami vīrieši, kuri dzīvo 30 kilometru rādiusā viens no otra. Protams, šie vīrieši bija garīgi slimi, taču viņu situāciju pasliktināja veselības aprūpes dienests, prasot viņiem braukt 100 kilometrus līdz Dublinai, lai saņemtu palīdzību. Ironiskā kārtā, lai gan tuvējās pilsētās darbojas pašnāvnieku apbedīšanas dienesti, nevienā no šīm pilsētām nav dienesti, kas nodarbojas ar depresijas un garīgo slimību ārstēšanu, kas acīmredzot palīdzētu novērst šādas pašnāvības. Jau sen vajadzēja ierosināt konkrētu iniciatīvu, lai risinātu pārāk lielā pašnāvību skaita problēmu, un šis jautājums ir pietiekami būtisks, lai nokļūtu jaunās Komisijas galveno rūpju lokā.

Kā jaunā Komisija plāno risināt šos jautājumus?

Vai Komisija vēlas īstenot pasākumus, lai pārmērīgā pašnāvību skaita problēmu savā jaunajā darba kārtībā ietvertu kā galveno elementu?

⁽¹⁶⁾ OV L 235, 23.9.2003.

⁽¹⁷⁾ http://www.ceiops.eu/media/docman/public_files/publications/submissionstotheec/ReportonFundSecMech.pdf.

⁽¹⁸⁾ OV L 135, 31.5.1994.

⁽¹⁹⁾ OV L 68, 13.3.2009.

Atbilde

(EN) Garīgā veselība ir būtiska sabiedrības veselības problēma un galvenais saslimstības iemesls Eiropas Savienībā.

Komisija apzinās, ka pašnāvības bieži vien ir saistītas ar garīgās veselības problēmām.

Kopš 2008. gada jūnija ES iestādes, dalībvalstis un dažādu jomu profesionāļi ir kopīgi strādājuši un apmainījušies ar labāko praksi saistībā ar jautājumiem par garīgo veselību atbilstoši Eiropas paktam par garīgo veselību un labklājību.

Šajā saistībā 2009. gada decembrī Komisija kopā ar Ungārijas Veselības ministriju līdzfinansēja konferenci par depresijas un pašnāvību novēršanu. Konferencē tika vērsta uzmanība uz to, ka dalībvalstīs vajadzētu būt spēkā politikai cīņai pret depresiju un pašnāvībām, kā arī notika diskusijas par uz pierādījumiem balstītu regulējumu cīņai pret pašnāvībām.

Protams, valsts politikas veselības jomā un veselības aprūpes iestāžu uzmanības vēršana uz vajadzībām garīgās veselības jomā ir pašu dalībvalstu atbildība.

*
* *

Jautājums Nr. 50 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0132/10)**Temats: Nepieciešamība ieviest kopējus noteikumus par ieroču pārdošanu trešām valstīm**

Francija nesen sāka sarunas ar Krieviju par četru karakuģu „Mistral” iespējamo pārdošanu. Šīs sarunas ir izraisījušas vairāku ES dalībvalstu, tostarp Latvijas, Lietuvas, Igaunijas un Polijas, iebildumus, ka karakuģu „Mistral” pārdošana negatīvi ietekmētu šo valstu, kā arī dažu ES kaimiņvalstu drošību. Šīs valstis norāda, ka „Mistral” klases kuģi ir nepārprotami paredzēti uzbrukumiem.

Tā kā Lisabonas līgumā ir ietverti kopējas aizsardzības mērķi un klauzula par solidaritāti drošības un aizsardzības jomā, vai Komisija uzskata, ka Eiropas Savienībā būtu jāievieš kopēji noteikumi par ES dalībvalstu ieroču pārdošanu trešām valstīm?

Vai Komisija par šo jautājumu ir gatava sākt diskusijas?

Atbilde

(EN) Militārās tehnikas eksportu no ES dalībvalstīm uz trešām valstīm regulē 2008. gada 8. decembrī pieņemtā Padomes Kopējā nostāja 2008/944/KĀDP. Kopējās nostājas interpretācija un īstenošana ir galvenokārt dalībvalstu kompetencē.

Kopējā nostājā ir iekļauti vairāki kritēriji, kas dalībvalstīm ir jāņem vērā, izvērtējot ieroču eksporta licenču pieprasījumus. To vidū ir miera, drošības un stabilitātes saglabāšana reģionā, kā arī draudzīgajās un sabiedrotajās valstīs.

Kopējā nostājā ir noteikts, ka dalībvalstis „kopīgi izvērtē dalībvalstu eksportēto militāro tehnoloģiju un ekipējuma potenciālo vai faktisko saņēmēju stāvokli, attiecīgi ņemot vērā šīs kopējās nostājas principus un kritērijus”. Šādi izvērtējumi pēc jebkuras dalībvalsts pieprasījuma notiek regulāri, cita starpā Padomes parasto ieroču eksporta jautājumu darba grupā un visos atbilstošajos līmeņos.

*
* *

Jautājums Nr. 51 (Mairead McGuinness) (H-0134/10)**Temats: Bezdarba līmenis personu ar invaliditāti vidū**

Vai Komisija var galvenajos vilcienos sniegt savu viedokli par to, kādā apjomā un kādā veidā ES stratēģijā attiecībā uz izaugsmi un darbavietām vajadzētu būt iekļautai daļai par personu ar invaliditāti bezdarbu, kā arī pasākumiem pieaugošā bezdarba rādītāju samazināšanai?

Vai Komisija uzskata, ka Eiropas nodarbinātības stratēģijas pamatnostādnēs vajadzētu noteikt īpašus rādītājus attiecībā uz personām ar invaliditāti?

Atbilde

(EN) Komisija ir informēta par grūtībām, ar kurām Eiropas Savienībā saskaras cilvēki ar invaliditāti attiecībā uz piekļuvi nodarbinātībai un darba vietu saglabāšanu. Saskaņā ar Lisabonas stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai uz cilvēku ar invaliditāti stāvokli darba tirgū attiecas trīs vispārīgi mērķi, kas minēti Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņu⁽²⁰⁾ 17. pamatnostādnē. Komisijas priekšlikumā stratēģijai „Eiropa 2020” integrējošas izaugsmes prioritāte nepārprotami attiecas arī uz cilvēkiem ar invaliditāti. Komisija arī pilnībā atbalsta jautājuma par cilvēkiem ar invaliditāti iekļaušanas pieeju, un tādējādi tā nodrošinās, ka cilvēki ar invaliditāti spēj gūt labumu no visām ierosinātajām pamatiniciatīvām, kas ietver gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi.

Konkrēti rādītāji par cilvēku ar invaliditāti situāciju nodarbinātības jomā neapšaubāmi būtu noderīgi nākotnes Eiropas nodarbinātības stratēģijai. Tomēr saskaņotas invaliditātes definīcijas neesība Eiropas Savienībā ir būtisks šķērslis salīdzināmu rādītāju noteikšanai. Turklāt Komisija uzsver, ka pieci ierosinātie pamatmērķi atspoguļo vēlamās ar stratēģiju „Eiropa 2020” sasniedzamos mērķus: liela izaugsme ekonomikā un nodarbinātībā (nodarbinātības līmeņa mērķis), kas ir gudra (pētniecības un izstrādes /inovāciju mērķis un augstākās izglītības mērķis kopā ar mērķi attiecībā uz priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu), integrējoša (nabadzības samazināšanas mērķis) un nekaitīga videi (20–20–20 mērķi). Pamatmērķiem nav jāatspoguļo visi stratēģijas „Eiropa 2020” aspekti, un to skaitam, kā definēts, vajadzētu būt ierobežotam.

*
* *

Jautājums Nr. 52 (Niki Tzavela) (H-0140/10)

Temats: Enerģētikas politika

Enerģētikas nozarē ES pārstāvji pauda vēlmi uzlabot attiecības ar Krieviju un runāja par virzību uz darījumu attiecībām.

Vidusjūras reģiona dienvidaustrumos ir divi konkurējoši cauruļvadi — „Nabuko” un „Dienvidu straume” (South Stream). „Dienvidu straume” transportēs Krievijas gāzi. Cauruļvads „Nabuko” ir gatavs ekspluatācijai, bet nav gāzes, ko tajā piegādāt. Ņemot vērā to, ka Turcijas un Armēnijas problēma ir nonākusi strupceļā un šis apstāklis bloķē gāzes piegādi no Azerbaidžānas, bet ES nevēlas veikt darījumus ar Irānu, kā ES panāks, lai cauruļvadam „Nabuko” piegādātu gāzi?

Saistībā ar uzņēmējdarbību — vai Komisija apsver iespēju risināt ar Krieviju sarunas par „Nabuko” un „Dienvidu straumi”? Vai Komisija domā par to, kādā veidā šie abi projekti varētu sadarboties, nevis savstarpēji konkurēt? Ja jā — kā Komisija to panāks?

Atbilde

(EN) Komisijas mērķis ir augsta energoapādes drošības līmeņa nodrošināšana. Šajā ziņā Komisija atbalsta Dienvidu koridora atvēršanu un ir apņēmusies darboties kā visu projektu, kas palīdz šā mērķa sasniegšanai, iniciatoru atbalstītāja, jo īpaši tās komunikācijā ar trešām valstīm. Tomēr projektu komerciālie aspekti ir tikai un vienīgi projektu iniciatoru atbildībā.

Saskaņā ar Komisijai pieejamo informāciju Dienvidu koridora reģionā ir pietiekami daudz gāzes, lai attīstītu visus Dienvidu koridora projektus. Kā Komisijai ticis norādīts, sākotnējais šiem projektiem nepieciešamais ieguldījums ir aptuveni 8 miljardi kubikmetru gadā.

Cik Komisijai zināms, tad neviens no Dienvidu koridora projektiem nav strikti balstīts tikai uz Irānas nodrošināto gāzes apgādi.

*
* *

Jautājums Nr. 53 (Ilda Figueiredo) (H-0146/10)

Temats: Eiropas nabadzības apkarošanas gads

Dažādu vizīšu un sanāksmju laikā, kuras skar pilsonisko kopienu, man ir nācies konstatēt, cik nemanāms ir Eiropas nabadzības apkarošanas gads, bet jo īpaši, cik ļoti trūkst līdzekļu, kas ļautu pastiprināt akcijas un

⁽²⁰⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10614-re02.en08.pdf>.

pasākumus reālos apstākļos, ņemot vērā, ka Portugālē 23 % bērnu un jauniešu vecumā līdz 17 gadiem dzīvo nabadzībā.

Pašlaik stāvoklis ir īpaši smags, jo palielinās bezdarbs un nestabilu un mazapmaksātu darba vietu īpatsvars, kas jo īpaši skar jauniešus un sievietes.

Vai Eiropas Komisija varētu norādīt, kādi pasākumi ir veikti Eiropas nabadzības apkarošanas gada ietvaros, kādi konkrēti pasākumi ir paredzēti un kādas ir attiecīgās tiem paredzētās summas?

Atbilde

(EN) Attiecībā uz bērniem un jauniešiem pastāv lielāks nabadzības risks nekā attiecībā uz pārējiem iedzīvotājiem. Divu veidu mājsaimniecības apdraud lielāks risks nekā pārējās, proti, vienvecāka mājsaimniecības ar apgādājamiem bērniem un „lielu ģimeņu” mājsaimniecības, kā tas ir Portugāles gadījumā.

Portugālē kā valsts iestāde, kas ir atbildīga par Portugāles dalības Eiropas gadā cīņai ar nabadzību un sociālo atstumtību organizēšanu un par valsts koordināciju, ir izveidota Instituto da Segurança Social IP, valsts iestāde, kas ir saistīta ar Darba un sociālās solidaritātes ministriju.

Portugāle minētā Eiropas gada mērķus īsteno, ar reģionālo un vietējo iestāžu, nevalstisko organizāciju (NVO) un plašsaziņas līdzekļu partnerības starpniecību. Valsts līmenī ir izvēlētas šādas četras prioritātes:

veicināt nabadzības samazināšanu (un atstumtības risku novēršanu), īstenojot praktiskus pasākumus ar faktisku ietekmi uz cilvēku dzīvi;

uzlabot izpratni par nabadzību un tās daudzpusīgo raksturu, veicināt tās pamanāmību;

dot iespējas sabiedrībai kopumā un mobilizēt to centienos izskaust nabadzību un atstumtību;

apzināties, ka nabadzība ir visu valstu problēma („robežu pārsniegšana”).

Portugāle pievērsīsies jaunatnes jautājumam 2010. gada aprīlī un bērnu nabadzībai — 2010. gada jūnijā. Tiek īstenoti vairāki informētības veicināšanas pasākumi, ietverot reģionāla mēroga pasākumus plašai sabiedrībai. Portugāle ir saņēmusi pozitīvas atsauksmes no plašsaziņas līdzekļiem, un tās liela mēroga tiešsaistes informācijas kampaņa (ietverot informatīvos biļetenus, tīmekļa vietni un sociālos tīklus), kas pašlaik tiek īstenota, ir viena no veiksmīgākajām iesaistīto valstu vidū.

ES līdzfinansētais budžets Eiropas gada īstenošanai Portugālē ir EUR 600 000 apmērā. Turklāt valsts komunikācijas un informēšanas kampaņa, kas ietver seminārus un citus pasākumus, ir pilnībā finansēta no valsts budžeta.

*
* *

Jautājums Nr. 54 (Jörg Leichtfried) (H-0148/10)

Temats: Eiropas Parlamenta deputātu skaits pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā

Saskaņā ar 2009. gada 25. novembrī grozītā Eiropas Parlamenta Reglamenta 11. pantu 18 nākamie deputāti laikā līdz papildu protokola ratificēšanai drīkst piedalīties Eiropas Parlamenta darbā kā novērotāji un viņiem nav tiesību balsot.

Kā Komisija gatavojas īstenot Lisabonas līgumu attiecībā uz 18 papildu deputātu vietām Eiropas Parlamentā?

Kādus pasākumus Komisija veiks, lai paātrinātu papildu protokola ratificēšanu ES dalībvalstīs?

Ko Komisija gatavojas darīt, lai Francija ievērotu 2009. gada 18. un 19. jūnija Eiropadomes secinājumus un ieceltu papildu deputātus Eiropas Parlamentā?

Atbilde

(EN) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 48. panta 3. punktu Eiropadome ir aicinājusi Komisiju sniegt atzinumu par Spānijas valdības priekšlikumu attiecībā uz Protokola (Nr. 36) par pārejas noteikumiem grozīšanu. Komisija pašlaik gatavo savu atzinumu, lai atbalstītu, ka papildu deputāti pēc iespējas ātrāk sākt pildīt savas pilnvaras pēc tam, kad tiks veikts nepieciešamais līguma grozījums un ratificēts primāro tiesību aktu attiecīgais likums.

Primāro tiesību aktu attiecīgā likuma ratifikācija ir dalībvalstu atbildība. Komisijai nav pilnvaru ietekmēt šo procesu.

2009. gada 18. un 19. jūnija Eiropadomes prezidentvalsts secinājumu 4. pielikumā ir noteikts, ka, lai aizpildītu papildu vietas, attiecīgās dalībvalstis iecels tajās personas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un ar nosacījumu, ka šie deputāti ir ievēlēti vispārējās tiesās vēlēšanās, proti, ad hoc vēlēšanās, vai pamatojoties uz 2009. gada jūnija Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātiem, vai attiecīgās dalībvalsts parlamentam ieceļot vajadzīgos deputātus no sava vidus.

*
* *

Jautājums Nr. 55 (Cristian Dan Preda) (H-0152/10)

Temats: Tiesību uz izglītību mazākumtautības valodā aizsardzība Ukrainā

Kā un ar kādiem līdzekļiem Eiropas Komisija garantē, ka tās nepārtrauktajā politiskajā dialogā ar Ukrainu uzmanība tiek pievērsta tiesībām uz izglītību mazākumtautību valodās un šo tiesību ievērošanai? Kā Komisija uzrauga un nodrošina to, ka Ukraina pilnībā īsteno Asociācijas darba kārtību attiecībā uz tās saistībām ievērot mazākumtautību tiesības? Šī gada 3. februārī Komisijas vārdā atbildot uz Parlamenta jautājumu, ko uzdeva Kinga Gál (P-6240/09), B. Ferrero-Waldner paziņoja, ka Komisija ir lietas kursā par Ukrainas ministrijas dekrētu Nr. 461(2008) un rezolūciju Nr. 1033(2009), kā arī jaunajiem noteikumiem par skolas gala eksāmeniem un ka tā turpinās uzraudzīt situāciju. Kādi ir šī uzraudzības procesa rezultāti un kā, pēc Komisijas domām, varētu uzlabot mazākumtautību pārstāvju piekļuvi izglītībai dzimtajā valodā?

Atbilde

(EN) ES un Ukrainas attiecības balstās un kopīgām vērtībām, ieskaitot cilvēktiesību ievērošanu, tiesiskumu un demokrātiskos principus. Šie jautājumi tiek apspriesti pastāvīgajā politiskajā dialogā starp ES un Ukrainu un ar Partnerības un sadarbības nolīgumu izveidotās sadarbības sistēmas ietvaros. Jo īpaši ar cilvēktiesībām saistīti jautājumi tiek regulāri izvirzīti samita līmenī ES un Ukrainas Sadarbības padomes sanāksmēs, Tiesiskuma, brīvības un drošības apakškomitejas sanāksmēs, kā arī divpusējās un standarta dialoga sanāksmēs.

Turklāt ar cilvēktiesībām saistītie jautājumi ir plaši skatīti asociācijas programmā, par ko nesen tika panākta vienošanās (tāpat kā tie bija skatīti ES un Ukrainas agrākās Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) rīcības plānā). Komisija EKP rīcības plāna progresa ziņojumos regulāri ziņo par šādu saistību īstenošanu. Drīzumā tiks publicēts 2009. gada ziņojums.

Papildu atbalstu cilvēktiesību, tiesiskuma un demokrātijas veicināšanai ES nodrošina ar EKP instrumenta (ekvivalents 20–30 % no Valsts indikatīvās programmas 2011.–2013. gadam) un citu finansēšanas instrumentu starpniecību, kas sniedz atbalstu vietējām cilvēktiesību organizācijām, piemēram, ar Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta starpniecību, kā arī izmantojot Austrumu partnerības mehānismus un resursus (piemēram, demokrātijas, labas pārvaldības un stabilitātes platformu).

Saistībā ar attieksmi pret minoritātēm, īpaši izglītības jomā, Komisija turpina uzmanīgi novērot šo jautājumu. Politiskā dialoga sanāksmju gaitā Komisija komunikācijā ar Ukrainu pastāvīgi uzsvēra minoritāšu tiesību ievērošanas nozīmi, kā arī to, ka ir būtiski nodrošināt, lai ar izglītību saistītie noteikumi ne tieši, ne netieši nediskriminētu personas, kas nerunā ukraiņu valodā. Šo jautājumu Komisija ir apspriedusi arī ar citām atbilstošām starptautiskām organizācijām (Eiropas Padomi, Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju (EDSO)). Komisija turpinās šā jautājuma apspriešanu ar Ukrainas partneriem, ņemot vērā nesenās pārmaiņas Ukrainas valdībā.

ES daudzvalodības politikas vispārējais mērķis ir visu valodu, arī reģionālo un mazākumtautību valodu, novērtēšana. Viens no šīs politikas stūrakmeņiem ir valodu un kultūru daudzveidības cienīšana.

*
* *

Jautājums Nr. 56 (Iliana Malinova Iotova) (H-0153/10)

Temats: No Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas neatkarīgas Melnās jūras zivju krājumu iestādes izveidošana

Melnās jūras jautājumus pārzina Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (VVZK) apakšnodaļa. No visām valstīm, kuras robežojas ar Melno jūru, šajā komisijā darbojas tikai trīs — Bulgārija, Rumānija un

Turcija, turklāt tikai divas no tām ir ES dalībvalstis. Komisijas locekles nav trīs citas valstis, kurām ir robeža ar Melno jūru (Ukraina, Krievija un Gruzija). Tas nereti rada problēmas, iegūstot ziņas par zivju krājumu un apkārtējās vides stāvokli. Turklāt VVZK līdz šim nepietiekami pievērsusies Melnās jūras problēmām, un to apliecina ikgadējo sanāksmju dokumenti, jo tajos, piemēram, vispār nav zinātnisku pētījumu un projektu par šo jūru, kura ar ES saistīta salīdzinoši nesen.

Vai Komisija apsver iespēju rosināt no VVZK neatkarīgas Melnās jūras iestādes izveidošanu, kura nodarbotos ar resursu un ekosistēmas stāvokļa novērošanu?

Vai Komisija gatavojas piešķirt Melnajai jūrai lielāku nozīmi zivsaimniecības jomā laikā, kamēr tā paliek VVZK pārziņā?

Atbilde

(EN) Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisija (VVZK) sniegs labākus rezultātus, ja līgumslēdzējas puses iesaistīsies efektīvā veidā un nodrošinās savu zinātnieku proaktīvu līdzdalību atbilstošajās darba grupās, jo tas ir būtisks pirmais solis vispārējā lēmumu pieņemšanas procesā.

VVZK ir pastāvīgi paudusi savu apņemšanos pastiprināt savu darbību Melnajā jūrā, jo īpaši laikā kopš tās 32. sesijas 2008. gadā, un tāpēc ir veiktas konkrētas iniciatīvas, lai formulētu un īstenotu kopēju reģionālās izpētes projektu. Tomēr fakts, ka šobrīd tikai trīs no sešām Melnās jūras valstīm ir VVZK biedres, ir būtisks kavēklis efektīvākai VVZK darbībai reģionā.

Komisija, ņemot vērā ES ekskluzīvo kompetenci zivsaimniecības jomā un veicinot VVZK pasākumus Melnajā jūrā, ir gatava izskatīt visas iespējamās iniciatīvas turpmākai sadarbības veicināšanai reģionā, lai nodrošinātu ilgtspējīgu zivsaimniecību, izmantojot ekosistēmisku pieeju zivsaimniecības pārvaldībai kā patstāvīgu elementu vai ar Konvencijas par Melnās jūras aizsardzību pret piesārņojumu (Bukarestes Konvencija) starpniecību.

Komisija atbalsta pastiprinātu dialogu ar visām piekrastes valstīm, lai rastu kopēju nostāju un vienotos par konkrētiem sadarbības projektiem, kā arī tajā pašā laikā veicinātu un pastiprinātu VVZK pasākumus Melnajā jūrā.

*
* *

Jautājums Nr. 57 (Nicole Kiil-Nielsen) (H-0157/10)

Temats: Cilvēktiesību nodrošināšana Afganistānā

Eiropas Savienība 2010. gada 28. janvārī Londonā atbalstīja Afganistānas prezidenta Hamid Karzai nacionālās samierināšanās plānu un apsolīja piedalīties plānā ar finansējumu.

Vai ES ir saņēmusi garantijas, ka pirms plāna apstiprināšanas un finansējuma sniegšanas tiks nodrošināta sieviešu pamattiesību ievērošana?

Ja nacionālā samierināšanās jāvada pašiem afgāņiem, kā Eiropas Komisija plāno nodrošināt demokrātisko tiesību ievērošanu konsultatīvās miera padomes (Jirga) sanāsmē, kas notiks 2.–4. maijā Kabulā?

Vai Kabulas konferencē, kas paredzēta 2010. gada jūnijā, Eiropas Savienība par priekšnoteikumu finansiālā atbalsta piešķiršanai izvirzīs Afganistānas valdības saistību izpildi, proti, strukturālo reformu veikšanu, lai nodrošinātu labu pārvaldi, brīvu parlamenta vēlēšanu nodrošināšanu un korupcijas apkarošanu?

Atbilde

(EN) ES tās programmās un politiskajā dialogā ar Afganistānu ir stingri apņēmusies atbalstīt cilvēktiesības, tajā skaitā arī dzimumu tiesības. Tādēļ Komisija atzinīgi vērtē šo jautājumu, kas pamatoti vērš uzmanību uz milzīgajām problēmām, ar kurām vēl aizvien saskaras Afganistānas sievietes, lai gan ir vērojams neliels progress tiesību aktu jomā, it sevišķi 2009. gadā. Komisija ar gandarījumu informē, ka Cilvēktiesību darba grupas (COHOM)⁽²¹⁾ 2009. gada decembra sanāksme Briselē bija veltīta tikai sieviešu stāvoklim Afganistānā un tā notika saistībā ar Human Rights Watch ziņojuma prezentāciju un dažādu NVO pārstāvju, kuri dalījās savās zināšanās par šo jomu, klātbūtnē.

⁽²¹⁾ ES Padomes Cilvēktiesību darba grupa.

Īpaša problēma būs šo tiesību konsolidācija un turpmāka izstrāde saistībā ar reintegrācijas un samierināšanas procesu, kā tas tika norādīts Londonas konferencē (2010. gada 28. janvārī). Šo procesu vadīs afgāņi, un konkrēti pasākumi vēl nav precizēti. Tikai tad, kad tie būs zināmi, būs iespējams izvērtēt iespējamo ES atbalstu reintegrācijas fondam.

Tāpēc būtisks posms būs gaidāmā miera padomes (Jirga) sanāksme, kas notiks 2010. gada 2.–4. maijā Kabulā. Tas būs tikai pirmais posms, un jāuzsver, ka tai nebūs konstitucionālu pilnvaru, bet tā drīzāk konsultēs par procesu. Norīt gatavošanās, jo īpaši saistībā ar joprojām neizlemto jautājumu par līdzdalību, t. i., delegāciju sastāvu. Jau tagad ir skaidrs, ka sieviešu kārtas pārstāvēm šajā pasākumā būs īpaša loma un vieta. Tomēr starptautiskajai sabiedrībai pagaidām ir zināms pārāk maz, lai izvērtētu iespējamo miera padomes (Jirga) sanāksmes ietekmi attiecībā uz „dzimumu un samierināšanas” jautājumu.

Komisija ir informēta arī par bažām, ko joprojām šajās dienās publiski pauž pašas afgāņu sievietes, galvenokārt iesaistot parlamenta deputātus un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus. ES (kopā ar ES pārstāvniecību vadītājiem) uzmanīgi novēros norises šajā jomā — galvenokārt ar tās uz vietas esošo cilvēktiesību ekspertu starpniecību.

Pamatotos gadījumos ES turpinās izvirzīt konkrētus jautājumus Afganistānas valdībai — 2009. gadā ES vairākkārt iejaucās kā publiski, tā divpusēju attiecību ietvaros saistībā ar cilvēktiesību jautājumiem, jo īpaši attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu brīvību un vārda brīvību, kā arī šītu likumu par personīgo statusu, un tā ir iejaukusies jau šogad. Īsumā, nav šaubu, ka Eiropas Savienībai Afganistānas Konstitūcijas un starptautisko cilvēktiesību ievērošana Afganistānā ir centrālais jautājums plānotajā reintegrācijas procesā.

Saistībā ar ES palīdzību cilvēktiesību jomā nepastāv nekāda nosacītība, gluži pretēji — ES palīdzības mērķis ir Afganistānas institūciju nostiprināšana, jo īpaši tiesiskuma jomā, jo Afganistānai ir obligāti jārada iespējas nodrošināt atbilstību cilvēktiesību standartiem, kurus tā ir apņēmusies ievērot. Turklāt atbilstošos gadījumos ES izvirza šos jautājumus, izmantojot politisko dialogu ar Afganistānas valdību, un tā šādi jau ir rīkojusies, it sevišķi saistībā ar pagājušā gada prezidenta vēlēšanu ES vēlēšanu novērošanas misijas papildu pasākumiem.

Ir svarīgi, lai Kabulas konference nostiprinātu Afganistānas valdības apņemšanās ne tikai korupcijas jomā, kas bija galvenais temats Londonā, bet arī saistībā ar politiskās uzvedības standartiem kopumā, ietverot galvenos pārvaldības jautājumus, piemēram, augstiem amatiem nominētu kandidātu pārbaudi, pārredzamus un efektīvus tiesību aktus vēlēšanu jomā, nelikumīgi bruņoto grupu atbrūošānu un cilvēktiesību ievērošanu. Būtu rūpīgi jāapsver, vai var riskēt ar palīdzības pārtraukšanu vienai no pasaules nabadzīgākajām valstīm viena vai vairāku mērķu šķietamas neizpildes gadījumā. Svarīgākajam mērķim no politiskā, ekonomiskā un sociālā viedokļa ir jābūt risinājuma rašanai, lai pārtrauktu vardarbību. Bez tā neviens mērķis netiks sasniegts.

*
* *

Jautājums Nr. 59 (Gilles Pargneaux) (H-0163/10)

Temats: Dimetilfumerāta ražošanas un tirdzniecības aizliegums

Ķīnas uzņēmuma Linkwise ražotie dīvēni un atzveltnes krēsli, kas satur dimetilfumerātu, Francijā tika tirgoti mēbeļu tirdzniecības tīkla Conforama veikalos. Ir zināms, ka no šiem alergēnajiem atzveltnes krēsliem un dīvēniem ir cietuši vismaz 128 cilvēki. Pēc smagu veselības problēmu konstatēšanas patērētājiem vairākās Eiropas valstīs (Francijā, Somijā, Polijā, Apvienotajā Karalistē, Zviedrijā) Eiropas Savienība aizliedza no 2009. gada 1. maija laist tirgū produktus, kas satur dimetilfumerātu, un lika vismaz vienu gadu atsaukt tirgū vēl pieejamos šo vielu saturošos produktus.

Pirmkārt, vai Komisija varētu norādīt, vai pēc šā pagaidu aizlieguma tika noteikts pilnīgs aizliegums visā Eiropas Savienībā? Otrkārt, vai Komisija varētu precizēt, vai trešo valstu ražotāji joprojām var izmantot šo neatļauto biocīdu un pēc tam uz Eiropas Savienību eksportēt dimetilfumerātu saturošus produktus?

Atbilde

(EN) Kā ziņots Komisijas 2010. gada 12. marta atbildē uz rakstisko jautājumu P-0538/10⁽²²⁾, pagaidu aizliegums attiecībā uz dimetilfumerātu patērīna precēs vēl nav papildināts ar pastāvīgu aizliegumu. Francijas atbildīgās iestādes vēl aizvien gatavo šāda aizlieguma priekšlikumu saskaņā ar REACH regulu⁽²³⁾. Paredzams,

⁽²²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=LV>.

⁽²³⁾ Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza

ka aizlieguma priekšlikums tiks iesniegts Eiropas Ķīmikāliju aģentūrā 2010. gada aprīlī. Tiek prognozēts, ka priekšlikuma izvērtēšanai no iesniegšanas brīža Eiropas Ķīmikāliju aģentūrā būs nepieciešami aptuveni 18 mēneši. Izvērtēšanas procesa beigās Komisija, ņemot vērā REACH regulu, plāno sagatavot priekšlikumu par dimetilfumerātu, pamatojoties uz Eiropas Ķīmikāliju aģentūras atzinumu. Pasākumos, kurus Komisija varētu ierosināt, tiks ņemts vērā Francijas pārstāvju priekšlikums un Eiropas Ķīmikāliju aģentūras komiteju atzinumi.

2010. gada 11. martā Komisija pagarināja pagaidu aizliegumu līdz 2011. gada 15. martam. Komisija gatavoja pagarināt pagaidu aizliegumu attiecībā uz dimetilfumerātu patēriņa precēs katru gadu, kā noteikts tās 2009. gada 17. marta lēmumā⁽²⁴⁾, līdz stāsies spēkā pastāvīgs risinājums. Tādējādi visi dimetilfumerātu saturošie produkti ES tirgū joprojām būs aizliegti, ieskaitot importu. Dalībvalstis turpinās piemērot aizliegumu saskaņā ar Komisijas 2009. gada 17. marta lēmumā noteikto kārtību.

Visbeidzot, ir būtiski atgādināt, ka dimetilfumerāta, kas ir biocīds, lietošana patēriņa produktu apstrādei ir aizliegta ES saskaņā ar Biocīdu direktīvas⁽²⁵⁾ noteikumiem. Tādējādi ar dimetilfumerātu saistītā problēma attiecas tikai uz patēriņa precēm, kas ir ievestas no trešām valstīm un kas šajās valstīs tikušas apstrādātas ar dimetilfumerātu. Biocīdu direktīvas pārskatīšanas rezultātā Komisija 2009. gada jūnijā pieņēma priekšlikumu regulai, kura cita starpā pieļauj ar ES atļautiem biocīdajiem produktiem apstrādātu preču ieviešanu⁽²⁶⁾. Šis priekšlikums patlaban tiek izskatīts Parlamentā un Padomē.

*
* *

Jautājums Nr. 60 (Charalampos Angourakis) (H-0165/10)

Temats: Pasākumi pret ēģiptiešu zvejnieku streiku

Mihanjonas (Michaniona) reģionā streikojošo ēģiptiešu zvejnieku dzīvību un fizisko veselību apdraud viņu darba devēju algotu slepkavu uzbrukumi, un tiek rupji pārkāptas šo zvejnieku tiesības streikot. Konkrēti, streika laikā Grieķijas Strādnieku nodarbinātības organizācija (OAED), nesaņemot apstiprinājumu no streikojošajiem zvejniekiem, pieņēma viņu darba devēju iesniegtos nepatiesos paziņojumus par to, ka streikotāji „paši no brīvas gribas ir pametuši darbu”, un tā pieļāva, ka darbā tiek pieņemti ļoti daudzi zvejnieki bezdarbnieki, kaut gan ar likumu Nr. 1264/82 strādnieku pieņemšana darbā streika laikā ir aizliegta. Turklāt nolēmuma pasludināšana attiecībā uz ēģiptiešu zvejnieku arodbiedrības iesniegto sūdzību ir atlikta līdz šā gada 14. aprīlim, un tas ļauj kuģu īpašniekiem brīvi rīkoties pēc saviem ieskatiem, turpinot pieņemt darbā streiklaužus.

Vai Komisija nosoda šos pret darba ņēmējiem imigrantiem vērstos viņu darba devēju uzbrukumus un OAED pārtapšanu par streika laušanas mehānismu?

Atbilde

(EN) Komisija nav informēta par godātā deputāta minēto incidentu.

Vardarbības aktus pret darba ņēmējiem tā uzskata par pilnībā nosodāmiem un pilnīgi nepieņemamiem.

Ikvienai personai ir tiesības uz fiziskās un garīgās neaizskaramības ievērošanu. Ikvienam ir tiesības uz biedrošanos, ieskaitot arodbiedrības. Turklāt saskaņā ar Eiropas Savienības un dalībvalstu tiesību aktiem un praksi darba ņēmējiem konfliktu gadījumā ir tiesības uz kolektīvu rīcību, arī uz streiku, lai aizsargātu savas intereses. Visas šīs tiesības ir noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (3., 12. un 28. pants).

Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK, OV L 396, 30.12.2006.

⁽²⁴⁾ 2009/251/EK: Komisijas 2009. gada 17. marta Lēmums, ar ko dalībvalstīm pieprasa nodrošināt, ka tirgū netiek laisti vai nav pieejami biocīdu dimetilfumerātu saturoši produkti (izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 1723). Dokuments attiecas uz EEZ, OV L 74, 20.3.2009.

⁽²⁵⁾ Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīva 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū, OV L 123, 24.4.1998.

⁽²⁶⁾ COM(2009) 267 galīgā redakcija.

Tomēr saskaņā ar 51. pantu Hartas noteikumi attiecas uz Savienības iestādēm un struktūrām, ievērojot subsidiaritātes principu, un uz dalībvalstīm tikai tad, ja tās īsteno Savienības tiesību aktus.

Eiropas Savienībā nav tiesību aktu, kas īpaši noteiktu tiesības streikot vai prasības attiecībā uz streikšanu. Līguma par Eiropas Savienības darbību 153. pants saskaņā ar tā 5. punktu uz šīm tiesībām neattiecas.

Tādēļ attiecīgā streika likumība, kā arī darbaspēka nolīgšana streika laikā ir jāizvērtē kompetentajām Grieķijas iestādēm, tai skaitā tiesām, un jāpiemēro atbilstošie valsts tiesību akti, pienācīgi ņemot vērā piemērojamās dalībvalsts starptautiskās saistības.

*
* *

Jautājums Nr. 61 (Pat the Cope Gallagher) (H-0170/10)

Temats: Īrijas valdības pieteikums palīdzībai saistībā ar plūdiem

2010. gada janvārī Īrijas valdība iesniedza pieteikumu Komisijai, lai tie, kas cietuši 2009. gada nogalē notikušajos plūdos, varētu saņemt palīdzību. Vai Komisija varētu sniegt jaunāko informāciju saistībā ar pieteikuma virzību?

Atbilde

(EN) Komisija Īrijas pieteikumu saņēma 2010. gada 27. janvārī, un pēc tam to novērtēja Komisijas dienesti. Tā kā Īrijas iestāžu apgalvoto zaudējumu apmērs ir 500 miljoni eiro, kas ir zem standarta sliekšņa 0,6 % apmērā no nacionālā kopienākuma (NKI), kurš Īrijā pašlaik ir 935 miljoni eiro, Solidaritātes fondu var mobilizēt tikai tad, ja tiek izpildīta virkne kritēriju, kas noteikti Solidaritātes fonda regulā.

Komisijas dienesti 2010. gada martā ir rakstiski vērsušies pie Īrijas varas iestādēm, pieprasot papildu informāciju, kas ir nepieciešama izvērtējuma pabeigšanai. Citu elementu starpā Īrijas varas iestādēm ir jānorāda radīto postījumu apmērs, par kuru janvāra pieteikumā bija teikts, ka tas „tiks apstiprināts” un „šajā posmā ir indikatīvs un tiks pārskatīts”.

Komisija pieņems lēmumu par pieteikumu, tiklīdz tiks saņemta pieprasītā informācija, un, ja tiks konstatēts, ka kritēriji ir izpildīti, tā Parlamentam un Padomei sniegs priekšlikumu par palīdzības apmēru.

*
* *

Jautājums Nr. 62 (Ivo Belet) (H-0173/10)

Temats: Antverpenes apvedceļa izveides pabeigšana

Lai nodrošinātu, ka tiek ievērotas Direktīvā 2004/54/EK⁽²⁷⁾ noteiktās minimālās drošības prasības Eiropas ceļu tīkla tuneļiem, Flāmu valdība ir nolēmusi iesniegt Komisijai (kā tas paredzēts lēmumā par Eiropas transporta tīkliem) plānošanas projektus jauna tuneļa izveidei (lai pabeigtu darbu pie Antverpenes apvedceļa).

Vai Komisija ir tiesīga oficiāli apstiprināt, ka plānošanas projekti ir saskaņā ar minēto direktīvu?

Cik ilgā laikā Komisija paredz izvērtēt minētā tuneļa plānošanas projektu un kad tā varētu sniegt savu atzinumu par to?

Vai ir iespējams, ka Komisijas dienesti paši veic pārbaudes uz vietas, lai, izmantojot ES 2004. gada direktīvu, pārbaudītu atbildīgās pārbaudes iestādes sniegto drošības ziņojumu?

Kā Komisija vērtē plānus rakt ar Eiropas autoceļu tīklu (TERN) saistītu tuneli zem zemes, uz kuras atrodas „Seveso” uzņēmums — šajā gadījumā naftas uzņēmums „Total”? Vai tas ir iespējams? Vai citur Eiropas Savienībā ir izveidoti vai tiek plānoti šādi tuneļi?

Vai Komisija uzskata, ka, ņemot vērā gan drošības, gan vides aizsardzības apsvērumus, būtu labāk būvēt tiltu nekā tuneli, lai Eiropas autoceļu tīklā uzlabotu satiksmes situāciju?

⁽²⁷⁾ OV L 167, 30.4.2004., 39. lpp.

Atbilde

(EN) Komisija ir informēta, ka patlaban tiek izskatīts jautājums par jauno tuneli Antverpenes apvedceļa pabeigšanai. Tomēr Komisija nav oficiāli informēta par minēto plānu, kā arī nav saņēmusi sīkāku informāciju.

Ja šis tunelis tiks būvēts, tam neapšaubāmi ir jāatbilst ES tiesību aktu prasībām, jo īpaši Direktīvas 2004/54/EK⁽²⁸⁾ par minimālajām prasībām Eiropas ceļu tīkla tuneļiem noteikumiem.

Šīs direktīvas 9. un 10. pants un II pielikums precizē jauna tuneļa projekta, drošības dokumentu un pasūtīšanas apstiprināšanas procedūru. Visos gadījumos dalībvalsts valsts, reģionālajā vai vietējā līmenī izraugās „administratīvo iestādi”. Šī iestāde ir atbildīga par visu ar tuneļa drošību saistīto aspektu nodrošināšanu un veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs direktīvas ievērošanu.

Turklāt saskaņā ar direktīvas 13. pantu, ja vajadzīgs, no tuneļa pārvaldītāja funkcionāli neatkarīgai iestādei ir jāveic riska analīze. Riska analīze ir konkrētā tuneļa riska analīze, ņemot vērā visus projektēšanas faktorus un satiksmes nosacījumus, kas ietekmē drošību, īpaši satiksmes raksturlielumus un veidu, tuneļa garumu un tuneļa ģeometriju, kā arī smago kravas transportlīdzekļu prognozēto skaitu dienā. Riska analīzes saturu un rezultātus iekļauj drošības dokumentācijā, ko iesniedz administratīvajai iestādei. Visu riska analīzes procedūru uzsāk iepriekš tekstā minētā administratīvā iestāde. Komisija šajā procesā neiejaucas.

Atbilstoši iepriekš minētajiem noteikumiem Komisija nodrošina pareizu Direktīvas 2004/54/EK izpildi no dalībvalstu puses, tomēr tai nav pienākums, kā arī tā nav pilnvarota izvērtēt jauno tuneļu atbilstību direktīvas prasībām. Tādēļ Komisijai nav „jāsniedz atzinums” un nav jāveic pārbaudes uz vietas.

Seveso-II Direktīvas 96/82/EK⁽²⁹⁾ 12. pants par zemes izmantošanas plānošanu nosaka, ka dalībvalstis nodrošina to, ka, izstrādājot zemes izmantošanas politiku un/vai citu attiecīgu politiku, tās ņem vērā mērķus attiecībā uz smagu nelaimes gadījumu novēršanu un to seku mazināšanu, un jo īpaši ņem vērā vajadzību ilgtermiņā saglabāt pietiekamus atstatumus starp uzņēmumiem, kuriem piemēro šo direktīvu, un galvenajiem transporta ceļiem. Pantā cita starpā ir noteikta jaunu objektu, piemēram, transporta infrastruktūru jau pastāvošu uzņēmumu tuvumā, kontrole, ja paši objekti varētu palielināt smagu nelaimes gadījumu risku vai sekas. Dalībvalstis nodrošina to, ka visas kompetentās iestādes un plānošanas iestādes, kas atbild par lēmumu pieņemšanu šajā jomā, ievieš piemērotas konsultāciju procedūras, lai nodrošinātu, ka lēmumu pieņemšanā ir pieejamas tehniskas konsultācijas par uzņēmuma radītiem riskiem. Dalībvalsts kompetentās iestādes atbild par atbilstības nodrošināšanu šiem noteikumiem. Komisijas rīcībā nav informācijas par šādiem objektiem Eiropas Savienībā.

Attiecībā uz izvēli starp tuneli vai tiltu Komisija a priori nesniedz priekšroku kādai konkrētai iespējai. Lai katrā konkrētā gadījumā noteiktu vēlamāko risinājumu, atbildīgās iestādes vadībā ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums un drošības ietekmes novērtējums saskaņā ar piemērojamajiem ES tiesību aktiem.

*
* *

Jautājums Nr. 63 (Peter van Dalen) (H-0177/10)

Temats: Plaša mēroga vardarbība Nigērijā

Vai Komisijai ir zināms par Nigērijas Plato štatā notikušo plaša mēroga vardarbību, kuras nesenoākā izpausme bija 2010. gada 19. janvārī un 2010. gada 7. martā?

Vai Komisijai ir zināms, ka šī plaša mēroga vardarbība nav tikai daži gadījumi, bet drīzāk nepārtraukts vardarbības cikls dažādu etnisko un reliģisko grupu starpā centrālajā Nigērijā?

Vai Komisijai ir zināms, ka vietējās iestādes dažkārt ir iesaistītas šajā vardarbībā un bieži ieņem tikai pasīvu skatītāju lomu?

Vai Komisija mudinās Nigērijas valdību un centrālās iestādes darīt vairāk, lai apstādinātu vardarbības ciklu dažādu etnisko un reliģisko grupu starpā centrālajā Nigērijā, proti: nodrošinot lielāku drošību riskam

⁽²⁸⁾ Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/54/EK par minimālajām drošības prasībām Eiropas ceļu tīkla tuneļiem, OV L 167, 30.4.2004.

⁽²⁹⁾ Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīva 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas, OV L 10, 14.1.1997.

pakļautajām kopienām, tostarp tām, kas ir lauku rajonos; saucot pie atbildības masu vardarbības aktu izdarītājus; risinot dažādu kopienu vardarbības galvenos cēloņus, tostarp noteiktu iedzīvotāju grupu sociālo, ekonomisko un politisko diskrimināciju?

Atbilde

(EN) Komisija rīkojās, lai nekavējoties reaģētu uz nesenajiem vardarbības uzliesmojumiem Jos pilsētā un tās apkārtnē 2010. gada janvārī un martā. Tiklīdz pienāca ziņas par šiem konfliktiem, par attīstības palīdzību un humāno palīdzību atbildīgie Komisijas dienesti sazinājās ar Nigērijas Starptautisko Sarkano Krustu un citām vietējām aģentūrām. Šīs aģentūras spēja apstiprināt, ka gandrīz visu upuru humanitārās vajadzības tika apmierinātas, kā arī to, ka slimnīcas spēja pārvaldīt situāciju saistībā ar ienākošo cietušo cilvēku plūsmu.

Pēc Nigērijas atgriešanās pie demokrātiskās iekārtas 1999. gadā ir notikuši uzlabojumi cilvēktiesību jomā, bet ir pieaugusi arī spriedze un vardarbīgi konflikti, jo īpaši valsts centrālajos štatos. Pēdējo desmit gadu laikā vardarbīgos konfliktos Nigērijā gājuši bojā vairāk nekā 14 000 cilvēku un vairāk nekā trīs miljoni cilvēku ir pārvietoti valsts iekšienē. Vardarbību izraisa virkne faktoru, ieskaitot konkurējošas etniski lingvistiskās grupas un sacensību par piekļuvi resursiem. Reliģiskās atšķirības nereti padziļina un pastiprina pastāvošās domstarpības, kas noved pie lielākām sadursmēm. Eiropas Savienības veiktie pasākumi Nigērijā apvieno tūlītējus diplomātiskus pasākumus ar ilgtermiņa sadarbību attīstības jomā.

ES bija starp pirmajiem Nigērijas partneriem, kas publiski puda savu viedokli par vardarbības uzliesmojumu Jos. 2010. gada janvārī Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietniece C. Ashton kopā ar ASV Valsts sekretāri Hillary Clinton, Apvienotās Karalistes ārlietu ministru David Miliband un Francijas ārlietu ministru Bernard Kouchner nāca klajā ar paziņojumu, paužot dziļu nožēlu par vardarbību un traģiskajiem nāves gadījumiem Jos. Paziņojumā visas iesaistītās puses tika mudinātas saglabāt savaldību un censties rast miermīlīgus veidus domstarpību atrisināšanai. Tajā arī federālā valdība tika aicināta saukt pie atbildības vainīgos vardarbībā un atbalstīt dialogu starp etniskajām un reliģiskajām grupām.

2010. gada martā un februārī ES nāca klajā ar papildu deklarācijām par Nigēriju, aicinot panākt stabilitāti un uzsverot tiesiskuma, atbildīgas pārvaldības un atbildības veicināšanas nozīmi. 2010. gada martā ES delegācija Abudžā veica diplomātisko demaršu attiecībā uz Nigērijas Ārlietu ministriju, lai paustu nosodījumu nesenajiem vardarbības uzliesmojumiem ciematos ap Jos pilsētu.

Attiecībā uz 2010. gada janvāra un marta konfliktiem Jos pilsētā karavīriem bija galvenā loma, iejaucoties un panākot situācijas kontroli, kā arī apturot vardarbības tālāku izplatīšanos. Tomēr ir saņemti ziņojumi par ārpustiesas nāvessodiem, ko veikušas militārpersonas un policijas pārstāvji. Pagaidām nav saņemts neatkarīgs un pārbaudāms apstiprinājums ne par bojā gājušo un pārvietoto personu skaitu 2010. gada janvāra un marta konfliktos, ne par apgalvoto armijas pārstāvju lomu.

Kā godātajam deputātam ir zināms, kopienas iekšienē notiekošais konflikts Jos izpaužas regulāri: lielākās sadursmes notika 2001., 2004. un 2008. gadā. Vardarbības uzliesmojums 2008. gadā noveda pie īpaši liela bojā gājušo skaita, un pēc šī notikuma Plato štata valdība uzsāka izmeklēšanu. 2009. gada novembrī federālā valdība uzsāka valsts līmeņa izmeklēšanu. Štata līmeņa izmeklēšanas rezultāti vēl nav publicēti, un federālās valdības izmeklēšana vēl aizvien nav noslēgta. ES ir aicinājusi Nigērijas federālo valdību nodrošināt neseno vardarbības uzliesmojumu iemeslu izmeklēšanu, kā arī saukt pie atbildības vardarbībā vainojamās personas.

Eiropas Attīstības fonda (EAF) ietvaros ES atbalsta sadarbību attīstības jomā Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstīs, ieskaitot Nigēriju. Nigērijā sniedzamā atbalsta divas galvenās jomas saskaņā ar sadarbības programmu ir miers un drošība, kā arī pārvaldība un cilvēktiesības.

Saskaņā ar pārskatītā Kotonū nolīguma, kurā miera atbalsta politikai ir centrāla vieta, 8. pantu Eiropas Savienība politiskajā dialogā ar Nigēriju aktīvi atbalsta mieru un drošību. Dialogos ar trešām valstīm ES piešķir īpašu nozīmi tiesībām uz reliģijas, ticības un vārda brīvību. Domas, apziņas, reliģijas un ticības brīvība ir cilvēka pamattiesības, un kā tādas tās ir nostiprinātas virknē starptautisku dokumentu. Saskaņā ar Kotonū nolīguma 8. pantu ES ar Nigēriju iesaistās standarta politiskajā dialogā par cilvēktiesībām un demokrātijas principiem, ietverot etnisko, reliģisko un rasu diskrimināciju.

*

* *